STAT rusesc.

volum

VII.

ISTORIE

STATELE RUSICE.

VOLUM GC.

Ediția a doua, corectată.

Dependent de frații Olenin.

SAINT PETERSBURG

În tipografia lui N. Grach.

1819.

Imprimat

COMANDA MEA CE mai înaltă.

ISTORIE

STATELE RUSICE.

volum vu.

CAPITOLUL I

Suveranul Mare Voievod Vasily Iolnovpch.

Închisoarea strânsă și moartea nepotului lui John, Dimipgrius. Caracterul general al domniei lui Vasiliev. Ambasada în Tauris. Țareviciul Kazanului acceptă Credința noastră și se căsătorește cu sora Marelui Duce. Du-te la Kazan. Afacerile Lituaniei. Război cu Sigismund, moștenitorul lui Alexandru. Mir. Unirea cu Mengli-Giray. Eliberarea Letifului. Nemulțumirea ambasadorului nostru în Tauris. Tratat de pace cu Livonia. Afacerile lui Pskov: sfârșitul libertății sale civile.

G. i5o5 - i5od.

Vasile a preluat puterea tatălui său, dar fără G. i5o5 - orice rituri sacre care să le amintească rușilor de nenorocitul Dimitrie, magnific încoronat și răsturnat de Moartea tronului ei în închisoare (O. : urarea nepotului, amintindu-și). zilele fericirii lui şi ale lui

G. ı5o5 - umilire, l-a condamnat fără milă pe acest tânăr la cea mai grea robie, ascunsă de oameni, optarea luminii soarelui într-o cameră înghesuită, mohorâtă (2). Epuizat de durere, de plictiseala singurătății leneșe, lipsit de toate plăcerile vieții, fără mângâiere, fără speranță în anii înfloriți, Dimitri a murit într-un an, fiind una dintre victimele înduioșătoare ale Politicii aprige, plâns de inimi bune și găsirea unui răzbunător în altă lume (3). Moartea i-a redat lui Dimitri drepturile țarului: Rusia l-a văzut întins pe un pat magnific, înmormântat solemn în noua biserică Sfântul Mihail și îngropat lângă sicriul părinților săi.

Testamentul scris de acest Prinț în prezența Mărturisitorului și Boierului, Prințul Khovansky, mărturisește că și în temnița însăși avea o vistierie, bani, o mulțime de lucruri prețioase, parțial dăruite lui de Vasily, parcă în schimbul tronul și libertatea furate de la el. După ce i-a numărat toată averea, mărgăritarele, aurul, argintul (care cântăresc mai mult de zece lire), Dimitrie nu are nimic, ci vrea doar ca unele din pământurile lui să fie date mănăstirilor, toți slujitorii iobagi sunt eliberați, fantome libere, satele pe care le are. cumparate sunt returnate fara bani fostului proprietar m , datorie

vulpile sunt distruse, și întreabă despre asta pe Marele Duce fără umilință și mândrie, supunând sorții, dar fără a uita drepturile lor>.4).

Statalitatea lui Vasile părea doar o continuare a lui Ioan. Fiind, ca și tatăl său, un fan al Autocrației, ferm, oh *> schiy neclintit, deși mai puțin strict, * ae! rk * Va el a urmat aceleași reguli în „regula-ul lui Posiliev” .

lipică externă și internă; Am decis că e important. treburi noi în Sfatul Boierilor, ucenici și asociați ai Sfântului Ioan; afirmându-și propria părere cu părerea lor, a dat dovadă de modestie în acțiunile puterii monarhice (5, dar știa să comandă; iubea foloasele, pacea, fără să se teamă de război și să nu rateze o ocazie pentru achiziții importante pentru puterea statului; era mai puțin faimos pentru fericirea militară, viclenia mai periculoasă pentru dușmani (b); nu a umilit Rusia, chiar a înălțat-o, iar după Ioan încă părea demn de Autocrație.

Cunoscând marele beneficiu al unirii lui Mengli-Gireyev, Vasily a vrut cu nerăbdare să o reînnoiască: l-a anunțat pe Khan despre moartea părintelui său Taurida, tatăl, și a cerut de la el un nou Shgrpina sau un jurământ. Mengli - Giray a trimis-o cu doi dintre nobilii săi; Boierii Moscovei au constatat că nu era așa scris ca cel dat de Ioan și au oferit încă unul. Ambasadorii l-au sigilat cu sigilii,

a Marele Duce l-a trimis pe nobilul Okolnichago, Konstantin Zabolotsky, la Tauris pentru a se asigura de prietenia sinceră a hanului și a depune un jurământ de la el l).

Trădarea țarului din Kazan a cerut răzbunare.

În acest moment, fratele Alegamov, țareviciul Kuidakul, fiind prizonierul nostru, din Kazan a manifestat dorința de a accepta credința creștină, acceptând - Locuia la Rostov, în casa arhiepiscopului-VruNiShUskioia: Suveranul i-a poruncit să vină la Mo-zhenya. ckjjy. găsit în ea proprietăți amabile, pe ce- J '

str Fii cuminte, bunăvoință și râvnă pentru cunoașterea Prințului adevăratului Dumnezeu S-a botezat solemn, pe râul Moscova, în prezența întregii Curți; l-au numit Petru si o luna mai tarziu l-au cinstit ca fiind ginerele lui Gosu-G* i5o6. Darev: Marele Duce și-a căsătorit sora, Evdokia, cu el și, cu această uniune, ca și cum și-ar fi dat un nou drept de a dispune de lotul Kazanului, a început să se pregătească pentru război cu ea. Dimitri, fratele Vasiliev, pre-

Merge pe jos

și * Kazan.a acționat ca un partid, navă și echitație cu guvernatorii Theodore Belsky, Shein, Prințul Alexander Rostovsky, Paletsky, Kurbsky și alții <9). pentru May dekhosha, rusul a ajuns la mal lângă Kazan. Ziua era fierbinte: războinici obosiți s-au luptat cu mulțimile inamice în fața orașului și le-au presat; dar cavaleria tătară a intrat în spatele lor, i-a tăiat de pe corăbii - și cu o lovitură puternică

i-a derutat pe rusi. Mulţi au căzut, fragili.i5o6. zero în lacul Poganom sau predat în captivitate; alţii şi-au deschis drumul către curţi şi au aşteptat armata de cai: a venit; dar Suveranul, după ce a aflat despre primul eșec și l-a trimis în aceeași zi pe prințul Vasily Kholmsky cu noi regimente la Kazan, nu i-a ordonat lui Dimitri să tulbure orașul până la sosirea lor. Dimitrie nu a ascultat și s-a încurcat și mai mult. Se apropia vremea gloriosului târg de la Kazan: Magmet - Amin, mărind în biruință, și gândindu-se că rușii sunt deja departe, pe 22 iunie s-a distrat cu Prinții săi în lunca Arskom, unde erau mai mult de un mii de corturi; negustorii străini își așterneau marfa, oamenii se plimbau, soțiile stăteau la umbra nemernicilor, copiii se jucau. Deodată, au apărut regimentele de la Moscova: „ei, ca din cer”, au căzut asupra lui Kazantsev, spune Cronicarul: i-au călcat în picioare, i-au tăiat, i-au alungat în oraș; alergătorii s-au zdrobit între ei și s-au sufocat în strâmterea străzilor. Rușii ar fi putut cu ușurință să cucerească Kazanul: ea s-ar fi predat lor în cinci-șase zile; dar biruitorii obosiți voiau să se odihnească în corturi: au văzut acolo mâncare, băuturi, multe lucruri de preț și au uitat războiul; a început o sărbătoare și un jaf: noaptea i-a oprit,

dimineața a reluat. Boierii, oficialii găzduiți sub însemnele țarului, au admirat acest spectacol și au lăudat

G. ı5o6. credeau că exact un an mai târziu s-au răzbunat pe kazanieni pentru uciderea negustorilor noștri; războinicii au băut și au făcut zgomot; gardianul moţea. Dar Magmet-Amen era treaz în trăgătorul înalt: a privit bucuria inamicilor nepăsători și le-a pregătit răzbunare pentru răzbunare, surpriză pentru surpriză. Pe 25 iunie, la scurt timp după răsăritul soarelui, 20.000 de cavalerie și Grădina Zoologică, războinici de picior s-au revărsat din oraș și s-au repezit cu un strigăt către rușii pe jumătate adormiți, care erau de două ori mai mulți la număr, dar care, în confuzie, alergau la corăbii. , ca o turmă de oi, în urma Guvernatorilor , fără dispozitiv, fără armă (">). Lunca lui Arsky era udă cu sângele lor și acoperită cu cadavre. Prințul Kurbsky, .Paletsky, și-au pierdut viața: voievodul Shein a rămas prizonier; dar au fost mântuiți atât de mulți oameni, încât și-au putut compensa supravegherea și timiditatea cu o nouă luptă: nimeni nu s-a gândit la asta; în inconștiență de groază s-au repezit asupra corăbiilor, au tăiat ancorele; grăbit să plece. O cavalerie din Moscova, sub comanda lui Fiodor Mihailovici Kiselev și militarul nostru Țarevici Zedenai, fiul lui Nordoulatov C1 *), a dat dovadă de curaj: au mers cu un duș uscat la Murom și, depășiți de kazanieni la 4θ mile de Sura, i-au respins curajos. În armata lui Dimitrie se aflau mai mulți străini cu arme de foc

im proiectil: doar unul dintre ele G. i5ob. adu-ți armele la Moscova. Tovarășii săi s-au înfățișat împreună cu el Suveranului, care, primind pe alții cu bunăvoință, i-a spus supărat: „Tu ai grijă de proiectil și nu „ai grijă de tine: să știi că oamenii pricepuți îmi sunt mai dragi decât tunurile**. (I3)! Vasile nu a fost pedepsit de guvernator din respect pentru fratele său, comandantul principal și, în consecință, principalul vinovat al acestui dezastru; dar Dimitrie de atunci nu a fost niciodată şeful armatei.

Astfel, statulitatea lui Vasiliy, ca și a lui John, a început cu o campanie nereușită împotriva Kazanului. Onoarea și securitatea Rusiei i-au poruncit Marelui Duce să-l umilească pe Magmet-Amin: deja celebrul nostru comandant, Daniil Shchenya, se pregătea să meargă pe malurile Volgăi ('3); dar perfidul jurat și-a exprimat remușcări: fie convins de Mengli-Giray, fie el însuși prevăzând consecințele nefaste ale războiului pentru slabul Kazan, i-a scris lui Vasily foarte politicos, cerându-i iertare și pace. Suveranul a cerut eliberarea ambasadorului nostru, Mihail Yaropkin, precum și a tuturor negustorilor și prizonierilor de război ai Rusiei capturați cu el: Magmet-Amen și-a împlinit voința; cu un nou jurământ, s-a angajat să-i fie prieten și și-a recunoscut dependența de Rusia, așa cum a fost cazul sub Ioan í'4).

Domnul ι5o6 ®ъ „purtând cu Lituania, Vasily și-a exprimat liniștea în glorie, încercând să vre-tovskiya. scufundă-o în secret și deschis. Neştiind încă de moartea lui Ioannova, regele Alexandru l-a trimis pe ambasador la Moscova cu plângeri obişnuite cu privire la infracţiunile ruşilor, 5>.

Suveranul a ascultat, a promis satisfacții legitime, l-a salutat pe Ambasador, dar nu i-a dat o mână de ajutor, pentru că bolile contagioase erau răspândite în Lituania. Vestea noului monarh din Rusia l-a încântat pe rege. Toată lumea cunoștea fermitatea lui Ioan: lipsa de experiență și tinerețea lui Vasile păreau favorabile nedoritorilor noștri firești. Alexandru nădăjduia să facă pace trimițând la Mo ** piața marilor Glebov și Sapega; dar ca răspuns la. propunerea lor de a returna Lituaniei toate cuceririle noastre, boierii Moscovei au spus că Marele Duce deține

numai propriile lor pământuri și nimic

Glebov și Sapega nu au putut ceda și au plecat cu neplăcere; iar după ei, Suveranul a trimis (<7?) să-l vestească pe ginerele său despre urcarea lui pe tron și să-i înmâneze Elenei o cruce de aur cu moaștele unui părinte duhovnicesc.expresii ca să nu-și tulbure. soție

în discursul Credinţei ei. - Intr-un cuvant, [·. Alexandru a văzut că în Rusia exista un alt Suveran, dar același sistem de război și pace. Totul rămâne așa cum a fost. Politețea rece a fost exprimată de ambele părți. Regele i-a permis grecului Andrei Trakhaniot să călătorească de la Moscova în Italia prin Lituania O8), la plăcerea lui Vasily, care s-a arătat reciproc îngăduință în cazuri de puțină importanță: de exemplu, i-a dat mitropolitului Kievului, Ioan, fiul său, care era prizonierul nostru 09).

În august 1500, regele Alexandru a murit: Marele Duce a trimis imediat oficialului Naumov cu o scrisoare de consolare văduvei Elena; dar într-un ordin secret i-a poruncit să anunţe surorii sale că se poate slăvi cu o mare faptă: şi anume, unind Lituania, Polonia şi Rusia, dacă îşi convinge domnii să-l aleagă la Rege; că diversitatea nu este un adevărat obstacol; că va depune jurământ să patroneze Legea Romană, să fie tatăl poporului și să-i facă mai mult bine decât ar fi trebuit să-i spună Suveranului aceleiași credințe, Naumov, episcopului de Voi-tech din Vilna, Pan Nikolai Radziwill și tuturor. nobilii Dumny. O idee îndrăzneață și, conform împrejurărilor din acea vreme, uimitoare, inspirată nu numai de pofta de putere a Monarhului ^

G. ιóo6. tineri, dar și cu o perspicacitate extraordinară.

Lituania și Rusia nu s-ar putea împăca cu adevărat altfel decât prin constituirea unei singure Puteri: Vasile, fără instruirea unor experimente de lungă durată, fără un exemplu, cu mintea a înțeles acest lucru important pentru amândoi ispin; iar dacă i-ar fi îndeplinit dorința, atunci Nordul Europei ar avea o altă Istorie. Vasile a vrut să evite calamitățile celor două popoare, care în următoarele trei secole au fost tăiate între ele, certându-se despre granițele vechi și noi. Acest litigiu sângeros nu se putea încheia decât cu moartea unuia dintre ei; în supunere față de Suveranul comun, în spiritul fraternității, ei aveau să devină conducătorii pașnici ai Europei de la miezul nopții.

Dar Elena a răspuns că fratele soțului ei, Sigismund, fusese deja declarat succesorul său la Vilna și Cracovia. Noul Rege însuși l-a informat pe Vasile despre acest lucru, oferindu-i pace veșnică cu condiția ca să restituie libertatea captivilor lituanieni și acelor locuri pe care rușii le intraseră deja în stăpânire după un armistițiu de șase ani. Această cerere părea moderată; dar Vasiliy - enervat, poate, că nu i s-a împlinit intenția de a domni în Lituania - a vrut să păstreze tot ce i-a lăsat ca moștenire de către părintele său ("), și plângându-se că lituanienii încalcă acordul Í5o3.

ani, tulburând posesiunile prinților Ssharodubsky și Rylsky cu seturi, arzând satele Bryansk, luând pământurile noastre, i-a trimis pe prințul Kholmsky și pe boierul Yakov Zakharyevich să lupte cu regiunea Smolensk. Au ajuns la Mspshelavdy fără să întâlnească inamicul pe teren.Ambasadorii regali se aflau încă la Moscova la vremea aceea: Sigismund i-a reproșat lui Vasile că, vorbind cu el despre lume, începe un război.

Pentru această dată, gloriosul Konstantin de Ostrozhsky, după ce a schimbat jurământul pe care îl făcuse lui Vasily, aprobat prin garanția Mitropolitului nostru, a fugit de la Moscova la Lingua v4). Dragostea pentru patrie și ura față de Rusia l-au silit să se rușineze cu o faptă disprețuitoare: să înșele Suveranul, Mitropolitul, să încalce jurământul, carta de onoare și conștiință. Niciun motiv nu scuză perfidia. - Sigismund l-a primit cu milă pe trădătorul nostru, Constantin: Vasile s-a răzbunat curând pe Sigismund, declarându-se patronul celui mai important trădător al Lituaniei.

Niciunul dintre nobilii din Lituania nu era atât de nobil, puternic, bogat în moșii, generos cu servitorii și groaznic pentru dușmani, ca Mihail Glinsky, a cărui familie descendea dintr-un prinț al tătarilor - * skago, care a lăsat Hoarda lui Vishovsh <&) . Castlian în Germania, Mihail

G. v5o8. a împrumutat obiceiuri germane, a slujit de mult Albrecht de Saxonia, împăratul Maximilian în Italia; era renumit pentru curaj, inteligență și, întorcându-se în patrie, a câștigat favoarea lui Alexandrov, astfel încât acest Suveran l-a tratat ca pe un prieten, încrezându-i toate secretele inimii sale. Glinsky a justificat această dragoste și încredere cu meritele sale. Când armata puternică din Mengli-Gireevo cu o invazie rapidă a dus Lituania în uimire; Când Alexandru, întins pe patul de moarte aproape în vederea imutatorului, a cerut o protecție sârguincioasă din partea nobilului și a poporului: Glinkei pe cal, a adunat războinici și un glorios victorios al regelui în sfârșitul vieții sale (ac.: au spus că s-a gândit să pună stăpânire pe tron și nu a vrut să-i jure credință lui Sigismund, El i-a urât pe toți mai mult "" și l-a defăimător pe marele lui Zabrezensky. Mihail l-a îndemnat fără milă pe noul rege să fie judecător între ei. Sigismund a ezitat, filozofând. inamicul lui Glinsky, care în cele din urmă a scăpat din răbdare și i-a spus: „Domnule, amândoi, tu și cu mine, ne vom pocăi, dar e prea târziu.” El, împreună cu frații săi, Ivan și Vasily, au plecat la el. orașul Turov; și-a chemat rudele și prietenii la el; a cerut satisfacție deplină

Svoreniya din Sigismund și a stabilit un termen limită. G. ı5oб. Zvonul despre asta a ajuns la Moscova, unde știau tot ce se întâmpla în Lituania: suveranul a ghicit gândul secret al lui Mihailov și i-a trimis pe inteligentul Dyak, oferindu-i tuturor celor trei Glinsky protecția Rusiei, milă și salariu (27). Tot respectând decența, au așteptat un răspuns regal decisiv: nefiind primit, s-au declarat solemn slujitori ai Suveranului Moscovei, cu condiția ca Vasile să-și întărească orașele din Lituania cu arme, localnici și femei, care, vrând sau fără voie. , s-ar preda. De ambele părți au aprobat acest acord prin jurământ. Arzând de mânia răzbunării, Mihail și-a prins din neatenție inamicul „Nobilul lui Zabrezensky, în casa sa de plăcere de lângă Grodno: i-a tăiat capul (2c); a ucis mulți alți Panov; a alcătuit un regiment de nobili, slujitori și mercenari; l-a luat pe Mozyr; a intrat într-o alianță cu Mengli-Girey și Domnul Moldovei (29), dintre care primul i-a promis că va cuceri Kievul pentru el. Ei scriu că Glinsky aveau cu adevărat intenția de a restaura vechiul Mare Ducat al Kievului și de a conduce în el în mod independent; chiiio Mulţi dintre boierii locali le-au jurat credinţă; că Mihail s-a gândit să se căsătorească cu soția văduvă a lui Simeon Olelkovich, Anastasia, și, prin urmare, să dobândească un

Război £ pe b

Siiismun

Dom,

Alexan

G, 15o8. dreptul la acest Principat, dar că binevoitoarea Anastasia, detestând trădarea, nu voia să audă de rii om (Zo).

Glinsky aștepta armata Moscovei. Guvernatorii noștri, prinții Shemyakin, Odoevsiye, Trubetskoy, Vorotynsky, au venit la el pe Bere și au ruinat totul până la Vilna însăși; alţii au luptat în regiunea Smolensk (31). Dorind și sperând să zdrobească Lituania, Vasily a mutat mai multe regimente de la Moscova și Novgorod la Orșa: primele au fost conduse de nobilul boier Yakov Zakharyevich, ultimele de gloriosul prinț Daniel I Tsenya. Glinsky, Shemyakin, părăsind Minsk, au apărut lângă Drutsk, au obligat prinții locali cu un jurământ de credință față de Suveranul Rusiei și s-au unit lângă Orșa cu Daniel: i-au spulberat zidurile cu tunurile; a avut în vedere o criză

Lituania nu a fost niciodată într-o situație cea mai periculoasă: Rusia s-a ridicat, Mengdi Giray și Volokhi se pregăteau pentru un atac; înăuntru există o rebeliune și un nou guvern, despre care Glinsky știa toate secretele, toate metodele; au angajat soldați regali, germanii, au cerut un salariu, iar extravaganța lui Alexandrov a secătuit vistieria (Za). Dar Sigismund avea fermitate, prudență și fericire, care în treburile lumii râde adesea de probabilitățile minții. După ce a adunat și aranjat o armată cu activitate extraordinară, el iiri-

Am rămas vigilent față de Orsha pentru a-l salva pe acest important domnul ιόοб. noua cetate. Comandanti Vasilyev! au rămas uimiți, au ridicat asediul și au stat pe malul de răsărit al Niprului. Timp de șase zile, dușmanii de peste acest râu s-au uitat unul la altul: Ros » Siyanb îi așteptau pe lituanieni, lituanieni ai Rusiei (33). În cele din urmă, guvernatorii Moscovei au mers la Krichev, Msshislavl; au ruinat mai multe sate și s-au grăbit înapoi să-și apere propriile granițe: căci regele, după ce a intrat în Smolensk, a detașat o armată la Dorogobuzh, la Belaya și Toropets. Vasili, instruindu-le prinților Starodubski și Shemyakin să protejeze Ucraina, le-a ordonat lui Boyarin Yakov Zakharyevich să stea la Vyazma, iar Daniil să expulzeze detașamentul lituanian din Toropets ^ unde locuitorii, jurând cu slăbiciune lui Sigismund, care l-au întâlnit cu bucurie pe guvernatorul nostru Suveran despre zborul inamicului (84)

Deși Vasily, aparent, nu avea niciun motiv să fie faimos pentru succesele generalilor săi și nici pentru consecințele importante pentru Rusia ale trădării lui Glinsky: totuși, el părea mulțumit de prima și l-a tratat cu mare milă pe Mihai, care a ajuns la Moscova. , sărbătorit în palat, era înzestrat cu generozitate, nu numai cu haine bogate ¿ armuri, cai asiatici, ci și sate moscovite cu două orașe locale, Yaroslavets și Medyn. Frații Mihailov

»

G. v5o8. au rămas în Mozyr, iar oameni, comori și asociați nobili, prinții Dmitri Zhizhersky, Ivan Ozeretsky, Andrey Lukomsky, în Pochep. Mihail i-a cerut Suveranului soldați pentru a-i proteja pe Turov și Mozyr: Vasily i-a dat guvernatorul, Prințul Nesvitsky, cu războinicii galici, Kostroma și tătarii.

Între timp, lituanienii au ars-o pe Belaya și au luat-o pe Dorogobuzh, transformată în cenuşă chiar de ruși (30. Konstantin Osshrozh-sky a condus o parte din armata lui Sigismund, promițându-i că îi va arăta drumul spre Moscova. Dar Marele Duce nu a pierdut timpul: el însuși a ordonat regimentele și le-a ordonat ъ cu două părți, Kholmsky din Mozhaisk, Boyarin Yavov Zakharyevich din Vyazma, să meargă la Dorogobuzh, unde guvernatorul Regalului, Stanislav Kishka era la conducere: acest mândru Pan, având unele beneficii în lupte ușoare. cu detașamentele rusești, credea deja că armata noastră nu există și că date rămășițele lui nu îndrăznesc să apară din păduri: a văzut regimentele lui Kholmsky și a fugit la Smolensk.- Astfel, dușmanii s-au alungat unul pe altul din granițele lor, nefiind nici învingători, nici învinși, dar Regele avea mai multă glorie, în mijlocul pericolelor unui nou guvern și al trădării interne care reflectă cel extern, un inamic puternic, atât de teribil pentru cei doi predecesori ai săi.

Nu orbit de mândria frivolă, domnule I5o8. temându-se de Mengdts-Girey şi vrând să-şi liniştească Statul, prudentul Sigismund a oferit din nou pace lui Vasily, care nu a respins-o. Glinsky s-a lăudat cu multitudinea de prieteni și oameni cu gânduri asemănătoare din Lituania; dar, din fericire pentru toate Consiliile, trădătorii triumfă rareori: puterea fără lege fie răsturnă carta legală a Statului cu prima rebeliune, fie slăbește din oră în ceas de frica nedespărțită de ea, de durerile naturale ale conștiinței, dacă nu actorii principali, atunci. cel puțin ѣгѣ asistenții lor În zadar Glinsky au încercat să tulbure regiunile Kiev și Volyn: oamenii așteptau cu indiferență incidente; Boierii i-au urat parțial succes lui Mihail, dar nu au vrut să se supună execuției prin rebeliune; foarte puţini i s-au alăturat, iar armata lui era formată din aproape două sau trei mii de călăreţi; şefii oraşelor erau loiali Regelui. Mengli-Giray a contribuit la fericirea armelor Sf. Ioan în războinicul lituanian: Vasily nu văzuse încă în el zel activ pentru beneficiile Rusiei și, în ciuda scrisorii aliate aprobate la Moscova prin cuvântul și sigiliul ambasadorilor Hanului, tâlharii din Crimeea au tulburat manga Ucrainei, astfel încât Marele Knyazb

F? ιδ ° 8 · ar fi trebuit să-l aperi cu o armată Í37 \ Speranță, excită pe Nogaev la o cădere puternică în Lituania, nu s-a adeverit: slujitor. Vasiliyev, Prințul Temir, s-a dus la Murzam, Asan și alții, fiii lui Yamgurchey și Musa, cu o propunere ca ei, ajutându-ne, să se răzbune pe rege pentru concluzia perfidă a lui Khan Shig-Akhmet, legat de ei prin familie și prietenie: Temir a trebuit să-i conducă spre coasta Don și Nipru; dar nu a putut reuși în misiunea lui.Aceste împrejurări, rugăciunea reginei văduve Elena, hotărârea lui Sigismund și succesul îndoielnic al Războiului, l-au înclinat pe Vasily spre o liniște sinceră. Regele a trimis de la Smolensk la Moscova pe Stanislav, voievodul de Polotsk, mareșalul Sapaga și Voitekh, viceregele de Przemysl, care, ca de obicei, a cerut mai întâi totul și în cele din urmă Pacea *. nu s-au mulțumit cu multe: doreau Cernigov, Lyubech, Dorogobuzh, Toropets, dar au acceptat să ia doar cinci-șase volosturi din Smolensk, luate din Lituania deja în statul Vasilyevo. Ei au scris un acord despre așa-numita lume veșnică, Vasily și Sigismund, numindu-se frați și potrivitori, s-au angajat să trăiască în dragoste, binevoitori și să se ajute reciproc împotriva oricărui dușman, cu excepția

nu este posibil să se îndeplinească această condiție („ko-g. t5o8. scurt, în consecință, s-a transformat în nimic). Regele a pretins pentru Rusia toate achizițiile Sfântului Ioan, iar pentru slujitorii Suveranului Rusiei, Prinții. Shemyakin, Starodub-sktsmi, Trubetskoy, Odoevsky, Vorotynsky, Przemyslsky , Novosilskmi, Belevsky, Mosalsky, toate patriile și orașele lor, pentru aceasta, Vasily a promis să nu se spânzureze, să meargă la Kiev, Smolensk sau la alte posesiuni lituanovici, Іоновой pământul său aparține statului Moscova; că certurile dintre supușii lituanieni și ruși să fie soluționate de judecători generali, jurii, ale căror decizii sunt executate cu forță deplină; că ambasadorii și comercianții ambelor Puteri sunt pretutindeni liberi și liberi: călătoresc , comerț, după bunul plac; în cele din urmă, că lituanianul și captivii noștri sunt eliberați imediat. Glinskii nu sunt menționați în această carte, dar soarta lor a fost hotărâtă: Vasily i-a recunoscut pe Mozyr și Turov, orașele lui Mihailov, ca proprietate a regalului. , promițând că nu va mai accepta niciunul dintre Prinții lituanieni cu pământuri și moșii (Ze). El a fost mulțumit de singurul cuvânt al regelui că Glinsky ar putea părăsi liber Lituania pentru Rusia,

G. i5o8. Ambasadorii lui Sigismund au fost de zece ori cu Suveranul și au luat masa de două ori. Au schimbat scrisori de tratat. Seimas-ul Lituaniei a aprobat toate condițiile. Regele a sărutat crucea în prezența ambasadorilor noștri, în Wil-and O). Rușii și lituanienii erau mulțumiți de lume; dar Glinskii și-au exprimat indignarea, iar Sigismund l-a informat pe Marele Duce că Mihail nu vrea să meargă la Moscova, gândindu-se să fugă în pat cu oamenii săi înarmați și să se

răzbune în egală măsură asupra ambelor State; dar că armata Regelui este deja pe cale de a-l supune pe rebelul çero. Vasily despre? puterea Regelui de a nu-i deranja pe Glinsky și de a le da drum liber spre Rusia. Vărsând lacrimi, au venit la noi din patrie cu toți vecinii lor. Lituaniei îi era milă de ei, dar se temea mai mult de ei: Rusia nu iubea: Marele Duce mângâia și onora, crezând că acești trădători îi pot fi totuși de folos.

Abia având speranță și chiar dorința de a rămâne mult timp în pace cu Lituania, Vasily a așteptat cu nerăbdare vești de la Taurida pentru a se asigura de alianța importantă dintre Mengli și Gireev.om. Este posibil ca acest țar să nu fi participat la raidul tâlharilor din Crimeea la limitele Moscovei, dar zelul său pentru Rusia s-a răcit în mod clar: puterile lui Zabolotsky timp de mai bine de un an, a trimis un mesager la Moscova cu o cerere ca fiul vitreg, țarul destituit

*5

Kazansky, Abdyl-LetiF, a fost eliberat de râu. I3oj, la Taurida. Marele Duce nu a făcut acest lucru, cu toate acestea, i-a returnat libertatea și mila lui Letifu, i-a permis să fie în palat, ia promis lui Koshira în moșia Lv. Probabil că zvonul despre negocieri de pace dintre Sigismund și Vasily l-a hotărât în cele din urmă pe Men-gli-Girey să-și afirme prietenia cu noi: cel puțin l-a eliberat imediat pe Zabolotsky și a trimis trei dintre nobilii săi la Moscova cu o scrisoare de aur Shert (42): a depus un jurământ pentru sine, pentru copii și nepoți, să trăiască în fraternitate cu Marele Voievod, să lupte și să pună laolaltă, cu Lituania și tătarii; liniștiți, executați tâlharii lor, patronați negustorii și călătorii noștri; într-un cuvânt, pentru a îndeplini toate obligațiile unei prietenii strânse, reciproce, așa cum era pe vremea lui Ioan.

Suveranul a ordonat ca ambasadorii să fie întâmpinați cu mare cinste, a chemat la palat la cină și și-a pus mâinile pe ei în semn de bunăvoință. I - au prezentat scrisori de la Han, scrise foarte afectuos. Men-gli-Girey l-a îndemnat pe Vasily să trimită o armată de corabie cu tunuri pentru a-l liniști pe Astrahan, a promis că va acționa cu toată puterea împotriva lui Sigismund și să-l ajute pe Mihail Glinsky, pe care îl numea fiul său drag; a întrebat dovochih păsări, sable, dinți de pește,

A. 6

G. v5o8.

Eliberați LeshiFa,

armură cu farmece de argint ca două găleți (43); a cerut un fel de tribut plătit lui de prinții Odoevski (44); și mai ales, dorea ca Suveranul să-i permită lui Abdyl-Letif să meargă la Taurida pentru a se întâlni cu mama lui. Acesta din urmă i s-a părut lui Vasily atât de important, încât a adunat Duma boierească și a vrut să-i cunoască

părerea (45). Au condamnat să nu-l lase pe LeshiF să plece. Suveranul i-a ordonat să apară însuși în Duma și a vorbit astfel: „Țarul Abdyl-LetiF! „știi că tatăl meu te-a lipsit de libertatea ta din vină nu mică. Plăcându-i fratelui nostru, Mengli Giray, uitând crima ta, îți acord cu bunăvoință libertatea și un oraș. Ascultă termenii. „Au constat în jurământul LetiF de a sluji cu credincioșie Rusia, de a nu părăsi granițele ei fără permisiune, de a nu avea relații cu Lituania sau cu ceilalți inamici ai noștri și că ambasadorii Mengli-Gireyev vor confirma acest acord prin propriul jurământ. Letif a învinuit, a mulțumit, s-a considerat nedemn să vadă chipul suveranului; a jurat să nu asuprească creștinii, să nu înjure la sanctuar, să raporteze Marelui Duce despre orice intenție răutăcioasă împotriva lui sau a statului.În locul lui Koshira, promis anterior, i s-a dat Iuriev. Este de remarcat faptul că însuși Marele Duce a înjurat

în bunăvoinţă faţă de Leia "> y, la fel ca l în fidelitate faţă de Mengli Giray, îndeplinind cerinţa Ambasadorilor Crimeii şi sfaturile boierilor. Viceregele lui Perevitzkin, Morozov, a fost trimis la Taurida pentru a-și exprima recunoștința pentru prietenia lui Khan, pentru a-l asigura de a noastră, pentru a-l informa despre pacea încheiată cu Lituania și pentru a spune în privat că tăcerea lungă a lui Mengli-Gireyevo l-a îngrijorat pe Suveran. ; că a existat chiar un zvon despre urcarea fiilor Hanului în armata lui Sigismund (4θ; că această situație a grăbit lumea pentru noi, dar că Marele Duce rămâne prieten cu Mengli Giray și nu se teme de un nou războinic drept. cu dușmanul lor comun, firesc; că nu suntem, se poate trimite oameni cu arme de foc la Astrahan, pentru că nu sunt corăbii pregătite, că Rusia, obosită de războaie, deși pașnică cu Lituania, dar amenințată de germanii livonieni, are nevoie de odihnă. , că Ioan însuși nu a trimis niciodată trupe acolo (47) și așa mai departe. dărăpănat în ani și sănătate, Mengli-Girey nu a putut trăi mult: Vasily g, i5od a ordonat lui Morozov să-l vadă în secret pe fiul cel mare al Hanului, Magmet - Giray; cu un jurământ de prietenie față de Rusia și să-i jurăm credință în numele nostru de Suveran.

Acest ambasador a avut probleme în Taurida din cauza voinței proprii și a lăcomiei

G. ι5o9 nobilii lui Khan. Suveranul a fost cel care a ordonat ca libertatea lui Morozov să-și respecte demnitatea și ambasadorul să nu tolereze nici cea mai mică umilință pentru noi - Taurida. n_ya în riturile Ambasadorilor: căci Murzasilor din Crimeea le plăcea să se mărească în fața rușilor, amintindu-și vremurile de demult. „Am coborât din cal” lângă palat * 4, îi scrie Morozov Marelui Duce: „Principii Hanului stăteau la poartă și toată lumea, așa cum trebuia, l-a întâmpinat pe ambasadorul tău, cu excepția lui Murza Kudoyar”, care a îndrăznit să-mi spună iobag. Tol-„mach” nu îndrăznea să traducă aceste „cuvinte” nepoliticose; iar Murza, furioasă, a vrut să-l omoare și cu

forța a smuls haina de blană din mâinile funcționarului meu, care ducea daruri. „La ușă, Yasauls mi-au blocat calea, „aruncându-și toiagul pe pământ și au cerut” îndatoriri: am călcat pe vergele și am intrat „la rege. El și țarevicii m-au salutat „cu afecțiune; a băut din ceașcă și mi-a dat „rămășitul”. Le-am oferit și o ceașcă lor „și tuturor prinților, dar l-am ocolit pe Kudoyar și „i-am spus Hanului: Rege, satul liber al secolului! acest „Murza nepoliticos: judecă-ne. . Sunt numit „receala ta și suveranul meu, dar nu” Kudoyarov. Îi vorbesc în fața ta, „Din ax în ax: cum a îndrăznit să fie nepoliticos:“ P0slu: și cu forța, frate, ți-am cărat o sută - „bi? Mengli-Girei, după ce a ascultat, l-a scuzat pe „Murza; dar când mi-a dat drumul, l-a certat „și m-a alungat.” * Morozov nu a fost de acord să predea

Khan al mandatului său de ambasador, nici un inventar al lui G. ιδοθ.

cadouri trimise cu el, răspunzând cu mândrie nobililor țarului: „Discursurile Marelui Duce sunt înscrise doar în inima mea“, iar darurile lui ți-au fost livrate: „nu mai cere nimic.” lanțuri. ,, I' „Nu îmi este frică de lanțurile tale”, a spus ambasadorul: „Mi-e frică doar de Dumnezeu, Marele Duce și Țar”, un om liber... Dacă „mă jignești, atunci Suveranul nu va mai trimite oameni niciodată”. către tine nobil „(48).- Totuși, în ciuda slăbiciunii lui Mengli-Girey, împovărat de ani, căruia fiii și nobilii i-au ascultat prost, alianța noastră cu Taurida a rămas până la vremea în puterea ei.

Rusia a încheiat apoi un tratat de pace Pașnic și cu Livonia. În al 5-lea an, pentru a doua oară, ambasadorul imperial, Garshinger, a fost alături de noi cu o scrisoare amicală a lui Maximilian, care i-a cerut din nou Marelui Duce să-i elibereze pe captivii livonieni. . Vasile a spus că libertatea lor depinde de lume. În cele din urmă, magistrul, arhiepiscopul de Riga, episcopul de Derpt și toată cavalerismul au trimis oficiali la Moscova. Urmând domnia tatălui său, Suveranul nu a vrut să negocieze el însuși cu ei: s-au dus la Novgorod, domnilor, Da.

G. i5og. Niil Șcenia, Grigori Fedorovich Davydov și prințul Ivan Mihailovici Obolensky le-au transmis o scrisoare de pace din 25 martie pentru anul următor. Prizonierii au fost eliberați; a reînnoit vechii termeni de schimb reciproc și siguranța călătorilor din ambele țări. Cel mai important lucru a fost că germanii au renunțat la alianța lor cu regele Poloniei. Suveranul nu a uitat nici bisericile noastre din Livonia: Stăpânul s-a angajat să le păzească. În același timp, împăratul, mijlocind pentru Hansa, i-a scris Marelui Duce că din cele mai vechi timpuri ea a fost negustor în Rusia pentru folos reciproc și a dorit să-și restabilească biroul din Novgorod, dacă bunurile luate pe nedrept de Ioan ar fi fost s-a întors la Lyubchans, numai la instigarea oamenilor răi. Vasili i-a răspuns lui Maximilian: „Lubchane și 72 de orașe aliate cu ei să trimită o cerere cuvenită guvernatorilor mei din Novgorod și Pskov: „din prietenie pentru tine, îți ordon să faci comerț

cu“ germanii, așa cum era înainte; dar numele „le-a fost luat de vină: nu poate fi returnat -” Liniște: despre care ruda mea ți-a scris, „Shel” (49).

După ce a stabilit calmul Rusiei, Vasily a hotărât soarta vechiului, faimosului Psko-Pskovd Va * O îngăduință specială a lui Ioan a permis acestei republici să supraviețuiască, dar *

Vogorodskaya, au încă aspectul unui popular Г· iZod. guvernare și se laudă cu umbra libertății: ar putea supraviețui în sistemul Autocrației generale? Exemplul lui Novgorod i-a îngrozit pe pskoviți; dar, mângâindu-se cu speranța caracteristică oamenilor, raționau astfel: „Johann ne-a cruțat: Vasiliy poate și el să cruțe. Am fost mântuiți în prezența tatălui prin evlavie față de voința sa supremă: să nu jignim nici măcar pe fiul nostru. Mândria este nebunie pentru slăbiciune. Nu vom suporta mare lucru pentru a „salva principalul lucru: mănânc, liber să fiu” civil, sau cel puțin „să ne bucurăm”. Aceste gânduri au stat la baza Politicii. Când viceregii marilor duci au acționat fără lege, pskoviții s-au plâns Suveranului, s-au rugat fără milă, dar cu umilință. Urându-l pe Prințul Yaroslavdva, l-au acceptat din nou ca viceregе al lor (¿°): pentru că așa a vrut Ioan, care, poate, a amânat doar până la prilejul distrugerii libertății Pskovului, care era în contradicție cu Carta de stat a Rusiei: războaie, pericole. din afară, și în cele din urmă, poate și bătrânețea l-au împiedicat să-și îndeplinească această intenție. Tânărul Vasily a încredințat în mod firesc munca tatălui său: a căutat și a făcut ușor un pretext. Deși pskoviții au exprimat în general mai multă moderație decât înflăcăratul Novogorodtsy; totuși, ca

domnule loog. toate Republicile, aveau lupte interne, un act comun al pasiunilor umane. Chiar și pe vremea lui Ioan, au avut o revoltă, în care un Posadnik și-a pierdut viața; iar alţi oficiali au fugit la Moscova. Atunci fermierii nu au vrut să plătească tribut cetăţenilor: Veche i-a pedepsit autocratic pe primul, găsind o carte străveche care să dovedească că au fost întotdeauna consideraţi afluenţi şi lucrători ai acestora din urmă. Ioan a învinuit arbitrariul lui Vech: pskoviții abia și-au înmuiat mânia cu rugăciuni și daruri '(5i). Sub Vasily, ei au fost conduși în rang de viceregе de prințul Ivan Mihailovici Repnya-Obolensky, neiubit de oameni: dezacorduri nutritive între cetățenii seniori și juniori, el s-a plâns de încăpățânarea lor și, în special, de principalii oficiali care ar fi a intervenit în drepturile și instanțele sale (5®). Asta a fost suficient pentru Vasily.

În toamna anului 1509, a plecat la Novgorod împreună cu fratele său Andrei, cu ginerele său. Ţareviciul Petru, ţarul Letifom, cu episcopul Mitrofan al Kolomnei, cu cei mai nobili boieri, voievozi, copiii boierului C53). Scopul călătoriei, doar nobilii Dumny îl știau. Peste

tot poporul îl saluta cu bucurie pe tânărul Monarh: el călărea încet și cu măreție. Dull Novgorod s-a animat cu

i5od

prezența Curții și a trupelor elitei; iar pskoviții au trimis o ambasadă numeroasă Marelui Voievod, șaptezeci dintre cei mai distinși oficiali și boieri, cu un salut sincer și cu un dar de la o sută la cincizeci de ruble. Șeful acestora, Posadnik Yuri, i-a spus: „Patria ta, Pskov, „te suflă cu fruntea și mulțumește că” tu, țarul întregii Rusii, ne păstrezi în vremurile de demult și ne ferești cu milă de toți „străinii”. . La fel a făcut marele tău părinte: pentru care suntem gata să-ți slujim cu credincioșie, așa cum am slujit lui Ioan și strămoșilor tăi. Dar fiți cinstiți: „vicarul vostru asuprește voluntar”, oameni, pskoviți. Suveran! protejează-ne „ 04). El a acceptat cu bunăvoință darul; a ascultat plângeri; controlul promis. Ambasadorii s-au întors și i-au spus lui Vech cuvintele Suveranului; dar gândurile inimii, adaugă Cronicarul, sunt cunoscute numai de Dumnezeu 05). Vasili i-a ordonat lui Okolnichiy, prințul Peter Shuisky cel Mare, împreună cu Dyak Dolmatov să meargă la Pskov și să afle adevărul pe loc. Au raportat că cetățenii dau vina pe vicar și pe vicarul cetățenilor; că este imposibil să-i împace și că numai puterea Suveranului trebuie să hotărască acest proces. Noii ambasadori ai Pskovului l-au implorat pe Marele Duce să-l înlocuiască pe Obolensky: Vasily a răspuns că nu este potrivit să-l înlocuiască ca

vinovat fără proces; că îi poruncește să fie la Novgorod împreună cu toți pskoviții, care se consideră jigniți, iar el însuși le va rezolva plângerile (5θ).

Aici Cronicarul din Pskov le reproșează domnitorilor săi neglijența lor: ei au dat înștiințare scrisă în toate volosturile pentru ca cei nemulțumiți de viceregе să meargă la tribunal la Marele Duce. Multe dintre ele au fost găsite; nu puţini dintre cei care s-au dus să se plângă Suveranului unul de altul, iar printre ei erau oameni nobili, primii funcţionari (57). Această împrejurare a prefigurat soarta Pskov a lui Novgorod, unde dezacordurile interne și certurile i-au forțat pe cetățeni să caute dreptatea Marelui Duce și l-au servit lui Ioan drept una dintre modalitățile de a le distruge libertatea, Vasily i-a cerut lui Posadnikov, pentru o confruntare cu prințul Obolensky, sau să scrie Vѣchu, dacă nu apar, atunci tot pământul va fi de vină (56λ Pskoviții s-au înfiorat: pentru prima dată, le-a apărut gândul că li se pregătește o lovitură. Nimeni nu a îndrăznit să nu asculte: nouă Posadnikov și bătrâni negustori de toate treptele s-au dus la Novgorod.Vasili G. ίδιο, le-a ordonat să aştepte curtea şi a stabilit un termen pe 6 ianuarie.

În această zi, Ilr este, de sărbătoarea Bobotezei, Marele Voievod, înconjurat de boieri.

ts Guvernatorii, au ascultat slujba în biserica din Sog. i5io. fiisk și s-a dus după cruci la râul Volhov, unde episcopul de Kolomna, Mitrofan, a binecuvântat apa: căci Novgorod nu avea atunci un Arhiepiscop Â)). Acolo, Marii Moscovei i-au anunțat pe pskoviți că toți merg la Casa Episcopală la Suveran: au fost aduși în cameră funcționari, boieri, negustori; Cetăţenii mai tineri au fost opriţi în curte. Se pregăteau pentru judecată cu viceregele; dar procesul lor era deja hotărât în secret de Vasile (6o). Marii Duci Boieri chibzuiți au venit la ei și le-au spus: „Sunteți prinși de Dumnezeu“ și Suveranul Vasily Ivanovici / ' Nobilii Pskoviți au fost închiși în casa arhiepiscopului, iar cetățenii mai tineri, după ce au rescris, au fost dați în custodie de Novogorodsk. Copii boieri.

Un comerciant Pskovskiy kakal a mers apoi la Novgorod: după ce a aflat pe drum despre acest incident, și-a abandonat bunurile și s-a grăbit să-și informeze concetățenii că Posadnikii și toți oamenii eminenti se aflau în închisoare. Groaza i-a cuprins pe pskoviți. „Din tremur și tristețe” (spune Cronicarul) ni s-au ofilit gâturile, ni s-au mișcat buzele. Am văzut dezastre, „un ulcer și Nemțev în fața zidurilor noastre; dar „nu am fost niciodată într-o asemenea disperare” * i® „). Veche s-a adunat. Oamenii s-au gândit ce să facă? A ridicat el un scut împotriva Suveranului? taci in oras? „Dar războiul

da

i1. ι5ιο. „Ei au judecat, vei fi fărădelege pentru noi și distrugere finală. Succesul este imposibil, „când slăbiciunea se transformă în putere. Și nu suntem mulți dintre noi toți: ce putem face acum fără Posadnikov și cei mai buni oameni care stau în Novgorod? Am hotărât să trimitem un mesager la Marele Duce cu aceste cuvinte: patrie; iar noi, orfanii tăi, și înainte și acum eram de la 9, tu, suveran, ești necruțător și nu ai rezistat în nimic. Dumnezeu și tu ești liber în patria ta.”

Văzând smerenia pskoviților, Suveranul a poruncit din nou să-i aducă pe toți oficialii reținuți în camera arhiepiscopului și i-a trimis pe boieri, prințul Alexandru de Rostov, Grigori Fedorovich, călărețul Ivan Andreevici Chelyadnik, prințul Petru Șuisky, Okolnichago, trezorierul Dmitri Vladim. irovich, Dyakov Misyur-Munekhin și Luka Semenov, cărora le-au spus: „Vasiliy,“ Prin harul lui Dumnezeu, țarul și suveranul întregii Rusii, „așa îi spune lui Pskov: strămoșii noștri“, tatăl meu și noi înșine avem a avut grijă de tine până acum, „cu milă, pentru că ai păstrat a.ia nostru tem-“ dar și amenințător, iar Namstnikov s-a supus; „Acum îndrăznești să fii încăpățânat, îl jignești pe vicar,

intervii în curțile și îndatoririle lui. Știam și că „judecătorii voștri Posadniki și Zemstvo nu dau

„adevărata dreptate, asupriți, jigniți pe- Domnul i5yu. "gen. Și așa meriți o mare rușine. „Dar acum vrem să arătăm milă, dacă ne împliniți voința: distrugeți” Veche și acceptați „localitățile” Na ale Suveranului în Pskov și în toate suburbiile. Într-un astfel de caz, noi înșine vom veni la tine „să ne rugăm Sfintei Treimi și ne dăm cuvântul să nu” să ne atingem de proprietatea ta. Iar dacă „refuzăm această îndurare, atunci ne vom face lucrarea cu ajutorul lui Dumnezeu, iar sângele” lui Hristos va fi socotit asupra răzvrătiților, „care disprețuiesc salariul Suveranului” și nu fac voia lui / „Pskoviții au mulțumit, și în prezența Marelui Voievod Boieri a sărutat crucea, cu jurământul de a sluji cu credincioșie Monarhului Rusiei, copiilor săi, moștenitori, până la sfârșitul lumii (6a). Vasili, invitându-i la cină, le-a spus că în locul armatei îi trimite pe Dyak-ul său, Tretiak Dolmatov, la Pskov și că ei înșiși pot scrie concetățenilor. Un negustor nobil, Onisim Manushin, a mers cu o scrisoare de la funcționari, boieri și toți pskoviții care se aflau în Novgorod către poporul lor. Ei au scris: „Înaintea Suveranului, i-am dat în unanimitate un cuvânt puternic cu sufletul nostru pentru noi înșine și pentru voi, fraților, să-i împliniți porunca. Nu ne faceți criminali. Dacă arunci în aer pentru a rezista, atunci știi că Be-

G. ίδιο, „Prințul sălbatic în mânie și în mânie, trimite o armată mare împotriva ta:” vom pieri, iar tu vei pieri în vărsare de sânge. Decideți-vă imediat: ultimul „termen este de la Genvar. Bună ziua, „Dolmatov s-a prezentat la întâlnirea cetățenilor din Pskov, le-a spus o plecăciune de la Marele Duce și a cerut în numele său ca, dacă vor să trăiască în vremurile de demult, să împlinească cele două voințe ale Suveranului: au anulat Veche-ul, au scos clopotul onago și în toate orașele lor i-au primit pe Marii Duci Namestnikov.Ambasadorul și-a încheiat discursul spunând că fie Suveranul însuși va fi cu ei, supuși buni, un oaspete pașnic, fie va trimite o armată care să-i supună pe răzvrătiți.lacrimi și suspine;în cele din urmă i-au cerut să le dea timp să se gândească până a doua zi dimineață.- Această zi și această noapte au fost groaznice pentru Pskov.Numai pruncii, conform cronicii, nu au plâns atunci de întristare. : toți s-au îmbrățișat ca în ultimul ceas al vieții (6 í). Atât de mare este dragostea cetățenilor pentru vechile carte ale libertății! Multă vreme, pskoviții au depins de Suveranul Moscovei în treburi. de politică externă și recunoscut în naos, judecătorul suprem; ci Suveranul

Pgol le respecta legile, iar viceregii îl judecau după ele; Puterea legislativă aparținea Vechului, iar multe litigii erau decise de funcționarii poporului, mai ales în suburbii (tó): simpla alegere a acestor funcționari îi măgulește deja pe oameni. Distrugând Vecha, Vasily a dezrădăcinat întregul copac bătrân al cetățeniei inițiale a Pskovului, deși deteriorat, dar nu a murit încă, încă foioase și rodnic.

Oamenii s-au plâns mai mult decât au consultat: nevoia de a ceda era prezentată tuturor cu dovezi de necontestat. S-au auzit discursuri îndrăznețe, dar fără insolență, Ultimele minute solemne ale libertății pe moarte favorizează mărinimia; dar mintea frânează deja inima. În zori au lovit clopotul Veche: acest sunet i-a introdus pe cetățeni în ideea de înmormântare. S-au adunat. Îl așteptau pe Dyak Moskovsky. Dolmatov a sosit. I-au spus: „Domnule ambasador! Cronicarii noștri mărturisesc că pskoviții voluntari au jurat întotdeauna credință Marilor Duci: ei au jurat să-i aibă irevocabil drept Suverani, „să nu se unească cu Lituania și cu germanii; „iar în caz de trădare, ei s-au expus mâniei lui Dumnezeu, foametei, focului, potopului și invaziei” străinilor. Dar acest jurământ al crucii „era reciproc:. Marii Duci au înjurat

' · i5yu.

G. ίδιο.

Kopets Liberty Pskov * SKOY.

Inainte de

„nu ne lipsi de libertatea străveche; jurământ „mai lin, mai bun și execuția criminalului. Acum „Dumnezeu este liber și Suveranul este liber în patria sa”, în orașul Pskov, în noi și în clopotul nostru. Măcar nu vrem să „trădăm sărutul Crucii, nu vrem să” ridicăm mâinile împotriva Marelui Duce. Dacă „îți place să se roage Treimii dătătoare de viață” și să-ți vezi patria ta, da, mergi „la Pskov: ne vom bucura să-l vedem”. datorită „lui, că nu ne-a nimicit până la capăt ** (66)! - Pe 3 ianuarie, cetăţenii au dat jos clopotul Veche la Sfânta Treime şi, privindu-l, au plâns îndelung pe bătrânul şi voia lor.

Dolmatov în aceeași noapte s-a dus la Suveran cu acest clopot străvechi și cu un raport că pskoviții nu mai au Vecha. Același lucru i-au fost declarat de către Mesagerii lor (67). A trimis imediat la ei Boieri cu o trupă militară, pentru a obliga cetăţenii şi sătenii cu un jurământ; a ordonat să elibereze pentru sine curtea lui Namestnikov, iar pentru nobilii săi, Dyakov și numeroși bodyguarzi, așa-numitul oraș Sredny, de unde a fost necesar să se transfere toți locuitorii în Orașul Mare, iar la 20 ianuarie a mers el însuși acolo. cu fratele său, ginerele său, țarul Letif, episcopul Kolomnei, prințul Daniil Shcheney, Boyarin Davydov și Mihail Glinsky. Pskoviţii au mers în întâmpinarea lui: ei

ți s-a ordonat să te oprești la ora două pe 5. stai departe de oras. Văzându-l pe Suveran, toți au căzut cu fața la pământ. Marele Duce i-a întrebat despre sănătatea lor. „Dacă noi, Suveran, suntem sănătoși! au răspuns bătrânii. Oamenii au tăcut. Episcopul de Kolomna a fost înaintea Marelui Duce pentru a-l întâlni împreună cu clerul din Pskov înaintea zidului Dovmontov. Vasili a descălecat din cal, iar în spatele crucilor a intrat în Biserica Sfintei Treimi, unde Episcopul, după ce a terminat slujba de rugăciune, i-a vestit mulți ani și binecuvântând pe Marele Voievod, a zis cu voce tare: „Slavă Celui Preaînalt, Cine ți-a dat Pskov fără „război" (θ8)! Atunci cetăţenii, care se aflau în biserică, au plâns amar şi au spus: „Suveran! liy not tyxde:, am servit „strămoșilor tăi" din timpuri imemoriale. „În această zi, Genvara a4, Vasily a luat masa cu episcopul de Kolomenski, cu arhimandritul Simonovski Varlaam, cu boierii și guvernatorii; iar duminică, 27 ianuarie, a poruncit pskoviților să se adune în curtea lor. Okolnichiy, prințul Pyotr Shuisky, a ieșit la ei: ținând o listă în mână, a chemat la toți chitsovnikovs, boieri, Starost, negustori, oamenii din Jitykh și le-a ordonat să meargă la marea colibă judecătorească, unde Suveranul , stând cu Nobilii Dumei în coliba Frontului, l-a trimis pe Principele Alexandra Go-

Г, ї5/o. Stovsky, Konyushago Chelyadnin, Shuysky, trezorierul Dmitri Vladimirovici, Dyakov Dolmatov, Mpsyur și alții. Ei au vorbit astfel: „Nobili Pskoviți! Marele „Prinț, prin harul lui Dumnezeu Țarul și Suveranul" întregii Rusii, vă anunță salariul său; nu dorește să intervină în proprietatea ta: folosește-o, acum și întotdeauna. Dar nu poți rămâne aici: căci, amețitul a asuprit poporul, iar mulți, jignit, „de tine, au cerut dreptatea suveranului. „Luați neveste și copii; mergeți în țara „Moscova și prosperați acolo" prin grația Marelui Duce. „Toți au fost, uimiți de durere, dați în mâinile Copiilor Boierilor; iar în aceeași noapte au dus la Moscova o grădină zoologică de familii, printre care se aflau și soțiile pskoviților care se aflau în arest la Novgorod. Puteau să ia cu ei doar o mică parte din averea lor, dar nu le era milă decât patria lor. ■ - Alți cetățeni mijlocii și tineri au fost eliberați în casele lor, cu siguranța că nu vor divorța, dar groaza a predominat și plânsul nu s-a oprit la Pskov. Mulți, necrezând făgăduința și temându-se de exil, își tund părul, soții și soțiile, pentru a muri în patria lor (69),

Suveranul a ordonat lui Boyarin Grigoriy Fedorovich Davydov <7°) și Konyushy Chelyadnin să fie guvernatori la Pskov și Dyak

Misyur să se ocupe de treburile Ordinului, Andrei Volosaty Yamsky; hotărâţi Voevod, Tiunov şi Starost în suburbii; a stabilit o nouă monedă și o taxă comercială, necunoscută până acum în țara Pskov, unde negustorii făceau mereu comerț liber și fără să plătească nimic; a împărțit satele „pskoviților" exilați boierilor din Moscova; i-a condus

pe toți cetățenii din Zastenya sau din Orașul Mijlociu, unde erau j5oo gospodării; a indicat să locuiască acolo numai oficialii Suverani, Copiii Boieri și Moscoviții, și să transfere magazinele de negustori și, de la Zidul Dovmont în Orașul Mare; El a ales un bun pentru palatul său și a înființat Biserica Sfintei Ksenia, pentru libertatea Pskovului (7ú; în cele din urmă, după ce a aranjat toate la fel ca ziua amintirii ei, lăsând o mie de boieri și 5 -oo de ronțăitori Novogorodsky). , a fost triumfat la Moscova, unde l-au trimis după el, unde a fost trimis după el. și Veche bell.În schimbul cetățenilor plecați, trei sute de familii de negustori din zece orașe de jos au fost strămutate în Pskov nr. 72).

„Așadar”, spune Cronicarul patriei Olgăi, „slava Pskovului a dispărut, captivată nu de străini, ci de frații săi“ creștini. O, oraș, mare cândva! tu „jeli în pustiire. Ajuns la

iby.

G. ίδιο. „Un vultur cu mai multe aripi cu gheare, lei, te-a scos din măruntaiele tale trei“ Cedri libanezi: au furat frumusețe, bogăție și cetățeni; piețe dezgropate, sau „măturarea cu certuri” (73); ne-au târât „frații și surorile în locuri îndepărtate”, unde nu au fost nici părinții lor, nici bunicii, nici „străbunicii”!

Timp de mai bine de șase secole, Pskov, întemeiat de slavi-krivici, a avut propriile sale acte civile, i-a iubit, nu a știut și nu a vrut să cunoască ce este mai bun; a fost al doilea Oraș Nou, fiind numit fratele său mai mic, căci la început a fost cu el un Stat și până la sfârșit o Eparhie (74); ca el, sărac în darurile Naturii, a câștigat bogăție prin comerț activ, iar artă și curtoazie prin legături de lungă durată cu germanii; cedându-i în străvechea glorie a victoriilor și a cuceririlor îndepărtate, cu atât mai mult a fost păstrat de spiritul militar, alimentat de dese bătălii cu Ordinul Livonian. Ca și în familii, așa și în societățile civile, vedem uneori virtuți ereditare: Pskov se distingea prin prudență, dreptate, fidelitate; nu a trădat Rusia, și-a ghicit soarta, s-a ținut de Marii Duci, a dorit să evite moartea libertății Novogorodskaya, strâns legată de a sa; a iertat acestui popor invidios insultele și supărările; fiind

curaj precaut, dat dovadă și îndrăzneț Γ· ι5ι°· mărinimitate, de exemplu, în apărarea lui Alexandru Tversky, persecutat de hanul și suveranul Moscovei, a devenit victima soartei indispensabile, a cedat necesității, dar cu un fel de smerenie nobilă, demni de oameni liberi și fără a da dovadă de insolență și nici de timiditatea fraților lor Novogorod. - Aceste două Puteri populare erau asemănătoare în toate instituţiile şi legile lor; dar Pskoviții aveau și o diplomă civilă specială, așa-numiții Copii Posadnigph, plasându-i deasupra negustorilor și poporului Jiteisky (?θ): în consecință, ei și-au

exprimat și mai mult respect față de rangul Posadnikov, dând familiei lor noblețe ereditară.

Marele Duce a vrut să le facă pe plac Pskoviților și a ales dintre ei 12 Bătrâni, pentru ca ei, împreună cu guvernatorii și Tiunii Moscovei, să judece în fostele lor douăsprezece suburbii conform Cartei statutare emise de el atunci <77). Dar acești bătrâni nu au putut înfrâna rapacitatea demnitarilor marilor duceți, care, în numele unor legi noi, au împovărat cu impozite cetățenii și fermierii, nu au dat seama de plângerile corecte și le-au executat pentru ei, astfel că nefericiții locuitori au fugit în mulţimi pe ţări străine, lăsându-şi soţiile şi copiii. Suburbiile sunt pustii. Eu nu-

G. iSio. ticăloșii, negustorii, artizanii care aveau case în Pskov nu au vrut să fie nici victimă, nici martori ai violenței și toți au plecat de acolo. - „Am rămas singuri / 4 Cronicarul adaugă: „ne-am uitat” pământul: nu s-a despărțit; s-au uitat la „cerul: era imposibil să zbori sus fără” aripi / 4 După ce a aflat despre lăcomia lui Namestnikov, Suveranul i-a schimbat și i-a trimis pe cei mai vrednici, prinții Peter Shuisky și Simeon Kurbsky, oameni drepți, filantropi: ei a liniștit cetățenii poporului; fugarii s-au întors. Oamenii din Pskov nu au încetat să regrete vechile lor statute, dar au încetat să se plângă. De acum înainte, ei, ca toți ceilalți ruși, au trebuit să trimită o armată în slujba Suveranului (78λ).

Așa că Vasile a folosit primii patru ani ai domniei sale, temându-se de arme, fără victorii, dar nu fără glorie, liniștind Rusia, dovedind puterea ereditară a Suveranilor ei pentru un dușman exterior și voința lor indispensabilă de a fi autocrați în interior.

CAPITOLUL A.

Statalitatea continuă a lui Vl spliev.

Enervarea reciprocă Vasilyev! şi Sigismundov. Intenția fratelui lui Vasilyev, Sims, este să fugă în Lituania. Sosirea reginei Nursaltan la Moscova. Pocăința lui Mag-met-Amen Rupere cu Mengli-Giray. Raidurile lui Krymtsev. Război cu Lituania. Unirea cu împăratul Maximilian. Tratat de pace cu Hansa. Ambasada Turciei. Captura de Smolensk. trădarea lui Glinsky. Bătălia de la Orshinskaya. Trădarea episcopului de Smolensk. Apropierea lui Ostrozhsky de Smolensk. Nabeg Krymtsev. Ambasada secundară la Sultan. Moartea lui Mengli Giray. Ambasada noului Han, Magmesh Giray și a noastră către el. Boală și Ambasada Țarului Kazanului. Confluența Crimeei. Unirea cu regele Danemarcei și cu Op-denul german. Ambasada împăratului Maximilian. Ambasadori ai Lituaniei. Apropierea lui Ostrozhsky de Opochka. Negocieri ç> pace. Ambasada la Maximilian. Noi Ambasadori de la Împărat. Moartea lui LeshiF. Reînnoirea alianței cu Crimeea. Moartea lui Magmet-Amen. Țaremul Shig-

Aley din Kazan. Crimeea devastează Lituania. Ambasada la Sultan. Relațiile cu Maestrul și cu Papa. Maestru în războiul cu Polonia. Campania Voevod în Lituania. Slăbiciune Nm. Ordin. Ambasada la Sultan. Revoltă în Kazan. Atacul lui Magmet Giray asupra Rusiei. Khabar Simsky. judecătorul Voevod. Stați lângă Kolomna. ambasador Solimanov. Ambasada și armistițiul Lituaniei. Sfârșitul Ordinului German în Prusia. Nou armistițiu cu Ordinul Livonian.

G. i5io - «Io2I.

iZio. Rusia și Lituania nu s-au putut bucura mult timp de pace: la câteva luni de la încheierea acesteia, au reluat supărările și reproșurile reciproce; s-au acuzat reciproc de neîndeplinirea contractului, suspectați de planuri ostile; între timp, ai vrut să îndepărtezi golul. Sigismund s-a plâns că nu i-am eliberat pe toți captivii și că viceregii Moscovei nu au dat dreptate supușilor săi, cărora rușii, contrar păcii, le luau pământurile. Vasile a susținut că captivii noștri nu s-au întors toți din Lituania; că Regele, după ce i-a eliberat pe negustorii moscoviți, le-a păstrat bunurile; că lituanienii înșiși le fac rușilor jigniri insuportabile. De mai multe ori s-a propus de ambele părți să se trimită judecători comuni la frontieră; a fost de acord, a stabilit un timp: dar unul sau altul nu a apărut până la termen. După ce i-a eliberat pe Glinsky fără piedici, Sigismund s-a pocăit, și-a întemnițat prietenii (79) și a decis să ceară ca Marele Duce să-i dea pe Mihai însuși și pe frații săi. Suveranul a răspuns că Glinskii intraseră în slujba lui când Rusia era în război cu Lituania și că nu și-a trădat supușii nimănui. Relațiile au continuat aproximativ trei ani (8o): cu mesageri și ambasadori au călătorit

- iesa.

acele nemulțumiri, însă, fără amenințări,

până chiar în vremea când regina văduvă Helena și-a informat fratele că Sigismund, în loc de recunoștință pentru gelozia ei față de binefacerile statului său, i-a arătat antipatie și chiar dispreț; că domnii lituanieni îndrăznesc să fie insolenți cu ea; că s-a gândit să meargă, de la Vilna până la maetnost, la Bryaslavl, dar Voevodas Nikolai Radzivil și Grigori Ostikov au prins-o la ora liturghiei; spunând: vrei să fugi fi ”Moscova, l-au scos de mâneci din biserică, l-au băgat în sanie, l-au dus la Troki și l-au ținut în robie, după ce i-au îndepărtat pe toți slujitorii. Alarmat de această veste, Vasile l-a întrebat pe Rege de ce merită Elena un asemenea reproș? și a cerut ca libertatea, vistieria, oamenii să-i fie înapoiați, cu toate semnele respectului cuvenit (8*λ Nu știm răspunsul.’ Un alt incident din acest timp a înmulțit supărarea Marelui Duce pe Sigismund.

Fiul mai mic al lui Ioan, Simeon din Kaluga, care se distinge prin dispoziția sa înflăcărată și sutienul ușor? în gând, cu neplăcere, s-a văzut pe sine ma ?a-siliev, un subiect al fratelui său mai mare, plângându-se de Simeon, autocrația sa, de restrângerea dreptului antic în * Prinții Specificului și nu ține seama de sfatul nimănui. ai căror boieri răzvrătiți, a hotărât să caute patronajul lui Sigismundov, să schimbe Rusia, să alerge la Liipva (8a). Împăratul a aflat despre asta, l-a sunat și a vrut să-l închidă pe Simeon. Rasa tânărului prinț,

Sosirea reginei Nur < al-pian la Moscova.

Pocăință Mag met-Amin*

rugăciunea fraților, a Mitropolitului și a tuturor Episcopilor a înmuiat mânia lui Vasile: i-a dat lui Simeon alți boieri de încredere și i-a poruncit să fie mai prudent în viitor; dar cu întristare am văzut că Sigismund putea avea prieteni secreti în chiar familia Marelui Duce. Această dispoziție nu era propice păcii: succesul intrigilor lituaniene din Taurida a completat necesitatea războiului.

În al 15-lea an, soția lui Mengli-Gireev, Nur-salshan, a sosit la Moscova cu țarevici Sapp și trei ambasadori, care l-au asigurat pe Vasiliy de adevărata prietenie a lui Khan pentru el # 3). Scopul acestei călătorii a fost întâlnirea Reginei cu fiii ei, Letifom și Magmet-Aminem. Marele Duce a tratat-o ca pe faimosul lui prieten, iar o lună mai târziu a lăsat-o să plece la Kazan, unde a locuit aproximativ un an, încercând să-și confirme fiul în sinceră bunăvoință față de noi, astfel încât Magmet-Amen s-a angajat să fie complet devotat. în Rusia cu scrisori noi și încă nemulțumit de jurămintele de fidelitate, a dorit să se dezvăluie Suveranului în toate: motiv pentru care i-a fost trimis boierul Ivan Andreevici Chelyadnin, căruia i-a mărturisit sincer secretul fostei trădari a lui Kazan, circumstanțele ei și vinovăție, fără milă de soția sa, fermecătoarea ·Λ$λ Într-un cuvânt, Marele Duce nu se putea îndoi de sinceritatea lui. Tsa-

Nursalshan, la întoarcerea ei din Kazan pe data de 5, a trăit din nou șase luni la Moscova, mângâiat, onorat la Curte și împreună cu ambasadorul nostru, Okolnichiy Tuchkov, s-a dus la Taurida, plin de recunoștință față de Vasily, care avea toate motivele. pentru ca credința să fie prieten cu Mengli-Gireyeva dar a fost înșelat.

Sei Khan, în vârstă, slăbit în spirit, Ruptura cu Ha· depindea deja de fiii săi frivoli, care doreau un alt sistem în Menglya-iireem. Nu aveau politică, sau mai bine zis nu aveau, urmărind doar momeala jafului și

lăcomiei. Nobilii i-au măgulit pe țarevici, au așteptat moartea țarului și au luat cât mai mult aur. Asemenea circumstante

Sigismund a profitat de puteri și a făcut ceea ce nici Casimir, nici Alexandru n-au putut face vreodată: ne-a lipsit de o importantă uniune Mengli-Gireev pe termen lung, contrar soției deșteapte a Hanului, zeloasă în a-și placea pe Marele Duce. Lituania s-a angajat să-i dea anual lui Mengli-Gnrei 5.000 de chervontsev (85), cu condiția ca acesta, schimbându-și jurămintele, fără nicio nemulțumire împotriva Rusiei, să-i declare război, adică să ardă și să jefuiască în limitele ei. Acordul secret Sen a fost îndeplinit imediat - Iyabg-.gya, dar: în mai și anul, fiii lui Khanova, Akh-mat și Burnash-Girei, cu bande aglomerate, au pătruns în regiunile Belevsky,

G. τ5íï i5j2.

Odoevskaya: s-au comportat ca niște tâlhari și au fugit, după ce au aflat că prințul Daniel Shchenya se grăbea să-i întâlnească pe câmp (*θ). Deși Suveranul nu se aștepta deloc la căderea Crimeei, nu a avut nevoie de pregătiri lungi: de pe vremea tatălui său, Rusia nu a fost niciodată dezarmată; niciodată toate regimentele nu au fost desființate, schimbându-se doar unul cu celălalt în serviciu activ (87). Daniil Shchenya a fost urmat de mulți alți guvernatori până la granițe. Akhmat-Girey s-a gândit în luna iulie să devasteze ținutul Ryazan; dar prințul Alexandru de Rostov stătea pe malurile Sturionului, prințul Bulgak și Konyushiy Chelyadnin pe Sus: Akhmat s-a retras. Fiul lui Khansky, Burnash Giray, a dat dovadă de mai mult curaj: a mers spre capitala Ryazan și a luat niște fortificații exterioare: nu a luat orașul. Guvernatorii Moscovei au condus stepele Crimeii până la Pinul Liniştit (8?).

Marele Duce îl cunoștea pe adevăratul vinovat al acestui război și, dorind să-l convingă pe Mengli-Girey, i-a prezentat (89) că vechea prietenie, confirmată prin jurăminte sacre și beneficiu public reciproc, este mai bună decât cea nouă, bazată pe mită. , care necesită trădare și foarte nesigur; ceea ce ne amintim, serviciile, iar lituanienii își amintesc dușmănia pe termen lung a acestui han; că primul, stârnind recunoștință, întărește legătura

prietenie, iar a doua se pregătește răzbunarea, când domnul Ţ5tl _ goraya, dacă nu azi, atunci mâine se va dezvălui. 512' Mengdi-Giray, scuzându-se, a răspuns că țarevicii au luptat împotriva Rusiei fără comanda și știrea lui. Acest lucru ar putea fi adevărat '9°); totuși, nu mai puțin permanentă!, o unire fericită pentru noi, opera înțelepciunii Sfântului Ioan, s-a prăbușit pentru totdeauna, iar Crimeea, contribuind la renașterea măreției noastre, s-a transformat pentru Rusia într-o mulțime de distrugători.

Curând, Vasily a știut că regele pregătea regimente și îl convingea necruțător pe Mengli Giray să acționeze împotriva noastră din toate puterile, dorind să înceapă un război cu el în vară (91). În Duma Marii Dume, s-a hotărât împiedicarea acestui plan: Război cu _
_Lituania.

Suveranul i-a trimis o scrisoare pliabilă lui Sigismund, a scris în ea numele Regalului fără niciun titlu, a numărat toate semnele vrăjmășiei sale ireconciliabile, o insultă la adresa Reginei Elena, o încălcare a contractului, un efort de a-l trezi pe Mengli Giray să curgă. în Rusia, și am încheiat cu aceste cuvinte: ca să ajut, vin la tine și vreau să „stau, după cum vrea lui Dumnezeu; dar compun sărutul crucii „(92 \
Atunci se aflau la Moscova Ambasadorii Livoniei, care, fiind martori ai armamentului nostru, l-au informat pe Stăpânul lor, Plettenberg, că Rusia nu a avut niciodată o armată mare și un foc puternic.

Г·. v5v5.

proiectil; că Marele Voievod, arzând de mânie pe rege, a spus: „Câtă vreme calul meu” umblă și-și taie sabia, nu voi da „odihnă Lituaniei” (93). Vasili însuși a condus armata și a părăsit capitala la 19 decembrie împreună cu frații Iuri și Dimitri, cu ginerele țarevici Petru și cu Mihail Glinsky (94). Principalii guvernatori au fost prinții Daniil Shchenya și RЪp-iya. Am ajuns la Smolensk. Mesagerul putred al Regalului i-a dat lui Vasiliy o scrisoare de la Sigismund, care i-a cerut să oprească imediat operațiunile militare și să părăsească Lituania dacă nu vrea să-și testeze viața. Marele Duce nu a răspuns, iar mesagerul a fost reținut. Desemnat să fie un atac pe timp de noapte, de pe râul Nipru. Pentru a încuraja oamenii, au rostogolit câteva butoaie de miere tare: au băut cât au vrut. Acest remediu s-a dovedit a fi foarte nereușit. Zgomotul și strigătul bețivului vesteau orașului ceva extraordinar: și-au dublat prudența. S-au repezit cu îndrăzneală împotriva fortificațiilor; dar hameiul nu putea rezista ororilor morţii. Întâlniți cu ghiule și săbii, rușii au fugit (95), iar Marele Duce s-a întors la Moscova două luni mai târziu, fără a lua Smolensk, ruinând doar satele și capturându-le locuitorii.

În acest moment, regina văduvă a artarului, inteligentă și bună, a murit la Vilna.

activ, fiind o victimă a durerii, iar nu otravă, d.)5i5. cum era bănuit la Moscova din ura față de lituanieni i9^): căci Sigismund avea în ea o garanție importantă pentru o pace favorabilă cu noi, pe care o dorea, sau nu era încă gata de război, să nu aibă încredere în alianța Mengdi Giray și având nicio speranță de a se descurca singur cu Rusia. În același timp, el a cerut scrisori periculoase la Moscova pentru Mesagerii săi: Nobilii lituanieni le-au scris boierilor băștinași ca să potolească vărsarea de sânge cu cererea lor (97). O scrisoare de la

mesager a fost luată în Camera de terasament, i-au dat un amtpa periculos, iar boierii i-au răspuns Panama că Marele Duce a făcut-o numai din respect pentru mijlocirea lor. Termenul stabilit în scrisoare a trecut: Sugismund l-a informat pe Vasily că motivul acestei întârzieri au fost ambasadorii Romei, care mergeau la Moscova de la Papă, și că lituanienii vor fi alături de ei. A cerut o nouă teamă și a primit-o.

Totuși, fără a pierde timpul, Suveranul 4 iunie. a doua oară a plecat de la Moscova cu regimente, trimițând înainte la Smolensk o parte nobilă a rati cu prințul boier Repney și Okolnichim Saburov (98). Viceregele Smolenskului, Pan Yuri Sologub, având nu puține trupe, i-a întâlnit pe câmp: bătălia s-a hotărât în această favoare; a ajuns în oraș. Au adus mulți prizonieri la

G. ιΰχ5. Vasile la Borovsk, iar guvernatorii au asediat Smolensk. Suveranul a ajuns în tabăra lor pe 25 septembrie. A început asediul; dar slaba pricepere în acțiunea unei arme de foc și poziția orașului, întărit cu ziduri înalte, și cu atât mai mult cu repezi, dealuri, l-au făcut să nu reușească. Ceea ce am distrus în timpul zilei, lituanienii au ridicat din nou noaptea. Degeaba le-a scris Marele Duce celor asediați, fie cu bunăvoință, fie amenințători, cerându-le să se predea. Au trecut șase săptămâni. Armata noastră a fost întărită prin sosirea lui Novogorodsk și Pskov (99). S-a putut epuiza cetăţenii prin perseverenţă şi răbdare; dar toamna adâncă, ploile, noroiul, l-au obligat pe Marele Duce să se retragă. Rușii s-au lăudat doar cu devastarea pământului inamic din jurul Smolenskului și Poloțkului, unde prințul Vasily Shattsky, de asemenea, cu numeroase regimente, a plecat de la Velikiye Luk.

Acţionând cu sabia, Suveranul a acţionat şi cu Politica Uniunii. În 18, după ce i-a spus vorbitorului lui Mihail Glinsky că regele Ungariei, Vladislav, era bolnav și că Maximilian complotează din nou să preia controlul asupra acestei puteri, Marele Duce i-a scris împăratului despre războiul dintre Rusia și Lituania: i-a amintit de alianţa lui cu John şi s-a oferit să o reia. Mihail s-a angajat să-i trimită în secret o scrisoare lui Vasiliev la Viena

(roo). Afacerile Italiei și alte împrejurări ale domnului 5/4. au fost de vină faptul că Maximilian nu a răspuns multă vreme. În cele din urmă, în februarie 1514, la Moscova a sosit ambasadorul imperial, consilierul Georgy Schnitsen-Pamer, care, în numele Suveranului său, a încheiat un acord cu Rusia pentru a-l ataca pe Sigismund cu forțe comune și, în același timp: Vasile să ia Kievul și toate orașele noastre antice de la el și Maximilian al Prusiei din regiunea capturată de rege. Nu s-au angajat nici în caz de succes, nici altfel, atât în domnia lui Sigismund cât și după, să nu rupă această unire, veșnică, indispensabilă; au convenit, de asemenea, asupra libertății și

siguranței călătorilor, ambasadorilor și comercianților din ambele țări. Maximilian și Vasily se numesc frați, Mari Suverani și Țari. Scrisoarea rusă a tratatului a fost tradusă la Moscova în limba germană, iar Kayser a fost pus în locul cuvântului țar. În martie, Schnitzen-Pamer s-a întors în Germania cu oficialul Marelui Duce, grecul Dmitry Laskire-vym, și cu diaconul Eleazar Sukov, în fața căruia Maximilian a aprobat contractul pe 4 august cu un jurământ, propria semnătură și un sigiliu de aur. (I0 "). Originalul german al acestei scrisori curioase, care a supraviețuit în Arhivele noastre, a servit

Г, ι5ι4, lui Petru cel Mare „dovada legitimă că strămoșii săi erau numiți împărați și că Curtea austriacă i-a recunoscut în șapte demnități. - Câteva luni mai târziu, noii ambasadori ai lui Maximilian, dr. Jacob Osler și Moritz Burgsteller, i-au prezentat Marelui Duce o carte a uniunii, au fost primiți cu o afecțiune excelentă, și nu numai la Moscova, ci în toate orașele mâncare, copii La scară se întâlneau boieri, demnitari nobili pe pridvorul de jos, Deputați la ușă pe hol; plantat în primul rând; gazda, ridicându-se, le-a servit două căni, bând din sănătatea Suveranilor - fraților, observând însă că oaspeții încep cu rusul („o”). Într-un cuvânt, niciun alt ambasador nu s-a dovedit a fi mai onorabil și inutil: căci Maximilian, încurcat în treburile Europei de Sud și de Vest, a schimbat curând sistemul: i-a dat nepotului său, Maria, fiica lui Filip al Castiliei, nepotului lui Sigismund. , moștenitorul lui Vladislav, și tânărul Ferdinand, fiul Filip ova, s-au căsătorit cu fiica regelui Ungariei, iar doar numele a rămas un aliat al Rusiei.

În acest moment, guvernatorii Novogorodsk, prințul Vasily Shuisky și Morozov, au încheiat și ei o condiție de pace memorabilă

cu orașele germane anilor șaptezeci, sau orașul Hansa, timp de zece ani. Pentru a relua   contractul G-T Pașnic

renovează-ți vechiul comerț în noiembrie - s paH. în oraș, ea a hotărât să uite nenorocul negustorilor ei din Rusia în Rusia: s-a angajat să nu aibă prietenie cu Sigismund, nici cu prietenii lui și în toate să fie bună cu Vasily, care a poruncit să dea nemților curți. , locurile și biserica lor din Novgorod; le-a permis să facă comerț cu sare, argint, staniu, cupru, plumb, sulf, miere, hering și tot felul de obiecte de artizanat, liniștind că în cazul soldaților cu Livonia sau cu Suedia, negustorii hanseatici pot fi complet liniștiți cu noi. Ei au ordonat ca rușii să fie judecați în Germania ca Nemțev, iar germanii din Novgorod ca ruși conform acelorași legi; să nu-l pedepsească pe primul fără știrea Guvernatorilor Marilor Duci, iar pe al doilea fără știrea Hansei; a nu priva pe nimeni de libertate fără proces; tâlharul, răufăcătorul pe care îl vei executa prin moarte: doar nu te răzbuna pe bogăția și beneficiul reciproc al colegilor săi nevinovați, Burgomasterul de la Riga, Neytshesh, cu aproximativ un an în urmă

G. ι5ι4· Ducat din Novgorod, am văzut acolo ruinele vechii zeițe germane din piatră a Sfântului Petru și o căsuță de lemn cu subsol, unde încă mai erau depozitate niște bunuri hanseatice (104).

Deja Ioan, după cum am văzut, căuta favoarea lui Bayazet, dar numai pentru siguranța negustorilor noștri din Azov și Kdf, ne gândindu-se încă că Rusia ar putea avea beneficiile unei alianțe cu Constantinopolul în Ambasadorul pentru politica externă: Vasily. dorit rare. în această privință, pentru a afla gândurile sultanului și știind că nefericitul Bayazet a fost răsturnat de un fiu ambițios și crud, l-a trimis pe Nobilul Aleksev la Selim cu felicitări afectuoase. „Părinții noștri”, scria Suveranul, „traiau în dragoste frățească: „să fie între fii /” Ambasadorului, ca de obicei, i s-a poruncit să nu se umilească, să nu se plece la pământ în fața sultanului, să-și încrucișeze mâinile. numai în fața lui; dă-i cadouri, o scrisoare, dar nu întreba despre sănătatea lui, dacă Selim nu întreabă despre Vasiliyev. Aleksiev, primit la Constantinopol foarte favorabil, a plecat de acolo cu ambasadorul Sultanov, prințul de Mangup, Theodoret Kanal, un cunoscut al eminentului nostru funcționar, Trakhaniot și, ca probabil, Grek (ιo5λ Au fost pe drumuri de aproximativ nouă luni). (din august până în mai);

a suferit o penurie, foamete în stepele orașului ibid. Voronej; au pierdut totul, mine, au mers pe jos și abia au ajuns la limitele Riazanului, unde îi așteptau oameni trimiși la ei de la Marele Duce. Acest prim ambasador turc la Moscova a stârnit curiozitatea locuitorilor săi, care au văzut cu plăcere că formidabilii cuceritori ai Bizanțului ne căutau prietenia. A fost întâmpinat magnific: Marele Duce stătea în Camera Mică a Digului; în preajma Boierilor în haine grase; la uşă stătea Prinţul şi. Prezentat Suveranului de prințul Shuisky, ambasadorul i-a dat carta sultanului, scrisă în arabă, iar cealaltă în sârbă; sărutat mâna lui Vasily; a anunțat dorința lui Selim de a fi alături de el în dragoste veșnică, de a avea aceiași prieteni și dușmani; a luat masa in palat, in Camera de Aur Mijlociu Ob}. Marele Duce dorea să încheie un acord scris cu Selim; dar Kanal a răspuns că nu ai comandă pentru ino. „Cel puțin”, au spus boierii, „Suveranul trebuie” să știe cine sunt prietenii și dușmanii sultanului, „pentru ca, după propunerea lui,“ să fie și prietenul și dușmanul lui / 4 Ambasadorul nu a îndrăznit sa intre in explicatii ale unui 07 atat de important). - Selim l-a convins pe Marele Duce din prietenie să-l lase să plece

G. i5iD "

Captura de Smolensk.

Leshiya la Taurida, dar a fost refuzat.

În timpul negocierilor cu acest oficial Sultansky, armata noastră a plecat din Moscova. Marele Duce a ars de zel pentru a repara eșecul a două campanii la Smolensk, gândindu-se mai puțin la propria sa glorie militară decât la prejudiciul adus statului, care ar putea fi consecința lor: lituanienii încetaseră deja să se mai teamă de numeroșii noștri. miliții, și credea că cuceririle rușilor erau singura fericire Ioannov; a fost necesar să-i asigurăm atât pe dușmani, cât și pe ai noștri de puterea neschimbătoare a Rusiei, să reducem puterea celor dintâi prin frică, să ne sporim vigoarea. Încurajându-l pe Vasily la neobosit în război, Mihail Glinsky a garantat succesul unui nou atac asupra Smolenskului, cu condiția, după cum se spune, ca Marele Duce să-i dea acest oraș în moștenire ereditară (1o8. Cel puțin Glinsky a dat apoi lui Serviciul Suveran important prin angajarea în Boemia și în Germania a multor oameni pricepuți în treburile militare, care au ajuns la Moscova prin Livonia

Conducând însuși armata, Marele Voievod a părăsit capitala pe 5 iunie împreună cu doi frați, Iuri și Simeon: al treilea, Dimitri, i s-a ordonat să fie în Serpuhov; al patrulea, Andrei, a plecat la Moscova cu țareviciul Petru. 220 de boieri si pri-

nobilii Copii ai Boyarskylor erau în i> Gog. La Tula, pe Ugra, erau regimente de rezervă. Suveranul a asediat Smolensk, iar pe 29 iulie au început să tragă în oraș din spatele Niprului, ghiulețe mari și mici, legate cu plumb. Cronicarul laudă arta trăsărului șef moscovit pe nume Ste<i>an: zidurile s-au cutremurat de acțiunea cumplită a armelor sale și oamenii au căzut în cete; iar tunurile lituaniene, izbucnind, își bat pe ale lor (""). Întregul oraș era acoperit de nori groși de fum; multe clădiri ardeau; locuitorii au strigat în inconștiență și, întinzându-și mâinile spre asediatori, au cerut milă. O mie de voci strigau din zid: „Suveran Mare Duce! uy-“sabia mea! Vă ascultăm.”* Tragerea a încetat. Episcopul de Smolensk, Varsonofy, a ieșit pe pod, anunțând că guvernatorul, Yuri Sologub, este gata să înceapă negocierile a doua zi. Marele Duce nu și-a dat nici cel mai mic timp și a ordonat ca cetatea să fie din nou distrusă. Episcopul s-a întors cu lacrimi. Strigătul oamenilor s-a intensificat. Pe de o parte, moartea și flacăra, pe de altă parte, convingerile multor oameni devotați Rusiei au acționat atât de puternic, încât cetățenii nu au vrut să audă de rezistență ulterioară, acuzându-l pe Sigismund pentru neglijență. Voievodul Iuri, în numele Regelui, le-a promis un ajutor rapid: nu l-au crezut, iar Duhul

€-

G. ι5ι4· venstvo, Prinți, Koyare, burgerii Smolensk trimiși să-i spună Suveranului că nu au încheiat nicio înțelegere cu el, rugându-l doar ca să-i ia pașnic sub statul rus și să le permită să-i vadă fața. Toate

acțiunile inamicului au încetat brusc. Episcop, Arhimandriți, Preoți cu icoane și cruci, - Vicar, Marii, oficiali ai Smolenskului au apărut în lagărul rusesc, au vărsat lacrimi, i-au spus Marelui Duce: „Domnule! Sângele creștin curgea suficient; pământul nostru, „patria ta, este pustiu: acceptă orașul cu „gpia” liniștită. Episcopul l-a binecuvântat pe Vasily, care i-a poruncit *, Iuri Sologub și cei mai nobili oameni să meargă la cortul Marelui Voievod, unde aceștia, după ce au depus un jurământ. de loialitate față de Rusia, a luat masa cu ъ Suveran și a trebuit să stea până dimineață; iar alţii au fost eliberaţi înapoi în oraş. Paza Moscovei a înlocuit-o pe cea Regală la toate porțile cetății, Eroul lui Ioan, bătrânul prinț Daniel Shchenya, a intrat în zori în ea cu regimente de călăreți: după ce a rescris locuitorii, i-a obligat cu un jurământ să slujească, să fii bun cu Suveranul Rusiei, să nu te gândești la Rege, să uiți Lituania.

Augusta și episcopul Varsonofy au binecuvântat solemn apa de pe Nipru și au mers în oraș cu cruci; pentru Cler

Marele Duce, guvernatorii și toată armata din orașul i5i4. rang zvelt. Boierii din Smolensk, oamenii, soțiile, copiii, l-au întâlnit pe Vasily în suburbii cu o mulțime de oameni strălucitori. Episcopul i-a stropit pe Suveran și pe popor cu apă sfințită. S-a cântat o slujbă de rugăciune în templul Maicii Domnului. Protodiaconul de la amvon a proclamat mulți ani învingătorului. După ce l-a binecuvântat pe Marele Voievod cu o cruce dătătoare de viață, Episcopul i-a spus: „Bucură-te de mila lui Dumnezeu și salut, țar ortodox al întregii Rusii, în patria ta și bunicul orașului Smolensk! „Frații Tugp Suverani, Boieri,. Guvernatorii, funcționarii și toți locuitorii din Smolensk, felicitându-l, au început să se sărute; au plâns în bucuria inimii lor, numindu-se rude, prieteni, tovarăși de credință. Înconjurat de demnitari militari, Vasily, prin mulțimi de oameni jubilatori, a ajuns la palatul vechilor Prinți ai tribului Monomakh și s-a așezat pe tronul lor, printre boieri și voevozi; a chemat pe cei mai distinși cetățeni, le-a declarat milă, le-a dat o scrisoare de privilegiu și viceregе, prințul Shuisky; a aprobat drepturile de proprietate, securitatea personală, libertatea, cartele lui Vitovtov, Alexandrov și Sigismundov i-au tratat pe toată lumea la cină; s-a plâns de sable, catifea, damasc, bani de aur. Lăsându-l pe Barsanuphius pe sfântul tron, i-a permis fostului primar

d. ι5<4. lui Nick Sologub să meargă în Lituania, shakzh ^ și tuturor soldaților regali, eliberând câte o rublă pentru fiecare persoană; iar pentru cei dintre ei care s-au înscris voluntar în serviciul nostru, două ruble și pânză Lunsky; nu a luat pământul, nici de la Nobili, nici de la biserici; nu a scos pe nimeni din Smolensk, nici Pan, nici cetăţean O 3); a atribuit un salariu oamenilor de serviciu. Fericit în

sufletul său, Suveranul a exprimat numai dragoste > .condescendență față de noi supuși, bucurându-se că a împlinit intenția marelui său părinte și a adăugat una atât de strălucită cuceririlor sale. Cucerirea Smolenskului, spune Cronicarul, părea a fi o sărbătoare strălucitoare pentru toată Rusia. A lua ceea ce este străin este măgulitor numai pentru gloria Suveranului; dar întoarce-ți propria distracție oamenilor4

O sută zece ani Smolensk a fost sub putere, Lituania. Deja obiceiurile se schimbau; dar numele de rus încă a atins inimile locuitorilor, iar dragostea pentru patria străveche, împreună cu spiritul fratern de unitate, au înlesnit pentru Marele Duce această cucerire importantă, atribuită de Sigismund trădării, intrigilor lui Mihail Glinsky, mită, înșelăciunea Sologub a fost decapitat în Lituania (I, ΰ) : desigur, nu era un trădător, respingând toate ofertele grațioase ale lui Vasilyev!, nevrând să rămână în Rusia pentru nicio avere, pentru nici un rang. Въ

în treburile statului, nenorocirea este o crimă. Dar Mihail putea avea într-adevăr legături secrete în Smolensk: cel puțin se gândea că, din recunoștință pentru serviciile sale, acest oraș celebru îi va fi dat în posesia. Marele Duce nu a făcut asta și a râs, după cum se spune, de ambiția nemărginită a lui Glinsky; iar Glinsky, deja experimentat în schimbare, a conceput un nou

Suveranul i-a detașat imediat pe voievozii Moscovei și Smolenskului de Mstislav.Dar acolo unde a domnit atunci unul dintre urmașii fiului lui Ghedimin, Evnushiy, Mihail: neavând puterea de a rezista, a mers în întâmpinarea armatei noastre, a jurat credință Rusiei5 a fost cu Marele Duce, care le-a fost dăruit cu milă, s-a întors în patria sa; Cetăţenii din Krichev şi Dubrovna au cedat singuri 0'7). Mulțumit de aceste achiziții, Vasily nu și-a dorit nimic altceva: a înființat guvernul la Smolensk, a lăsat o parte din armată în seama igamului, a trimis altul la Borisov, la Minsk și s-a întors la Dorogobuzh însuși (”8). Mihail Glinsky a stat cu detasamentul incredintat lui de Ilyp langa Orsha. Nimeni nu știa despre £θ'1IK KI despre intențiile lui rele. După ce și-a pierdut speranța de a se vedea drept prințul suveran al Smolenskului, enervat pe Vasily și regretat pentru Lituania, i-a oferit în secret lui Sigismund serviciile sale, și-a exprimat pocăința, i-a promis că va repara.

G. ι5ι4 trecut. Personal, doar ura față de trădător a făcut loc beneficiului evident al statului: regele l-a asigurat pe Glinsky de milă. Ei au confirmat acordul prin jurăminte; a fost de acord ca armata lituaniană să meargă cât mai curând posibil la Nipru: căci Mihai era responsabil față de rege pentru victorie. Această armată era deja lângă Orsha: Glinsky, după ce a aflat despre asta, noaptea s-a așezat pe o Kenia și a fugit din tabăra rusă; dar nu a mers departe. Unul dintre slujitorii săi l-a informat pe guvernatorul nostru, prințul Bulgakov-

Golits, despre scăparea trădătoarei: Guvernatorul chiar în acel moment, cu un suita uşoară, a galopat înaintea lui, a traversat drumul și a așteptat în pădure. Glinsky călărea înainte; în spatele lui, la o milă depărtare, o mulțime de servitori înarmați: ei și stăpânul au fost prinși și prezentați Marelui Duce din Dorogobuzh. Glinsky nu s-a putut încuia: scrisorile lui Sigmund ("'") au fost scoase din buzunar. Pregătindu-se pentru moarte, el a vorbit cu îndrăzneală despre serviciile sale și despre ingratitudinea lui Vasileva. Suveranul a ordonat să-l ducă înlănțuit la Moscova; iar guvernatorilor noștri, prințul Bulgakov, boier Chelyadnik și mulți alții, să întâlnească armata inamică. Konstantin Ostrozhsky a condus-o. Ei scriu că au fost δo, ooo ai noștri, dar numai 35 de lituanieni, ooo, (17 °). Au convergit pe malul Niprului și timp de câteva zile au stat în liniște,

Ruși în stânga, lituanieni în dreapta. Г· >5ı4· Pentru a-i linişti pe Voievozii Moscovii, Konstantin le-a oferit să se împrăştie fără bătălie, 2I), şi a construit în secret un pod în pkt-

natsapgi verstakh din tabăra lor. Aflând că jumătate dintre inamici se aflau deja pe această parte a râului, mândru boier Chelyadnin a spus: „Nu am destulă jumătate; Îi aștept pe toți și „atunci îi voi gestiona pe toți deodată.” Cavaleria, infanteria lituaniană a traversat, s-a așezat, a ocupat un loc avantajos: a început o bătălie sângeroasă. Ei asigură că principalii guvernatori ai Moscovei, prințul Bulgakov-Golitsa și boierul Chelyadnin, din invidie, nu au vrut să se ajute reciproc; că mişcările trupelor noastre nu aveau nicio legătură, nici

Bigpwa

Orshinsky.

8 septembrie.

scop comun; că chiar în căldura bătăliei Chelyadnin l-a trădat pe Bulgakov şi a fugit Í.1'23). Potrivit altor rapoarte, prințul Konstantin a folosit un truc: s-a retras cu prefăcătorie, a îndreptat rușii spre arme și, în același timp, a intrat în spatele lor (24 de lire sterline). Toată lumea este de acord că lituanienii nu au câștigat niciodată o victorie atât de faimoasă asupra rușilor -

mi: i-au condus, tăiat, înecat în Nipru și în Kropivna; trupuri împrăștiate câmpurile între Orșa și Dubrovna; a capturat Bulgakov, Chelyadnik și alți șase guvernatori, treizeci și șapte de prinți, mai mult de 500 de nobili și funcționari (£2 5); au luat convoiul, pancarte, arme de foc; într-un cuvânt, în toată măsura

eu'. ne-a răzbunat bătălia de la Vedroig. Am pierdut treizeci de mii de războinici: noaptea și pădurile i-au salvat pe restul. A doua zi,

Constantin a triumfat asupra fraților săi de aceeași credință și în limba rusă L-a lăudat pe Dumnezeu pentru exterminarea rușilor.nerezonabil. Acești nefericiți Guvernatori au lâncezit multă vreme în robie, disprețuiți de Lituania și, parcă, uitați de patrie (I37). - Sigismund, încântat de bucurie, s-a grăbit să informeze întreaga Europă despre gloria armelor lituaniene; a dat Suveranilor și Papei robii noștri (, 2Y); M-am gândit că voi lua din Rusia nu numai Smolensk, ci și toate cuceririle ei de odinioară (, 29); că Vasily nu poate aduna noi regimente puternice și că nu poate alerga decât în adâncurile pădurilor Moscovei. Regele s-a înșelat: această victorie strălucitoare nu a avut consecințe importante.

Odată cu prima veste a nenorocirilor noastre, unii oficiali ai Marilor Duci, răniți în luptă, au mers în galop spre Smolensk. Întregul oraș a intrat în agitație. Mulți dintre boierii de acolo credeau, ca și Sigismund, că Rusia deja a căzut; consultat între

eu însumi, cu episcopul Barsanuphius, și rѣ- domnul i3i$. te-ai apărat împotriva Suveranului. Episcopul de Tai-kid și-a trimis rege pe nepotul său Smolensk .

cu asigurarea că dacă va trimite imediat o armată, atunci Smolensk va fi al lui. Dar alți boieri credincioși au raportat această intenție viceregelui, prințul Vasily Shuisky, care, după ce abia a reușit să-i ia pe trădători și pe însuși Episcop în custodie, a văzut steagurile Lituaniei: însuși Konstantin a atacat cu șase mii de războinici aleși A APĂRUT ÎNAINTE ORAȘUL SSH ѣ- Smolensk - noi. Aici Șuisky l-a uimit pe el și pe locuitori cu o vedere îngrozitoare: a poruncit pe zid, în ochii Lituaniei, să atârne pe toți conspiratorii, cu excepția Sfântului, îmbrăcându-le haine de samur, catifea; pietre, iar altele legate de gât oale sau cupe de argint acordate lor de Marele Duce í1 ? 1). Konstantin a aprins de furie: a mers la Smolensk; dar nu mai erau trădători: cetăţenii şi soldaţii luptau curajos împotriva Lituaniei. Cheile Konstantin: • Rușii au capturat destul de mulți prizonieri în vârful convoiului. Nevrednicul Păstor, Barsanuphius, a fost dus la Dorogobuzh la Marele Duce, care, după ce și-a exprimat plăcerea lui Shuisky și după ce a dat toate ordinele necesare pentru siguranța Smolenskului, s-a întors la Moscova C1^2). - Lituanienii au ocupat doar Dubrovna, Mstpslavl și Krichev, unde locuitorii i-au jurat din nou credință lui Sigismund.

Nabeg Krymtsev.

' T. i5i5.

Regele a vrut odihnă și a demis armata; dar fiul lui Mengli-Gireev, Magmet, aflat despre victoria sa, a vrut să o folosească pentru a devasta posesiunile de sud ale Rusiei, cu ajutorul noului nostru

trădător, voievodul Evstafiy Dashko-vich. Am amintit de cei șapte fugari lituanieni, pe care Ioan (35) i-a primit cu bunăvoință și care, după ce l-au slujit pe Vasily câțiva ani, au mers la Sigismund în urma lui Konstantin Ostrozhsky. După ce i-a primit pe Kanev și Cerkasy de la rege, având demnitate militară, curaj, curaj, Dașkovici a devenit faimos în Istoria cazacilor Niprului, câștigându-și numele Romulus ν 54: a format, a organizat această miliție ușoară, activă, neobosită, care a surprins. Europa; Conducătorii aleși, au introdus subordonarea strictă, au dat fiecărui soldat o sabie și o armă; au observat toate mișcările lui Krymtsev și le-au blocat drumul spre Lituania. Dașkovici cunoștea Rusia și ni s-a părut mai periculos: împreună cu guvernatorul Kievului, Andrei Nemirovici, s-a alăturat mulțimilor lui Magmeip-Gireevs, gândindu-se să ia Cernigov, Novgorod Seversky, Starodub, unde nu erau nici prinți, nici rati de Moscova; Shemyakin și prințul Vasily Staro Dubsky erau atunci cu suveranul 'ι35λ. Dușmanii, pe lângă numeroasele cavalerie, aveau o armă de foc grea.

Dar guvernatorii lui Seversky au apărat orașele: pentru r, i5i5. Magmet-Girey îi era teamă să irosească oamenii cu convulsii; nu a ascultat de liderii lituanieni și și-a încheiat campania prin fuga.

Cu toate acestea, Vasily a văzut cu regret că trădarea lui Mengli-Gireev în favoarea Lituaniei reduce puterea Rusiei. Căuta un nou mijloc de a-l aduce pe Khan înapoi la vechiul sistem. Ambasadorul Turciei era încă la Moscova: Suveranul l-a lăsat să meargă la Constantinopol cu vecinul său Vasily Korobov, Hanul Dvoryashan, scriind împreună cu el într-o scrisoare de răspuns către sultan despre trădarea lui Mengli Giray și cerându-i lui Selim să interzică Hanul Korobov au încercat să se împrietenească cu Lituania cu privire la încheierea unei alianțe decisive între Rusia) și Portul Otoman, cu obligația de a se ajuta reciproc în toate cazurile, în special împotriva Lituaniei și Tauridei, dacă Mengli-Giray nu s-ar retrage din Sigismund. - Dar Korobov nu a avut timp în treburile principale: Selim i-a scris Suveranului că va trimite un nou ambasador la Moscova și nu s-a ținut de cuvânt, fiind ocupat cu războiul persan. Ei au stabilit singurele reguli pentru comerțul liber în Azov și în Kaf pentru comercianții noștri.

Deocamdată, Mengli-Girey 'i5 a dispărut: Rusia l-ar putea jeli pe bună dreptate

r ι5ι5 moarte, dacă ar fi și Vasiliy, Mengli? că pentru I ° anna- Acest lucru este memorabil în Is-Giray. Torii Khan și-a supraviețuit, fiind în ultimii ani doar umbra țarului, iar Marele Duce se putea aștepta la mai mult succes în afaceri cu moștenitorul său, fiul cel mare, Magmet Giray. Din păcate, noul han nu semăna cu tatăl său nici la minte și nici la calități bune: spre deosebire de Alkoran, îi plăcea să bea în exces, servilitatea față de soții, nu cunoștea virtuțile statului, cunoștea un farmec al interesului propriu, era un adevărat Ataman de

tâlhari. În primul rând, el și-a exprimat dorința de a câștiga prietenia Rusiei și l-a eliberat cu onoare pe ambasadorul-ambasador al Marelui Duce, Tuchkov; dar în curând, luând daruri de la noul Hab-Sigismund, a trimis la Moscova pe marele și pe Mag-his, Duvan, cu tre-mesh-Gi g insolente și ridicole .

rhea și pe arcuri: el a scris că capturarea Smolenskului nu a ruinat acordul dintre Vasiliyev și Mengli-Gi-ray, care ar fi acordat prințului Smolensk Sigismund; ca Vasile sa-l returneze, tot Bryansk, Starodub, Novgorod Seversky, Putivl, impreuna cu alte orase, parca date de Khan, tatal sau, lui Ioan in semn de mila 038). Magmet Giray a cerut și eliberarea tuturor prizonierilor din Crimeea, tribut de la Odoev, multe lucruri prețioase, bani; iar în caz de refuz ameninţa cu răzbunare. Marele Duce nu putea

vei raționa cu barbarul nesimțit; Io putea fi ascuns în binecuvântările nobilului Krymsky, în trăsăturile celui de-al doilea fiu Mengli-Gireyev, Akhmat din Chromago, a declarat Kalgo al Hoardei sau primul oficial al hanului: el înarmat cu pacientul, onorează-l pe ambasador, iar plăcerea lui Magmet-Girea a eliberat zburătorul: pentru aceasta fostul țar al Kazanului a fost din nou în custodie pentru acțiunile ostile ale lui Krymtsev ('5d \ I s-a permis din nou să meargă la palat și să vâneze; dar Marele Ducele nu a fost de acord să-l lase să meargă la mama sa, care voia să meargă cu el la Mecca.- Boierul Mamonov a luat răspunsurile la scrisori și cadouri către Han, foarte moderat.

A trebuit să-i spună lui Magmet Girey > că cererile lui absurde sunt rodul înșelăciunii lui Sigismund; că Suveranul nu numai că intenționează să stăpânească pentru totdeauna Principatul Smolensk, ci vrea să ia de la Rege toate celelalte orașe străvechi ale noastre; că Men * gli-Girep și-a afirmat puterea prin prietenia Rusiei, și nu a Lituaniei, și că suntem gata să reînnoim alianța dacă Hanul, cu dragoste sinceră, se întoarce la Marele Duce și încetează să ne ticălească: căci la chiar când ambasadorul său a părăsit Moscova, Crimeii au atacat Meshchera și s-au înghesuit în jur.

i5i5.

- i5i6

Biblioteca „Runivers1”

7&

G. ι5ι5 Azov, amenințând limitele Riazanului. —

— i5i6. Principala sarcină a lui Mamonov a fost să ne încline pe Marii Hani.

La început, două împrejurări i-au ajutat succesul: Magmet-Girep a așteptat în zadar noi cadouri de la Sigismund și știa că sultanul avea un respect deosebit pentru Marele Duce. alianță, să trimită pe unul

dintre fiii săi să locuiască în Rusia, dacă Marele Duce trimite o armată puternică pe apă la Astrahan.a reușit să-l livreze pe Zo, ooo chervontsev lui Khan la timp <£43); au uitat scrisoarea, ambasadorul Moscovei, n-au ascultat, iar fiul lui Magmet-Gireev, țareviciul Bogatyr, s-a repezit în Rusia cu mulțimi reci: din cauza căldurii extreme a acestui copil, câmpurile și pajiștile s-au ofilit în Tauris. După ce a devastat satele Meshchersk și Ryazan, Bogatyr a plecat; iar Khan, ca răspuns la plângerile Marelui Duce, i-a cerut să scuze tineretul țareviciului, care ar fi deranjat posesiunile rusești fără permisiune,

77

locul lui Mamo-g, care a murit la Taurida, a fost din nou înlocuit de fiul boier Shadrin, destept, activ '44. Fratele lui Khansky, Kalga Akhmat, un urator al Lituaniei și un prieten al Rusiei, l-a ajutat cu multă râvnă, unde, în orice caz, și-a pregătit un refugiu sigur. „Trăim vremuri rele”, i-a spus Akhmat ambasadorului Moscovei: „tatăl nostru” a poruncit tuturor, copii și prinți. „Acum fratele meu este Regele, fiul său este Regele, „și Prinții Regilor” (45). Kalga a dovedit adevărul prin propriile sale acțiuni: conducând la Ochakov, a atacat granițele cu Lituania, contrar prieteniei lui Sigismund cu Magmet Giray și i-a scris lui Vasily: „fără să te gândești la nimic altceva, ia” Kievul pentru mine: voi ajuta. cucerești „Vilna, Troki și toată Lituania” Alți prinți, de asemenea buni cu noi, erau în dușmănie cu Regele; l-au asigurat că hanul îl va trăda dacă Marele Duce ar fi doar mai generos; iar lui Magmet-Girey i s-a spus că Rusia intenționează să-și ajute răufăcătorii Nogay și Astrakhan dacă nu preferă unirea ei în locul lituanienilor. Acest nobil și lăcomia nerușinată a Hanului însuși au făcut în cele din urmă ^ luând cu o mână aurul lui Sngismund, aducând cu cealaltă sabie în pământul său, nu pentru serviciul nostru, ci doar pentru pradă, trimițând 4o, ooo de călăreți să ruineze sudul.

i5i5 i5i6,

1*

Г· i5i5 Stăpânirea regală C“I7). Acest barbar nu este - „0i6. frică de lună și de perfidia lui, dându-și seama că Rusia și Lituania îi vor ierta totul, în speranța că vă faceți rău unul altuia prin el.Între timp, s-a dezvăluit o nouă împrejurare importantă care l-a convins să caute prietenia lui Vasily.

Țarul Kazanului, Magmet-Amen, s-a îmbolnăvit de o boală cruntă: din cap până în picioare, după Cronicarului, s-a umflat cu puroi skag ^ 3an ~ Și cu viermi a chemat vindecători, vrăjitori și n-a avut nicio uşurare; a molipsit aerul cu duhoarea trupului său putrezit și s-a gândit că aceasta: -execuția i-a fost trimisă de Cer pentru uciderea perfidă a atâtor ruși și pentru ingratitudine față de Marele Duce Ioan. „Dumnezeul rus mă pedepsește”, a spus el vecinilor săi: „Ioan a fost tatăl meu, iar eu, ascultând de soția insidioasă, am răsplătit răul binefăcătorului. Acum mor: „k. De ce am nevoie de argint și aur, un

tron și o coroană, un pat de mare valoare și o soție roșie? „Le voi lăsa altora /” Pentru a muri Calm, Magmet-Amen a vrut să-l asigure pe Vasil de sinceritatea sa: Grădina Zoologică i-a trimis cai împodobiți cu șei de aur și covoare stacojii, armură regală, un scut și un cort, un cadou de la Conducător al Persiei, atât de bogat și țesut cu viclenie, încât negustorii germani de kie l-au privit surprinși la Moscova (<48),

Ambasadorii Kazanului s-au rugat pe Marele Duce Г i5i5 să declare LepiiF proprietarul lor în cazul morții lui Magmet-Amin, angajându-se să depindă mereu de Suveranul Moscovei și să accepte țarii numai din mâna lui (i49>. Au scris o scrisoare : Okolnichiy Tuchkov a călătorit cu ea la Kazan, g de King, Nobili și popor au confirmat acest tratat prin jurământ.Vasiliy, ca dovadă a bunăvoinței sale către Magmet-Amin-nyu, a acordat lui LetiF orașul Koliyra.

Hanul Crimeei a luat un rol plin de viață la soarta Kazanului, temându-se că prinții de acolo, după Magmet-Amin, nu vor duce la tron pe unul dintre țarevicii Astrahani urâți de el. În acest scop, a trimis un om distins la Moscova, a scris într-o manieră prietenoasă Marelui Duce, lăudat cu ruina Lituaniei, a promis că va da imediat libertate captivilor din Moscova și va încheia o alianță cu noi dacă Suveranul va ridica LetnF. Regatului Kazan, ia orașul Meshchersky, fostul Nordow latovo moșia, la slujitorul său țarevich din Astrakhan Shig-Aley, îl va renunța căruia nici... „fii unul dintre fiii lui Magmesh-Gireevs și hotărăște să lupte cu Astrakhan. Multă vreme Vasily a respins această ultimă condiție: în cele din urmă a fost de acord cu aceasta (^o). Se părea că totul era G. iZx;. obstacolele au dispărut. La Moscova așteptau nr-

„O

G. i¿i7. Trimișii Hanilor au plecat cu o scrisoare de înțelegere: nu s-au dus, iar Marele Duce a aflat că Sigismund, ca și el, neobosit în căutarea prieteniei Magmet-Girey, a putut să-l liniștească pe Han din nou cu bogata Crimeea. N1e cadouri. 2o, ooo Krymtsev cu foc si me-cea. care au apărut accidental în Rusia și au ajuns chiar la Tula, unde au fost întâlniți de guvernatorii Moscovei, prinții Odoevski și Vorotynsky. Prădătorii erau pedepsiți: fugind, fugind, s-au înecat în râuri și mlaștini; au pierit din mâna soldaților și fermierilor noștri, care s-au așezat în păduri și nu le-au dat nici cale, nici milă, încât foarte puțini s-au întors acasă, goi și desculți. Câteva luni mai târziu, prințul Shemyakin i-a expulzat pe Krymtsev din regiunea Putivl cu care și i-a bătut dincolo de Sula (i5i

având succes în relațiile cu Ha-Vasiliy, a dobândit două

Unirea cu regele Danemarcei.

Nu un număr de prieteni celebri și sinceri în Europa. În ultimul an, ambasadorul regelui Danemarcei, Ioan, s-a aflat la Moscova, fie pentru afaceri suedeze, fie pentru a ne convinge să unim Biserica Greacă cu cea romană, așa cum însuși Regele i-a scris împăratului Maximilian și Ludovic al XII-lea <, 5a) Fiul lui Ioan, Christian P, amintit în Istorie de cumplita ferocitate și porecla lui Nero Nordul, în Anul 5 aprobat

a menținut prietenia cu Rusia cu un acord solemn de a lupta cu forțele comune – dacă se poate – Suedia și Polonia (• 53), deși viceregii marilor duceți au încheiat un armistițiu de șaizeci de ani cu primul în anul lóto54). Ambasadorul nostru, Nobilul Nikulin, a fost la Copenhaga: Khristianov, David Gerolsh, la Moscova. Marele Duce a permis comercianților danezi să aibă o biserică în Novgorod și să facă comerț liber în Rusia. – ■ Căutând cu tărie să domnească peste toată Scandinavia antică), Christian nu ne-a putut ajuta împotriva lui Sigismund; iar Vasile, ocupat cu războiul lituanian, a rămas singurul binevoitor al lui Christian în lupta sa cu domnitorul suedez Stur. Cu toate acestea, legătura strânsă dintre acești doi Suverani și-a înspăimântat dușmanii: Sigismund trebuia să se teamă de Danemarca, iar Suedia de Rusia (* 55).

Al doilea aliat al nostru a fost Marele

• W ",,, l, Unire cu

ksh Maestru al Ordinului German, Alorekht al Germaniei Braidenburg. Spiritul de foc al acestui fenomen marțial1 * ”al frăției, consacrată prin Credință și virtute, amintită de generozitatea și gloria primilor ei întemeietori, s-a stins în țările din Nord (56;; bogăția nu înlocuiește vitejia, și Cavalerii-Regi, cândva puternici în disprețul vieții în abundența lucrurilor ei plăcute, și-au văzut slăbiciunea.

T. VIL Ș

Г.. ιΰιγ. Cuceritorii neamurilor au fost cuceriți de tovarășii creștini. Cazimir și moștenitorii săi au luat deja multe orașe ale Ordinului, numindu-l pe Marele Maestru în jur. Cavalerismul tânjea în umilință: voia să-și recapete străvechea glorie, independența și posesiunile; s-a rugat Papei, Germaniei, Împăratului pentru ocrotire și, în cele din urmă, s-a întors spre Rusia, cu totul firesc: căci singuri noi doream cu râvnă să-l slăbim pe Sigismund. Deși Ordinul German, în picioare pentru Livonia, ne denunța adesea în Europa ca fiind ticăloși, necredincioși, eretici; dar aceste reproşuri au fost date în uitare şi cavalerii cruciaţi ai Ierusalimului au întins amabil mâna către Marele Duce 0^7). Albrecht a trimis la Moscova un oficial al Ordinului, Diedrich Schonberg, care a fost primit cu tot respectul. Într-o perioadă în care Curtea vorbea și de obicei nu făcea afaceri, în

prima săptămână a Postului Mare, Schonberg a purtat negocieri cu boierii, sâmbătă a luat masa cu Suveranul, duminică a ascultat Liturghia cu el în Biserica din presupunerea. Au făcut o alianță ofensivă împotriva regelui (ιδδ). Stăpânul cerea lunar șaizeci de mii de Rennes de aur pentru întreținerea a zece mii de infanterie și două mii de soldați de cavalerie: suveranul a promis că, dacă germanii au luat Danzig,

Thorn, Marienverder, Elbing și orașul 5u vor pleca. la Cracovia; nu a vrut totuși să includă în contract că Rusia nu va suporta pe Sigismund până nu i-au fost luate toate orașele prusace și vechile noastre, spunându-i lui Schonberg: „este necesar să-ți cerem” obligații, pentru că ești nu este încă în război; și „suntem în câmp de mult timp și facem ce putem” (,ΰ9λ Am convenit să păstrăm secretul acordului, astfel încât regele să nu aibă timp să se pregătească pentru apărare. Schonberg, după ce a primit o catifea haină ca cadou, La sable și 2,oóo alb , a mers la Koenigsberg, cu nobilul Zagryasky („6o \ Au făcut schimb de jurăminte. Stăpânul dorea ca Marele Duce să livreze imediat 6g5 lire de argint lui Koenigsberg, unde propriii noștri oficiali puteau transformă-l în bani și eliberează-le, dacă este cazul, germanilor războinici (ι6ιλ Pentru aceasta, noul ambasador al Ordinului, Melchior Robenstein, se afla la Moscova. Vasya „< Ley a răspuns că argintul este gata, dar că germanii ar trebui să înceapă mai întâi un război.- Maestrul lui Livonsky, bătrânul Plettenberg, nu a participat la această alianță: ura înrădăcinată față de ruși l-a convins, chiar și împotriva binelui Ordinului german, să fie binevoitor față de rege.În timpul războiului lituanian , l-a enervat pe Maestrul prusac despre noi

"

G. i5i7. ani, cu plăcere în eșecuri (, b2), deși nu putea spera la recunoștința Regelui, fiind nevoit să refuze, prietenia sa în favoarea Marelui Duce

(163) ; situația este foarte periculoasă pentru o Putere slabă!

Lăsându-l pe Zagryasky lui Koenigsberg, Suveranul i-a ordonat să afle acolo despre treburile împăratului Maximilian cu regele Franței, cu Veneția; afla dacă va fi o ambasadă de la el la Moscova și în ce relații este cu Sigismund

(164) Vasile nu avea deja nicio speranță în ajutorul Împăratului în acest război, auzind despre întâlnirea sa cu regii Ungariei și Poloniei la Viena, despre uniunile căsătoriei familiilor lor; dimpotrivă, voia ca Maximilian să se declare intermediar între Lituania și Rusia. Ambele Puteri doreau odihnă; dar primul este cu atât mai mult. Marele Duce a tăcut, iar Sigismund i-a cerut împăratului să ofere pacea Lituaniei.

Ambasador ^ PENTRU acest Joso ^ al Curții din Viena, baronul soto im-Gerberpetish, un om învățat și rezonabil, Max ^ mia-pr.i ^yl la Moscova (ι65λ Prezentat la Go-liana. domnule, el este cu căldură, artă și
roșu-

într-un discurs el a descris dezastrul luptei interne din Europa creștină și triumful sultanilor răi, care, profitând de dezacordul ei, iau pământuri și regate. „Pe-“ ce ” - se spune în acest discurs memorabil

Posolskaya - „Care este scopul monarhilor pentru stat. G· «διγ. „Da? pentru binele Credinței și pentru liniștea supușilor. Așa gândea întotdeauna Împăratul: „și a luptat nu de dragul gloriei deșartă, nu de dragul „achizițiilor extraterestre, ci pentru pedeapsa „certării”, disprețuind pericolul personal, „însuși înainte și câștigând cu un număr mai mic, căci Domnul este pentru virtute. Deja „Maximilian prosperă în tăcere. „GTapa și toată Italia sunt în alianță cu el. Regii Spaniei, Napoli, Sicilia și toți ceilalți, douăzeci și șase la număr, și toți ortodocși, recunosc în nepotul său, Karl, Monarhul lor ereditar, legitim. Regele Portugaliei este ruda lui, regele Angliei este de mult un prieten al inimii, fii și frați danezi și maghiari, căci sunt căsătoriți cu nepoții lui Maxi-„Mmlianov”; iar Polsky are o împuternicire nelimitată a suveranului meu. „Nu voi vorbi înaintea ta despre „Măreția ta: cunoști iubirea adevărată, reciprocă” care te unește. Doar regele Franței și Veneției a rămas în afara frăției comune europene: „căci ei și-au dorit întotdeauna foloase deosebite proprii, fără a face binele creștinismului; ,, dar și-au exprimat deja liniștea: deja, după cum „aud, contractul a fost semnat. Acum, da, „o persoană va cerceta universul, de la est” la vest, de la sud la nord: care dintre „purtătorii încoronați ortodocși nu are legătură cu

„Împărat sau rudenie sau prietenie? „Totul - și totul în lume, cu excepția Lișva și Rusia. Maximilian m-a trimis la tine, „în nădejdea că tu, celebrul Suveran”, în cinstea și slava lui Dumnezeu, vei liniști „creștinismul și pământul tău: căci” Puterile înfloresc în pace, sunt epuizate de război; victoria se schimbă — și cine este „sigur” de asta? - Până acum Împăratul a vorbit: Îmi voi adăuga cuvântul. În timp ce eram la Vilna, „am vorbit cu ambasadorul Turciei: el a spus că sultanul a cucerit Damascul, „Ierusalimul și întregul Regat al Egiptului. În „adevărul, am fost asigurat și de un” călător nobil, care „însuși se afla în acele locuri. Suveran! „ne-a fost frică de puterea sultanului înainte: nu ar trebui să ne fie și mai frică acum?” - Ambasadorul a vorbit oamenilor de știință despre Filip și Alexandru al Macedoniei: a lăudat liniștea tatălui său, și-a condamnat fiul, nesățios în vărsare de sânge (i66), și așa mai departe.

Vasile ar fi avut dreptul să-i reproșeze Împăratului că a încălcat tratatul cu Rusia; dar știind că astfel de reproșuri sunt inutile și că Politica scuză totul cu ușurință, i-a exprimat recunoștința pentru buna sa intenție și disponibilitatea pentru pace. Angajamentul de a fi un Tsrsrednik complet imparțial și chiar de a declara război Lituaniei dacă Regele nu este de acord cu propunerile moderatului,

cinstit, drept, Maximilian Ho- Domnule ιδιγ. telefon, pentru ca Plenipotențiarii noștri să se întâlnească cu lituanienii în Danemarca sau la graniță, sau la Riga: Marele Duce a spus că negocierile ar trebui să fie la Moscova, așa cum s-a întâmplat întotdeauna, și nu altfel, și a dat o scrisoare periculoasă către Regal. Ambasadori, numindu-se în ea Smolensky (ιβ7). Erau cu gâtul adânc: Yan Shchit, viceregele Mogilevului și Bogush, secretarul de stat, cu șaptezeci de nobili; dar nu li s-a permis să intre în Moscova: li s-a ordonat să locuiască în Dorogomilov: căci Marele Duce a aflat că armata lui Sigismund a intrat în granițele noastre și că regele însuși se afla la Polotsk cu o armată de rezervă.

Acest atac a fost o răzbunare. Cu ceva timp înainte de aceasta, guvernatorul Pskovului, Andrei Saburov, fără știrea suveranului, a mers cu trei mii de soldați în Lituania; a mers liniștit, nu a supărat nicio supărare celor vii. viței și a stat la Roslavl, anunțând cetățenilor că fuge de la Marele Duce la Rege. Au crezut și i-au trimis, ca prieten, provizii de mâncare; dar Saburov accidental, într-o zi de negoț, l-a luat pe Roslavl, s-a îmbogățit cu pradă și a scos de acolo mulți prizonieri, dintre care a eliberat doar 8 negustori germani („68). „Pentru a-i pedepsi pe pskoviți, eroul lui Sigismundov, Konstantin Ostrozhsky, a vrut să

G. ιδι? .. pentru a lua Opochka, unde Vasya-Prisshupdiy Mihailovici Saltykov era viceregе, demn de a trăi în istorie: pentru că el este un soț rar-Opochka. Și-a surprins pe ai săi și pe dușmani. Lituanienii, împreună cu mercenarii boemi și germani, au zdrobit cu tunurile această cetate neînsemnată timp de două săptămâni: zidurile au căzut; dar Saltykov, războinicii și cetățenii săi nu au slăbit 6 Okpidb'într-o apărare viguroasă, au respins atacul, au ucis mulți oameni și pe guvernatorul Sokol, luându-i steagul. Între timp, guvernatorii Moscovei s-au grăbit la Opochka: prințul Alexandru de Rostov din Velikiye Luk, Vasily Shuisky din Vyazma. În față erau prințul Teodor Obolenski Telepnev și curajosul soț Ivan Lyatsky cu copiii boierilor: lângă tabăra Konstantinov în trei locuri au învins pe cap 4 mii de dușmani și o nouă armată trimisă de Sigismund la Ostrozhsky; a capturat Voevod, a luat convoiul si tunurile ubg). Forța noastră principală se îndrepta direct către Konstantin: el nu voia să o aștepte, a ridicat asediul, s-a retras cu pași repezi și nu a putut salva tunurile grele de berbec, care au rămas trofeele lui Saltykov. Rușii au făcut reparații pentru

rușinea bătăliei de la Orșinski punând lui Constantin semnul unui fugar, în cuvintele unui cronicar.

Octombrie După ce a aflat despre această victorie, Marele Duce i-a permis lui Nordam Sigismundov

era esenţial să intre în Moscova şi să-i accepte în 1517 .. cu plăcere. „Regele” – a spus el – „oferă pace și pleacă la război. „Acum am avut de-a face cu el: putem „asculta cuvintele lui pașnice”. Negocierile au început cu cereri foarte nemoderate din partea ambelor părți. Am vrut ca Si-Peregovo-gismund să ne dea Kievul, Vitebsk, Pomy* Lotsk și alte regiuni ale Rusiei, împreună cu comori și cu lotul răposatei Regine Elena, executând pe toți domnii obrăznici, ofensători către cinstea ei; iar lituanienii doreau să aibă nu numai Smolensk, Vyazma, Dorogobuzh, Putivl, tot pământul de la Nord, ci și jumătate din Novgorod, Pskov, Tver ('7°). „Iată cuvintele înalte”, a spus baronul Herberstein, „este necesar să se caute un „punct de mijloc, altfel am venit la Moscova inutil”. Pans Shield și Bogush au anunțat în cele din urmă că Sigismund va fi de acord să reînnoiască tratatul încheiat între Marele Duce Ioan și Regele Alexandru în „494. Ambasadorul Maximilianov l-a îndemnat pe Vasily să cedeze cel puțin un Smolensk, punându-i drept exemplu încrederea gloriosului țar Pyrrhus U71, Maximilian, care a dat Verona Republicii Venețiane, și însuși Marele Duce Ioan, care nu a vrut să ia Kazanul. de la vechii ei țari . Boierii Moscovei, tăcând despre Pyrrhus, au răspuns că împăratul

1517. ar putea fi mărinimos împotriva Veneției, dar acea generozitate nu este o lege; că Kazanul a fost și este în cetățenia noastră; că Marele Voievod nu are obiceiul să renunțe la patriile sale, date lui de Dumnezeu și biruință. Asigurându-și imparțialitatea, Herberstein a luat în mod clar partea ambasadorilor lituanieni; a justificat Sigismund; a spus că Vasile nu ar trebui să-i creadă pe fugari și captivi care atribuie tâlhării lui Magmet-Girey instigațiilor lui Sigismund; că ideea Suveranului, de a moșteni Lotul Elenei, este contrară tuturor yema-, tu; că infractorii reginei pot fi pedepsiți dacă moderam alte cerințe și așa mai departe. În aceste dezbateri curioase, se poate observa arta și subtilitatea minții lui Gerber-mppein, grosolănia poslovilor lituanieni și inflexibilitatea calmă a lui Vdsidiev: limba boierilor este politicoasă, nobilă și dovedește educația minții. S-au certat mult și mult timp: Smolensk a fost principalul obstacol în calea lumii. Pan Shield a spus: „Mergem: „Cerul îl va executa pe vinovatul vărsării de sânge / * Nu noi”, au răspuns boierii. Suveranul, eliberând Ambasadorii, s-a ridicat de la locul lui; ordonat

• se înclină în fața lui Sigismund, iar în semn de afecțiune le-a dat mâna. Totul s-a terminat. Apoi, baronul Herberstein i-a prezentat Marelui Duce o scrisoare specială către Maksimilianov despre Mihail Glinsky: Împăratul a scris că Mi-

grindina putea fi vinovat, dar deja destule g 1617. pedepsit pentru acea robie; că acest soț are virtuți celebre, a fost crescut la Curtea din Viena, i s-a slujit cu credință lui și Electorului Saxonia; că Vasily i-ar face o mare plăcere lui Maximilian dacă l-ar lăsa pe Glinsky să plece în Spania, la nepotul său Charles. Suveranul nu a fost de acord, răspunzând că acest trădător ar fi pus capul pe bloc dacă nu și-ar fi exprimat dorința de a accepta Credința noastră; care rted și mama lui erau de Lege Greacă; că Mihai, după ce s-a atașat frivol de Rimski în Italia, s-a răzgândit, a vrut să moară creștin al Bisericii Răsăritene și a fost încredințat mitropolitului pentru instruire.

Astfel Ambasada lui Maximili-Ambasador din nou nu a avut succes; cu toate acestea m ^ simi. Herberstein a plecat din Moscova cu un - „Ei bine. sper că, dacă nu pace, atunci cel puțin un armistițiu rămâne posibil între Puterile în război. Marele Duce l-a trimis pe Diaconul Vladimir Plemyannikov la Viena pentru a-i explica Împăratului dreptatea noastră și G. i5i8. să ceară ajutorul promis în războiul împotriva lui Sigismund („72λ Acest Dyak nu se putea lăuda cu amabilitatea lui Maximilian, care i-a ordonat să vorbească stând, în șapcă, și l-a așezat pe interpretul nostru Istoma; în numele Marelui Duce a luat de pe pălărie; l-a tratat magnific și a călătorit cu

G. v5v8. ei să vâneze; le-a oferit în dar cei mai buni șoimi și a insistat că nu are nimic prețuit pentru fratele său, Marele Duce. Dar această mângâiere a venit numai din dorința de a opri războiul lituanian: căci Maximilian chiar plănuia atunci să ridice toți suveranii europeni la sultan și, văzând slăbiciunea regelui, se temea că Rusia îl va suprima. „Integritatea Lituaniei”, a scris el Marelui Maestru German, „este necesară pentru binele întregii Europe: măreția „Rusie este periculoasă” (r.73). - Noi ambasadori

Noi πο-Maximilianovs, consilierul Francis da Impera * Collot și Anthony de Conti, au sosit la Motora. cu Plemyannikov (I7/0, să mijlocească pentru a doua oară pentru Sigismund, sau, după cum spuneau ei, pentru creștinism; cu multă elocvență, au prezentat o imagine a cuceririlor otomane în trei părți ale lumii, de la Vosporul tracic până la nisipurile Egiptului, Caucazului și Veneției; au descris sclavia jalnică a Bisericii grecești, mama creștinismului nostru; umilirea altarului, mormântul Mântuitorului, Nazaret, Betleem și Sinai5 sub domnia mahomedanilor; au explicat că Porta se află în cartierul nostru prin Taurida și în curând își poate pune mâna grea asupra Rusiei; înfățișează ferocitatea, viclenia, fericirea lui Selim, ennago sângele tatălui și a trei

fratilor, care aprind inaintea lui sfintii din grasimea inimilor crestinilor si care si-a dat numele Domnului lumii 075); l-au convins pe Vasile, ca cel mai faimos Rege al Credincioșilor, să urmeze steagul lui Isus; În cele din urmă, l-au rugat să declare sincer, dacă dorește sau nu pace cu Lituania, pentru a nu produce ptzeìi inutil? Marele Duce l-a vrut, dar tu nu ai vrut să-l întorci pe Smolensk. Ambasadorii au început să vorbească despre un armistițiu timp de cinci ani. A fost de acord, dar cu condiția să elibereze toți captivii: ceea ce Sigismund nu a acceptat, avându-i mult mai mult decât noi. În cele din urmă, Vasili, făcându-i plăcere Împăratului, și-a dat cuvântul să nu se lupte cu Lituania timp de 5 ani, dacă nici Regele nu va tulbura Rusia și dacă Maximilian s-a angajat după aceea, împreună cu Rusia, să-l atace pe Sigismund de-a dreptul ('7 * 0. Cu această propunere Marele Duce Borisov a plecat în Austria.Dar Maximilian a murit.Vasili l-a regretat ca fiind faimosul său prieten, iar Sigismund l-a plâns ca pe un patron zelos, într-o perioadă în care au apărut noi dușmani în Lituania și Polonia.

Abdyl-LeishiF, numit succesor Moartea țarului Magmesh-Amin, a murit la Moscova (x77), Fly'>*· spre supărarea Marelui Duce: gebo LeipiF

G. i5r8. i-a servit ca instrument al Politicii sau ca angajament în raport cu Tauris și Kazan. Dar acest incident a avut la început consecințe favorabile pentru noi. Dorind să cucerească.” Astrakhan, Magmet - Giray nu a fost mai puțin dispus să supună Kazanul: asistența Rusiei, necesară pentru prima, a fost și mai necesară pentru succesul ultimei intenții. Așadar, după ce a auzit despre moartea lui LetiF, cunoscând apropierea lui Magmet - Amineva și desemnând tronul Kazanului fratelui său, Site-ul „Girey, Khan a apelat la prietenia Marelui Duce. Deși mulți nobili și prinți s-au opus ferm acestei dispoziții; deși Kalga, Akhmat-Girey, prietenul nostru zelos, a fost unul dintre ei uciși cu ticăloșie: dar binevoitorii Rusiei, printre care se număra prințul Appak, principalul favorit al hanului, au învins, „iar Magmet-Girey l-a informat pe Vasily că el a fost BAeHiVòo trimis imediat la Moscova de acest Appak Yuza. cu un jurământ; că Crimeii sunt Crimeii.
T,

luptă deja cu Lituania; că cu ajutorul lor zelos vom distruge toți dușmanii dacă noi înșine îi facem un serviciu Hanului: luăm Astrahanul sau Kievul pentru el? Fără să piardă timpul, Suveranul l-a trimis pe Prințul Iuri Pronski la Tauris, iar împreună cu el pe Nobilul G * i5i9 * Ilya Chelishchev, foarte plăcut țarului. L-au cunoscut pe Appak, care a adus de fapt la Moscova Scrisoarea Shert.

Al lui Khan, scris cuvânt cu cuvânt după modelul emis de la noi, în sensul că Marele Duce și Magmet-Girey unesc armele împotriva Lituaniei și a moștenitorilor Ahmatovilor. În descrierea acestei Ambasade, notăm

câteva caracteristici curioase. Appak a apărut în turban și nu a vrut să-l dea jos înaintea lui Vasil. „Ce înseamnă această știre?”4 Boierii noștri au întrebat: „ești un Prinț, dar nu ești Azey, de felul acesta, nu Molnnn (> 79) și nu ai fost niciodată la Mecca. 44 Appak a explicat că Magmesh- Giray îi îngăduise să meargă la mormântul lui Mohammed și, ca dovadă a acestui lucru, și-a împodobit capul cu semnul dreptății. Ambasadorul și oficialii Moscovei au îngenuncheat, vorbind între ei în numele suveranilor lor (ι8oλ El l-a salutat pe Marele Duce și a îngenuncheat pentru a-i da scrisorile lui Khan. Uniunea a fost confirmată printr-un jurământ. Jur această scrisoare fratelui meu, " Magmet-Girey, să fie prieten cu prietenii săi", să dușmănească dușmanii. Nu se menționează Astrahan; dar dau cuvântul „împreună cu el îi vei declara război / 4 Suveranul a sărutat crucea, luându-și o obligație scrisă. cu Aodiak în fidelitate lui Magmet- Giray.

i5rg. Între timp, soarta Kazanului, nu a decis de Moarte

Magmet-shak, așa cum credea Khan, Magmet-Amen. în Amin, chin groaznic, a închis pentru totdeauna ochii: este-.

și-au ridicat testamentul și jurămintele lor solemne *, Lancierii și marii din Kazan au cerut un nou țar al mâinii lui Vasiliy S'81), care cunoștea de mult gândul despre Hanul Crimeei, dar și-a ascuns propriul .. Timpul a venit fie pentru a-i face pe plac lui Magmet.- Giray, fie pentru a face cea mai mare supărare . Vasily nu a ezitat: oricum. dorea unirea Tauridei, dar se temea și mai mult să-și întărească Hanul, care, în aroganță, pofta de putere, complotează să subjugă Astrahanul și Kazanul, să restabilească Regatul Batu, atât de teribil în memoria rușilor. Un barbar nebun ar putea, într-un astfel de caz, să aștepte serviciile și asistența lor: nu pentru fratele său, ci pentru răufăcătorul Magmet-Gireev, Vasily a pregătit tronul la Kazan. piit- a trimis acolo pe Tver Dvoretsky, Mihai-rem v ^ a * la Yuryev, pentru a anunța locuitorilor ce dă Kazanul. ei sunt regele tânărului Shig-Aley, nepotul lui Ahmatov, care s-a mutat la Ioan împreună cu tatăl său, Shig-Avlear, din Astrakhan și, spre nemulțumirea lui Magmet-Girey, a deținut împreună cu noi orașul Meșcerski. Nobilii și poporul, exprimându-și recunoștința, au trimis oameni nobili la Moscova pentru Shig-Aley. Dimitry Belsky a mers cu ei și cu noul țar la Kazan, l-a ridicat pe tron, l-a luat de la oameni

 un jurământ de credință față de suveranul Lioskovsky. Toată lumea era fericită, iar Shig-Aley, crescut în Rusia, sincer devotat Marelui Duce, ca singurul său patron, nu avea altă idee decât să-l servească cu sârguință ca jurat.

Acest lucru a fost făcut în timpul șederii lui Appak la Moscova și, deși nu a împiedicat încheierea unei alianțe cu Taurida, a produs totuși explicații. Ambasadorul a întrebat cu surprindere de ce Vasily, un prieten al țarului său, i-a dat Kazanul nepotului urâtului Akhmat? „Nu avem țarevici?” a spus el: „rae-“ în sângele lui Ordinskaya este

mai bun decât Mengli-Gireyeva? „Cu toate acestea, vorbesc numai în numele meu, „ghicind gândurile lui Khan” (i8”). Vasily a asigurat că s-a gândit să crească un frate sau un fiu al lui Magmeip-Gireev în acest regat, dar că nobilii din Kazan au cerut cu siguranță Shig-Aley și, dacă voința lor nu s-ar fi împlinit, l-ar fi luat pe țarul din Nogaev sau Astrakhan, un inamic în consecinţă periculos al Rusiei . Appak a tăcut și, în curând, vestea dorită de la Crimeea a venit la Moscova că Hanul acționa deja ca aliatul nostru zelos; că fiul său, Kal-'Lituania, ha Bogatyr, intrând din întâmplare în Lituania cu treizeci de mii, cu foc și sabie, a devastat posesiunile lui Sigismund aproape până în Cracovia, pe cap.

T. VP.   l

d. lotg. L-a învins pe hatman, Konstantin Ostrozh-sky, a captivat 60.000 de locuitori, a ucis și mai mulți și s-a întors cu triumful unui tâlhar fericit, acoperit cu sânge și cenuşă (i83). După ce i-a dovedit în acest fel Regelui că o unire imaginară a barbarilor este mai rea decât o dușmănie evidentă (pentru că face o greșeală), Magmepg-Girey se pregătea să-i demonstreze acest adevăr Marelui Duce; dar încă vreo doi ani și-a imaginat chipul prietenului nostru. Appak a plecat de la Moscova foarte mulțumit de mila Suveranului, iar noul ambasador al Rusiei, boierul Fiodor Klementiev, i-a luat locul prințului Pronski la Taurida Selim, exprimându-și regretul că a avut mult timp să nu ne trimită a doua ambasadă promisă de el. pentru a încheia o alianță care să-l frâneze pe Han, Ambasadorul îngrozind Lituania cu Polonia (i85). Golokhva-Sultan. stov II'G *, L Încă o misiune secretă de văzut la Constantinopol cu Gemmet Tsarevich, fiul lui Kalga Akhmat, care a fost ucis în Tauris. A existat un zvon că sultanul se gândea să-i dea Hanatul Crimeei și, întrucât tatăl său iubea Rusia, Marele Duce spera și el în prietenia fiului său. Golokhvastov trebuia să-i ofere lui Gemmesh patronajul lui Vaeilievo, o ucidere sigură

chiriaș la Moscova, alocare și salariu. Gemmepg, Г· i5,9· dușmanul ireconciliabil al unchiului său, Magmet Giray, ne putea fi de folos chiar și în exil, având legături și prieteni în Tauris: era mai necesar să căutăm afecțiune în el} dacă mila al sultanului i-a pregătit Hanatul. Ambasadorul nostru s-a întors cu bine. Gemmet nu a devenit Khan, nu a venit nici în Rusia; dar Selim, după ce i-a scris lui Vasily un răspuns afectuos, ca dovadă a adevăratei sale prietenii cu el, a ordonat lui Paylam să tulbure domeniul regal ii87); a confirmat, de asemenea, termenii liberului schimb între cele două Puteri (a 8-a).

Uimit de atacul lui Magmet-Girey, Sigismund a aflat că juratul său Albrecht, Maestru al Ordinului German, „ca urmare a tratatului pe care l-a încheiat cu Rusia” se pregătea de război. Multă vreme această unire sinceră nu și-a făcut efectul din două motive. În primul rând, Papa, Leon X, Intercourse l-a îndemnat pe Maestru nu numai să rămână în pace

cu Regele, ci și să fie un intermediar între el și Rusia, oferindu-i principalul Papă. Voievodatul în miliția națională creștină, care urma să se adune sub steagul Credinței pentru a smeri mândria sultanului. Acest Papă, glorios în istorie pentru dragostea lui pentru Arte și Științe mult mai mult decât pentru zelul său pastoral

și prudența statului, reprezentată prin Maestrul și Marele Duce că Constantinopolul este moștenirea legitimă a Monarhului Rus, fiul Prințesei Greciei; acea Politică sănătoasă ne spune să ne împăcăm cu Lituania, căci timpul este în război cu această Putere, iar Sigismund nu are moștenitori; că moartea sa va distruge legătura dintre Lituania și Polonia, care, fără îndoială, ar alege apoi diferiți Posesori și s-ar slăbi prin dezacord; că totul favorizează măreția Rusiei și noi, noi, ne vom ridica la primul grad al Puterilor europene, dacă, unindu-ne cu ele împotriva otomanilor, ne unim și prin Credință; că Biserica Greacă nu are cap; că străvechea ei soră, Biserica Romei, va ridica Mitropolitul nostru la rangul de Patriarh, va confirma prin scrisoare toate obiceiurile noastre bune, fără nici cea mai mică schimbare sau veste; că el (Papa) dorește să împodobească capul invincibilului țar al Rusiei cu coroana țarului lui Hristos, fără nicio răzbunare sau câștig lumesc, numai pentru slava lui Dumnezeu (189). Vasile, după cum se spune, s-a indignat pe Leon pentru că a celebrat solemn victoria lui Sigismund la Roma în 15-4, declarându-ne eretici (Σ9°); totuși, acest Suveran prudent i-a răspuns Stăpânului că îi este foarte plăcut să vadă buna dispoziție a Papei față de noi și să fie

cu el b relaţii de prietenie după G. i5id. afacerile de stat ale Europei; dar în ceea ce privește Credința, Rusia a fost, este și va fi Confesiunea Greacă în toată puritatea și inviolabilitatea ei. Avocatul Leonov din Cracovia și din Konigsberg, călugărul Nikolai Schonberg, a dorit să meargă și la Moscova: Marele Duce a promis că-l va primi cu bunăvoință și a permis Papei să aibă un mesaj prin Rusia cu țarul Persiei Oe4). A doua vină a încetinirii lui Albrecht a fost lipsa banilor: el a cerut o sută de mii de grivne de argint de la Marele Duce pentru a angaja soldați în Germania; dar Marele Duce; temându-se să-și epuizeze tezaurul inutil, a răspuns: „mai întâi ia Danzig și „intri în țara lui Sigismund;’1 și Stăpânul a spus: „Nu pot face nimic” fără bani / „La cererea lui Albrecht, Vasily. a scris scrisori prietenoase Regelui Franței și alegătorilor sau alegătorilor germani, îndemnându-i să mijlocească pentru Ordinul, asuprit de Polonia, și i-a sfătuit pe Prinții Germaniei să aleagă un astfel de împărat care să poată proteja cu o mână puternică creștinismul de necredincioși și zelosul Maximilian să patroneze glorioasa Cavalerie a Germanului (L95! Ambasadorii Maestrului au fost onorați la Moscova, ai noștri la Koenigsberg: Iadul
*

G. i5ig. Cherehsh însuși a mers la ei pentru negocieri, i-a așezat la cină în locul lui, nu a vrut să asculte reverența Marelui Duce, numindu-se nedemn de o cinste atât de mare; i-a poruncit l^clone la pamant, ', l-a invatat pe Nemtsev limba rusa <L94); a vorbit cu emoție despre binecuvântările pe care le aștepta de la Rusia pentru Ordinul celebrilor, deși nefericiți în asuprire; a anunțat Suveranului toți aliații săi secreti, printre care și regele Danemarcei, arhiepiscopul de Mainz, Köln, ducii de Saxonia, Bavaria, Brunswick și alții; asigurat că Papa Leon ar fi pentru noi dacă Sigismund ar respinge lumea, drept; într-un acces de gelozie nici nu l-a sfătuit pe Vasily să-l suporte, pentru ca Lituania, aflându-se atunci în împrejurări grele, să nu aibă timp să se odihnească x95). Marele Duce nu se îndoia de zelul Maestrului, ci se îndoia de puterea lui; În cele din urmă, i-a trimis argint pentru I,ooo chervonets pentru întreținerea a o mie de războinici angajați (χ9θ), spre surprinderea maestrului Livonsky, Plettenberg, care a râs de lejeritatea lui Albrecht, spunând: „Locuiesc în vecinătatea rușilor și cunoaște obiceiul lor; ei promit multe, dar nu dau nimic." O97). Când a aflat că argintul a fost adus de la Moscova la Riga, a sărit de pe scaun, și-a strâns mâinile și a spus: "Un miracol! Dumnezeu, evident!

Ajutându-l pe Marele Maestru!” Auzind, domnule Bi, că Albrecht își cheamă cu adevărat războinici din Germania și toți.

t- .Polonia.·

forțele de a lua armele împotriva regelui; știind că între ei s-a deschis deja războiul (la sfârșitul anului 1519), Marele Duce a trimis și Prusiei o nobilă sumă de bani (198), urând Ordinului fericire, glorie și victorie.

Între timp, Rusia și ea însăși au acționat vesel - Marșând cu arme. Echipa Moscovei, Novo-Voevod Gorodtsy și Pskoviții au asediat Poloțk în 1566; dar foamea i-a obligat să se retragă: nu puţini dintre Copiii boierilor, persecutaţi de lituanienii Pan Volynets, s-au înecat în Dvina. În 15 august, guvernatorii noștri, principele Vasily Shuisky din Smolensk, Cocoșat din Pskov, Kurbsky din Starodub, au mers până la Vilna și mai departe, devastând, ca de obicei, întregul pământ; a învins mai multe detașamente și s-a dus direct la marea armată lituaniană, care stătea în Krev, dar s-a retras dincolo de Losk, în locuri înguste și de netrecut ('99'. Rușii s-au mulțumit cu prada și captivitatea, nenumărate, după cum spune Cronicarul, Alți voievozi ai Moscovei, Vasily Godunov , Prințul Elețki, Zasѣkin cu o puternică cavalerie tătară au atacat Vitebsk și Polotsk, au ars suburbiile, au luat fortificații exterioare, au ucis mulți oameni A treia armată sub comandă

Theodore Tsarevich, nepotul botezat al lui Llegdmovd, a zdrobit și Lituania *201'. Beneficiul acestui atac a constat doar în distrugerea pământului inamicului: Maestrul ne-a sfătuit să întreprindem cel mai important lucru: mai întâi să cucerim Samogitia, deschisă, lipsită de apărare și bogată în pâine; iar apoi au băut în Mazovia, unde voia să se unească cu armata rusă pentru a lovi pe Rege în inima posesiunilor sale, chiar în vremea când regimentele de mercenari germani, mergând spre Vistula, se repezi la Negru din cealaltă parte (202 \\

Poziția lui Sigismund părea foarte dezastruoasă. Nu numai războiul, ci și ciuma i-au devastat Puterea.Cea mai bună armată regală era formată din germani și slavi boemi: după un atac nereușit asupra Opochka, au plecat acasă cu supărare și au rostit discursuri atât de jignitoare pentru Sigismund, încât pământenii lor uniți nu și-au mai dorit. să-l servească (204). Laurii gloriosului hatman, Konstantin, s-au ofilit. Oraşele Lituaniei stăteau printre stepele presărate cu cenuşă, unde locuitorii săraci ai satelor arse de crimeeni sau ruşi rătăceau în mulţime. Dar. .fericirea l-a salvat a doua oară pe Sigismund (gușă), 0НЪ nu și-a pierdut curajul; a căutat liniștea, fără a renunța la vechile pretenții și a încheiat la Moscova, prin r, i Sao. Tsan Lelyushevich, este doar un armistițiu.

șase luni ("°θ"): a acționat în Taurida prin persuasiune și mită; a întărit granița împotriva noastră și a călcat cu toată puterea asupra Stăpânului, cel mai slab, dar foarte periculos dușman, care avea legături secrete în orașele germane din Polonia, cunoștea metodele ei, împrejurările locale importante și putea să dea sfaturi dezastruoase. Marele Duce. Albrecht a condus nu mii, ci sute, așteptând argint de la Moscova și soldați din Germania; luptând curajos, a cedat în fața mulțimii dușmanilor și abia a apărat Koenigsberg, de unde a trebuit să plece ambasadorul nostru la Memel (207) pentru siguranță. Mercenarii Ordinului, ιδ, ooo. Nemțev, într-adevăr, a apărut pe malul Vistulei, a asediat Danzig, dar s-a împrăștiat, neavând provizii de hrană, fără vești de la Stăpân. Guvernatorii Royal au luat Ma-rienwerder, Olanda, și l-au forțat pe Albrecht să ceară pace (a ° 8).

Dar principala fericire a lui Sigismund a fost trădarea Kazanului cu consecințele sale dăunătoare pentru noi. Dacă Hanul Crimeei, știind despre urcarea lui Shig-Aley, nu Malice s-a repezit brusc cu foc sau cu sabia la Magmet-■p .'Giray mai departe

Gossiya: acest lucru s-a întâmplat din frică la - Vasile, scaunul sultanului, a cărui excelentă favoare față de Marele Duce îi era cunoscută, Selim, furtuna din Asia, Africa și Europa

G. „5zi. ropy, a murit: a mers imediat la Kon Help shantinopod Ambasadorul Moscovei, al treilea

Crpzo kj

Sultan, iac Gubin, pentru a-și saluta fiul, al 1-lea Soliman, pe tronul otomanului 209 \ și noul sultan a poruncit să fie anunțat Magmet · Giray, ca să nu îndrăznească niciodată să tulbure Rusia. În zadar, Khan a încercat să distrugă această prietenie bazată pe beneficiile reciproce ale comerțului și l-a inspirat pe Soliman că Marele Duce se referea la răufăcătorii Porții, dându-i regelui Persiei o armă de foc și artiști de tun, eradicând credința mahomedană din Kazan, distrugerea moscheilor, înființarea de biserici de creștin Am numit sau harnici binevoitori în Pașa de Azov și Kafa: afirmat de ei în simpatie pentru noi, sultanul nu a crezut calomnia lui Magmet-Girey, care în cele din urmă i-a spus cu limba de un tâlhar: „Pregătindu-se să cucerească Ungaria, Soliman și-a dorit ca Crimeii să devasteze pământurile aliatului ei, Sigismund; dar Khan își reînnoise deja prietenia cu Lituania. Fiind încă numit frate -Mag-mesh-Gireev, Marele Duce l-a auzit deodată pe Vtsial. ° revolta lui Kazantsev (2ί3λ Anul trei Shig-Aley a domnit calm și liniștit, îndeplinind cu râvnă datoria juratului nostru, mulțumindu-l pe Mare în toate

Prințului, dând dovadă de desăvârșită putere de încredere față de ruși și răceală față de Marii Kazanului: în consecință, nu putea fi iubit de supușii săi, care doar se temeau, dar nu ne iubeau și, cu neplăcere, îl vedeau ca pe un slujitor al lui. Moscova. Însăși înfățișarea lui Aleyev li se părea pătrunzătoare, înfățișând o înclinație pentru plăcerile joase, senzuale, incompatibilă cu vitejia și curajul: avea o burtă neobișnuit de groasă, căzută, o barbă abia vizibilă și un chip de femeie (aI4). Firea lui bună a fost numită slăbiciune: se plângeau cu atât mai mult când el, mișcat de râvna față de Rusia, i-a pedepsit pe sfetnicii răi care i-au sugerat să se retragă de la Marele Duce, urmând exemplul lui Magmet-Amen (2v5. O astfel de dispoziție generală a minții). în Kazan a favorizat intrigile lui Magmet b-girey, care le-a promis prinților săi independență deplină dacă îl vor duce pe fratele său Saip la țarul lor și se vor uni cu Taurida pentru a restabili străvechea glorie a urmașilor lui Genghis. : Aley, Voevoda din Moscova Karpov și ambasadorul Marelui Duce, Vasily Yuryev, au fost luați în custodie, toți

Negustorii noștri au fost jefuiți, închiși, dar nici o persoană nu a fost ucisă? căci noul Rege a vrut să dea dovadă de moderație; s-a declarat patronul Shig - Alei răsturnat, respectând sângele lui Tokhtamyshev din el; i-a dat voința să meargă cu soția sa la Moscova, cai și ghid; l-a eliberat și pe Voevoda Karpov (2Iθ'. Imediat părăsind

Kazanul, Aley s-a întâlnit în stepă cu pescarii noștri, care locuiau de obicei vara pe malul Volgăi, lângă Munții Maiden (2I7), apoi au fugit în Rusia, înspăimântat de revolta lui Kazantsev: el a fost împreună cu ei au smuls o rezervă de pește uscat, rădăcini de iarbă; a îndurat foamea și cu greu a putut ajunge la limitele Rusiei, de unde călătoria lui către capitală era deja, parcă, solemnă: peste tot. oficialii Marilor Duci îl așteptau pe țar-exilat cu salutări și cu zel, iar poporul cu o expresie de râvnă și dragoste Toți Boierii Dumei, au mers la el de la Moscova să se întâlnească.Însuși Suveranul, în dreapta. parte a palatului, l-au îmbrățișat prietenesc. Amândoi au plâns. „Lăudat să fie Atotputernicul!” a spus Vasiliy: „ești în viață: este de ajuns” (2Iθ). pentru fidelitate; consolat, plin de daruri; i-a promis și el însuși dreptatea: dar nu avusese încă timp să se răzbune când o grămadă de barbari au găsit Rusia.

Buturuga

Iskhitiv Kazan din mâinile noastre, Mag-g. i5ri.

MeiPL-Girey Hβ sheryal al timpului Vъ obscuritate- Atacul

Magmetism: Am vrut să-l întăresc pentru fratele meu Giray și pentru asta, cu o lovitură puternică, scutură Var-põc-B * Puterea Siliev; a înarmat nu numai pe toți SIK) Krymtsev, dar l-a și ridicat pe Nogaev; s-a unit cu Atamanul cazacilor Lituaniei, Evstafiy Dashkevich, și s-a mutat atât de repede la limitele Moscovei, încât Suveranul abia a avut timp să trimită un raip pe malurile Oka pentru a-și menține eforturile. Guvernatorul șef a fost tânărul prinț Dimitry Belsky; cu el era fratele mai mic al Suveranului, Andrei: cu o trufie nesăbuită nu se sfătuiau cu oameni experimentați, sau nu se supuneau sfatului lor * nu s-au dus unde trebuia; l-a lăsat pe Han să treacă prin ochi, a luptat la momentul nepotrivit, fără dispozitiv și a fugit laș. Guvernatorii Prințul Vladimir Kurbsky, Sheremetev, doi Zamyatnini, și-au întins capetele într-o luptă nefericită. Prințul Theodore Obolensky-Shovel a fost luat prizonier. Marele Duce era îngrozit și și mai îngrozit, știind că un alt dușman, Saip-Girey din Kazan, venea și el de pe malurile Volgăi spre capitala noastră (0I»λ Acești doi Regi s-au unit lângă Kolomna, devastând toate locurile, ucigând. , captivarea oamenilor cu miile, altarul templelor, ticăloșia, așa cum se întâmpla pe vremuri sub Batu

i>0

T. ι5αι. sau Tokhtamysh. Tătarii au ars mănăstirea Sf. Nicolae pe ugriș și îndrăgitul lor sat Vasiliev, Ostrov, iar la Vorobyov au băut miere din pivnițele Marelui Voievod, uitându-se la Moscova. Suveranul s-a retras la Volok pentru a aduna regimente, încredințând apărarea capitalei ginerelui său, țareviciul Petru, și boierilor C22 °). Totul tremura. Khan pe 29 iulie, printre norii de fum, sub strălucirea satelor în flăcări, stătea deja la câtiva mile de Moscova, unde se înghesuiau locuitorii din împrejurimi cu familiile lor și numele lor cel mai prețios. Străzile erau blocate de cărucioare. Străinii și

cetățenii, soțiile, copiii, bătrânii, au căutat mântuirea în Kremlin, s-au înghesuit la porți, s-au zdrobit unii pe alții. Mitropolitul Varlaam (succesorul lui Simonov) s-a rugat cu ardoare împreună cu poporul: Primarii au ordonat apărarea, mizând mai ales pe arta pistolerului german, Niklas. O armă de foc ar putea salva cu adevărat cetatea; dar era o lipsă de praf de pușcă. A mai fost dezvăluit și un alt dezastru: aglomerația teribilă din Kremlin amenința cu inevitabila infecție. Anticipând consecințele rele, liderii slabi și-au luat-o în cap - așa îi spune un istoric străin, modern <.a20, lui Khan Mag-met-Girey cu daruri bogate: i-au trimis Ambasada și butoaie de miere puternică. Temându-se atât de trupele noastre cât şi

picior pentru el fortificaţiile Moscovei, G. iZag. Khan a fost de acord să nu deranjeze capitala și să se întoarcă pașnic acasă dacă Marele Duce, conform carta din timpurile străvechi, se angajează să-i aducă omagiu printr-o scrisoare. Este puțin probabil ca însuși barbarul Magmet Giray să fi considerat valabilă o asemenea obligație: este mai probabil să fi vrut doar să-l umilească pe Vasiliy și să depună mărturie despre victoria sa printr-un astfel de tratat insultător pentru Rusia. De asemenea, este probabil că boierii Moscovei nu ar fi îndrăznit să dea această scrisoare fără știrea Suveranului: Vasily, aparent, se temea mai puțin de rușinea temporară decât dezastrul Moscovei și prefera eliberarea ei pașnică primejdiilor glorioase ale o bătălie sângeroasă, infidelă. Au scris o carte, au sigilat-o cu sigiliul Marelui Duce, i-au dat-o lui Khan, care s-a retras imediat la Ryazan, unde tabăra lui arăta ca o piață asiatică: tâlharii au devenit negustori, au chemat locuitorii la ei înșiși, i-au asigurat de siguranță, au vândut. ei prada și robii lor, dintre care mulți chiar și fără răscumpărare au mers în oraș. Acesta a fost un truc. Atamanul Lituaniei, Yevsshafiy Dashkovich, l-a sfătuit pe Magmesh-Girey să ia Cetatea prin înșelăciune: din fericire, Okolnichiy, Khabar Simsky, fiul lui Ioan Voevoda, Vasily Obraztsa, un soț experimentat, prudent, salvatorul Novaiei de Jos, era treaz în ea.

orasul O "*). Khan, dorind să-l adoarmă, în Khabar, scrisoarea de la Moscova îi este dulce, în Simsky .. *,

salvează certificatul că războinicul s-a terminat și onorVe-that ®edyak® ® Prințul sa recunoscut ca un danni-likago kom al Crimeei; iar între ei mulţimile duşmane s-au dus la cetate, parcă şi-ar găsi fugarii. Simsky, îndeplinind carta de onoare, le-a dat pe toți prizonierii care se ascundeau în oraș și a plătit 100 de ruble pentru eliberarea prințului Theodore Obolensky; dar numărul lituanienilor și tătarilor s-a înmulțit neîncetat sub ziduri, până în momentul în care priceputul trăgător din Ryazan, Iordania germană, și-a pus într-o singură loviță mulțimea la loc: restul s-a împrăștiat îngroziți. Hanul insidios s-a prefăcut uimit: s-a plâns de această acțiune ostilă; a cerut capul Iordanului, căutând răzbunare, dar s-a grăbit să plece,

căci știa de căderea astrahanilor în propriile sale limite (223). Triumful lui Simsky a fost perfect: el a salvat nu numai Riazan, ci și onoarea Marelui Duce: rușinosa carta a Moscovei a rămas în mâinile sale.<'a24).

Această invazie a barbarilor a fost cel mai nefericit caz al statului Vasilyev

DIN

apel de trezire. .Satele de pompieri Predav, din Nizh-g. ibl. de la Tsovagorod și Voronezh până la malurile râului Moskva, au captivat un număr considerabil de locuitori (αα5), multe soții nobile

și fetele, aruncând pruncii la pământ; vândut sclavi în masă în Ka-«•ъ, în Astrakhan; cei slabi, cei în vârstă au fost înfometați: copiii lui Krymtsev au învățat de la ei arta de a ucide oameni.

O Moscova și-a proslăvit propria, după părerea poporului, supra-natura, o altă mântuire: se vorbeau despre fenomene și minuni (2a6); stabilit mai ales

o procesiune religioasă la mănăstirea Sreteniya, unde încă mulțumim Cerului de trei ori pe an pentru că a eliberat această veche capitală de atacurile lui Tamerlan Akhmatov și Magmet-Gireev <227). Marele Duce, întorcându-se, și-a exprimat recunoștința oficialilor germani

arme de foc de piatră, Niklas și Ior-

Mi s-a dat, dar mi s-a ordonat să-l judec pe Voevod, care l-a lăsat pe Han să intre în inima Rusiei. Toată lumea îi reproșa lui V°Ab* Bedsky nesăbuință și lașitate; A

Belsky a dat vina pe fratele Suveranului, Andrei, care, primul care a arătat spatele, nu a

Prietene, trage pe alții cu tine. Vasili, cruțându-și fratele, a pedepsit doar un singur voievod, prințul Ivan Vorotynsky, tot soțul

mamă cu experiență în treburile militare și până acum mereu curajoasă. Vina lui, se pare, a constat în faptul că, jignit de aroganța lui Belsky, cu plăcere secretă

G. iZm.

Stați lângă Kolomna.

II4

Am văzut cu ochii mei greșelile acestui tânăr Comandant, a sacrificat mândria patriei și nu a făcut tot posibilul pentru binele Rusiei: o crimă importantă și cu cât mai puțin scuzabilă, cu atât este mai greu să condamni pe cei vinovați! Privat de moșia și rangul său, prințul Vorotynsky a fost închis mult timp: a fost eliberat ulterior, a călătorit la Curte, dar nu a putut părăsi capitala (229.

Curând au venit la Moscova vești despre noul plan al lui Khan, formidabil pentru noi: a poruncit să anunțe la trei licitații, la Perekoli, în Crimeea, în Ka "ѣ și în alte locuri, ca să nu se culce Lăncii, Murzas, soldații săi. bratele lor, nu dezbraca caii si se pregateau pentru a doua oara sa plece in Rusia.Tatarilor nu le placea sa lupte iarna, fara pasune: primavara, Regimentele noastre ocupau malurile Oka, unde insusi Marele Duce. sosit. Rusia nu a avut niciodată o cavalerie mai bună și o infanterie atât de numeroasă. Tabăra principală, de lângă Kolomna, era asemănată cu o cetate vastă, sub protecția unei arme de foc, pe care nu o folosisem anterior pe câmp), Se spune că Suveranul, admirând frumoasa oaste și tabăra, a trimis un mesager la Magmet Giray cu aceste cuvinte: ive pace și unire, ;) tu, în formă de tâlhar, criminal, incendiar, mi-ai atacat accidental pământul.

„Ai vigoare militară? du-te acum: r. i5zz. „Îți ofer o luptă corectă pe teren. Khan a răspuns că știe căile spre Rusia și timpul convenabil pentru război; că nu-l întreabă pe duşman unde şi când să lupte (h32). Vara a trecut: Magmet Giray nu a apărut. În august, Suveranul s-a întors la Moscova, unde îl aștepta de câteva luni ambasadorul Solimanov, Prințul de Mangupsky, Ambasadorul Skin der, proaspăt sosit de la Constantinopol împreună cu Tretiak-Gubin (233λ).

Ambasadorului i s-a dat o mare cinste: Suveranul s-a ridicat de la locul lui ca să-l întrebe despre starea de sănătate a Sultanului; i-a dat mâna și i-a poruncit să se așeze cum trebuie (h341 Nu s-a putut scrie cu afecțiune, precum Soliman i-a scris lui Vasily, prietenul său credincios și Bunul vecin, asigurându-i că vrea să fie alături de el în adevărată prietenie și frățietate, dar Skinder A vorbit doar despre afaceri comerciale și, după ce a cumpărat câteva blănuri prețioase, a plecat (a33) ”- Fără a-și pierde speranța de a dobândi o unire activă a Imperiului Otoman, Vasily l-a trimis și pe vecinul său Nobil, Ivan Morozov, la Constantinopol, cu prietenii. scrisori; cu toate acestea, nu i-a ordonat să anunțe condițiile, în baza cărora am dorit să încheiem un acord scris cu Porota: pentru Marele Duce, prin mândria obișnuită a Noii Curți Ruse, ho-

"

r» i5îj. s-a sugerat ca sultanul să trimită după inoro propriul său nobil la Moscova Í236). Această experiență a fost ultima din partea noastră: Soliman s-a mulțumit cu curtoazie, fără a gândi, se pare, că

Rusia ar putea ajuta sincer pe otomani în subjugarea Puterilor Creștine și cu atât mai puțin gândindu-se să fie un instrument al Politicii noastre speciale; strângând Ungaria, cucerind Rodos, pregătindu-se să se grăbească spre Malta, a cerut de la noi pace, bunuri și nimic mai mult, până la extrem, iar mai târziu ar fi aflat cum soarta Statelor este volubilă, contrar considerentelor viclene ale omului. minte. Dar, din fericire pentru noi, Regele nu avea o armată puternică, se temea de groaznicul Soliman; cunoștea perfidia Hanului Crimeei și, bucurându-se de dezastrul pe care l-am suferit de la el, nu spera decât să-l încline pe Vasile. spre pace. Împăratul dorea cu adevărat să oprească războiul cu Lituania pentru frânarea rapidă a Tauridei și Kazanului. Profitând de circumstanțe, Sigismund a vrut să negocieze pacea nu la Moscova, ca de obicei, ci la Vilna sau Cracovia: Marele Duce a respins această propunere, iar nobilul oficial regal, Peter Stani-

Slavovici, cu secretarul Ivan Gorno- domnul 5ig. turme au ajuns la Moscova, pe când Voievozii noștri mai stăteau la Kolomna, mergând la tătari sau Lituania (237). Couldn't pie' să fie de acord în condiţiile păcii eterne: s-au certat îndelung despre un armistiţiu; a încheiat-o în cele din urmă pentru cinci ani de la 25 decembrie 1522. Smolensk a rămas al nostru; Nipru, Ivaka și Merya au servit drept graniță (238λ Ei au stabilit libertatea comerțului; au dat instrucțiuni pe viceregii Ucrainei să rezolve litigiile dintre locuitorii ambelor state: dar captivilor nu li s-a dat libertate, spre regretul lui Vasily, care a trebuit să refuze această cerere.Okolnichiy Morozov și Dvoretsky Buturlin au călătorit la Cracovia Istoricul lituanian vorbește cu surprindere despre splendoarea acestor nobili, spunând că sub ei se aflau cinci sute de cai ai lui Cezar și însărcinatului de afaceri maghiar: căci acest lucru li se părea inconsecvent. cu onoarea Ambasadei Marelui Duce.

Astfel s-a încheiat acest război lituanian de zece ani, glorios pentru Sigismund cu victoria răsunătoare a lui Orshinsky, și util pentru noi.

Ambasada Li-gata tovskoe și peremi-

sălcii

Г· i5з «. o achizitie importanta a Smolenskului, pentru ambele State este la fel de devastatoare, daca includem invazia dezastruoasa a Magmedi - Gireevo. Urmarea sa memorabilă a fost distrugerea Ordinului German, spre regretul lui Vasile, căruia îi lipsea, deși un aliat slab, dar zelos. Cedându-se scaunului, plângându-se de zgârcenia Marelui Duce, Sfârșitul poate fi involuntar conform Ordinelor noastre moderate, iar zelul prost al poporului său, Maestrul a căutat pacea și i-a sacrificat existența Cavalerismului, glorios în cronici. Sigismund l-a recunoscut pe Albrekhpia drept Conducătorul ereditar al orașelor Ordinului, cu condiția ca acestea să depind mereu de Suveranii Poloniei, și a dat Prusiei stema Vulturului Negru, cu litera S, numele inițial al lui Sigismund. Deși, odată cu schimbarea circumstanțelor,

această celebră frăție palestiniană a supraviețuit epocii sale și părea deja în contradicție cu noua ordine de stat din Europa; Cu toate acestea, moartea înființării atât de memorabile cu generozitatea sa, legile bunăvoinței aspre și eroismul primilor fondatori, a făcut un regret general - Ordinul Livonsky, în formă de aproximativ trei în același mod, a fost hotărât în trista prosperitate, între pericolele formidabile și între cele două puteri puternice și între cele două puteri puternice și între cele două puteri puternice și între cele două puteri puternice,

PE

Rusia și Polonia, în nesigur, dar în orașul 1622. libertate deplină, ca un bătrân la ușa sicriului. Cavalerii Livonieni i-au dat Marelui Noul Maestru al Germaniei bani și poporului pentru război: pentru care el l-a declarat solemn pe skimOr-ih independent pentru totdeauna ("4"). Soarta şi Aenom'y * le-a pregătit sfârşitul; dar Pleptenberg încă mai trăia și, ca o răsplată pentru generozitatea sa, a trebuit să moară în pace ca șef al unei frăţii libere. În al 5-lea an, a reînnoit tratatul de pace cu Rusia pentru zece ani (24 "),

CAPITOLUL vol.

Naționalizarea continuă

Vasiliev.

Anexarea lui Ryazan la Moscova. Concluzie K. Shemyakin Khan Crimeea a luat Astrahanul. Atrocități în Kazan. Dezastrul Crimeei. Hanul Saydet Giray. Excursii la Kazan. Tonsura Marii Ducese. Noua căsătorie a Marelui Duce. Relațiile cu Roma, cu împăratul Carol al V-lea. Armistițiu cu Litz. Prietenie cu Gustav Vasa. Ambasadele Solimanova. Nabeg Krymtsev. Şobolan la Kazan. Noul Țar la Kazan. Întemnițarea lui Shig-Aley. Nașterea țarului Ioan Vasilievici. Ambasade A Strakhansky, Moldovei, Nogai, Indian. Nabeg Krymtsev. Boala și moartea Marelui Duce. Personajul lui Vasilyev. Severitate și milă. Delo. Maxim Grek, Plângeri împotriva Marelui Duce. Modul de viață Ba-

putere, dorință, curte, cină, titlu. Iyaozemtsy la Moscova. Legile. Structura Activitati bisericesti. Diverse dezastre Mari contemporani ai lui Vasiliev!. schisma lui Luther.

G. 1521 — i53D.

Гi5»7 Răspândind pre-~ lí5a3, treburile Statului prin războiul Lituanian, Vasily a desăvârșit în același timp și marea faptă de Autocrație a celor trei nepoți. Chiar și Ryazan a fost un prinț special, deși o treime din orașele sale, parte a defunctului prinț Teodor, aparținea Moscovei, iar Vasily era deja numit Ryazan i243. Chiar și prinții lui Seversky și Staro-Dubsky sau Cernigov, numiți

slujitori ai Suveranului Rusiei, aveau drepturile suveranilor. Vasile, executorul noilor intenții ale lui Ioan, aștepta doar pentru un motiv just pentru distrugerea necesară a acestor rămășițe ale Sistemului Specific.

Prisoye* Vdozva, Prințesa Agrippina, câțiva copii Ryazan*1 au dominat Ryazan în numele Moscovei, fiul ei tânăr, Ioan ('44): Vasili și-a lăsat în pace soția și copilul slab, căci primul i-a ascultat în toate ca suprem Suveran; dar fiul ei, ajuns la adolescență, a vrut brusc să răstoarne tutela atât a mamei sale, cât și a Marelui Duce al Moscovei: adică să conducă independent, după cum scriu strămoșii săi, cel mai în vârstă din familia lui Yaroslav I,

că l-a anunțat solemn lui Vasily, a intrat într-o relație strânsă cu Hanul Crimeei și s-a gândit să se căsătorească cu fiica lui Magmet-Gireeva 24t> . Suveranul i-a poruncit să fie la el la Moscova: Prințul Ioan nu s-a dus multă vreme; în cele din urmă, înșelat de sfaturile celui mai nobil boier al său, Simeon Krubin, s-a prezentat în fața lui Vasily, care, condamnându-l pentru ingratitudine, pentru trădare, în prietenie cu ticăloșii Rusiei, l-a pus în arest, a luat tot Riazanul și l-a exilat pe Prințesa văduvă Agripina la o mănăstire. S-a întâmplat asta în ibi? an (24?). Când Mag-mesh-Girey a plecat la Moscova, prințul Ioan, profitând de confuzia generală, a fugit de acolo în Lituania, unde și-a încheiat viața în obscuritate (248). - Astfel, timp de aproximativ patru secole, fiind un Principat separat, independent a49), Riazan, urmând lui Murom și Cernigov, s-a alăturat posesiunilor nordice ale urmașilor lui Monomakh, care alcătuiau Autocrația Rusă. Ea a fost considerată atunci cea mai bună și mai bogată dintre toate regiunile statului Moscova, fiind calea comerțului nostru important cu Azov și Ka<kh>oy, abundând în miere, păsări, animale, pești, în special pâine, astfel încât câmpurile ei , după spusele Scriitorilor secolului al XVI-lea, părea o pădure deasă. Locuitorii erau renumiti pentru spiritul lor militar; li s-a reproșat aroganța

i5g?. ibaZ.

iaz

Г· «4*7 mananca si severitate. Pentru a stăpâni pașnic asupra lor, Marele Duce a transferat multe în alte regiuni (a$°).

Prințul Vasily Shemyakin Sѣversky s-a remarcat prin priceperea sa militară, a fost oroarea Crimeei, un urator al Lituaniei și un adevărat ne'lV'tsiye SIPRAzhem al Rusiei de sud: pentru care Marea Mdkdva. Prințul i-a arătat milă și i-a dat orașul Putivl, dar s-a temut și nu l-a iubit, În primul rând amintindu-și de caracterul teribil al bunicului lui Vasiliev, Dimitri, și în al doilea rând, cunoscând spiritul neliniștit al nepotului său, îndrăzneț, arogant în virtuțile sale. : pentru aceasta l-a urmărit vigilent și l-a văzut cu plăcere secretă ireconciliabil, răutatea reciprocă a prinților lui Seversky,

Shemyakin și Vasily Simeonovich Ssharodubsky, căsătoriți cu cumnata Suveranului. Cel din urmă a raportat că primul se referea la regele Sigismund și se gândea să schimbe Rusia; iar Shemyakin a cerut un proces și i-a scris Marelui Duce: „Ordonează-mi, slujitorul tău, să fiu la Moscova, lasă-mă să mă îndrept pe mine însumi pe cuvânt și lasă-mă defăimător să tacă pentru totdeauna. Chiar și tatăl său, Simeon, „m-a calomniat: fiul se laudă cu nerușinare și spune: Îl voi ucide pe Shemyakin sau „Eu însumi voi merita mânia Suveranilor. Cercetează „cazul: dacă sunt vinovat, atunci capul meu este înaintea „Dumnezeu și înaintea ta" (a52). În 15/7 august, a ajuns la Moscova; pe altul.

În prima zi, de sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, am luat masa cu orașul ιδιγ __ - láaX

Suveran al Mitropolitului, s-a îndreptățit cu totul și a vrut să-i dea informatori falși. Erau doi dintre ei: unul slujitor al prințului Pronsky, celălalt Starodub-skago, care se presupune că a aflat despre trădarea imaginară a lui Shemyakin în Novgorod Seversky și Lituania. Suveranul a ordonat extrădarea primului informator: al doilea l-a declarat nevinovat. Shemyakin s-a întors cu onoare și cu un nou salariu în regiunea Severskaya, unde a condus în liniște încă cinci ani, după ce a supraviețuit ticălosului său, Old Oak-Skago C2 53). Dar în 1918, suspiciunile s-au reînnoit: liniștit în scris de Suveran și Mitropolit de siguranța sa personală, Shemyakin s-a prezentat pentru a doua oară la curtea din capitală, a fost tratat cu amabilitate, iar după câteva zile a fost închis, parcă prins. într-o legătură şi corespondenţă secretă cu Lituania. Se îndoiau de adevărul acestei acuzații; au spus că un bufon isteț din Moscova a mers apoi din stradă în stradă cu o mătură și a strigat: e timpul să scoatem Statul din ultimele gunoaie, adică să-l scăpăm de ultimul prinț Udelnago (a54). Oamenii au râs în timp ce dezvăluiau pilda plină de spirit. Alții l-au condamnat pe Suveran și mai ales pe Mitropolit, care l-a înșelat pe Shemyakin cu garanția sa ('W). Nu cu mult înainte de această dată, Varlaam,

i5t7 evlavios, ferm și nu lingușitor Ve-

- i4zZ. Prințul sălbatic în orice caz de sfat urât ar fi trebuit să-l părăsească pe Metropolito: Daniela, Igumen din IOSHIFAGO, tânăr, PGRICAPTI-LITTLE, BRYAGA, roș, înnebunit cu mintea și TRNA cu mintea (2^). Gândindu-se la beneficiile politice mai mult decât la virtuțile creștine, Daniel a justificat concluzia lui Shemyakin și a spus că Dumnezeu l-a eliberat pe Prințul vedic de dușmanul său intern, intern (2|57). Egumenul de Troitsky, Por-Ftsrii, om crescut în pustie și în obiceiuri simple, a gândit altfel: a mijlocit solemn și îndrăzneț pentru Prințul prigonit, împovărat nelegiuit cu lanțuri; l-a înfuriat pe Suveran și, dând jos hainele starețului, s-a retras în deșertul pădurii de la Beloozero - Shemyakin a murit în închisoare. De la soția sa, care a fost adusă la Moscova, i-au excomunicat pe toți boierii care

alcătuiau Curtea ei magnifică (h59). - Așa s-au terminat pentru totdeauna Destinele din Rusia, deși nu fără violență, nu fără sacrificii și nedreptăți personale, ci fără vărsare de sânge a oamenilor. În faptele cele mai bune, în general folositoare ale statului, vedem un amestec de patimi omenești, parcă așa încât Istoria nu ne prezintă idoli, ființă.Istoria oamenilor sau imperfecțiuni.

Să ne întoarcem la afacerile externe. În loc să-l pedepsească pe Magmeg-Giray pentru devastarea Rusiei, Marele Duce a dorit să se împace cu el cât mai curând posibil. Marșul spre Taurida părea periculos și inutil: distanța, stepele, deșerturile ar fi epuizat armata, iar succesul cel mai fericit ne-ar fi adus doar prada slabă: vara viitoare Crimeii puteau să apară din nou în limitele noastre. Politica Marelui Duce s-a limitat la Lituania: acolo am văzut achiziții puternice, naturale, lingvistice și aprobate de credință necesare puterii Rusiei; orice altceva se referea exclusiv la acest scop. Ambasadorul Vasiliyev; - Naumov, a rămas încă în Tauris și i-a oferit lui Khan pacea; iar Magmet - Girey, pregătindu-se răzbunarea pe Astrahan, a vrut și el să reînnoiască prietenia cu noi și și-a trimis ambasadorii la Moscova: el însuși a pornit cu o mare armată până la gura Volgăi.

În Astrakhan, deci, Use-Khan Ying, fiul defunctului țar Chenibek, a dominat b3 ^ „„ckui, el a căutat protecția Rusiei, dar Astra nu a reușit să se apere de invazia lui Mag-met-Girey, care, împreună cu Prințul Nogai Mamai, a asediat Astrahanul, l-a expulzat pe Usein și, după ce a cucerit acest important oraș comercial, și-a îndeplinit astfel intenția de multă vreme înfometată de putere.

G, »5î5.

Atrocități în Kazan.

Tab

veți uni cele trei Batuy Tsareshva - Kazan, Astrakhan și Tauris - într-o singură Putere, care s-ar putea extinde în continuare spre Est prin cucerirea Nogaev, Shiban sau Tyumen și Khiva Mughals, învecinat Marea Caspică cu Persia, Siberia și amenințarea educat cu noi nori de barbari Vest. Vasili a prevăzut acest pericol: pentru a menține Kazanul dependent de Rusia, nu a vrut să-l ajute pe Magmet-Girey la Astrahan și, negociind pacea cu el, a intrat într-o alianță strânsă cu țarul ei, pe care ambasadorii îl cunoșteau la Moscova despre dezastrul patriei lor . Însă anxietatea Marelui Duce a fost de scurtă durată: un barbar poate avea poftă de putere, curaj și fericire, dar nu știe să folosească succesul: câștigând ușor, pierde ușor. Măreția Magmet-Gire-evo, a dispărut ca un vis.

Auzind despre cucerirea Astrahanului, Saip-Girey, țarul Kazanului, a hotărât să o sărbătorească cu vărsare de sânge: nemaifiind frică de Rusia și, într-o mândrie nebună, considerând orice moderare

suplimentară drept lașitate, a ordonat să omoare toți negustorii moscoviți și Ambasadorul Suveranului, Vasily Yuryev 6i)4 Vestea a șapte ticăloșii teribile a ajuns la Moscova în același timp cu o alta, foarte favorabilă nouă: despre moartea subită.

Magmet Giray și dezastrele din Taurida. Îl aștept, sărbătorind victoria Crimeei, distrându-mă și ospătând în bogatul Astrahan, asociatul său, prințul Nogaisky, Mamai, i-a pregătit o rețea, la propunerea fratelui său Agish. „Ce faci?” a spus Agish: „servi ca o unealtă pentru un vecin puternic, înfometat de putere, pe care noi* „l-am unit pentru a ne înrobi pe toți unul câte unul. "alte. Vino în fire, sau va fi prea târziu. Mamai a fost de acord cu fratele său, a convenit asupra măsurilor și a început să-i demonstreze lui Khan că armata lor slăbește în spirit și trup în oraș, că era necesar să stea pe câmp, unde tătarul respiră liber și arde de curaj. ' Magmei - Giray, după ce a acceptat sfatul, a părăsit orașul; dar în lagăr ducea o viață luxoasă, fără griji, fără a-și imagina niciun pericol: soldații mergeau fără arme. Deodată, Agish și Mamai, cu mulțime de Picioare*, înconjoară cortul țarului, În care Magmet-Girey a luat masa liniştit cu tânărul fiu Bogatyr-Soltan: îi omoară pe ei și pe mulți nobili; ei atacă tabăra, îi taie pe Crimeenii uimiți, îi urmăresc pe cei fugiți, îi îneacă în Don (2b1). Doar doi dintre fiii hanilor, Kazy-Girey și Bibey, împreună cu cei cincizeci de prinți, au fugit la Taurida: după ei, Nogai și Ulusei ei lipsiți de apărare s-au repezit, au capturat turme, au ars satele, nămol-

G. 15h5, se rostogolește în sângele soțiilor și pruncilor care s-au refugiat în păduri sau în cheile munților. Nobilii din Crimeea au adunat în cele din urmă douăsprezece mii de războinici și i-au ucis pe No-gays; dar zdrobit în cap, abia scăpat - Xia a fugit la Perekop, gardieni;; Eu sunt ienicerii sultanului. În același timp, atamanul Niprului Kozakov, Evstafi Dap- Kovich, care fusese până atunci un aliat al Crimeei, a ars fortificațiile lui Ochakov și a distrus tot ce a putut în Tauris.

Boierul Moscovei Kolychev, trimis de ea la Magmegp-Girey, aflat în Pereko-yi, a fost Martor la aceste incidente. Când Natai și Dașkovici au plecat, fiul lui Khan-Sai-Khansky, Kazy-Girey, s-a numit Regele Razelor?**1 I'Tavrda; dar a trebuit să cedeze tronul unchiului său, Saydesh-Girey, care, cu decretul sultanului și cu ienicerii, sosit de la Klysshashpinopol, și-a sugrumat nepotul la Kaf, a domnit solemn și s-a grăbit să-i ofere lui Vasily prietenia, lăudându-se cu putere. și măreție. „Tatăl tău”, i-a scris el suveranului, „stătea în siguranță în spatele tatălui meu și” sabia lui a tăiat capetele dușmanilor. Da, va fi dragoste între noi. Am o armată puternică; Marele Sultan este patronul meu, țarul din Astrahan Usein este un prieten, fratele Kazan Saip-Gyarey, supușii Nogai, Cherkasy și Tyumen, regele Sigiz-

„Mund kholop, Volohi viţeii şi turmele mele- G. i5a5. „porecle. Îndeplinesc voința lui Sultanov, vreau să „trăiesc cu tine în strânsă frăție. Nu-mi deranja consanguinii din Kazan. "Uita trecutul. Să nu dăm odihnă Lituaniei și așa mai departe. Noul Han a cerut şaizeci de mii de altyns de la Vasil, asigurându-se că fraţii adevăraţi nu se refuză niciodată unii altora asemenea fleacuri. Deși Moscova știa că Crimeea se afla în cea mai îngrozitoare devastare; că Saydet-Girey nu putea avea atunci nici douăsprezece mii de soldați utili: totuși, Marele Duce a încercat să profite de buna dispoziție a Hanului și să încheie o alianță cu el, ca să nu se teamă de raidurile Crimeii; numai că nu i-a dat bani, iar în raționamentul țarului de Kazan a răspuns: „Suveranii se luptă, dar nu ucid ambasadori și comercianți: „nu există și nu va fi pace cu ticălosul”

, pe măsură ce negocierile au continuat

iavridoy oh condițiile unirii, armata noastră a acționat împotriva Kazanului. Suveranul însuși a călătorit la Nijni Novgorod, de unde i-a trimis pe țarul Shig-Aley și prințul Vasily Shuisky cu o navă și pe prințul Boris Gorbatago cu o armată de cai. Ei nu numai că au luptat împotriva pământului inamic, ucigând, capturand oameni pe malurile Volgăi, dar au făcut și ceva foarte important: au întemeiat un oraș la gura de vărsare.

Surele, numindu-l cu numele de Vasily și trecând limitele Regatului Kazan, au apărat Rusia cu această fortăreață: meterezul, închisoarea și zidurile de lemn erau suficiente pentru a-i îngrozi pe barbari. Alei și Shuisky s-au întors în toamnă. Nu era greu de prevăzut că rușii vor relua atacul în momentul cel mai favorabil: Sapp-Giray căuta sprijin, și a hotărât să se declare subiect al Marelui Soliman, cu plăcerea că îl salvează de răzbunarea lui. Vasileva. Chiar nu ar putea șeful musulmanilor să intervină într-un astfel de caz pentru un singur credincios? Cu toate acestea, această mijlocire, foarte ușoară și, parcă, în treacăt, s-a dovedit a fi inutilă: prințul Mankupsky, Skinder, aflându-se atunci la Moscova numai cu afaceri comerciale, în numele sultanului a anunțat boierii noștri că Kazanul este un regiunea Turciei; dar a fost mulțumit de răspunsul că Kazanul a fost, este și va fi supus suveranului rus; că Saip-Girey este un rebel și nu are dreptul să i-o dea Sultanului (2Yi).

D. 5a4 · În primăvară, regimente mult mai numeroase au pornit spre Kazan, cu intenția hotărâtă de a-l cuceri. În armata navei, comandanții șefi au fost Shig-Aley, Prinții Ivan Belsky și Humpbacked, Zakharyin, Simeon Kurbsky, Ivan Lyatsky; iar la ecvestru Boierul Khabar Simsky. numărul urletului

nou, după cum se spune, extins până la anul 1624 mii (2θ^). Zvonul despre această miliție neobișnuită l-a speriat atât de mult pe Sapp-Girey, încât a fugit imediat în Tauris, lăsând la Kazan un tânăr nepot de treisprezece ani, Safa-Girey, nepotul lui Mek-gli-Gireev (2θ6), și spunându-i lui locuitori că El merge să caute ajutor de la Sultanova, care singur îi poate salva. Disprețuiți de lașitatea sa, urându-se și temându-se de ruși, ei l-au chemat pe țarul Safa-Girey, jurând că vor muri pentru el și s-au pregătit pentru apărare, împreună cu Cheremi și Chuvași. La 7 iulie, armata navei Moscovei a apărut înaintea lui Gostiny Ostrov, deasupra Kazanului; armata s-a stabilit pe țărm și a petrecut 20 de zile în inacțiune, așteptând pe Khabar Simskago cu cavaleria. Duşmanul a stat şi el în fund; i-a alarmat pe ruși cu atacuri private, puțin importante; a exprimat curaj. Disprețuindu-l pe flăcăul Safa-Girey, Aley i-a scris ca să se retragă în pace în patria sa și să nu fie vinovat de vărsarea de sânge. SaFa-Giray a răspuns: „A cui“ victorie, acela este Regatul: vom lupta.”* În acest moment, cetatea de lemn Kazan a luat foc (^ 7 ': Voievozii Moscovei nu s-au mișcat, au lăsat locuitorii să stingă calm incendiază și construiesc un zid nou; iar pe 8 iulie au mutat tabăra pe partea de luncă a Volgăi, pe malurile Kazanka și din nou nimic

D. i5r4. lali; iar inamicul ardea câmpii în vecinătate și ocupând toate drumurile, veghea că nu avem căruțe. După ce și-au cheltuit rezervele, armata suferea deja de o lipsă - și brusc s-a răspândit un zvon că cavaleria noastră a fost complet distrusă de inamic. Groaza îl cuprinse pe Voevod. Nu știau ce să facă: le era frică să se întoarcă și să înoate încet Volga; s-au gândit să coboare sub gura Kamei, să abandoneze corăbiile și să se întoarcă pe drum uscat prin îndepărtatul Vyatka. S-a dovedit că Cheremis sălbatic a învins un singur detașament de cavalerie al lui Mo-, -skovsky; că curajosul Khabar, la douăzeci de mile de Kazan, pe malul Svi-Yaga, a câștigat o victorie glorioasă asupra lor, ciuvași și kazanieni, care voiau să-l împiedice să se alăture Aley-ului; a luat mulți prizonieri, i-a înecat în râu și a ajuns cu trofee în tabăra armatei principale (2θ8).

Nu a fost atât de fericit prințul Ivan Palețki, care de la Nijni Novgorod a mers pe corăbii la Kazan cu pâine și o armă de foc grea. Acolo, unde Volga, plină de insule, este stânjenită între ele, Cheremis a blocat râul cu pietre și copaci. Această barieră i-a uimit pe ruși. Vasele, duse de zgomotul apei, s-au spart unul împotriva celuilalt sau împotriva pietrelor și săgețile plouau peste ele de pe malul înalt.

iar buştenii rostogoliţi, lansaţi de Cheremi, r. i5î4. Câteva mii de oameni au murit, au fost uciși sau uciși (2b9); iar prințul Palețki,

după ce a lăsat majoritatea obuzelor militare în râu, a ajuns în tabăra noastră cu câteva corăbii. Această calamitate, după cum cred ei, a produs un vechi proverb binecunoscut: cu un cru despre rana lui Cheremis, iar cu celălalt, ferește-te (»7 °). „Volga”, scrie Istoricul Kazan, „a devenit atunci pentru barbari un Tigru rău, asemănător cu un jet: pe lângă tunuri și miezuri, „au extras cu lira din adâncurile ei argintul și armele prețioase ale moscoviților / 4

Deși rușii au înconjurat în cele din urmă postul la sfârșitul lunii august și ar fi putut să-l ia, este mai probabil ca chiar în prima zi a asediului, după ce l-au ucis pe cel mai bun artiler inamic, au văzut confuzia Kazantsevului și efectul rău. a armelor lor de foc; deși soldații germani și lituanieni, mercenarii Suveranului, au cerut un atac: dar guvernanții, temându-se de eșec și de foame, au preferat pacea: căci kazanienii, înspăimântați de victoria lui Simsky, le-au trimis daruri, promițându-le că vor trimite imediat un Ambasada la Marele Duce, pentru a-l ispăși, pentru a repara vina lor. Lași sau, după unii, orbiți de aur, conducătorii au oprit războiul, au ridicat asediul și au lăsat țara Kazanului fără glorie și cu o boală de care au murit mulți oameni, astfel încât

G. ι5«4· abia jumătate din rang a rămas în viaţă.

Guvernatorul-șef, Prințul Ivan Belsky, a pierdut grația Suveranului; dar Mitropolitul a mijlocit pentru el iertare (în data de 27 \\ Ambasadorii Kazanului au venit efectiv la Suveran; l-au rugat să-l confirme pe Safa-Girey în demnitatea țarului și, în acest caz, s-au angajat, ca înainte, să fie zelos pentru Rusia (273).Vasili a cerut dovada si un angajament in loialitatea acestui popor, constanta doar in inselaciune si rautate: totusi, am vrut sa ma inteleg fara mai multa varsare de sange.Boierin, printul Penkov, era la Kazan pentru negocieri.Intre timp. , Suverana, fără arme, i-a dat o lovitură foarte sensibilă, interzicând negustorilor noștri să călărească pe târgul ei de vară și desemnând un loc pentru comerțul lor cu Asia în regiunea Nijni Novgorod, pe malul Volgăi, unde se află acum Makariev: din care a căzut acest târg glorios: căci negustorii astrahani, persani, de armată mai ales ne-au căutat acolo blănurile, iar kazanienii înșiși au pierdut, lucruri necesare, ca exemplu de sare pe care au primit-o din Rusia.273 Dar cât de greu este să schimbăm vechile obiceiuri în felul negustorilor, noi, făcând rău altora, ne-am văzut propriul rău: nu a fost curând posibil să obișnuim oamenii cu un loc nou, sălbatic, nelocuit, unde nu a fost niciodată un

o mănăstire leneșă fondată de Sfântul Macarie Unjenski și distrusă de tătari sub Vasily cel Întunecat (?74). Prețul artizanalului asiatic a crescut odată cu noi; lipsea ceea ce era necesar, mai ales în peștele sărat cumpărat la Kazan. Într-un cuvânt, după ce i-a enervat pe poporul Kazan, Marele Duce și-a enervat și pe ai săi, care nu-și putea prevedea

că această piață tânără va deveni în cele din urmă gloriosul nostru târg Makariev, poate cel mai bogat din lume. Ei s-au plâns că Suveranul își caută dușmani, la fel cum l-au condamnat pentru că a întemeiat un oraș în țara Kazanului, deși cel mai prevăzător dintre cei mai contemporani ai săi știa că nu este vorba despre prietenia adevărată cu ea, ci despre . întoarcerea ei, pentru noi subjugarea necesară și l-am lăudat pentru asta pe Marele Duce (a? 5) - Rezultatul negocierilor dintre noi și Kazan a fost o inacțiune pașnică de cinci ani din ambele părți.

Apoi Marele Duce, eliberat de treburile domnului iz25. militar, era angajat într-o importantă afacere de familii - P00 ^ 11' căsătorit, strâns legat de statul - Mare folos. Era deja soț de douăzeci de ani, fără copii și, prin urmare, nicio speranță de a-i avea. Tatăl vede cu plăcere moștenitorul în fiu: așa este carta Naturii; dar frații nu sunt atât de aproape de inimile lor, și Vasilyev! nu a furnizat niciunul

D. i5g5 proprietăți sălbatice ale sufletului, nici un atașament sincer față de bătrân, mai mult frică de el ca Suveran decât iubindu-l ca pe un consanguin. Elicopterul modern este așezat că marele prinț, odată pe carele numite, orașe, a văzut o doica de pasăre pe un copac, a strigat și a spus: „Păsările sunt fericite“ am! „Le-a vorbit și boierilor cu lacrimi: „ ” „Moștenitorul meu și al Regatului Rus? Sunt ei frați care nu știu să-și guverneze nici măcar propriile lor loturi? Boierii au răspuns: „Domnule! se plantează un smochin sterp - „yut: în locul lui plantează altul într-un elicopter”   (2''6λ Nu numai curtenii

sfinți, dar și prieteni zeloși ai patriei, puteau să-l sfătuiască pe Vasile să divorțeze de Solomonia, acuzată de sterilitate, și, printr-o nouă căsătorie, să dea un moștenitor la tron. După părerea lor, și dorind să fie tată, Suveranul a hotărât asupra unei fapte, crudă în sensul moralității: să respingă fără milă din patul său o soție nevinovată, virtuoasă, care a trăit douăzeci de ani numai pentru fericirea lui; trăda-o ca pe o victimă a durerii, a rușinii, a disperării; încălca cartea sfântă a iubirii și a recunoștinței. Dacă mitropolitul Daniel, condescendent, evaziv, atent la

lumii mai mult decât Duhului, după G. ibab. Sinclitul Marelui Duce a recunoscut intenția lui Vasilevo ca fiind legitimă sau chiar lăudabilă: atunci au fost atât duhovnicești, cât și mireni care i-au spus cu îndrăzneală Suveranului că este contrar conștiinței și Bisericii. Printre ei s-a numărat și călugărul din deșert Vassian, fiul prințului Lituaniei, Ivan Yuryevich Patrikeev, iar cel mai nobil boier însuși, împreună cu tatăl său în 1499, a fost tunsurat fără să vrea un călugăr pentru sârguința sa față de tânărul Mare Duce, nefericitul Dimitri yu (377). Acest soț a fost asemănat, după cum se spune, cu străvechiul Sfânt Antonie: a fost închis în mănăstirea Voloko-Lamsky, pe care călugării îi plăcea să-i placă autorităților lumești; iar bătrânul

Voevodă, prințul Simeon Kurbsky, cuceritorul ținutului Yugra, un strict mai rapid și creștin, a fost îndepărtat de la Curte: căci și el a susținut cu zel pentru drepturile Solomoniei (* 78). Cei mai obișnuiți oameni — unii din milă firească, alții conform Nomocanonului — l-au condamnat pe Vasile í379). Pentru a înșela legea și conștiința, i-au oferit Solomoniei să renunțe de bună voie la lume: ea nu a vrut. Apoi au folosit violență: au scos-o din palat, au tuns-o la Mănăstirea Fecioara Rozhdestvensky, au dus-o la Suzdal și acolo, în mănăstire, au întemnițat-o. Ei asigură că nefericita femeie a rezistat comisiei de

rit ecvestru, și că demnitarul Marelui Duce, Ivan Shigona, a amenințat-o nu numai cu cuvinte, ci și cu bătăi, acționând în numele Suveranului; că a izbucnit în plâns și, îmbrăcându-se haina lui Inokini, a spus solemn: „Doamne vede și se va răzbuna pe chinuitorul meu” spre pocăința inutilă a Marelui Duce, s-a dovedit însărcinată, a născut un fiu, a dat naștere. numele George, l-a crescut în secret și nu a vrut să-l arate nimănui, spunând: „la vremea potrivită va apărea în putere și” glorie. „Mulți au considerat că acesta este adevărul; alții pentru un basm inventat de prieteni ai acestei nefericite și virtuoase prințese (2a’).

Nou „După ce a rezolvat legăturile căsătoriei sale, Vasily, conform statutului de căsătorie al Bisericii, nu putea fi Mare pentru a doua oară.

Un prinț, un soț: a cărui soție, cu acordul soțului ei, îi tunde părul, el însuși trebuie să refuze optiunea luminii. Dar Mitropolitul și-a dat binecuvântarea și două luni mai târziu, Împăratul s-a căsătorit cu Principesa Elena, fiica lui Vasily Glinsky, spre uimirea boierilor noștri, care nu credeau că familiei trădătorilor străini li se va acorda o asemenea onoare. Poate că nu numai frumusețea miresei a decis alegerea; poate Elena, crescută într-o Casă Suverană nobilă și în obiceiurile germanilor, pentru care unchiul ei, Mi-

Bucură-te, avea lucruri mai plăcute în mintea ei decât tinerele rusoaice de atunci, cărora li se învață doar castitatea și virtuțile blânde și umile ale sexului lor. Unii credeau că Marele Duce, din respect pentru meritele lui Mihail Glinsky, s-a căsătorit cu nepoata sa pentru a lăsa în el un sfătuitor și un ghid de încredere copiilor săi (h8a). Acest lucru este mai puțin probabil: căci după aceea Mihai a fost în închisoare mai mult de un an, în cele din urmă eliberat de mijlocirea zeloasă a lui Helen 383X - Nunta a fost magnifică. Au sărbătorit trei zile. Curtea strălucea cu o splendoare neobișnuită (84). Iubindu-și tânăra soție, Vasily dorea să-i facă pe plac nu numai prin tratarea afectuoasă cu ea, ci și prin privirea tinereții care se îndepărta de el: își rade barba și avea grijă de aspectul său plăcut (285).

Timp de cinci ani, Rusia a avut doar relații pașnice cu alte Puteri. Chiar și în timpul vieții lui Leon al X-lea, un călător genovez, numit căpitanul Paul, cu o scrisoare amicală a acestui Papă și a maestrului german Albrecht, se afla la Moscova, având intenția importantă de a construi un drum comercial către Hindustan prin Rusia prin intermediul râurile Indus, Oxus sau Gigon, Marea Caspică și Volga, Înainte de deschidere fericită

D. i5a6. Mărfurile indiene Vasca de Gama mergeau în Europa fie prin Golful Persic, Eufrat, Marea Neagră, fie Golful Arabiei, Nilul și Marea Mediterană; dar portughezii, la începutul secolului al X-lea > I, după ce au luat stăpânire pe țărmurile Indiei, captându-i tot comerțul și dându-i calea cea mai convenabilă prin Ocean, trecând Africa, și-au folosit profitul pentru rău și au ridicat prețul ierburilor condimentate atât de mult încât Europa s-a plâns pe bună dreptate de interesul nebunesc al negustorilor de la Lisabona. S-a spus chiar că parfumurile indiene își pierd mirosul și puterea într-o călătorie lungă. Impins de gelozie sa lipseasca Portugalia de dreptul exclusiv asupra acestui comert, calatorul genovez a reprezentat convingator Boierilor nostri ca ne putem imbogati cu el in cativa ani; că vistieria Suveranului va fi umplută cu aur din taxele comerciale; că rușii, iubind să folosească poțiuni picante, le vor avea din belșug și ieftin; că are nevoie doar să cunoască cursul râurilor care se varsă în Volga și că îi cere Marelui Duce să-l elibereze cu apă în Astrakhan. Dar Suveranul, precum se spune, nu a vrut să deschidă unui străin căile comerțului nostru cu Răsăritul (»8v). Pavel s-a întors în Italia după moartea lui Leon X, i-a prezentat lui Vasiliev lui Pan Adrian o scrisoare de răspuns, iar în anul 5a5

a venit pentru a doua oară la Moscova cu o scrisoare a noului Papă, Clement VP, nu mai pe chestiuni comerciale, ci sub forma unui ambasador, pentru a-l convinge pe Marele Duce să intre în război cu turcii și să se unească. Bisericile: pentru care Clement, ca și Leon, i-a oferit demnitatea de Rege Această experiență, ca toate precedentele, nu a avut succes: Vasily, mulțumit de numele Marelui Duce și al Țarului, nu s-a gândit la Regal, a făcut nu voia să caute noi dușmani și și-a amintit de consecințele rele ale Sfatului Florentin; cu toate acestea, a primit cu respect atât Ambasadorul, cât și scrisoarea, l-a onorat timp de două luni la Moscova și, împreună cu el, a trimis mesagerul său în Italia, Dimitri Gerasimov, despre care vorbește cu laudă gloriosul Istoric al acelui secol, Pavel Iovii, spunând că a studiat în Livonia, știa că limba latină este bună, a fost folosită de Marele Duce în ambasadele suedeze, daneze, prusace, din Viena; avea o mulțime de informații, o minte sănătoasă, blândețe și plăcere în a se deplasa. Papa a ordonat să-i fie repartizate camere bogat decorate în cabana Sfântului Înger. După ce s-a odihnit câteva zile, Dimitrie, îmbrăcat în magnifice haine rusești, s-a prezentat lui Clement, a adus

daruri și o scrisoare de la Suveran, plină doar de curtoazie. Marele Duce și-a exprimat dorința de a fi în prietenie cu Papa,

G. i5ab. să o aștepte cu Ambasadele reciproce, să vadă triumful creștinismului și moartea necredincioșilor, adăugând că de mult îi pedepsește în cinstea lui Dumnezeu. Ei aşteptau ca Dimitrie să anunţe în cuvinte o misiune secretă a Suveranului: s-a îmbolnăvit la Roma şi a fost mult timp în primejdie; în cele din urmă recuperat, a examinat toate obiectivele turistice ale capitalei antice a lumii, clădiri noi, biserici; a lăudat slujirea pompoasă a Papei, a admirat muzica, a fost prezent la Sinodul Cardinalilor, a stat de vorbă cu oameni învăţaţi şi mai ales cu Paul Ioviev; le-a spus o mulțime de lucruri interesante despre patria sa; dar, spre nemulțumirea Papei, a anunțat că nu are ordine de la Vasile pentru negocieri în chestiuni de stat și biserică. — Dimitrie s-a întors la Moscova (în 15 iulie 6) cu noul ambasador Klimentov, Ioan Francisc, episcop de Skarensky, care urma să aducă pacea creștinismului, adică Lituaniei (2θ9). A apărut un alt intermediar și mai celebru în această chestiune.

Moartea lui Maximilian a întrerupt comunicarea Curții noastre cu Imperiul. Vicleanul Card V. gonos avid de putere, Carol al V-lea, după ce a luat locul bunicului său pe tronul ei, nu a avut timp să se gândească la Nord, comandând Spania), Austria), Țările de Jos și certându-se despre Domnul

svѣ peste tot sud-vestul Europei Г· i5i6. cu eroul simplu, Francisc I. După ce a așteptat mult timp ca Carol să-și amintească de Rusia, însuși Marele Duce a decis să-i trimită un mesager cu un salut. După aceasta, ambasadele solemne au reluat de ambele părți. Consilierul de stat austriac Anthony a sosit la Moscova cu scrisori amicale, iar prințul Ivan Yaroslavsky-Zasekin a călătorit cu aceleași de la Vasile la împăratul din Madript (29°), chiar în vremea când nefericitul Francisc I era prizonier acolo, iar când Europa nu era lipsită, a văzut cu groază succesele rapide ale iubirii de putere a lui Carol, care o amenința cu Monarhia mondială sau dependența tuturor Puterilor de un singur cel mai puternic, ceea ce nu se întâmplase după Carol cel Mare de șapte secole. Doar Rusia, deși observa deja cu curiozitate mișcările de stat din Europa, dar încă mai ostilă Lituaniei, nevăzând pericole directe pentru ea însăși, a rămas calmă în depărtare și și-ar fi putut dori chiar ca Charles să-și împlinească intenția bunicului, alăturându-se Ungariei și Boemiei. posesiunile Casei Austriece (cancer și întâmplat): pentru aceste două Puteri militante, conduse de nepotul lui Sigismund, Ludovic, au servit drept sprijin pentru Lituania și Polonia. Neavând parteneriat

D. i5a6. cu Împăratul și ghicind pe bună dreptate că este sau va fi între el și Regele Poloniei, Marele Duce i-a sugerat lui Karl să-l convingă pe Sigismund la o pace fermă cu Rusia, să meargă cu convingeri prudente sau cu teamă de arme, conform solemnului Maximilian. promisiune (a9>). Spre plăcerea lui Vasile, împăratul, după ce l-a eliberat pe prințul Zasѣkin din Madrit, l-a trimis împreună cu el pe contele Leonard de Nugarolsky și pe fratele său, arhiducele Ferdinand al Austriei, pe baronul Herberstein în Polonia, pentru a se explica regelui în discuție. de condiții pașnice și mergi la Moscova pentru a termina această afacere . Dar Sigismund, temându-se deja de planurile împăratului pentru Ungaria, a crezut prost în bunăvoința lui și le-a spus Ambasadorilor că nu le cere Suveranilor lor să fie pacificatori și că el însuși poate liniști Rusia, spunând cu supărare: „Ce fel de prietenie are Prințul Moscovei are cu împăratul? Ce sunt ei: vecini apropiați sau „rude?” Cu toate acestea, i-a trimis pe voievodul său, Peter Kitka și pe Martalk Bogush, la Vasily Voevoda, care, după contele Leonard și Herberstein, a ajuns în capitala noastră. Marele Duce se afla la Mozhaisk, distrându-se cu capcana animalelor: acolo au început negocierile. Regele a reînnoit vechile cerințe pentru tot ceea ce a luat din Lituania de către Ioan, numindu-i atât Novgorod, cât și Pskov.

proprietatea ei; iar noi am vrut Kiev, Polotsk, orașul Ka, Vitebsk. Mediatorii, episcopul de Skarensk, Leonard și Herberstein, sfătuind ambele părți să fie moderate, i-au oferit lui Vasily să cedeze regelui cel puțin jumătate din Smolensk: boierii au declarat acest lucru imposibil; au respins și un armistițiu timp de douăzeci de ani, dorit de Sigismund; a fost de acord numai să o continue până în 1533 go- peremi· da. iar apoi din respect deosebit pentru Imperiu

TG Lithuva,

rapierul și Papa, așa cum s-a exprimat Marele Duce, plângându-se de dispoziția proastă a Regelui față de lumea adevărată și de absurditatea cererilor sale. Disputele legate de granițele noastre cu Lituania au rămas fără investigație, iar captivii erau în închisoare. Le-am trimis Spgismundov o supărare personală: li s-a dat un loc la masa Marelui Duce, sub ambasadorii romani, imperiali și Ferdinand. Aproband armistițiul, Vasili a rostit un discurs despre afecțiunea lui pentru Papă, Carol, Arhiducele; despre dragostea pentru tăcere, dreptate și așa mai departe. Pe perete atârna o cruce de aur: Dumnicul Boier, scoțându-l, o șterge cu un Plath alb. Funcționarul ținea documentele contractului în ambele mâini. Marele Duce s-a ridicat de la locul lui; arătând spre scrisoare, a spus: „O voi împlini cu ajutorul lui Dumnezeu”; a privit cu tandrețe crucea și, recitând în tăcere o rugăciune, a venerat-o. Oficialii lituanieni au procedat la fel

26 iunie. ki. La încheierea ceremoniei, au băut vin dintr-un pahar mare. Suveranul i-a asigurat din nou pe ambasadori de prietenia lui cu moștenitorii lui Clement și Maximilian; s-a întors către Panama din Lituania, a dat din cap, le-a poruncit să se încline în fața lui Sigismund și i-a urat călătorie fericită. Toți au părăsit Mozhaisk împreună, iar în urma lor ambasadorii noștri: Trusov și Lodygin la Roma, Lyapup și Hairy la Împărat și Arhiduce, Okolnichiy Lyatsky la Sigismund 293). „Deși regele a aprobat tratatul și a jurat sub jurământ că va fi vecinul nostru pașnic, plângerile reciproce nu s-au putut opri până la moartea lui Vaspleevop: pentru că lituanienii și rușii de la graniță au purtat, ca să spunem așa, un război clar, constant. între ei, luându-și pământ unul altuia. În zadar s-au dus judecătorii din ambele părți la frontieră: lituanienii nu puteau aștepta. al nostru și apoi al nostru lituanian. Spre nemulțumirea lui Sigismund, Vasiliy l-a acceptat pe K. Prințul ѳedor Mihailovici Mstislavskago, i-a dat surorii sale surorii sale, Anastasia (294), a fost demolat împreună cu Domnul Moldovean, imemorialul Lituaniei, și reținut (în anul) în, Minsks . l-a oprit pe Moldavsky în drum spre Rusia. Regele nu a vrut să-l numească pe Vasile Marele Suveran, Ά nu am vrut să-l chemăm

vaip al Regelui Rusiei „și prusac”. Conform lisfi. Cel puțin, captivii noștri și lituanieni, în virtutea armistițiului, au continuat încă un an, au fost eliberați din temnițe și nu au fost împovărați cu lanțuri ca ticăloși (295).

Ca urmare a uneia dintre cele mai memorabile schimbări de stat din lume, Suedia, după o dezordine de lungă durată, opresiune, anarhie, parcă reînnoită, prietenoasă în vitalitatea ei, s-a format apoi sub egida soțului ce. , Gustav Vases, care s-a urcat pe tron din mina de minereu, a luminat-o cu slavă, a aprobat-o cu înțelepciune; a înălțat Statul, a încurajat poporul, a fost onoarea secolului, Monarhi și popor. După ce și-a eliberat Regatul de sub jugul danezilor, fără să se gândească la gloria militară deșartă, gândindu-se doar la prosperitatea pașnică a suedezilor, Gustav a căutat prietenia lui Vasily și a confirmat armistițiul încheiat cu Rusia timp de 60 de ani. Consilierii săi, Kanut Erikson și Biorn Klassov, au venit la Novgorod la guvernator, prințul Ivan Ivanovici Obolensky și Dvoretsky Saburov, iar Eric Fleming la Moscova (29θ). Deja creștin, urât atât de suedezi, cât și de danezi, a rătăcit ca un exilat în Europa: succesorul acestui Nero, regele Frederic, mai puțin înfometat de putere, a recunoscut independența Suediei, iar Vasile, auzind despre mari fapte.

"

i5i6. Gustav, cu atât mai binevoitor a fost de acord să locuiască cu el într-un cartier pașnic: le-a permis comercianților suedezi să aibă propriul lor tribunal special în Novgorod și să facă comerț în toată

Rusia: a promis securitate perfectă fermierilor finlandezi cărora le era frică să se stabilească lângă granița noastră, și i-a ordonat, pentru a-i face pe plac regelui, dar a citit la Moscova gloriosul amiral danez Norby. Acest războinic, curajos, dar feroce, după izgonirea lui Christian, a luat stăpânire pe Gotland, a devenit tâlhar de mare; n-a cruțat pe nimeni, a luat toate navele fără excepție și mai ales a ticăloșit Suedia; în cele din urmă, învins de Flota ei, a fugit în Rusia pentru a ne excita împotriva lui Gustav (®97). Marele Duce l-a declarat pe Norby rebel și l-a pedepsit, ca dovadă că își dorește pace și liniște în Nord. Ambasador - După ce și-a pierdut speranța de a avea un aliat în estuar * Sultan, Vasily l-a tratat cu grație · Ambasador, Skiyder, care a mai fost de trei ori la Moscova; pe afaceri comerciale, iar acolo a murit deodată cu numele de lacom și răufăcător: căci el, plângându-se pe nedrept de zgârcenia și proasta primire a Marelui Duce, se lăuda că îl va convinge pe Soliman să lupte cu noi; dar istețul sultan nu putea fi o unealtă a grecului răutăcios și ne gândindu-se să-și înmulțească numărul dușmanilor, a rămas prieten cu Rusia, deși

Ug și inutil, iar la sfârșitul a aproape un an i-a scris o ultimă scrisoare afectuoasă lui Vasily cu turcul Akhmat, care trebuia să cumpere mai mulți girșoimi și blănuri de samur la Moscova (293).

În acest moment, doar prădătorii din Crimeea au tulburat Rusia și, în ciuda eforturilor Marelui Duce de a fi în pace cu Hanul și scrisorile aliate, după multe negocieri, aprobate printr-un jurământ reciproc. Say-det-Girey, urât de popor și de Prinți pentru dragostea lui pentru obiceiurile turcești, a vărsat sângele celor mai nobili oameni și nu s-a putut ține de teribilul său tron, fiind alungat de două ori de nepotul său, fiul lui Mag- met-Girey, Islam; împăcat cu el, i-a dat rangul de Kalga, a jefuit Lituania și a cerut bani de la Vasile, care, văzând lipsa de încredere a puterii hanului, a devenit mai moderat în daruri. Ambasadorii Saydet-Gireevs se aflau la Moscova când au raportat suveranului că Islamul țareviciului vine în Rusia. Armata a ocupat malurile Oka, a gemut mult timp, nu a văzut inamicul și s-a împrăștiat toamna în orașe: deodată satele Riazan au luat foc: Islamul se străduia pentru Kolomna și Moscova. Dar guvernatorii, prinții Odoevski și Mstislavsky, au rămas pe Ugra; nu i-au lăsat pe tâlhari să treacă dincolo de Oka și cu mari pagube au alungat, printre mulți prizonieri, capturarea-Pgiv al primului favorit islamic, Yanglych

Г· ιб27· Murza (299). Suveranul se afla la Kolomna: iritat de trădarea lui Han, a ordonat să-i înece pe ambasadorii Crimeii (voe). C cu barbari nu ar trebui să fie un barbar. Însuși Marele Duce s-a rușinat de o astfel de faptă și i s-a ordonat să-l anunțe pe Han că ambasadorii au fost uciși de negrii din Moscova. Deloc surprins de execuția lor, care era atât de neconformă cu Legea Poporului, Saydesh-Girey l-a învinuit doar pe nepotul său, care ar fi îndrăznit în mod arbitrar să atace Rusia; i-a jurat din nou prietenie adevărată lui Vasily și, jefuindu-și cu nerăbdare ambasadorul, nu i-a împiedicat pe Crimeea de la ticăloșie în regiunile Belevski și Tula. În cele din urmă, răsturnat

de pe tron de prinți și popor, a fugit la sultan. Dar Rusia nu a câștigat nimic prin această schimbare; mai întâi, Pelam, domnind câteva luni în Tauris, iar după Sapp, fostul țar al Kazanului, aprobat de sultan în demnitatea de Han, ne-a amenințat cu război și flacără, deși ambii, conduși de Saydet-Girey, căutaseră anterior mila în Marele Duce, a fost numit Om Zeul Islamului și porțile lui Saip-Girey; au dorit constant cadouri bogate (Zsp.

Din fericire, Kazan s-a calmat o vreme. Tânărul Safa-Giray, un urător al Rusiei, împlinind dorința poporului, a cerut o pace decisivă de la Marele Duce, l-a învinuit, a promis că îi va fi credincios

jurat. Ambasadorul Moscovei, Andrei, 1629, Pnlemov, a depus de la țar, nobili și cetățeni un jurământ la acea scrisoare; iar Vasily le-a trimis pe ai lui împreună cu prințul Ivan Palețki. Dar acest nobil oficial a aflat la Nijni Novgorod că Sa+a-Girey s-a răzgândit, a știut să-l excite pe Kazantsev împotriva Rusiei cu sugestii răutăcioase, a fost de acord să-i ofere noi condiții de pace și chiar și cu grosolănie l-a dezonorat pe ambasadorul Marelui Duce. . Paletsky s-a întors la Moscova, iar Suveranul a recurs la arme.

În primăvară, o mulțime îngrozitoare de trupe în curți și țărm au pornit de la Nijni la Kazan sub comanda prințului Ivan Fedorovich Belsky, Mihail Kazan * Glinsky, Gorbatago, Kubensky, Obolensky și alții. Safa-Girey, însuflețit de răutate, a făcut tot ce a putut pentru o apărare puternică: i-a chemat pe fioroșii și sălbaticii Cheremis și pe Zo, oo Nogaev din Ulusul celor șase Mamai ale sale; a întărit suburbiile cu o închisoare cu șanțuri adânci, de la Bulak cu câmpul Arsky până la Kazanka; învecinat cu noul zid de ambele părți cu orașul, l-a plosat cu pământ și piatră. Regimentele de cavalerie din Moscova, după ce au respins cinci sau șase atacuri ale unui inamic curajos, s-au alăturat infanteriei, care, în iulie, paradisul, a lăsat navele pe malul pajiștii Volga. A început zilnic, vărsare de sânge...

G "i55o. se văita bishvy. Kazanienilor, încurajați de țar, nu se temeau de moarte; dar, dând dovadă de un curaj uimitor în timpul zilei, nu știau să fie atenți. în timpul nopții: oprind bătălia, se ospătau de obicei și cădeau într-un somn adânc până dimineața. Tinerii soldați ai regimentului prințului Obolensky, privind de la distanță în lumina clară a lunii la închisoare, au văzut acolo o circulație adormită; s-au hotărât să se distingă printr-o faptă mare: s-au târât în liniște până la zid, au frecat copacul cu smoală, sulf; l-au aprins şi s-au grăbit să informeze Guvernatorii noştri despre asta. La un moment dat, închisoarea a aprins, iar rușii, la sunetul trâmbițelor din iulie, militarii, cu un strigăt formidabil, s-au repezit la atac, cal și picior, îmbrăcați și pe jumătate goi; prin fum și flăcări au izbucnit în fortificație; tăiați, zdrobiți pe tătarii uluiți; a luat suburbia; au devastat totul cu foc și sabie; pe lângă cei arse, au ucis, după cum

se spune, 6o, ooo războinici și cetățeni, iar printre ei și gloriosul erou al Kazanului, Atalyk, îngrozitor ca înfățișare și puterea mâinii sale, îmbibat în sângele multor ruși G ”2 . Sa-Fa-Giray s-a dus în orașul Arsky: prințul Ivan Telepnev-Obodensky îl urmărea cu un detașament ușor; iar ceilalți guvernatori au rămas nemișcați și atât de răspicat, încât mulțimile din Cheremis au luat convoiul nostru, șaptezeci de tunuri, o rezerva de nuclee și praf de pușcă, ucigând prințul Fiodor Obolenski-Shovel, Dorogobuzhsky și mulți oficiali. Apoi rușii

a pus piciorul pe oraș și ar putea pune mâna pe orașul i55o. o cetate unde nu erau nici 12.000 de războinici;

dar Belsky, suspectat deja de estorcare secretă <3i3, a fost de acord cu pacea: acceptând, după cum se spune, argintul de la locuitori, cu un jurământ că vor trimite imediat Mesageri la Vasile și nu vor alege regi fără voia lui, aceasta. Guvernatorul-șef s-a retras, spre supărarea tuturor camarazilor; s-a lăudat cu numele generosului învingător și s-a grăbit la Moscova, așteptând noi favoruri de la Suveran, unchiul său matern (34). Un cronicar asigură că Vasily, întâlnindu-și nepotul cu o față formidabilă, și-a anunțat moartea și numai din respect pentru mijlocirea plină de râvnă a Mitropolitului a înmuiat această sentință: legat în lanțuri, Belsky a stat ceva vreme în închisoare, ca pedeapsă pentru sânge* care mai trebuia aruncat pentru cucerirea necesară a Kazanului, pierdută de el de două ori din mâinile noastre. Dar această știre nu se găsește în alți cronicari, iar trei ani mai târziu, Belsky a comandat din nou armata (Zo5),

Ambasadorii Kazanului, principii nobili Tagai, Tevekel, Ibragim; au venit și s-au rugat cu umilință Suveranului să ierte poporul și țarul; au asigurat că experiența le-a îndepărtat vălul din ochi și că au văzut nevoia să se supună Rusiei. Ar fi trebuit să creadă sau

G. i53©. lupta: Suveranul voia odihnă, căci nu putea, fără un efort extraordinar, greu pentru pământ, să doteze un nou rap. Fiind de acord cu toate condițiile, ambasadorii au rămas la Moscova; iar Marele Duce a trimis cu un mesager scrisori de jurământ către țar și poporului din Kazan spre aprobare, cerând ca toți captivii noștri să fie eliberați și toate armele de foc luate de la noi de către Cheremis să fie trimise în Rusia, Acest mesager nu s-a întors: Sa<ya-Girey Reținându-l, a scris Suveranului că nu poate îndeplini contractul, nici nu poate depune jurământul, până când oficialii din Kazan au plecat de la Moscova; până când însuși Marele Duce îi întoarce captivii și tunurile luate de Belsky și până când, în loc de un mesager, nimeni

*   · o

fi unul dintre cei mai noti nobili ai Rusiei nu va veni la Kazan pentru schimbul de jurăminte. Boierii noștri au anunțat asta cu reproș ambasadorilor lui Kainsky. Prințul Tagai a răspuns: „Am auzit și știm; „dar nu suntem mincinoși și sperjur. Să se facă voia lui Dumnezeu și a Marelui Prinț! Vrem să-l slujim cu sârguință. Pământul nostru este gol; oameni nobili au pierit sau au rămas uluiți de groază. Safa-Girey face ce vrea cu Crimeea și Noga-„yami; răspândind zvonul că regimentele Moscovei merg la Kazan, stârnește mințile, nu „se ține de cuvânt și ne face de rușine.

„Nu va fi așa: suntem încă în viață, avem prieteni și putere. Alungă-l pe Safa-Girey! Da, „Suveranul va alege pe cel mai demn pentru noi

Suveran!“ La acest Boier, în numele Marelui Duce, au spus că pentru Rusia e la fel, oricine domnește la Kazan, Safa-Girey sau altul, dacă ne este ascultător și credincios în jurăminte. Tagai a continuat: „Vă amintim de nevinovatul INig-“Alei; a fost victima ticăloșilor: să se întoarcă pe tron, să-l slujească cu credincioșie pe Marele Duce și să iubească poporul! Să „venim cu noi în orașul Vasil” de acolo „vom scrie Kazanilor, Gorny și Jy-”govy Cheremis, Prinților din Arsky, „despre mila Suveranului, și vom spune: Tsa ^emya" am murit, dar Marele Duce a prins viață ", „Nu vrem pe cineva care nu ne vrea. Captivii din Kazan, care lânceau în captivitate, „au tați, frați și prieteni: toată lumea ni se va alătura și va fi pace veșnică.” Vasili s-a sfătuit cu boierii; În cele din urmă, i-au eliberat pe ambasadorii Kazanului cu Aley la Nijni Novgorod și prințul Tagan din orașul tbZo.

— la3l. scuze pentru cuvânt: le-a scris concetățenilor despre încăpățânarea țarului, care a fost dezastruoasă pentru ei, a înfuriat oamenii, l-a răsturnat pe Safa-Giray, care, într-un acces de furie, spera să-i omoare pe toți rușii reținuți la Kazan; dar cetăţenii şi nobilii i-au spus să plece imediat. sotia lui din

a domnit în Mamaev Uluses și a învins mulți dintre Nogaev, nobilii Krymsky, favoriții Safa-Gireev. Prințesa Kazan Gorshadna, sora lui Magmet-Aminev, a luat parte la acest incident favorabil pentru noi. Seit, Lancieri, Prinți, Murza l-au informat pe Vasily despre expulzarea lui SaFa-Girey, iar cei care au acceptat să fie supuși ai Rusiei, s-au rugat ca în locul lui Piig-Aley, de a cărui răzbunare se tem, Marele Duce să-i acorde drept țar mai tânărul său. frate de cincisprezece ani, Enalei, vlad al tău, avem orașul Meșcerski. Dorința lor a fost împlinită: Enaley cu un mare alai a fost trimis la Kazan și ridicat la tron de Okolnichi Morozov, spre plăcerea demnitarilor răzvrătiți și a oamenilor frivoli. Toți, de la Prințesa și Seit până la ultimul

cetățean, cu o privire de zel sincer, ne-au jurat credință, slăvind mila Suveranului și bunătățile bune ale tânărului Țar, care în câțiva ani avea să fie victima furia lor! Dar Vasily nu a trăit să vadă această nouă trădare. Au trecut trei ani în lume. Ca dovadă a bunei sale dispoziții față de kazanieni, Marele Duce le-a dat toate scârțâiturile Moscovei pe care le aveau în mâinile lor, pentru ca în cazul unui atac inamic să aibă o modalitate de a se apăra și să-i permită lui Enalei să se căsătorească. fiica unui puternic

lui Nogai Murza Yusuf, care l-ar putea împăca cu această Hoardă neliniştită. ~ 1531 * Cele mai importante afaceri ale Kazanului, nu numai politice, ci și zemstvo, au fost hotărâte la Moscova, prin cuvântul Suveran (Zob). —. Între timp, Shig-Aley, care a fost premiat cu Koshira și Serpukhov, l-a invidiat pe fratele său și, dorind să-l cucerească pe Kazantsev, a comunicat în secret cu ei, cu Astrakhan, cu Nogai: intrigile lui au fost dezvăluite, iar nenorocitul Alei, odată credincios slujitor al Rusiei, a fost felul în care criminalul este în continuare închis împreună cu soția sa la Beloozero (307).

În acest moment, Vasily, meritând cu prudență fericirea în faptele de stat, a devenit fericitul tată al familiei. De mai bine de trei ani, Elena, contrar dorințelor soțului ei și ale oamenilor, nu a avut copii. Ea a călătorit cu Marele Duce la Pereslavl, Rostov, Yaroslavl, Vologda, la Beloozero; s-a dus pe jos la sfintele mănăstiri și pustie, a împărțit milostenie bogată, s-a rugat cu lacrimi pentru naștere și fără să audă. Cei buni au regretat că: unii, condamnând căsătoria lui Vasilyev ca fără lege, au prezis cu plăcere secretă că Dumnezeu nu o va binecuvânta niciodată cu rodul dorit. În sfârșit, Elena a rămas însărcinată. Un fel de bărbat fecund, pe nume Domiţian, a anunţat-o că va fi mama lui Titus, o minte largă (So8), iar - în anul 53, 25 august, în?

G; i53o oră / „ochi - într-adevăr s-a născut un fiu, - Г53·. Ioan, atât de glorios cu binele și răul la naștere

Regele istoriei noastre! Ei scriu asta în Anna Vah însăși

pământul a fost zguduit de forță și au fost șocați de tunete neașteptate care au urmat unul după altul cu un fulger teribil, neîntrerupt (Zo9). Probabil că ghicitorii Curții Marelui Duce au putut interpreta acest caz în favoarea noului

născut: nu numai tatăl, ci toată Moscova, toată Rusia, potrivit Cronicarului, au fost încântați. Zece zile mai târziu, Marele Duce a dus copilul în Lavra Treimii, unde l-au botezat Hegumenul Joasaph Skrypitsyn, împreună cu cei mai evlavioși călugări, centenarul Kassian Bosym, Mănăstirea Iosif Voloko-Lamsky și Sfântul Daniel de Pereslavsky. Vărsând lacrimi de tandrețe, părintele și-a luat din mâinile lor cel

mai drag întâi născut și l-a așezat pe lăcașul Sfântului Serghie, rugându-se Sfântului ca tu să-i fii mentor și ocrotitor în primejdiile vieții. Vasile nu a ştiut să-şi exprime recunoştinţa Cerului: a turnat aur în vistieria bisericii şi asupra săracilor; a poruncit să deschidă toate temnițele și a scos rușinea din. mulți oameni nobili care erau sub mânia lui: de la prințul Fiodor Mstislavski, căsătorit cu nepoata Suveranului și condamnat în mod clar pentru intenția de a fugi la regele polonez; cu Prinți

Penyaptev, Suzdal Gorbatago, Pleshcheev, Morozov, Lyapitsky, Shchigona și alții suspectați de ostilitate față de Elena (3, °). De dimineața până seara, palatul a fost plin de felicitări zeloși, nu numai din Moscova, ci și din cele mai îndepărtate orașe, locuitori care nu doreau decât să se uite la fericitul Suveran și să-i spună: „Suntem fericiți împreună cu tine!” ** Pustnici, pustnicii au venit să binecuvânteze pruncul suveran în înfășări și au fost tratați cu o masă de către Marele Duce. În semn de recunoștință față de Sfinții lui Dumnezeu, apărătorii Moscovei, Sfinții Mitropoliți Petru și Alexie, Marele Voievod a ordonat să se facă altare bogate pentru moaștele lor: pentru primul, aur (3"), pentru al doilea, argint. Într-un cuvânt, nimeni mai viu decât Vasily nu a simțit bucuria de a fi tată, cu atât mai mult încât el – probabil îngrijorat de conștiința lui pentru un divorț, cu o nefericită, prima soție – a putut vedea în acest rod binecuvântat al celei de-a doua. căsătoria, parcă, un semn al șarpelui Ceresc * lustruire. - După un an și câteva luni, Elena a născut un alt fiu, George (Zie). Apoi, Suveranul sa căsătorit cu fratele său mai mic, Andrei, cu Prințesa Khovanskaya, Euphro-blue (3i3). Frații Simeon și Dimitri Ivanovichi au murit celibat: primul

G t33z

- ı533 Pasod-

DORMIT

moldovenesc.

Astrahan.

Nogai.

în ı5ı8, iar celelalte în al doilea an. Vasile, se pare, nu le-a permis să se căsătorească până nu avea copii, pentru a le îndepărta orice gând de a moșteni tronul.

Să menționăm diferitele Ambasade ale acestui timp. Neîncrezător nici în alianța Tauridei, nici în dispoziția pașnică a Lituaniei, Marele Voievod a răspuns favorabil propunerilor prietenești ale guvernatorului

Moldovei, Petru, care, (în 1533) i-a scris că el, fiind într-un armistițiu cu Regele Sigismund și în prietenie bѢ cu sultanul, protejează-l din prima.Go convins pe Soliman să protejeze Moldova cu arme - de atacul lui Polyakov. Marele Duce a trimis nu numai mesageri, ci și oficiali importanți acestui voivod curajos, încă periculos pentru Polonia, Lituania și vecinul Taurida (3i4).

Noul Țar al Astrahanului, Kasym, a oferit, de asemenea, o alianță strânsă Marelui Duce. Ambasadorul său a reușit să ajungă la Moscova, circasienii, după ce au luat Astrahanul, l-au ucis pe țar și, cu prada bogată, s-au retras în munți. Locul Kasymovo a fost înlocuit de Akubek, dar și; nu pentru mult timp: în i534 un alt țar al Astrahanului, Abdyl-Rahman, și-a făcut un jurământ lui Vasily în adevărata prietenie cu el (3'3). - Ambasadorii Nogai erau atunci la Moscova numai pentru

permiteți doi negustori să vândă cai în Rusia (5 * 6).

Dar cea mai curioasă Ambasadă a fost indian-indiană, din Khan Babur, unul dintre urmașii lui Tamerlan, celebrul fondator al Imperiului Mughal, pe care l-am amintit și care, alungat din Khorosan, a fugit în Hindustan, unde cu curaj și s-a stabilit cu bucurie. Stăpânirea lui .asupra celor mai frumoase pământuri din lume. După ce a trăit cândva pe malul Mării Caspice, Babur avea informații despre Rusia: dorea, în ciuda distanței, să fie într-o relație de prietenie cu Monar-yaoag-ul ei, i-a scris: lui despre asta cu oficialul său, Khozei Zealous, oferind, yash, astfel încât ambasadorii și comercianții să poată călători liber din India la Moscova și de la Moscova în India. Marele Duce l-a acceptat pe Ussein cu bunăvoință; i-a răspuns Babur că se bucură să-și vadă supușii în Rusia și nu i-a împiedicat pe amândoi să călătorească în India, dar - așa cum se spune în analele * - nu i-a ordonat > despre frățietate, pentru că nu știa că el a fost un autocrat sau doar un polițist al Regatului Indian (31?"*·?

După războiul de la Kavana, Rusia s-a bucurat de calm. Au existat doar zvonuri despre planurile inamicului lui Krymtsev. .Safa-Giray, expulzat din Kazan, respirând .ura, răutatea și .convingerea în toate modurile posibile”

G. i535.

Nabeg Krymtsev.

Khan, unchiul său, să cadă în limitele Moscovei. În cele din urmă - când Marele Duce, ca de obicei, se pregătea să meargă cu Curtea la vânătoarea sa preferată din Bolok Lamsky, pentru a petrece toată toamna acolo - au aflat la Moscova (4 august) că armata Khai se duce la

Ryazan. . Sam-Tsa * Revich Pelam, apoi Kalga, l-au înștiințat pe Marele Duce despre cei șapte, punând toată vina pe Safa-Girey; Totuși, a mers alături de el, ca și cum l-ar fi înclinat spre pace. Poveștile sporite despre puterea inamicului au înspăimântat Curtea, atât de mult încât Suveranul, trimițând imediat pe Voevod pe malurile Oka și urmându-i el însuși pe 5 august, a mers la Kolomna, a ordonat boierilor Moscovei să se pregătească pentru asediu, iar locuitorii cu numele lor să fie transportați la Kremlin (3i8) Pe drum, a întâlnit> mesageri din Ryazan de la deputat, prințul Andrei de Rostov, cu vestea că Islamul și Safa-Girey au ars așezările Ryazan, dar ca orasul ar fi un puternic scut al Moscovei daca tâlharii ar vrea sa asedieze egr. Vasili la aceeași oră a trimis o cavalerie ușoară dincolo de Oka pentru a obține limbi ^ Viteazul voievod, prințul Dimitri Paletsky, a găsit mulțimi de prădători lângă Zaraysk; i-a învins și a luat mulți prizonieri. Un alt guvernator, prințul Obolensky-Telepnev-Ovchi * pe, cu nobilii din Moscova persecutați și dar *

a înecat gărzile inamice în Osetra, G. ibzz. dar cu vehemenţă, sărind pe forţa principală a ţarevicilor, a scăpat numai printr-un curaj extraordinar * Aşteptându-l pe Marele Voievod cu toate regimentele în urma lor, tătarii au plecat spre stepe, Războiul s-a încheiat în cinci zile; dar nu ne-am putut recuceri captivii, duși de inamic la Uluses. Satele populate din Ryazan au fost din nou pustii, iar Khan Sa-ip-Gnrey s-a lăudat că Rusia a pierdut atunci cel puțin o sută de mii de oameni (3,9). „Principii”, i-a scris el lui Vasily, „au făcut-o în felul lor, și nu în felul meu; Le-am poruncit să lupte cu Lituania: au luptat împotriva Rusiei * Dar vindecă-te. Prinții îmi spun: cine ne face prietenie cu Moscova? ce sable într-un an, „Și armata? tyoli. Nu știam cum să le răspund. Alegeți oricare: doriți „pace și unire? să-ţi fie darurile la * „cel puţin la preţul de trei sau patru” sute de captivi ^. A cerut de la Marele Duce bani, păsări de pradă, pâine și un bucătar. Kalga Islam a asigurat-o pe Vaeidia, cum era numit tatăl său, de o prietenie indispensabilă; iar Safa-Gired i-a scris cu astfel de amenințări: „Am fost odată” fiul tău; dar n-ai vrut Iubirea mea — și câte dezastre ți-au căzut în cap? Îți vezi pământul în cenușă și ruină. Totuși, poți să devii „prietenul nostru”, sau nu ne vom opri să luptăm până când

G. i553. „Bună ziua, unchiul meu, țarul și Kalga; unde „Îți recunosc dușmanul, mă voi uni cu el la tine și îl voi completa - o mizerie groaznică. Haide! „Scrisori pentru păcat au fost date oficialilor marilor duci din decembrie și: Suveranul era deja la ultima suflare.

Boala și cronicarii Se spune că un semn ciudat, ceresc, pe 24 august, îl va prevesti pe Prinț. până la moartea lui Vasilyev; că la prima oră a zilei cercul soarelui părea să fie întrerupt deasupra; că încetul cu încetul s-a „întunecat în mijlocul unui cer senin”, şi că mulţi*, uitându-se la ino cu groază, se aşteptau la vreo mare levP##> i (520).

Vasily avea 64 de ani de la naştere,; era treaz cu duhul si talpa;nu a simtit nici o batranete de batranete:nu stia mai mult,a iubit;a iubit mereu.Femind si miscare.Bucurandu-se de exilul immuturerului, a sarbatorit marinarul in septembrie. 25, D € Sf. Serghei, în Trinity Lavra; în Vaux-Duc Lamogni, În satul său Ozeretsky s-a îmbolnăvit de afecțiuni subtile, „care la început nu păreau să fie deloc supărătoare. La falda stângii pliu, a apărut o rănire cu un cap de ac, topless și puroi, dar dureroasă.Velinii Prințul cu nevoie a ajuns la Vo loca (S2 *; totuși, am fost la un ospăț la Dvoretsky, Ivan Yuryevich Shygona, iar a doua zi am mers la săpun și am luat masa cu S.

boieri. Timpul orno yal o frumos pentru oho- g. i533. ina: Suveranul a plecat cu soia; dar optimul durerii severe s-a întors de pe câmp, în satul Kolp, și s-a întins în pat. Mikhail Glinsky și doi medici germani, Nikolai Lyuev și Theophilus, au fost chemați imediat. Se foloseau medicamente rusești: făină, cu miere, ficat de ceapă, ulei, oale și răsaduri. S-a instalat inflamația: puroiul a ieșit în boluri întregi din furuncule. Copiii boieri l-au purtat pe Suveran la Damsky Valok. A cerebrat să mănânce; a simțit o povară în piept, iar pericolul ascuns nu era de la el însuși, ci numai de la alții, l-a trimis pe Stryapchago Mansurov cu Dyak Putyatin la Moscova cu scrisori spirituale ale tatălui și bunicului său, fără a le ordona să spună nici lui Belik Knyagina, nici Mitropolitul sau Boierii Cu el se aflau în Bolok, cu excepția fratelui său, Andrei Ivanovici, și Glinsky, Kzyazd Belsky, Shuysky, Kubensky: niciunul dintre ei nu cunoștea acest trist secret, în afară de Majordomul Shigona. Un alt frate Vasilyev, Iuri Ivanovici, s-a grăbit la el din Dmitrov: Marele Duce l-a lăsat să plece cu mângâierea pe care spera să-și revină curând. a poruncit să se ducă la Moscova, pas cu pas, într-o sanie, pe un stâlp; M-am dus la ío* Haifa Abode, m-am întins în biserică pe un pat, iar când Diaconul a citit rugăciunea și cusătura despre sănătatea Suveranului, toată lumea a căzut în genunchi și a plâns (

G" 1535.

si nov. bry.

epuizare , ambasadorii străini, care erau acolo; s-a oprit la Vorobyov, l-a primit pe Mitropolit, Episcopul Pavel, Boier, oficialități militare și doar unul a dat dovadă de fermitate: duhovnicești și laici, cetățeni nobili și de rând au vărsat lacrimi. Au construit un pod pe râu, tăind gheața subțire. De îndată ce sania suveranului a urcat, acest pod s-a rupt: caii au căzut în apă; dar Copiii Boieri, tăind remorcherele, țineau sania în mâini. Marele Duce a interzis pedepsirea constructorului. Introdus în conacele Kremlinului, i-a convocat pe boieri, prinții Ivan și Vasily Shuisky, Mihail Iurievici Zakharyin, Mihail Semenovici Vorontsov, Tuchkov, Glinsky, trezorierul Golovin, Butler Shi-gon și a ordonat diaconilor săi să scrie o nouă scrisoare

spirituală, distrugând vechiul , alcătuit de el în timpul Mi-Pfopolikhp
Varlaam și-a declarat moștenitorul statului pe fiul său de trei ani,
Ioan, sub îngrijirea mamei sale și a boierilor de până la cincisprezece
ani de vârstă; a atribuit lotul fiului mai mic; a amenajat un Derzhava
și o Biserică; nu a uitat nimic, așa cum se spune în anale: dar, din
păcate, această importantă carte s-a pierdut și nu îi cunoaștem
detaliile curioase *

Dorind să afirme sufletul grămezii în aceste negocieri, zhestvenny
minute, împăratul a luat în secret împărtășirea. Fiind nemișcat până
atunci, cu ajutorul ușor al boierului Zakharyin, s-a ridicat, a primit
Sfintele Daruri cu credință, dragoste și lacrimi de tandrețe; s-a
întins iarăși și a vrut să-l vadă pe Mitropolit, pe frați, pe toți
Boierii, care aflându-se de boala lui, se adunaseră din sate în
capitală; le-a spus că l-a încredințat lui Dumnezeu pe tânărul Ioan,
Fecioarei Maria, Sfinților și Mitropolitului; ce îi dă Statul,
moștenirea marelui său tată; ce speranțe pentru conștiința și onoarea
fraților, Yuri și Andrey; ca ei, împlinind jurămintele crucii, să-și
slujească nepotul cu sârguință în treburile pământului și armatei, să
fie liniște înăuntru. Statul Moscova și lăsați mâna creștinilor să se
ridice deasupra necredincioșilor. După ce i-au eliberat pe Mitropolit
și pe frați, Boierii au spus așa: „Știți că Statul de aici vine de la
Marele Voievod de Kiev, Sfântul Vladimir; că vă suntem firești
„Suverani, iar voi sunteți Boierii noștri răsucite. Slujește fiului
meu, așa cum mi-au slujit ei: binecuvântează-te tare, că El domnește
peste pământ; „Să fie adevăr în el! Nu părăsi mările nepoților tăi,
prinții de Belsky; nu-l părăsi pe Mihail Glinsky: este vecinul meu în
Marea Ducesă. Stați împreună ca frați, zeloși pentru bine.

G. 1555. „Patrie! Iar voi, dragi nepoți, „fiți zeloși cu tânărul vostru
Suveran în „guvernare și în războaie; ah shm, prințul Mi-“haid”, pentru
fiul meu Ioan vg pentru soția mea „Elena trebuie să òxoìCine a vărsat
tot sângele“ soia și să-și dea trupul pentru fragmentare 1 ” Vasily era
din ce în ce mai epuizat. După ce a trimis totul, cu excepția lui
Glynsky, Zakharyin, vecinul său DeyGay-Boyarsky și doi doctori, Lyuev
și Theophilus, a cerut să introducă ceva drastic în rană: pentru că era
gyila și putea. Zaharia l-a mângâiat. Marele Duce i-a spus lui German
Lyuev: „Prietene, - și frate! Ai venit de bunăvoie la mine din țara ta
și ai văzut cum te-am iubit „și m-am plâns: poți să mă vindeci?” Lyuev
a răspuns: „Suveran! „Auzind despre mila și bunătatea ta față de
„străinii” buni, i-am spus tatălui și mamei, „să vă slujească; faptele
tale bune „Nu pot număra; dar domnule! Nu știu cum să „înviez morții:
nu sunt Dumnezeu!” Atunci Marele Voievod s-a întors către Copiii Boieri
și a spus Zâmbind: „Prieteni! auzi: „Nu mai sunt al tău!” Ei. a plâns
amar; nu au vrut să-l atingă, au ieșit și au căzut la pământ de parcă
ar fi fost morți. S-a uitat de sine pentru câteva minute; a deschis
ochii și a spus cu voce tare: „să se facă voia lui Dumnezeu! numele
Domnului să fie binecuvântat „de acum înainte și în vecii vecilor! „

Asta a fost 5 decembrie. Hegumen Trbitsky, G. x533. Joasaph, Ipiho s-a apropiat de patul bolnavului. Vasile i-a spus: „Părinte! roagă-te pentru Stat, pentru fiul meu și pentru biata lui mașină! L-am botezat pe Ioan la tine, l-am dat Sfântului Serghie, l-am așezat pe mormântul Sfântului, „te-am instruit mai ales: roagă-te pentru pruncul Suveran!” El nu i-a poruncit lui Ioasaf să părăsească Moscova, și profitând de rămășițe slabe ale vieții sale, a chemat și la boierii Dumny: Shuisky, Vorontsov, Tuchkov, Glinsky, Shigon, Golovin și Dyakov; a vorbit cu ei din ceasul al treilea până în al șaptelea ceas, despre noul guvern, despre relațiile boierilor cu Principesa Elena Belika în toate chestiunile importante, exprimând fermitate, calm și îngrijorare uimitoare pentru soarta Statului pe care îl părăsește. Au venit frații și l-au implorat necruțător să-și întărească puterea cu mâncare; dar „Vasily nu a putut mânca și a spus (323): „Moartea este înaintea mea; „Îmi doresc să-mi binecuvântez fiul, să-mi văd soția, să-mi iau rămas bun de la ea. . . Nu! Mi-e frică de „mâhnirea ei; vederea mea va înspăimânta pruncul / ' Fraţii şi Boierii au insistat să o cheme pe Elena. Prințul Andrei Ivanovici și Mihail Glinsky au urmat-o. Suveranul și-a pus crucea Sfântului Petru Tropolitanul și a vrut să-și vadă mai întâi fiul. Fratele Elenin, prințul Ivan Glinsky, l-a adus în brațe. Ținând crucea, Vasily

F*. χ5β. i-a spus adenezului: „Fie asupra voastră mila lui Dumnezeu și asupra copiilor voștri! Ca Sf. Petru „binecuvântat cu această cruce yarul nostru”, „părinte, Marele Duce Ioan Danilo-”vich, așa te binecuvântez pe tine, al meu. ,,ssha" (5 * 4), El a rugat-o pe matrona, Boierul Agrippina <5? 5)} ca ea să aibă grijă de animalul ei de companie Suveran, și. Auzind vocea soției sale, a poruncit ca Ioan să fie dus. Prințul Andrei și boiarina Chelyadnik (Zob) au condus-o pe Elena de brațe: ea a țipat îngrozitor și a bătut la pământ cu disperare. Marele Duce a consolat-o spunând: „Mă simt mai bine; „Nu „simt nicio durere” - și cu un purtător tandru te-am rugat să te calmezi. Elena s-a înveselit în cele din urmă și a întrebat: „Cui îi încredințezi săracii tale soții și copiilor?” Vasile a răspuns: „Ioan va fi Suveranul; și „pentru tine, urmând obiceiul părinților noștri, „am rânduit în scrisoarea mea spirituală „un bun deosebit.” Îndeplinind dorința soției sale, a poruncit să-l aducă pe fiul mai mic, Yuri; l-a binecuvântat și cu cruce, si a zis ca n-a fost uitat in cele duhovnicesti (527), - Un adio emotional de la Elena sfasie inimile milei: toata lumea plangea si gemea.Ea n-a vrut sa plece: Vasili a poruncit sa fie scoasa, si platindu-i Ultimul tribut adus lumii, Statului și senzualității* de pod, el se gândea deja doar la Dumnezeu.

În timp ce era încă în Voloka, a vorbit

Mărturisitorului său, protopop Alexis, și Г· t538· preaiubitului său Stareț Misail: „Nu mă trăda” pământului în haine albe! Nu voi rămâne în

lume dacă îmi revin / 4 După ce o eliberez pe Elena, Suveranul i-a poruncit lui Misail să aducă o haină monahală și l-a rugat pe starețul Mănăstirii Chiril, în care de mult dorea să fie tuns; dar acest Igumen nu era la Moscova. Au trimis după Ioasaph Troitsky, după imaginile Maicii Domnului din Vladimir și ale Sfântului Nicolae Gostunski. Mărturisitorul Alexis a venit cu Daruri de rezervă pentru a le oferi lui Vasily chiar în momentul morții (32), „Fiți înaintea mea / 4 Marele Duce a spus: „ uite și nu lăsa acest moment să plece. , un fost martor al morții. a unui călugăr. Au citit Canonul la finalul loviturii. Busuiocul zăcea în somn; apoi, chemându-l pe cel mai apropiat boier, Mihail Vorontsov, îl îmbrățișă cu ardoare; I-am spus fratelui meu Yury: „Îți amintești moartea” părintelui nostru? Si eu mor44 - si am cerut tunsura imediata, aprobata de Mitropolit si de niste Boieri; dar prințul Andrei Ioannovici, Vorontșov și Shigona au spus că Sfântul Vladimir nu a vrut să fie Călugăr și a fost numit Egal cu Apostolii; că eroul din Donskits a murit și el lumesc, dar. lui la b-

Г· i533, po actori au meritat fără îndoială Visul Raiului. Au făcut zgomot, s-au certat și Vasili și-a făcut cruce și a citit rugăciuni; deja îi era limba moale, ochii i se întunecau, mâna i-a căzut; s-a uitat la chipul Maicii Domnului și a sărutat cearceaful, cu vădită nerăbdare așteptând ritul sacru. Mitropolitul Daniel a luat casula neagră și i-a dat-o lui Hegumen Joasaph: prințul Andrei și Vorontșov au vrut să o smulgă. Atunci Mitropolitul cu mânie a rostit cuvinte groaznice: „Nu vă binecuvântez nici în veacul acesta, nici în õy-“ duar! Nimeni nu-și va lua sufletul de la mine. Un vas de argint este bun, dar mai bine /, Pozlaid'ennyi! ° Vasiliy a plecat. Grăbește-te să termini ceremonia. Mitropolitul, punând epitrahelionul pe Hegumen Joasaph, l-a tonsurat el însuși pe Marele Voievod, redenumit Barlaam. În grabă, au uitat mantaua pentru noul Călugăr: Kelar al Treimii, Serapion, și-a dat a lui.- Evanghelia și Schema Îngerilor zăceau pe pieptul muribunzilor. Tăcerea a continuat câteva minute: Shiton, stând lângă pat, a fost primul care a exclamat: „Suveranul a murit!” și toată lumea plângea. - Ei scriu că chipul lui Basilyev a devenit brusc strălucitor; că, în loc de fostul miros insuportabil din rana lui, camera era plină de parfum. Mitropolitul a spălat cadavrul, l-a șters cu hârtie de bumbac.

Era miezul nopţii. Nimeni nu a dormit la Moscova.

Cu zhysogig Asteptau vestea: oamenii din ptozpilei G. g533. pe strazi. Plânsete și urlete au răsunat de la palat până în Piața Roșie. Degeaba boierii, izbucnind ei insisi in lacrimi, i-au retinut pe ceilalti de la gemetele lor puternice, inchipuindu-si ca Marea Ducesa nu stie inca de moartea sotului ei. Mitropolitul, după ce l-a îmbrăcat pe răposat în haine monahale deplină, și-a condus frații în camera din față și a depus de la Ei un jurământ că vor fi slujitori credincioși ai lui Ioan și ai mamei sale (33ъ), nu se gândește la Marile Ducese, nu se schimbă

în faptă sau cuvânt. Obligand cu acelasi juramant pe toti nobilii, functionarii, Copii Boierilor, Oy s-a dus cu cei mai nobili oameni la Elena, care, vazand sughituri, a lesinat si nu a deschis ochii timp de doua ore. Boierii au tăcut: numai Mitropolitul vorbea în numele Verei, mângâindu-se cu tăieturi

Între timp, s-a dat un clopot mare: trupul a fost întins pe un pat adus de la Mănăstirea Chudov, iar ușile au fost deschise: oamenii, cu un strigăt, s-au repezit să sărute mâinile reci ale morților. Cântăreții preferați Vasilyev! au cântat în cor: Sfântul Bole. Nimeni nu i-a auzit. Călugării IospfoVei Mănăstirii Treimi au purtat trupul și Biserica Sfântul Mihail. Elena nu putea merge. Copiii boieri au luat-o în brațe. Eram înconjurați de boieri. sicriu: Prinții Vasiliy Shuisky, Mi-Khail Glinsky, Ivan Telepnev -Obolen-

cer si Vorontsov au mers pe langa Elena, impreuna cu cei mai nobili boieri.Inmormantarea a fost magnifica si durerea de nedescris printre oameni; ,,Deshi și-au îngropat micuțul / 'după Cronicarii, care cu sensibilitate îl numesc pe Vasily amabil, afectuos „ Suveranul fà2: un nume modest, dar înduioșător, iar simplitatea lui garantează adevărul lui.

Vasile stă cu cinste în monumentele istoriei noastre între două mari personaje, Ioan al III-lea și al IV-lea, și nu este umbrit de strălucirea lor pentru ochii observatorului; cedându-le lor în rare talente naturale - primul într-o minte vastă, rodnică, al doilea în puterea sufletească, într-o deosebită * vioiciune a minții și a imaginației, periculoasă fără reguli ferme de virtute - a mers pe calea indicată de el. înțelepciunea tatălui său, nu a scăpat, a înaintat tag-uri cu prudență măsurată, fără izbucniri de pasiune și s-a apropiat de țelul, măreția Rusiei, lăsând urmașilor săi nici datoria, nici gloria să-și corecteze greșelile; nu era un Geniu, ci un bun Conducător; El a iubit statul mai mult decât propriul său mare nume și, în această privință, este demn de o laudă adevărată, veșnică, pe care nu o merită mulți purtători de coroană. glorifica si nu. rar ruina; Ba-

snlii păstrează, afirmă Puterile, r, i533. și sunt dăruite acelor popoare a căror existență pe termen lung și totalitate sunt plăcute Providenței.

Vasily avea o înfățișare nobilă, o poziție maiestuoasă, o față drăguță (35’3 ζ, o privire pătrunzătoare, dar nu strictă; părea și era într-adevăr mai blând decât sever, după vremea aceea. Citind scrisorile lui către Klen, vedem tandrețea unui soț și a unui tată, care, despărțit

fiind de soție și copii, se îndreaptă constant către ei în gânduri, explicate în cuvinte simple, dar inspirate doar de o inimă sensibilă (334).între cruzimea cumplită Și slăbiciunea vătămătoare. : i-a pedepsit pe nobili, iar cei mai apropiați ai săi, dar adesea iertați, și-a uitat vina. Intelegetul boier Beklemishev și-a meritat furia: îndepărtat de la Curte, s-a plâns de Marele Duce cu supărare nemodesta, a găsit vicii în el și a prezis nenorociri pentru Statul Beklemishev a fost judecat, condamnat pentru obrăznicie și executat de moarte pe râul Moscova, iar lui Dyak Fyodor Zharenny i s-a tăiat limba pentru cuvinte mincinoase care au jignit onoarea Suveranului (335). Atunci nu au deosebit cuvintele de bunici și au crezut că Suveranul, ca un pământesc

g. ib55. Doamne, poate pedepsi oamenii pentru cel mai rău,> este dezgustător! Se temeau de milă — în astfel de cazuri, în care persoana sfântă a Coroanei se putea umili în opinia oamenilor: se temeau că vinovăția eliberată nu va părea oamenilor ca o mică vină. - Marginea celor două nefericite victime ale politicii, nefericitul Mare „Prinț Dimitriya și Shemyakin, fiul eroului, Daniela Kholmskago, guvernatorii și boierul, Prințul Vasiliy, soțul suveranului, „. Nobilul Ddk, Dolmatov a avut aceeași soartă: numit la Ambasada împăratului Maximilian, nu a vrut să plece, scuzat de sărăcia lui: i-au poruncit să-și sigileze domr, - au găsit ruble de bani în Zooo și l-au pedepsit pe Dolmatov. ca criminal (536), Suveranul i-a iertat pe prințul Ivan Vorotynsky și Shuisky, - care s-au gândit să plece în Lituania - (ZZyakh Ivan "YurveVich Shigona, fiind în dizgrație de câțiva ani, a fost călătorit cu Marea Ducesă Sofia: ei glumesc că a căzut). din favoarea unei „legături secrete cu negustorul grec, Mark, care a fost condamnat la Moscova pentru o erezie periculoasă pentru Biserică. Cunoscând abilitățile și mintea extraordinară a lui George, Marele Duce i-a întors mila sa,

consultat cu el despre cele mai importante chestiuni, r' *555. iar pentru moto le-a ordonat oficialilor nobili să-și ducă omul nesănătos la palat pe un pelaj (338λ Omul glorios din Istoria Bisericii noastre, călugărul Maxim Grecul, a fost și el printre suferinții celebri, vinovați sau nevinovați ai acestui timp. Soarta lui este memorabil: să spunem împrejurările.

Vasily. chiar în primele zile ale afacerii lui <3

Maximus din Consiliu, examinând oogistshva, lăsată de grecul, care era părintele său, a văzut o mulțime de cărți spirituale grecești, adunate parțial de vechii mari duci, parțial aduse la Moscova de către Sofia și zăcând în praf, fara nici un folos. Voia să aibă o persoană care să le poată lua în considerare pe acestea și pe cele mai bune. dar jugul otoman a sugrumat toate rămăşiţele învăţăturii străvechi: întunericul şi ignoranţa dominau regiunile sultanului. În cele din urmă au aflat că în glorioasa Mănăstire a Bunei Vestiri, de pe Muntele Athos, sunt doi

Monahi, Savva și Maximus, teologi pricepuți în limbile greacă și slavonă. Primul, în epuizarea bătrâneții, nu putea suporta Far-

nicio călătorie în Rusia: al doilea a fost de acord să îndeplinească voința Patriarhului și a Marelui Duce. De fapt, a fost imposibil să găsești o persoană cea mai capabilă pentru munca prevăzută. Născut în Grecia, dar crescut în Europa de Vest educată, Maxim a studiat la Paris, Florența; a călătorit mult, a cunoscut limbi diferite, a avut cunoștințe extraordinare, dobândite în cele mai bune universități și în conversații cu oameni luminați. Vasile l-a primit cu o milă excelentă. Văzând biblioteca noastră, uimit Maxim a spus încântat: „Sire! toată Grecia nu are „azi asemenea bogăție, nici Italia, unde ^fanatismul latin s-a prefăcut în scrum „multe lucrări ale teologilor noștri, arse de compatrioții mei din barbari“ Mahomet ”ch339>. Marele Duce l-a ascultat cu cea mai vie plăcere și i-a încredințat biblioteca; iar grecul zelos, după ce a descris tot ce era încă necunoscut poporului slav, a tradus Psaltirea explicativă, la cererea Suveranului, cu ajutorul a trei moscoviți, Blasius, Dimitri și Mihail Medovartsov (Cho). Aprobată de Mitropolitul Varlaam și de întregul Sfat Spiritual, această carte importantă, după ce l-a glorificat pe Maxim, l-a făcut favoritul Marelui Voievod, astfel încât să nu se poată despărți de el și vorbea zilnic despre subiectele lui Vѣ-

ry. Grecul isteţ nu a fost orbit de această cinste: G. 'ZZZZ. mulțumită lui Vasile, a cerut convingător un concediu în liniștea Mănăstirii sale Athos și a spus: „Acolo voi lăuda numele tău; Voi spune semenilor mei pământeni că lumea „mai are un Împărat creștin, puternic și mare, care, dacă vrea Dumnezeu, ne poate elibera de tirania necredincioșilor /” Dar Vasili i-a răspuns cu noi semne de bunăvoință și l-a păstrat. timp de nouă ani la Moscova: timp folosit de Maxim pentru traduceri ale diferitelor cărți, pentru corectarea erorilor din traducerile vechi și pentru lucrări de salvare a sufletului, dintre care știm mai mult de o sută (34 "), Având acces liber la Marele Duce, a mijlocit uneori pentru nobilii lipsiți de mila suveranului și le-a returnat-o, spre nemulțumirea și invidia multor oameni, în special a clerului și a călugărilor deșarte ai mănăstirii lui Iosif, îndrăgiți de Marele Voievod (34”). Umilul Mitropolit Varlaam s-a gândit puțin la lucrurile pământești; dar urmașul lui Varlaamov, mândru Daniel, nu a întârziat să se declare dușman al unui străin. Ei au spus: „Cine este acest om” care îndrăznește să deformeze străvechiul sacral al cărților noastre bisericești și să îndepărteze dizgrația de la boieri?”* Unii au susținut că a fost un eretic; alţii l-au prezentat Marelui Duce ca pe un păgân rău, nerecunoscător

i535. nym, condamnând în secret afacerile Suveranului. Aceasta s-a întâmplat în momentul divorțului lui Vastliev de nefericita Solomonie: ei asigură că acest cuvios soț nu a lăudat-o cu adevărat; cel puţin găsim în creaţiile lui Maxim Cuvântul de a lăsa soţiile mincinoase „ale legiuiţilor tăi fără vină

(343) . Iubind să-i apere pe cei persecutați, îi primea pe ascuns în chilia sa și asculta uneori discursuri jignitoare pentru Suveran și Mitropolit. De exemplu: nefericitul boier, Ivan Beklemişev, plângându-i-se de irascibilitatea Marelui Voievod, a spus că Păstorii bisericeşti mai înainte vrednici i-au ferit pe Suverani de patimi şi nedreptate, dar că Moscova nu mai avea Mitropolit; că Daniel poartă doar numele și înfățișarea unui Păstor, fără să se gândească să fie un mentor al conștiinței și nici un patron al celor nevinovați; Chipo Maxim nu va fi eliberat niciodată din Rusia: căci Marele Duce și Mitropolitul se tem de indiscreția sa în țări străine, unde ar putea să-și anunțe slăbiciunile.

(344) . În cele din urmă, au știut să-l aducă pe suveran la totalul că i s-a poruncit să-l judece pe Maxim: l-au acuzat și au întemnițat mănăstirile tverene din Tver, fiind condamnate în tălmăciri mincinoase ale Sfintei Biserici: Chipo, după multele. contemporani, a fost calomnie,

ham Chudovskpm Arhimandritul Jo-g. x555. Noe, episcopul Vassian și mitropolitul Kolomnei (345\

În documentele de stat din acest timp, găsim Plângeri despre Great, acel popor nobil, nu un k.nya mulțumit. H iíe Vasile, l-au acuzat de tandrețe K' excesivă față de sine, față de sine, de lipsă de respect pentru sfat, de încăpățânare, nerăbdare de contradicții, în ciuda faptului că a hotărât toate lucrurile în numele lui. Boyarsky. „Ioan” — spuneau ei — —? — „nu folosea această expresie în ziare, ci asculta de bunăvoie contradicțiile și iubea pe cei curajoși; iar Vasily nu „cinstește pe bătrâni și face totul”, și încuiindu-se al treilea, la pat / „S-au plâns și de dragostea lui pentru noile obiceiuri aduse la Moscova de grecii Sophia, care, după ei, s-au amestecat. pământul rusesc 3 / Şi '). Dar toate astfel de acuzații ușoare, s-ar putea spune, demonstrând că Vasile nu era străin de slăbiciunile omenești obișnuite, infirmă afirmația Cronicilor despre natura lui naturală bună? După ce a câștigat dragostea generală a oamenilor, el, conform cuvintelor istoricului Ioviy, nu a făcut și ar trebui. gărzi militare în palat: pentru că cetățenii l-au slujit ca gărzi de corp credincioși C34?X

Marele Voievod, precum se spunea atunci, judeca „și vâsla pământul în fiecare dimineață până la Vasile, după prânz, după care nu se mai ocupa de afaceri (34*V; iubea liniștea rurală -

G. 1-53. Bine; a trăit vara la Ostrov, Vorobyov sau la Moscova pe câmpul Vorontsov până în toamnă (34e); a călătorit adesea în alte orașe-Vânătoare. doamnelor și pentru vânătoarea de câini, în Mozhaisk și Volok Lamsky; dar nici acolo nu a uitat Statul: a lucrat cu boierii si diacii Dumei; uneori primea Ambasadorii străinilor (35o \\ Baronul Herberstein descrie astfel vânătoarea Marelui Duce: „L-am văzut pe Suveran-“ dând în câmp; ne-am lăsat caii „și ne-am apropiat. El stătea pe un cal mândru. , într-un terlik bogat, într-un înalt, plosat cu pietre prețioase „o pălărie, cu pene de aur, care s-au dezbrăcat în vânt; un pumnal atârnat de șold” și două cuțite; la spate, sub talie, un bipel. . doi tineri prinți, „dintre care unul ținea un topor, celălalt un buzdugan sau un buzdugan; în jur de peste trei” sute de călăreți. „Înainte de seară au descălecat din cai; și-au așezat corturi în luncă. Suveranul, după ce și-a schimbat haine, s-au așezat în cortul lui pe scaune, Boierii sunau și vorbeau veseli cu ei despre detaliile prinderii reușite sau nereușite din acea zi.Servicii serveau gustări, vin și miere \ 35 <χ - Cei mai vechi prinți ai noștri, Vsevolod Eu, Monomakh și alții am iubit prinderea animalelor, dar Vasily a fost aproape primul care a început lsovoy ho-

ptu: pentru ruşii pe vremuri consideraţi câini Γ· «535. -animale necurate și le detestau (35g).

Curtea lui era magnifică. Vasiliy a fost inteligent-Dvor, a trăit numărul demnitarilor onago, adăugându-le Armor) Lovgikh, Kraigago și Rynd (353, Krangii era la fel ca acum Ober-Shenk; iar Rynda erau numiți scutieri, tineri oameni nobili, aleși pentru frumusețe, Față blândă de favoare, voi deveni un armonios: îmbrăcați într-o rochie albă de satin și înarmați cu mici topoare de argint, au mers în fața marelui prinț, când era poporul; stăteau la tron și s-au părut străinilor ca îngerii. al raiului;iar în campaniile militare, depozita suveranul.depărtându-se de el însuși, numeroși curteni, stătea mereu singur, la zid, lângă uși, sprijinindu-se pe toiagul său (354) - Vasile iubea fastul în toate celelalte adunări solemne, mai ales în primirea ambasadorilor străini.și puterea Marelui Duce, pentru aceasta, în ziua prezentării lor, toate magazinele au fost încuiate, toate lucrările și afacerile s-au oprit: cetățenii în cele mai bune haine s-au grăbit la Kremlin și i-au înconjurat zidurile. în mulțimi dese. Din cetățile din jur erau chemați nobili și copiii boierilor. Armata a stat în armă. oficiali

G, ţ555. în spatele oficialilor, unii mai notabile decât alții, au ieșit în întâmpinarea Ambasadorilor. Tăcere adâncă domnea în sala de așteptare plină de oameni. Suveranul stătea pe tron; (lângă el, pe perete, atârna o imagine; în fața lui, în dreapta., zăcea un kodlakh, cu toiagul stâng. Boierii stăteau pe bănci, în haine împânzite cu

perle, în mese mari, mari. pălării C * 55).Întâlnirile mare-ducale continuau uneori până chiar noaptea. În camera mare, mesele erau așezate pe mai multe rânduri. Pe lângă Suveran, le-au luat locul frații sau Mitropolitul; mai departe au fost tratați nobili și funcționari, printre care uneori simpli războinici, distinși prin merite. În mijloc, pe o masă înaltă, străluceau o sumedenie de vase de aur, castroane, căni etc. Primul fel de mâncare au fost întotdeauna lebede prăjite. Cărau cupe cu Malvasia și alte vinuri grecești. Merge? domnul, în semn de milă, a trimis el însuși mâncare unora: apoi s-au ridicat și s-au închinat înaintea lui; s-au ridicat și alții, din politețe față de ei: pentru care a fost nevoie să le mulțumim cu plecăciuni deosebite. Pentru a scurta timpul, oaspeții puteau vorbi liber între ei.Vasilii îi plăceau conversațiile vesele, decanii fără constrângere. Obișnuia să vorbească cu străinii. foarte afectuos la cina; i-au numit Monarhi mari; au dorit ca ei

obositi de drumul lung, s-au bucurat de r. >553. la Moscova cu odihnă și s-au adunat noi forțe pentru împingere înapoi; le-a oferit interogatori și așa mai departe. „Când noi” (scrie Francis da Collo, ambasadorul Maximilianov), dar * ne întorceam de la Kremlin, toate „străzile erau atât de strălucitoare încât noaptea“ părea să fie zi ”(3'L. - Peste cadouri, Trimiteți .zi de zi tot ce aveau nevoie se vindea din belsug, se considera o insulta daca cumpara ceva.Executorii judecatoresti se uitau in ochii lor raspunzand de cea mai mica nemultumire a acestor onorati oaspeti.

Vasile, la fel ca părintele său, Titlul *, a fost numit doar Marele Duce pentru Rusia, folosind următorul titlu în relațiile cu Puterile la plural: iy, Moscova, Novogorodsk, „Pskov, Smolensk, Tver, Yugorsk, Perm, Vyatsk , bulgară și altele; „Suveranul și Marele Duce de Novgorod al ținutului Nizovsky, și Cernigov și Riazan”, și Volotsky, și Rzhev, și Belsky, și Rostov, și Yaroslavl și Belozersk, și „Udorsky, și Obdorsky și Kondinsky și” alții „(557 \ Ioan a răspuns propunerii împăratului de a-i acorda demnitatea regală, după cum am văzut, cu mândrie; iar Vasile la aceeași propunere a Papei Le-

spre deosebire de care din cele mai vechi timpuri

încercat

G. i533. ea X nu a răspuns nici un cuvânt, fabulele Scriitorilor străini, au crezut că Marii Noștri Duci râvnesc titlul Regal.

'цi^ъ^p- În urma lui Ioan, Vasily în toate

bine pentru a atrage străini utili în Rusia.

Pe lângă oamenii pricepuți în afaceri militare, el a fost primul dintre marii duci care a avut medici germani la Curte. I-am menționat pe Lyuev și Theophilus: acesta din urmă a fost Lyubyanin, luat prizonier de Voevoda Saburov în Lshpv. Stăpânul Prusiei a mijlocit pentru libertatea sa; dar Marele Duce a spus că acest neamț tratează una din limbile nobililor noștri și ar trebui mai întâi să-și restabilească sănătatea, apoi să ceară concediu pe pământul lui (35>. Vrând sau nu, TheoPhilo a rămas la Moscova, unde era și un al treilea). medic celebru, grec de naștere, pe nume Marko, ai cărui soție și copii locuiau în Tsargrad, sultanul i-a scris marelui duce: „Lăsați-l pe Mark să meargă la" familia lui; a mers în Rusia numai pentru comerț; „dar Suveranul a răspuns: " Marko mă slujește de mult de bunăvoie și mi-a tratat „Vicarul" Novogorodsk; i-au trimis soția și copiii (359). Era mai ușor pentru străinii cu inteligență și talent să intre în Rusia atunci" decât să o părăsească.

Legile.

Vasily a emis multe legi pentru intern

v8; îmbunătățirea timpurie a statului, orașul izzz. care, împreună cu Codul tatălui său, a intrat în Sudebnikul țarului Ioan Vasilievici. De exemplu, acest Mare Duce a ordonat ca proprietarii din Tver, Obolensky, Belozersky și Ryazansky să nu-și vândă oip-chin-ul locuitorilor din alte regiuni; pentru ca moştenitorii oamenilor care au refuzat moşia mănăstirilor să nu o răscumpere, dacă testamentul nu le dă dreptul la această răscumpărare etc. (? 6 °. Carta de la Smolensk a ordonat guvernatorilor să dea toate reclamanții în flagrant, să-i elimine pe Yabednik și să-l elibereze imediat pe judecător, reprezentând cauțiune de încredere; permite orășenilor să taie pădurea din apropierea orașului fără a apărea ; interzice boierilor să înrobească oamenii liberi și să țină taverne; determină judecata onorariului, lumea, căsătoria, turma, măcelul și ne arată sistemul polisilabic, confuz, mărunt de venit de stat, inventat în secolele de ignoranță. ,, el. ordonat să aleagă există 4-8 Tslovalnikov sau Jurati, pentru ca acești oameni, demni de respect general, să judece la rândul lor toate cauzele cu Tyuns (56a).

G. 533 o instituţie înţeleaptă şi binefăcătoare pentru întreg Statul? Este posibil ca alți ruși să nu aibă încă o minte și o îndemânare destul de civică: au tăcut, iar Novogorodtsy, amintindu-și vremurile vechi, s-au plâns și au cerut, Autocrația nu a intervenit cu Suveranul, să ofere celor mai buni cetățeni participarea în justiție. lege. — Cronicarii îl laudă și pe Vasily pentru că a stabilit pacea și securitatea în Novy-gorod: acolo a stabilit un pază de foc și de noapte; a ordonat, ca la Moscova, să se închidă străzile seara cu praștii și a oprit complet furtul. Privați de un mod de a trăi prin furt și ticăloșie, ticăloșii s-au degradat sau s-au îndreptat către harnicie, au învățat meserii și au devenit oameni utili (363λ).

Clădiri. Sub cei șapte Mari Duci au fost construite patru cetăți importante cu ziduri de piatră: la Nijni Novgorod, Tula, Kolomna și Zaraysk: prima a fost construită de Peter Fryazin: este încă intactă. Koshira și Cernigov au fost fortificate doar cu un meter și turnuri de lemn. La Moscova, Fryazin Aleviz a suprapus șanțurile Kremlinului cu cărămizi și a săpat mai multe iazuri în suburbii (, 364). În Novgorod, devastat de incendii, oficialii Marelui Duce au măsurat străzile, piețele, rândurile pe modelul Moscovei (365λ - Din templele create de Vasily, Biserica Kremlinului există încă la Moscova

golful Sfântului Nicolae Gostunsky (pe acel loc Г· ι533· unde era unul de lemn) și Mănăstirea Devichiy, ctitorită în semn de recunoștință față de Atotputernicul pentru capturarea Smolenskului. Suveranul din propria sa vistierie a pus deoparte ruble Zooo pentru asta (aproximativ șaizeci de mii de actuale), cu excepția satelor palate și a satelor date acestei mănăstiri (ZK6). Principalul constructor al bisericii a fost atunci Fryazin Aleviz Nivy, după ce a finalizat templul Arhanghelului Mihail, Vasily (în anul) a transferat acolo sicriele strămoșilor săi și și-a desemnat un mormânt lângă părinte (3ii7). Catedrala Adormirea Maicii Domnului a fost (în anul 165) împodobită cu pictură, atât de priceput, spun cronicarii, încât Marele Voievod, Sfinții și Boierii, intrând în biserică, au spus: „vedem raiul.” Biserica Buna Vestire, legată. cu un nou palat magnific, unde Vasile s-a mutat în mai 15oÓ (36N

Istoria ecleziastică a statului bazilian-Biserică-vacanță, cu excepția ereziei imaginare a lui Maxim grecul LJYA în corectarea cărților sacre, nu vă puteți imagina multe cazuri memorabile. Multă vreme moaştele Mitropolitului Alexis, după spusele cronicarilor, vindecau bolnavii; dar în i5 (p Gogu au fost aprobate printr-un rit sacru în gloria lucrării miraculoase. Metro-

G. 1533. udat Varlaam spune Suveranului ca I * rie orbi, cu râvnă Sărutând cancerul lui Alexis, a văzut lumina. Tot clerul și un număr considerabil de oameni s-au adunat la sunetul clopotelor. Au fost anunțate miracole și dovezi ale acestora. Au cântat o slujbă de rugăciune peste mormântul sfânt: Marele Voievod, vărsând lacrimi de tandrețe, a fost primul care i s-a închinat și a lăudat mila Cerului, care în zilele domniei sale a deschis un al doilea izvor de har și mântuire pentru Moscova. . Această zi a fost sărbătorită cu strălucire, iar Sfântul Alexis, în opinia populară, a stat la egalitate cu vechiul Moscov Plăcut al lui Dumnezeu, Mitropolitul Petru (3t>g).

Nu mică ispita pentru cler și mireni a fost cearta de atunci a Arhiepiscopului de Novogorodsk, Serapion, cu Sfântul Iosif de Volotsk, deoarece acesta din urmă cu mănăstirea a fost amânat din biroul său la Mitropolie (37°). Marele Duce, înfuriat, l-a lipsit pe Serapion de Eparhie, iar pe Novogorodtsy, neavând un Sfânt de 17 ani, l-a întâlnit

în cele din urmă cu bucurie pe celebrul Macarie, fostul arhimandrit al Lujkovski, care, conform obiceiului străvechi, a fost numit la ei. ca Arhiepiscop. Cronicarul lor proslăvește această dată ca pe cel mai fericit pentru patria sa, unde, prin rugăciunile unui Păstor zelos, s-a așezat liniștea, însoțită de sănătatea oamenilor, belșug și

distracţie. Macarius a fost primul care a înființat orașul general ibzz. zhptelstbo în mănăstirile din Novogorodsk și, prin urmare, a înmulțit numărul de călugări de pretutindeni, dându-le o modalitate de a trăi nepăsător: pentru că înainte fiecare dintre ei avea propria gospodărie, combinată cu griji. Strict în supravegherea protopopiatului, i-a scos pe stareți din toate mănăstirile de femei și a dat stareţele călugărițelor; s-a remarcat și prin râvna pentru hula bisericii: a făcut la Sofia în locul unor uși regale dărăpănate, noi bogate și un amvon magnific; a pictat pereții, a reînnoit icoanele, printre care cele vechi erau grecești: Mântuitorul și Apostolii, Petru și Pavel, aranjați (cum spune cronica) din aur și argint. - În primii ani ai Arhiepiscopiei Makariev, pomeranii din Laponia, care locuiau lângă gura râului Niva și Kandalazhskaya Guba, au trimis bătrâni la Marele Duce, rugându-l să le dea profesori creștini; iar Suveranul i-a poruncit lui Macarie să trimită acolo pe Preotul Sofian cu Diaconul, care i-a luminat pe locuitori cu adevărul Evangheliei. Câțiva ani mai târziu, cei mai îndepărtați sălbatici, laponii Kola, și-au exprimat dorința de a fi botezați lui Macarie și i-au primit cu mare râvnă pe Preoți. Așa că rușii, din cele mai vechi timpuri până în cele mai recente, au plantat Credința Mântuitorului fără a folosi

nici cea mai mică constrângere. Dar acești oameni pe jumătate sălbatici, care credeau deja în Hristos, țineau încă vechile obiceiuri: la Pyatina Votskaya, la Izher, lângă Ivanyagorod, Yama, Koporye, Ladoga, Neva, la Kayaniya și Laponia, pe un spațiu de o mie de mile sau mai mult, oamenii încă adora soarele, luna, stelele, lacurile, izvoarele, râurile, pădurile, pietrele, munții; avea preoti numiti Arbu-y, si umbland in biserica crestina, nici nu si-a schimbat idolii. Macarie, cu permisiunea Suveranului, l-a trimis acolo pe istetul Călugăr, Ilie, cu o scrisoare instructive către locuitori, care, asigurându-l de zelul lor pentru creștinism, au spus că nu îndrăznesc să se atingă de idolii lor, păziți de duhuri cumplite. . Ilie a dat foc pădurilor sacre imaginare, a aruncat idolii în apă, a surprins oamenii și, propovăduind Cuvântul lui Dumnezeu, a avut încredere în triumful creștinismului. Cronicarul* spune că pruncii de cinci ani l-au ajutat pe acest virtuos Monah să zdrobească rugăciunile idolatrilor (i3?1). - Să observăm că nu numai Chud, ci chiar și rușii înșiși în secolul al XVI-lea încă urmau cu sârguință unele Obiceiuri păgâne. Locuitorii din regiunea Pskov au sărbătorit pe 24 iunie Ziua Kupala: au adunat ierburi

în deșerturi și păduri de stejari cu niște rituri superstițioase, iar noaptea s-au distrat, au bătut tamburine, au cântat sope-

iô3 lyakh, on - bipuri; tinere neveste, fete D au dansat, îmbrățișate cu tineri, uitând de rușine și de castitate: despre care zelosul Tsgumen al Mănăstirii Eleazar, bătrânul PamFI & , a scris cu reproș viceregelui și demnitarilor din Pskov în anul 5o5 (372). Asuprit de jugul necredincioșilor și de sărăcie, Dukhoven este aici, grec, ca și înainte, căutând mângâiere și binecuvântări în Rusia. Drtsipangp Patriarhul Theolishn al altei Poloni (în ι5ιδ) ne-a trimis pe Mitropolitul Grigorie de Yanin cu călugării din Athos să-l compătimească pe Marele Duce, descriindu-i starea tristă. Binecuvântând virtutea creștină a rușilor, aceștia au părăsit Moscova. daruri bogate. Fiind în prietenie cu sultanul, însuși Suveranul a trimis pomană în Grecia împreună cu funcționarii săi (373).

Sub Vasile (în i509) a fost biserică. Catedrala din Rusia lituaniană, din Vilna: clerul nostru nu a avut niciun rol în ea. Mitropolitul Iosif al Kievului împreună cu șapte Episcopi au stabilit acolo legi foarte stricte pentru moralitatea Preoților, luând măsuri pentru ca autoritățile temporale să nu se amestece în drepturile Spiritualului. Mărturisesc actele acestui memorabil Sinod că Biserica Greacă era folosită atunci în Lituania? libertate, independență și a fost fidel regulilor fundamentale ale Ortodoxiei (374).

Biblioteca „Runivers1”

*7 Statalitatea lui Vasil'ev a suferit probleme fizice considerabile de la 5o/ la 5o iod. ferocitate-'

"d4

Diverse - dezastre. RUSIA

sgpviya:

a existat un ulcer cu fier în Novgorod și într-o toamnă au fost îngropați acolo 5.000 de oameni; în iarna lui 15/2, în multe regiuni, oamenii au murit de tuse; in i5ùi si 155g. În anul a fost o ciumă groaznică la Pskov, din care au fugit toți funcționarii statului și care, irò la cunoștința Cronicirilor, a fost învinsă prin folosirea apei sfințite trimise de Arhiepiscopul Macarie, Marele Voievod și Mitropolitul. În același timp, mai mult de o duzină de locuitori ai acneei oms au murit în Novgorod .

secete extreme: ei scriu că în vara anului 1525, timp de aproximativ patru săptămâni, soarele și luna nu au apărut pe Yeb. din cauza ceață deasă; că în anul 1533 focul iadului IUNIE ÎNAINTE DE Septembrie nu a

aruncat nici măcar o picătură de ploaie pe pământ; Ce este mai mult. iar cheile s-au uscat.Pădurile au ars: soarele era întunecat, purpuriu, ascuns cu două ore înainte de a apune; oamenii Ziua nu se recunoşteau pe faţă şi se sufocau Din duhoarea de fum; călătorii, înotătorii nu au văzut drumul .; păsările nu au putut să se înalțe în văzduh (37c \ Dimpotrivă, vara anului 1518 'de vreo cinci săptămâni au fost necontenit ploi abundente: râuri.

cu rugăciuni a încercat să ispăşească cerul: Curtea şi oamenii au postit (¿Tí). - Eșecul general al recoltei în 15/2 a produs un cost ridicat nemaiauzit: săracii mureau de foame (3?8). În perioada 15-5 septembrie, Moscova avea o lipsă de pâine: era imposibil să cumperi un sfert de secară. În 1555, tot ce era comestibil era vândut acolo cu de zece ori mai mult decât obișnuit (g-79). - Cronicarii se plâng de incendii frecvente (învinovățind înființarea fabricilor de praf de pușcă la Moscova, Pskov, în special Novgorod, unde (în lá cam anul) cele mai multe camere de piatră s-au dezintegrat din forța focului și au ars 53/4 de oameni (38e) . - Apariția a trei comete ъ (din i55i până în 1533) în toată Rusia a îngrozit oamenii C58 '),

După ce am descris faptele și cazurile din acest timp, ne amintim de Marele Cititor că, fiind cea mai bună amintire pentru Rusia prin prudența Consiliului său SIA1eyy, este glorioasă în analele Europei, în primul rând, printr-o colecție rară de purtători de coroană. celebru pentru faptele și caracterul lor și, în al doilea rând, o importantă transformare a Bisericii. Nu multe secole se laudă cu suverani moderni precum Maximilian, Carol al V-lea, Ludovic al XII-lea, Francisc I, Selim, Soliman, Henryk VS, Gustav Vasa: la ei putem adăuga atât Papa Leon al X-lea, cât și inamicul nostru, Sigismund. Toate

*

Ei; -in spate. cu excepția englezei și francezei: Kings, erau în relații cu Vasily, demnul lor contemporan; toată lumea avea o minte și talente, eu sunt diferit. Europa fericita? Vedem, ca de obicei, dragostea nestăpânită de putere, invidie, intrigi, bătălii și dezastre: căci asupra teatrului lumii acționează nu numai mintea, ci mintea și pasiunile. Îngrozită de puterea Imperiului Otoman, încântată de lupta Franței cu forțele Spaniei și Austriei, Europa a fost în același timp șocată de rebeliunea Bisericii, care a devenit curând una de stat. Deja puterea spirituală sau puterea papală, înnegrită de multe abuzuri, slăbise de mult în Occident. Puterile, dar a persistat în pretențiile

ei mândre și nu a vrut să se îndrepte către adevăratul Spirit al creștinismului, contrar succeselor iluminismului. A apărut sărmanul călugăr, Martin Luther, care, aruncându-și hainele monahale și ținând în mână Evanghelia, a îndrăznit să-l numească pe Papa Antihrist: l-a condamnat pentru înșelăciune, pentru lăcomie, pentru denaturarea Sfântului și nu Privire. la jurămintele Bisericii, Sinoadele și mânia Carol al V-lea, a întemeiat o nouă Credință, deși tot pe învățătura Evangheliei, dar cu respingerea multor rituri importante, semnificative introduse chiar la începutul creștinismului și fără îndoială utile: pentru

oamenii nu au doar o minte, ci și o minte. După ce a dezvăluit slujba divină, lipsind-o de solemnitatea ei, și parcă „închizând cerul pentru gândire, unde privirea și spiritul celor care se roagă, se repezi din măreție-.pro * · comportament; au arătat și mai multă ură față de iRome_mu decât zelul față de Sion; referindu-se numai la Hristos și Apostoli, nu i-a imitat cu blândețe: supunând Dogmele Bisericii judecății minții, vorbea limba ramurilor și puterea în multe țări. În Germania, în j-triourile Regatelor Nordice, în fostele posesiuni ale Ordinului German și în Livonia, el însuși „reprezenta persoana șefului Bisericii; • Obligat de triumful său nu la fanatismul poporului, ci la calculele pământești ale Dregătorilor: ținând numele de Creștin și Sfântul Evanghelie, cu o nouă mărturisire, au răsturnat jugul dependenței de Rtsma mândră, pretențioasă, lacomă; au adăugat la veniturile lor tribut și îndatoriri ale Bisericii și în treburile conștiinței lor nu se mai puteau teme de interdicția spirituală. Mulți interpreți ai evenimentelor mondiale vorbesc despre credința luterană. ce zici de marele bine pentru omenire:

G. ibzz. ea a contribuit incontestabil la succesul Iluminismului și la o justiție mai bună asociată acestora; dar primele urme ale ei au fost vărsarea de sânge și sectele yoѣ ale creștinilor, uneori dăunătoare guvernelor „smykh” și liniștea civilului (38a)# ru: a părăsit Confesiunea Romană și a devenit șeful comuniunii anglicane, legarea unui nod krei-kim cu beneficiul puterii regale; și dându-și voința de a-și satisface voluptatea ttìyfc-a cu o schimbare; Într-un cuvânt, dacă dușmanii Bisericii Latine au învinovățit-o pe bună dreptate pentru infidelitatea față de adevăratul creștinism, atunci catolicii au urlit de conștiință MъtLy Wijpte-i în ipocrizie; În înșelăciune Și ѣѣ fărădelege.

Această schimbare importantă a vy Tsarkoyaya s-a ascuns de atenția yaiyikhh-ului modern Bogoslovov: x> a fost discutat la Moscova, iar Maxim grecesc a scris Cuvântul despre Lupier în 0% grgsugd, fără a lăuda pe MipcKáPentru pofta de putere a lui Papa , condamnând cu strictețe dă veste în Lege, inspirată de patimile omului (585\

»99

CAPITOLUL IV.

Statul Rusiei.

G, i46ü - i533.

Board, BoAsvo. Justiție · Comerț · Bani. Drumuri și drumuri. Moscova. Stsoy * cusătură și obiceiuri. Nunta Marelui Duce. Ambasador de intrare. Străinii. Slovestosit'. Izvestiya 'r Bqc-shok * La nord de Rusia.

----'   ——

La acea vreme, patria noastră era hack „dat zdodzd with whit”, deschis de „Princess ZDfiey” pentru constructorii Puterilor Europene. Pe vremuri, cu ea, ambasadori imi doresc bine, veinikii sunt la Moscova, cu curiozitate

stvom a observat proprietățile fizice și nraVeptvSyg vyya ale pământului, obiceiurile Curții și ale oamenilor; și-au notat notițele și le-au dat ruble la Cărți, astfel încât deja în prima jumătate a secolului al XVI-lea statul și cea mai veche istorie a Rusiei erau cunoscute în Germania și în Pschaliya. Koniparini, Pavel Ioviy, Fray.-arkzh yes-4£ollo, în special GerberiYaiein, le -ai oferi contemporanilor tăi o clară, udvg „veche de ani care se plânge despre noul Der#” -

nЬ, care i-a atras brusc pe Shiiya-țție din patria lor.

Nimic nu i-a surprins atât de mult pe străini ca ¿^a, Bav'

apo

Autocrația suveranului Rusiei și ușurința mijloacelor folosite de acesta pentru a gestiona pământul. , ¡ „El va spune, , și gata / 4 spune baronul Gerbershshein: „viața, bogăția oamenilor, lumești și spirituali, nobili și cetățeni, depinde complet de voința lui”. Nu există nicio contradicție și totul este corect, ca în treburile Zeității: căci rușii sunt siguri că Marele Duce este întruparea voinței Cerului. Obișnuit, sdovo „ih: deci este plăcut lui Dumnezeu și Suveranului? știe „Dumnezeu și Suveran. Zelul acestor oameni este de necrezut. L-am văzut pe unul dintre distinșii „MARI PRINCIPI OFICIAL”; fostul „Io.lom în Spania, un bătrân cu părul cărunt; ko-“shorpi, ne-am întâlnit la intrarea în. Mb-,, squam, călare călare,. Furios, a fugit „ca un tânăr; nu grindină - daek „de pe chipul lui. Când i-a exprimat surprinderea, a spus cu voce tare: ahh, Gos do*· ^dpn. Baron!■ Îl slujim pe Suveran, nu după al tău! Nu. Știu dacă proprietatea poporului este necesară pentru Rusia a unor astfel de autocrați, ;,etzli,,.Autocrații au dat poporului o astfel de „proprietate*” (384). Doi suverani, Ioan și Vasily, au știut să hotărască pentru totdeauna soarta consiliului nostru și să facă din

Autocrație, parcă, o proprietate indispensabilă a Rusiei, singura carte a statului, singura

soi

de bază? integralitatea, puterea, prosperitatea ei. - Această putere nelimitată a Monarhilor li s-a părut străinilor: Tiranică: ei în judecata lor frivolă au uitat că Ty/mmtYa este doar un abuz al Autocrației, apărând în Republici când cetățenii sau demnitari puternici opresc societatea. Autocrația nu este absența legilor: căci acolo unde există datoria, există lege și nimeni nu s-a îndoit vreodată de datoria Monarhilor de a păzi fericirea poporului.

.Acești observatori străini spun, „v

Armata pe care Prințul Vedic, fiind pentru supuși imaginea lui Kezhestva, depășind pe toți ceilalți purtători de coroană - în putere morală, nu a fost inferioară niciunuia dintre Ei și în forțele militare, având trei sute de mii de copii boieri și șaizeci. mii de războinici rurali, dintre care sunt păstrați adică nu a costat nimic sau puțin: pentru fiecare Fiu Boier, înzestrat. de la Trezorerie pe uscat, slujiți fără plată, la cei mai săraci dintre ei și pe lângă soldații de infanterie lituanieni sau germani, în număr de mai puțin de două mii. Cavaleria constituia forța principală; infanteriei nu puteau opera cu succes în stepe împotriva dușmanilor cavaleriei. Armele erau un arc, săgeți, un topor / un bip, un pumnal lung, uneori o sabie, o suliță. Celebrul avea zale, curmale, pieptar

umkp, căști. Tunurile nu erau considerate foarte necesare la zero: turnate de artiștii Ishdliyansky pentru a proteja și asedia orașele, ei stăteau nemișcați în Kremlin pe mâini, În bishvah-uri ne bazam mai mult pe putere decât pe artă; de obicei, ei încercau să rămână în spatele liniilor inamice, să-l înconjoare, să acționeze în general de la distanță, nu în lupta corp la corp; iar când atacau, apoi cu o dorință teribilă, dar nu pentru mult timp. „Ei”, scrie Herbershshein, „în atacurile lor rapide, parcă, spun inamicului: bi? I, yazi Jftta silt lo-I într-un cămin și într-un război, popoarele diferă în mod surprinzător între ele. „Tătarul, răsturnat de pe cal, pătat de negru, sânge, lipsit de arme, tot nu intră în captivitate: își flutură brațele, împinge cu asta, „își roșește dinții. Turcul, văzându-și slăbiciunea, „sprâncenează sabia și MOASHP învingătorului despre 4doa * inimi. Urmărire după Ruhr: el este deja ¡duzhaëig să se apere în zbor; dar nu ceri niciodată milă. Kilm, dă-l jos: el este tăcut și jadeny, ^
- Scutind Iyu dsp și distrugând grav proiectilul despre Unshooter, rareori am luat orașe prin atac, în speranța de a epuiza locuitorii cu un asediu pe termen lung și înfometare. Ei campau de obicei de-a lungul râului; nu departe de pădure, într-o pungă de natură. Unii oficiali aveau nume; valurile şi-au construit colibe din nuiele şi

le-au acoperit cu pâsle false, în spatele scutului din. ploaie. Aproape că nu era nici un vagon și cărau tot ce aveau nevoie pe cai de pachet. Fiecare războinic a luat cu el într-o campanie câteva Fushpors de fulgi de ovăz, șuncă, sare, piper; oficialii înșiși nu cunoșteau „nici o Mâncare, cu excepția voievozilor, care uneori le dădeau mese delicioase. Familia Idlky avea propriii lor muzicieni sau trompetiști. Bannerele Marelui Duce îl înfățișau pe Iisus Nadin, oprind soarele. - În regimentul KDyg-dom, demnitari speciali notau numele celor curajoși și lași, adică primul pentru favorurile Suveranului și premiile, iar alții pentru puținul lui sau bunăstarea socială. -4-Tinerii se pregăteau de obicei pentru serviciu prin jocuri eroice: ieșeau în câmpul 5, împușcau într-o țintă.

Lăudând claritatea și simplitatea dreptului napghykh la justiție. nou bine „noroc, am avut nevoie de yy vdie * interpreți - nu în zhryapchik - né mai puțin lăudând dragostea lui Vasiliev * b cnpaíe & lWBV-sggi - străinii au observat odpakozhѢ, tineri bogați mai rar decât s-au dovedit săracii la Nu innovivv în litigii ^ sau judecător ns Mi-a fost frică, nu mi-a fost rușine de curba denshzh -DuyKhZh în deciziile mele-iyah. Odată ^otitfcM Va> la forța că judecătorul de la Moscova, după ce a luat banii despre vsivcl și cu oshz&yapiika, ObiyaZhi "" wow,

yut despre el..· mult ..mai puțin. Marele Duce a sunat, k. tu însuți.- Judecă.'nu. s-a închis și cu un aer de nevinovat a răspuns: „Domnule! Întotdeauna cred că e mai bine pentru un bogat decât pentru un sărac'4, înțelegând > că primul are mai puțină nevoie de înșelăciune și, într-un străin. Vasili a zâmbit - și - lacomul a rămas, cel puțin, fără.grea pedeapsă. - Jle doar legislativ,. Dar- . iar puterea judecătorească, ca în cea mai profundă antichitate, aparținea numai Suveranului: toți ceilalți judecători erau doar avocații săi temporari și extraordinari, de la Veliko *· ktszhesktskh, Duma Sovetnikov până la Tiunov, rural. .rie suverană: rar distrusă; sentințele lor. Nu puteau lua viata.; nici ţăran, nici: sclav, sau iobag. Mirskaya vl assch. ¿ pedepsit-, di l Dukhovnyh, Uneori Mitropolitul, i; se plângea de judecătorii penali care i-au condamnat pe preoți la bici și k. spânzurătoare; Judecătorii jură: „Noi nu executăm preoți, ci” ticăloși, conform vechii hărți a „părinților noștri.” - * -. de vină pentru atrocitățile lor; vacile au fost bătute du pyatam; tâlharii au fost picurați „de sus, gât. iar pe tot corpul apei cele mai reci si s-au batut ace de tricotat si cuie de lemn.(386).Obisnuinta groaznica, dat *

■ ce ne dă jugul tătar, împreună cu biciul, şi toate execuţiile trupeşti, dureroase.

Comerțul din acest timp era într-o stare înfloritoare. Ne-au adus argint în lingouri, pânză, aur țesut, aramă, oglinzi, cuțite, ace, poșete, - menghină; din Asia mătase g-țesătură, brocart, kuersh, perle - pietre prețioase; din TVA erau exportate în pământul german - blănuri, piele, ceară; în Lituania, iar în Turcia, blănuri și colți de morsă; in Tataria eu şa, -căpăstru, -. pânze, pânză, haine, piele, în schimbul cailor asiatici. Armele și fierul nu au fost produse din Rusia. Au mers la Moscova. negustori „polonezi” și lituanieni; Danez,. suedeză și germană au făcut comerț în Novy-Gorod; Asiatic și turcesc pe Mologa, unde a existat înainte orașul Kholopiy și unde era atunci o singură biserică. Este încă corect? era faimos pentru nobilul ei eu. Străinii erau obligați să-și arate bunurile la Moscova Marelui Duce: el își alegea ceea ce dorea. plăcut; a plătit bani și a lăsat să fie vândut restul. Poțiuni picante, țesături de mătase - și multe alte lucruri erau ieftine la noi, în comparație cu prețul, în Germania, Cele mai bune - blănurile veneau din țara Pechora și Siberia. Uneori plăteau pentru sable .. 20 și Zo. Florinov auriu, pentru o vulpe neagră (menționat

apă

„IreblYae^i^to ya Boyarsky Hats) cincisprezece. Besma era respectat de cei * castori: cu ei cuseau rochii de curte. Blanurile de lup erau scumpe, râșii erau ieftini. O hermină costa trei sau patru, o veveriță două sau mai puțin. - Din mărfurile importate și exportate, au luat taxe de trezorerie, șapte bani din rublă; iar pentru ceara patru bani de la yuda peste pretul ei. Rusia era considerată în Europa a fi țara celei mai abundente miere sălbatică și de stup sălbatic. - Mănăstirea Treimii din regiunea Smolensk, pe malul Niprului, a fost principalul refugiu pentru Kuiții lituanieni: locuiau în hoteluri și încărcau mărfuri pe care le cumpărau în Rusia pentru a fi expediate pe pământul lor. - Unele locuri erau deosebit de renumite pentru produsele lor pentru comerțul intern: de exemplu, lemnul Kaluga, mâncărurile frumoase, peștele delicios Murom, heringul Pereslavl și chiar mai mult Solovki, unde se aflau cele mai bune saline. - Multe râuri navigabile au facilitat transportul mărfurilor; dar Rusia nu avea încă mări, cu excepţia Oceanului de Nord, de care se învecina cu miezul nopţii, deşerturile reci. Uneori, nave mici navigau de la gura Dvinei de-a lungul Mării Albe, pe lângă Nasul Sfânt, Șapte Insule și Laponia Suedeză până în Norvegia și Danemarca. Pe această cale, ambasadorul danez se întorcea de la Moscova în Nor-

gp>7

vegiyu cu igolmachemul nostru Istoma. Un alt interpret, pe nume Vlasiy, a navigat de-a lungul Sukhona, Sud și Dvina până la Marea Albă, pentru a merge de acolo la Copenhaga. Această călătorie a fost considerată foarte periculoasă și dificilă: negustorii scandinavi nu au îndrăznit să-i încredințeze mărfurile și au păstrat la Novgorod. - Este curios de știut că rușii aveau deja informații despre China atunci și s-au gândit că este posibil să ajungă pe țărmurile acestui îndepărtat Imperiu (ZY?) de lângă Oceanul de Nord.

Fecioare de argint și aramă au circulat în Rusia, bani: Moscova, Tver, Pskov, Novogorod; -argintul a fost considerat 200 în ruble (care costa două chervoneți), iar cuprul Lul 1200 în grivne. Banii din Novogorodsk aveau aproape dublu valoare: erau doar 40 în ruble. Pe aceste monede, Marele Duce era înfățișat stând în fotolii și o altă persoană plecând capul în fața lui; pe capul Pskov într-o coroană; pe grădinile Moscovei cu sabia: cele noi erau la jumătate din prețul celor vechi. Au circulat doar bani străini din aur: chervoneți maghiari, guldeni romani și monede livoniene, al căror preț s-a modificat. - Fiecare piesă de argint a fost bătută Și a emis o monedă: Guvernul a urmărit ca acești bani să nu înșele „greutatea și puritatea metalului. Suveran

Ke a interzis exportul de monede din Rusia, cu toate acestea, a vrut să facem schimb de mărfuri doar cu străinii, și nu să le cumpărăm cu bani. - In loc de suta curenta, contul de tranzactionare obisnuit era patruzeci si nouazeci, ziceau: patruzeci, doi patruzeci, sau nouazeci, doi nouazeci 088)} si. alte

Succesul comerțului a înmulțit din ce în ce mai mult venitul suveranului.Contemporanii laudă bogăția și cumpătarea lui Vasily. Berezhli - Tezaurul lui principal a fost păstrat la Belozer Goeuda. ύ în Vologda, ca în cel mai sigur și preot. locuri accesibile inamicului, înconjurate de păduri și mlaștini impracticabile (389). „Este surprinzător”, scriu străinii, „că Marele Duce este bogat? el „nu dă bani nici armatei, nici ambasadorilor” și chiar ia de la ei că scot „lucruri prețioase din țări străine: așa că” prințul Yaroslavsky, întors din Spania, a dat vistieriei toate lanțurile grele de aur, coliere, țesături bogate, vase de argint oferite lui de împăratul și Ferdinand al Austriei. „Acești oameni nu se plâng, spunând: Marele „Prinț este lângă tine, Marele Duce va recompensa 09 °).” Fără îndoială, Ioan și Vasily erau bogați că nu dădeau armatei salarii de argint (căci moșiile erau valorează argint) și Nu cele pe care le-au luat uneori Ambasadorii au lucruri care îți plac foarte mult

yao9 du-te; dar frugalitate înțeleaptă, considerație exactă a întreprinderilor cu metode de stat, o rezervă în caz de nevoie: o regulă importantă pentru bunăstarea Puterilor. Carol al V-lea, cu comorile Lumii Noi, de multe ori nu avea bani, iar Marii Noștri Duci se puteau lăuda cu avere, cheltuind mai puțin decât primind.

În ciuda activității comerciale, Rusia li s-a părut călătorilor că citește puțin? * populate în comparație cu alte țări europene: reședință rară, stepe, păduri dese, drumuri subțiri, pustii, solitare mărturiseau că această Putere era încă nouă în educația civilă. Vorbind cu groază despre alunecările noastre de noroi, podurile în descompunere, pericolele, inconvenientele de-a lungul drumului, străinii laudă funcționalitatea și viteza corespondenței noastre: au sosit din Novgorod la Moscova în 72 de ore, plătind 6 bani pentru 20 de mile. În gropile înființate erau mulți cai: cine cerea zece sau

doisprezece era adus patruzeci sau cincizeci. Oameni obosiți au fost aruncați pe drum; au luat proaspete în primul sat sau de la trecători (Ln).

Cu cât mai aproape de capitală, cu atât mai mult Moscova, lenea și oamenii întâlneau ochii călătorul. Totul a prins viață: pe drum, căruțe, în jurul câmpurilor frecvente, pajiști,

a oferit o imagine a activității umane. Moscova nemărginită s-a înălțat maiestuos pe câmpie cu cupolele strălucitoare ale nenumăratelor sale biserici, cu turnuri frumoase, cu ziduri albe ale Kremlinului, cu case rare de piatră înconjurate de o grămadă întunecată de clădiri din lemn, printre grădini verzi și crânci. Mănăstirile din jur păreau niște orașe mici, fermecătoare. În aşezări locuiau fierari şi alţi meşteşugari care, prin folosirea neîncetată a focului, puteau fi periculoşi în cartier: stabiliţi pe o suprafaţă mare, semănau pâine şi tundeau iarbă în faţa caselor, pe ambele părţi ale străzii. Numai Kremlinul era considerat un oraș: toate celelalte părți ale Moscovei, deja foarte extinse, erau numite suburbii, deoarece nu aveau nicio fortificație, cu excepția praștilor. Pe malul abrupt al Yauza erau multe mori. Neglinnaya, fiind îndiguită, a fost asemănată cu un lac și a umplut șanțul Kremlinului cu apă. Unele dintre străzi erau înguste și murdare; dar grădinile purificau aerul peste tot, astfel încât la Moscova nu cunoșteau nicio boală contagioasă, cu excepția alergenilor. În anul 52, după cum se spune, erau în el 4 ', Soo case, calculate prin decret al Marelui Voievod; și câți locuitori, nu se știe: dar se poate presupune că sunt mult mai mult decât ıoo, ooo. Въ

Kremlinul, pe diferite „străzi, în case uriașe de lemn (între multe, parțial și biserici de lemn) locuiau cei mai distinși oameni, Mitropolitul, Prinții, Boierii. zidul, a sedus privirile nu de frumusețea prăvăliilor, ci prin bogăția de mărfuri, asiatice și europene.Iarna, pâinea, carnea, lemnele de foc, cherestea, fânul, se vindeau de obicei pe râul Moscova, în magazine sau în colibe (392>.

Proprietățile noastre li s-au părut observatorilor atât subțiri de natură, cât și dragi, mai ales curioși și zhdansky. ciudat. Kosciarini scrie că Mo-Squites se înghesuie de dimineața până după-amiaza în piețe, în piețe și încheie ziua în case de băut: se uită, fac zgomot, dar nu fac nimic. Herberschein, dimpotrivă, a fost surprins să-i vadă lucrând de sărbători. B în zilele lucrătoare le era interzis să bea; unii războinici străini, care îl slujeau pe Suveran pentru bani, aveau dreptul să fie necumpătați în folosirea alcoolului: de ce așezarea de dincolo de râul Moscova, unde locuiau, se numea Naleyikazhp, din cuvântul pour *. Marele Duce Vasily, temându-se de acțiunile unui Exemplu rău, nu a permis supușilor săi să trăiască cu ei. La fiecare

praștie pe străzi era un paznic: nimeni nu îndrăznea să meargă noaptea fără special

*

niciun motiv important și fără Lantern. Tăcerea domnea în oraș. Ei au observat că rușii nu sunt răi, nici certatori, ticăloși, ci sunt predispuși (în special moscoviții) la înșelăciune în comerț. Ei au glorificat onoarea străveche, știți pe Novogorodtsev și pe Pskoviți, care atunci au început deja să se schimbe în caracter. Proverbul: a vinde mărfuri față în față, a servit ca charter în clasa negustorului. Lăcomia nu era considerată o rușine: cămătarii luau de obicei în 100 și încă se lăudau cu moderație: .căci în vremuri străvechi, datornicii ne plăteau Do în 100 (ED. - „Sclavia, incompatibilă cu „nobilimea” spirituală, era” (după Gerberstein).) „obișnuit în Rusia: pentru chiar și cei mai mulți” Nobili erau numiți khololi ai Suveranului; „dar numele nu este un lucru: înfățișa doar devotamentul nelimitat al rușilor față de Monarh; și, de fapt, oamenii se bucurau de libertate civilă. Singurii iobagi, fie domestici, fie rurali, erau sclavi, urmasii unor oameni care au fost cumparati, prizonieri de razboi, privati de libertate prin lege (394).au o viata care nu raspunde nimanui.Dar in acest timp -- sau in Secolul al XVI-lea - există deja unul

puterea spontană l-a executat pe iobag prin moarte, în consecință deja un geloaic, deja un cetățean ocrotit de lege (395). Aici vedem succesul moralității și funcționarea celor mai bune concepte civile. În general, soarta acestor resurse naturale nu li s-a părut dificilă: căci mulți dintre ei, eliberați conform testamentelor spirituale, au căutat imediat noi stăpâni pentru ei înșiși și au mers la ei în robie sau într-o nouă cetate, nu ca să poată putea. nu găsesc un mod de a trăi după munca lor (pentru un bun zilier la Moscova a muncit de dimineața până seara pentru doi bani, sau aproximativ douăzeci de copeici astăzi), ci pentru faptul că le-a plăcut serviciul de lumină acasă și nepăsarea: tatăl sclav. nu-i păsa de o familie numeroasă, nu se temea nici de bătrânețe, nici de boală. Căci-" calul a tăcut despre slujba Domnului: opinia generală le prescriea filantropie și dreptate; tiranul era aborat ca un cetățean dezonorant; niciunul dintre oamenii liberi nu voia să-l slujească; Numele lui a fost certat în pătrate (39θ). Mult mai nefericită decât servilismul era starea fermierilor liberi, care, închiriind pământ pe moșii sau în patrimoniul Nobililor, erau obligați să lucreze pentru ei deasupra scaunelor omului, nu puteau lucra singuri două zile pe săptămână (397), a trecut altor proprietari.

tsam și au fost înșelați în speranța unui lot mai bun; căci domnii sau proprietarii temporari, lacomi, nu i-au cruțat nicăieri, nu i-au salvat pentru viitor. Suveranul ar fi putut să le dea stepele, dar nu voia ca moșiile să nu fie goale, iar acest tip numeros de oameni, îmbogățindu-i pe alții, pur și simplu nu au murit de foame: un bătrân, fără adăpost din tinerețe, care și-a epuizat. forțe vitale în munca unui mercenar, la ușă sicriul nu știa unde avea să-i fie mormântul. Sărăcia generează dispreț: pe vremuri îi spuneam fermierilor smerds. în secolul al XII-lea, țăranii, adică creștinii, dar într-un sens rău, barbar: pentru tiranii noștri de lungă durată, Batu Mogols, i-au denigrat pe ruși cu acest nume. - Este probabil ca mulți fermieri să fi intrat apoi în robia nobililor; cel puțin știm că mulți tați și-au vândut copiii fără o modalitate de a se hrăni. Fiul putea fi vândut de mai multe ori de tatăl său; dar pentru a patra oară eliberat de stăpân în libertate, el depindea deja doar de el însuși.

Aici apare o întrebare curioasă: nu a existat vreodată un țăran de afaceri în Rusia?, cel puțin, nu știm când au fost. Vedem că Prinții, Boierii, războinicii și negustorii - adică locuitorii orașului - de la început

pământuri, le-au închiriat țăranilor liberi. Fiecare regiune aparținea orașului; toate ţinuturile sale erau considerate, parcă, proprietatea legală a locuitorilor săi, vechii domni ai Rusiei, care probabil au cumpărat acest drept cu sabia, într-o vreme la care cronicile şi legendele nu urcă. Dar țăranii, plătind tribut sau cotizații angajaților, aveau libertatea proprietății personale și mobile.

Nu numai boierii nobili, ci și cei mai simpli, bieții nobili păreau aroganți, inaccesibili. Nimeni nu a îndrăznit să intre primul în curte: au lăsat caii la poartă. Nobililor le era rușine să meargă și nu aveau cunoștință cu filistenii, temându-se că vor fi umiliți. În general, le plăcea viața sedentară și nu înțelegeau cum se pot face lucruri în timp ce stau în picioare sau mergi. Femeile tinere erau recluse perfecte: le era frică să se arate străinilor; și rar mergeau la biserică; cusut și tors acasă. O distracție a fost considerată permisă pentru ei: leagănele. Bogaților nu le păsa de gospodărie, care se întindea numai pe servitori și slujnice. Săracii au muncit în robie; dar cea mai săracă, pregătindu-și mâncarea, nu putea să omoare niciun animal: ea stătea la poartă cu un pui sau o rață și le-a rugat pe trecători să omoare asta.

Spitz pentru ea la cină. - În ciuda închisorii stricte a soțiilor, au existat, ca și în alte părți, exemple de infidelitate, este cu atât mai firesc că dragostea reciprocă nu a participat la căsătorii, iar soții nobili, fiind în slujba Suveranului, rareori trăiau acasă. Nu mirele era cel care de obicei corteja mireasa, dar tatăl ei și-a ales propriul ginere și a vorbit despre asta cu tatăl său. Au stabilit ziua nunții,

iar viitorii soți nu se cunoșteau încă personal. Când un mire nerăbdător încerca să vadă mireasa, părinții ei îi răspundeau mereu: „Întrebați oameni buni, cum este ea?” Zestrea consta în haine, bijuterii prețioase, servitori, cai etc.; iar ce au dat rudele și prietenii miresei, soțul trebuia să se întoarcă la ei după nuntă sau să plătească în bani. Herberstein a fost primul care a spus că o soție rusă nu este sigură de dragostea soțului ei fără bătăi frecvente din partea lui: acesta a devenit un proverb, deși ar putea fi doar parțial adevărat, explicat pentru noi de vechile obiceiuri slave și de morala aspră a timpul jugului lui Batu (39®).

Aroganți împotriva burgherilor săraci, nobilii și negustorii bogați erau ospitalieri și politicoși unii cu alții. Oaspetele, intrând în încăpere, a căutat cu ochii imaginile sfinte, s-a îndreptat spre ele, s-a botezat și a spus cu voce tare de mai multe ori: Doamne miluiește-te / întoarce-te la

proprietarului cu salutări: Dumnezeu să vă binecuvânteze. S-au sărutat, s-au închinat unul față de celălalt, și cu cât mai jos, cu atât mai bine; s-au oprit și au început din nou să se încline; s-au așezat, au vorbit, iar oaspetele, luându-și pălăria, s-a întors la imagini; proprietarul l-a escortat până la pridvor, iar iubita lui până la porți. Le-au dat prietenilor lor miere, bere, vinuri străine: Romanea, Mushkatel, Canare, Rin alb; Malvasia era considerată cea mai bună, dar era folosită mai mult ca medicament și în palat, la masa Marelui Duce. Ei nu știau cinele: cinele erau bogate și gustoase pentru cei mai mulți străini, care se minunau de mulțimea și ieftinitatea tuturor vitelor, peștilor, păsărilor, vânatului, vânate de câini, șoimi, plase. În general, luxul la acea vreme consta într-o abundență de lucruri obișnuite, ieftine; au știut să se laude cu asta fără să se ruineze; cumpătarea nu era renumită pentru virtute, căci părea firească oamenilor care nu cunoșteau încă farmecele unui gust delicat. Hainele scumpe însemnau demnitari supremi ai statului: dacă nu legea, atunci obiceiul le interzicea celorlalți să fie egali cu ei în aceste bunuri ale nobilimii, mereu legate de bogăție. Aceste ținute au fost folosite cu grijă, moda vântului nu le-a schimbat, iar nobilul și-a lăsat hainele de sărbătoare în

moștenirea către fiu, Portul Boierului, Nobil, negustor nu se deosebea prin croială: cea de sus cu margine, lată, lungă se numea un singur rând; celălalt este ponosit, cu guler; a treia cu ferezami, cu nasturi la tiv, cu sau fara dungi; aceeași lungă, cu dungi sau doar cu nasturi până la talie, kunpiy-shami, dolmani, caftane; fiecare avea pene și găuri pe laterale. Semicaftanul era purtat cu un atu; camasi cu guler multicolor brodat si nasture argintie; cizme marocco, roșii, cu potcoave de fier; șapci înalte , pălării viu colorate, alb-negru. Bărbații își tund părul. - Casele nu străluceau de decorațiuni interioare: cei mai bogați oameni locuiau în pereți goi. Pridvorul este

imens, iar ușile sunt joase, iar cea care intra mereu se apleca ca să nu se lovească cu capul de cantul superior.

Să descriem câteva obiceiuri memorabile. Trimisul Marelui Voievod, Dimitrie, aflându-se la Roma și vorbind cu Paul Ioviev despre obiceiurile patriei sale, i-a spus că rușii, sincer evlavioși, iubind să citească cărți mântuitoare de suflete, nu suportă predici în biserici, pentru a auziți în ei doar Cuvântul Domnului, fără ƀsa sofisticare a oamenilor cei care nu sunt de acord cu simplitatea Evangheliei

scoyu; că nicăieri nu au un respect atât de sacru pentru temple ca noi; așa că soțul și soția, după ce au gustat plăcerea iubirii legitime, nu îndrăznesc să intre în biserică și să asculte slujba stând pe pridvor; Cred că oamenii tineri, nu modesti, văzându-i acolo, ghicesc motivul și le fac pe femei să roșească cu ridicolul lor; că nu ne plac foarte mult catolicii, dar îi urâm pe evrei și nu le dăm voie să intre în Rusia (.4°°). - Acest timp a fost deosebit de renumit pentru descoperirea multor sfinți, moaște vindecătoare; dar Ioan și Vasile nu au crezut întotdeauna zvonurile și poveștile oamenilor; iar fără acordul Suveranului, Clerul nu a sporit numărul Sfinților; când cercetările stricte și dovezile sigure l-au convins pe Marele Voievod de adevărul minunilor, le-au anunțat public, au sunat clopotele, au cântat rugăciuni și bolnavii din toate părțile s-au grăbit la cenușa noilor sfinți, ca acum se grăbesc spre noul cele.medici gloriosi să găsească vindecare. - Pietatea creștină de atunci a produs un obicei emoționant. Lângă Moscova a existat un cimitir numit satul skudelni, unde oameni buni la inimă s-au adunat joi înainte de Ziua Treimii pentru a săpa morminte pentru rătăcitori și a cânta slujbe de pomenire, pentru a alina sufletele celor ale căror nume sunt.

Biblioteca „Runivers1”

identitatea și credința le erau necunoscute”; nu au știut să le numească, dar au crezut că Dumnezeu aude și știe pentru cine îi sunt trimise aceste rugăciuni curate, neegoiste, cu adevărat creștine. Acolo au fost îngropate trupurile găsite în vecinătatea orașului, și poate toți străinii 4’ * 1).

Iov scrie că Marii Duci, ca și sultanii, își aleg soțiile pentru frumusețe și virtute, fără respect pentru noblețe; că mireasa este adusă din toată Rusia; că bunicile iscusite și experimentate își examinează farmecele secrete; că cel mai perfect sau mai fericit se căsătorește cu Suveranul, iar celălalt în aceeași zi pentru tinerii funcționari ai curții (4oz). Această știre se poate aplica doar la două căsătorii ale lui Vasily: pentru tatăl său, bunicul și strămoșii lui s-au căsătorit de obicei cu Prințesele Suverane. - Să dăm aici detalii curioase din descrierea nunții lui Vasileva din 1626.

„Mirele suveran, îmbrăcat, stătea cu trenul în sufragerie cu cherestea; Și mireasa, Elena Glinskaya, cu soția lui Tysyatsky, doi potrivitori, boieri și mulți oameni nobili, au ieșit din casă în camera de mijloc. În fața ei erau două „lumânări de marcă în Lanterne”, două vaci și „bani de argint”. În această secție „s-au făcut două locuri, îmbrăcate în catifea și

"damasc; pe ele zăceau două capete și „două patruzeci de sable negre; iar cu al treilea „patruzeci” a fost necesar să se arate mirele și „mireasa”. Pe masă, acoperită cu o față de masă, „era un fel de mâncare cu kalachi și sare. Elena „s-a așezat în locul ei; sora ei, Prințesa „Anastasia, la mire; Boieri în jurul mesei. Vasili și-a trimis acolo pe fratele său, prințul Yuriy, care, după ce a ocupat un loc mare, a ordonat „mirelui. Suveranul \ i-a spus: du-te cu Dumnezeu la lucru. Marele „Prinț a intrat cu Tysyatsky și cu toți” oficialii, s-a înclinat în fața icoanelor, a adus-o pe „prințesa Anastasia de la locul său și s-a așezat pe el. Au citit o rugăciune. Soția Miei de pieptene a zgâriat capul lui Vasily și Elenei. Lumânările de Bobotează erau aprinse cu „frați, rotunjite cu sable și ducând în inele. Mireasa a primit un kiku si un voal. Pe un vas auriu, în trei colțuri, „erau hamei, sable, eșarfe monocrome” catifea, satin, damasc și bănuți, în număr de nouă în fiecare colț. „Soția lui Thousandsky i-a dus pe Marele Duce și pe Elena, arat cu sable, cu hamei. Druzhka Sovereign, binecuvântare, „taiați produse de patiserie și brânzeturi pentru tot trenul; Și prietenul lui Yelenin și-a întins musca. „Să mergem la Biserica Adormirea Maicii Domnului: Suveranul cu” frați și nobili, Elena singură

„sanie cu soția Miei și cu doi chibritori „¡g'shyalt; au urmat-o niște „Boieri și funcționari”; înaintea ei cărau „lumânări și vaci. Mirele stătea în biserică „în partea dreaptă lângă stâlp, mireasa în” stânga. Au mers la nuntă pe pietre și sable. Cea mai nobilă boierină ținea în mână un „balon cu vin Fryazhsky: Mishro-„polipt” l-a dat Suveranului și Împărătesei: „primul, după ce a băut vinul, a călcat în picioare sticla cu piciorul. Când ritualul sacru a fost încheiat, tinerii căsătoriți s-au așezat pe două capete roșii. Mitropolit, Domni „și Boierii i-au felicitat; cântând cântece „mulţi ani. S-au întors la palat. Au dus lumânările cu vacile în dormitor, sau în sennik și au pus grâul în cad. În cele patru colțuri ale sennikului erau înfipte săgeți, culcate și kolach-uri cu sable, erau două tăblii, doi papuci, o pătură pentru jder, o haină de blană lângă pat; pe bănci stăteau „tiniche de tablă cu miere; în capul patului „icoana Nașterii lui Hristos, Maica Domnului” și Crucea Înălțării; pe pereți așa - „, aceleași icoane ale Maicii Domnului cu pruncul; deasupra ușii și deasupra tuturor ferestrelor, înăuntru și afară, cruci. Patul era făcut pe „douăzeci și șapte de snopi de secară. Marele „Prinț a luat micul dejun cu vecinii săi; „Am

mers călare prin mănăstiri și am luat masa” cu toată Curtea. Prințul Yuri Ioannovici

„Am stat din nou tia cu o frunză mare, iar Vasily era lângă Elena; în fața lor li s-a pus un cocoș prăjit: prietenul l-a luat, „l-a înfășurat cu o față de masă de sus și l-a dus” în dormitor, unde l-au condus pe Tânăr de la „masă. La uşă, cel mai nobil Boier „a chemat-o pe Marea Ducesă şi a rostit un discurs. „Soția lui Tysyatsky, după ce și-a îmbrăcat două haine de blană, una“ pe dos, i-a umplut din nou pe tinerii căsătoriți cu hamei; iar prietenii și potrivitorii i-au hrănit „cu un cocoș”. Toată noaptea Konyushy „Suveranul a călărit un armăsar sub ferestrele” dormitorului cu sabia scoasă. A doua zi, cuplul s-a dus la săpun și a luat terci la lostel.Este ușor de ghicit sensul acestor rituri, fără îndoială foarte vechi, parțial, poate, slave, parțial scandinave: unii au format dragoste, armonie, naștere, bogatie; altele urmau să înlăture efectele magiei malefice.

Vasile, fiind în relații frecvente cu Suveranii Europei, îi plăcea să se laude cu bunătatea arătată Ambasadorilor lor în Rusia; dar străinii s-au plâns de primirea grațioasă, combinată cu rituri plictisitoare și dureroase. Apropiindu-se de graniță, Ambasadorul a informat guvernatorii celor mai apropiate orașe despre asta. I s-au pus o mulțime de întrebări: „de pe ce pământ,” de la cine vine? o persoană nobilă? ce

Intrarea ambasadorilor străini în Rusia.

„Tocmai gradele? Ai mai fost în Rusia? Vorbește cu limba noastră? câți oameni sunt cu el și ce fel? „Sem raportat imediat Marelui Duce; iar ambasadorului i s-a trimis un oficial, care, întîlnindu-l, nu i-a cedat loc și i-a cerut mereu să stea să asculte salutul Suveranului cu tot titlul de Mare Duce, repetat de mai multe ori. Au stabilit drumul și locurile în care era necesar să ia masa, să petreacă noaptea. Conduceau în liniște, uneori nu mai mult de cincisprezece sau douăzeci de verste pe zi: pentru că așteptau un răspuns de la Moscova. Uneori se opreau pe câmp, în ciuda gerului de iarnă; uneori mâncau prost. Pentru aceasta, Executorul Judecătoresc a suportat cu răbdare certarea străinilor. În cele din urmă, Suveranul și-a trimis nobilii la Ambasador: aici l-au adus mai repede și l-au păstrat mai bine. Întâlnirea din fața Moscovei a fost întotdeauna magnifică: deodată au apărut mai mulți oficiali în haine bogate și cu un detașament de cavalerie; au ținut discursuri, au întrebat despre sănătate și așa mai departe. Curtea Posolsky era lângă râul Moscova: o clădire mare, cu multe camere, dar complet goală; nimeni nu locuia în această casă. Executorii judecătorești serveau oaspeții, uitându-se constant în tablou, unde totul era calculat, totul era măsurat, ce urma să fie dat ambasadorilor germani, lituanieni, asiatici: câte feluri de mâncare cu carne, miere, ceapă, ardei, unt, chiar și lemn de foc (4 "4>. Între timp, când -

225 Funcționarii gospodăriei i-au întrebat zilnic dacă sunt mulțumiți de masă? Ziua prezentării nu a fost prea curând stabilită: pentru că le-a plăcut mult să se pregătească pentru ea. Ambasadorii stăteau singuri, nu puteau face cunoștințe și se plictiseau. Până în această zi, Marele Duce, pentru intrarea lor solemnă în Kremlin, le dădea de obicei cai cu șei bogate.

Pe lângă arhitecți, baniști, muncitori de turnătorie, mai erau și alți străini la noi pe vremea aceea. nye Khudozemnye artiști și artizani. Interpretul a locuit și Dimitry Gerasimov, aflându-se la Roma, l-a numit pe istoricul Ioviyu portret al Marii Moscove. a principelui Vasily, pictat fără îndoială nu de un pictor rus. Herberstein menționează un lăcătuș german la Moscova, căsătorit cu o rusoaică. Arta europeană s-a mutat la noi cu o ușurință surprinzătoare: pentru John și Vasily, la sugestia unei minți cu adevărat grozave, au încercat în mod activ să însușească acest lucru Rusiei, fără a avea prejudecăți suev ƀriya. , nici timiditate, nici încăpăţânare, iar noi, ascultători de voinţa Suveranilor, am învăţat devreme să respectăm aceste roade ale educaţiei civice, proprietatea nu a Credinţei şi nu a limbilor, ci a umanităţii; ne-am lăudat cu Ortodoxie excepțională și am iubit altarul moravurilor străvechi, dar în același timp am făcut dreptate minții, artă a vest-europenilor, care au găsit la Moscova.

Literatură.

ayab

ospitalitate, viață liniștită, abundență Într-un cuvânt, Rusia din secolul al XVI-lea a urmat regula: „binele tuturor este bun /” și nu a fost niciodată o a doua China în raport cu străinii.

Limba noastră, adică slava, era cunoscută la acea vreme de la Centura de Piatră până la Marea Adriatică, Vosporul Tracic și Nilul: se vorbeau la Curtea sultanilor turci și egipteni, soțiile lor, renegați, mameluci (4°). 6). Aveam în traducere lucrările Sf. Ambrozie, Augustin, Ieronim, Grigorie, Istoria împăraţilor romani (probabil Svetonov), Marcu Antoniu şi Cleopatra íí°7); dar Tobias ne reproșează deplină ignoranță în Științe: în Filosofie, Astronomie, Fizică, Medicină, spunând că numim pe oricine brutar care cunoaște unele din proprietățile vindecătoare ale plantelor. Succesele literaturii au fost remarcate în cel mai pur stil de cronici, mesaje spirituale pastorale, vieți sfinte etc. Bătrânul, Arhiepiscopul Bassian de Rostov, ar putea fi numit Demostene din acest timp, dacă adevărata elocvență constă într-o exprimare puternică a gândurilor și sentimentelor: glorioasa sa epistolă către Ioan este deja cunoscută Cititorului (4oft). Viața Sfântului Daniel de Pereiaslavsky nu a fost scrisă fără artă, inteligent și plăcut (4° 9λ Două cuvinte sunt demne de remarcat: trans-

primul despre nașterea țarului Ioan, al doilea este lăudabil lui Vasile; in ambele sunt locuri frumoase; hai sa scriem cateva:

„Cine va spune puterea Domnului și toate minunile Lui? În zilele noastre, lucrarea „Iubire cerească, din care am văzut exemple” în Vechiul și Noul Testament, a fost împlinită: rugăciunea „deschide paturi sterpe! Domnul „cu milostivire mângâie poporul Său în deznădejde: căci cel slăvit și cel mare din Împărați nu duce lipsă de credință, înclinându-se înaintea „Atotputernicului; intră deja în al șaselea „deceniu de viață și încă speră să binecuvânteze copilul drag, râvnit nu numai de părinte, ci și de întregul Imperiu Creștin: are nevoie de un Păstor pentru zilele care vor veni. Domnul ascultă rugăciunea și „mult timp nu se împlinește, dar din ce în ce mai mult” inima Suveranului se aprinde de râvnă. „O, minunatul Monarh, își părăsește tronul și măreția, umblă cu toiagul ca un sărac „rătăcitor într-o locuință îndepărtată, smerit ca înfățișare și suflet: toate picioarele sale regale sunt înfățișate pe nisipurile sălbaticii ! În spatele lui se află o virtuoasă, înțeleaptă „Regină, ca el. Ambele sunt pline de „smerenie și speranță; amândoi știu că „βίρα va riposta și speranța nu este spulberată. „Și treci! Sărutăm moștenitorul Statului!
>   Ori de câte ori Cel Atotputernic ți-a dat

puterea unei fiice și apoi inima unui părinte

„bucurat, dar un lucru: Domnul să-i dea” un fiu, să te bucuri și să fii binecuvântat, „toată Rusia să fie cu el!” , „ca un pom bătrân; mereu „binecuvântat cu succes, mereu mântuit” de dușmanii vizibili și invizibili, a cucerit țări cu sabia și pace, iar în al său a observat adevărul, fără să adoarmă nici în minte, nici în inimă; vegheat asupra sufletelor, „a hrănit virtute în ele, a alungat răutatea, „să nu fie înfundat corabia Marii Puteri —“ ești în valurile fărădelegii! Sufletul țarului „strălucea ca o oglindă, strălucind în razele” Înțelepciunii divine. Știm că Suveranul este prin natura trupească egal cu toți oamenii; dar nu este ca numai Dumnezeu în putere? De neapropiat în slava „împărăției pământești; dar există ceva mai înalt, ceresc, pentru care trebuie să fie milostiv și condescendent față de oameni”. Un ochi a fost dat trupului, iar Regele lumii, să-i asigure binele. Adevăratul rege domnește peste „patimi, în cununa sfintei castități”, în purpura legii și a adevărului. Așa a fost „Marele Voievod Vasily, domnitorul eale, deștept,. un pedepsitor virtuos, un cârmaci adevărat, o imagine a bunătății, un stâlp de fermitate și răbdare; protector al statului

* 2 $ „donații, părinte al nobililor și al poporului, înțelept” consoana Clerului; viață înaltă, mănâncă pe tron, smerit cu inima ca „în peșteră, cu privire blândă, venerat de“ bunătatea lui Dumnezeu; El a iubit pe toți și este iubit de toată lumea: aproape și departe i-au căzut, din Sinai și Palestina, din Italia și Antiohia, să-i vadă fața, să audă cuvântul. Cine îi va descrie meritele? Ca Salamandra, după cuvintele lui Dumnezeu, nu arde în mijlocul focului; precum râul

lumina-„da”, numit Kathos, curge prin „mare și nu-și pierde dulceața apelor sale: „deci focul patimilor omenești, așa” marea furtunoasă a vieții nu a dăunat sufletului „Buuioc: a urcat curat, bun de” pământ până în cer. Într-un cuvânt, acest Mare „Prinț în viața înțelepților lui Dumnezeu a fost asemănat cu” Dimitri Ivanovici Donskoy / 4 (4 „>).

.

Aici oferim Cititorului nu cuvintele exacte, ci gândurile profunde ale Autorilor: cuvintele aparțin epocii, dar gândurile aparțin secolelor.

Judecând după stil, putem atribui acestei perioade compoziția a două basme rusești; despre cultura Kievului și Dracula, Voievodul Mutyansk, Primul îl descrie pe chinuitorul, numit Smyan cel mândru, Proprietarul unei țări de coastă necunoscute, dezastruos pentru toți înotătorii care au căutat refugiu acolo pentru furtuni și nu au știut să ghicească Ghicitori regale: ar fi trebuit să le respingă

azo

îndoiți-l pe Hristos sau muriți. Fiul unui călător, Kievan, Borzosmiel, un tânăr, inspirat de înțelepciunea cerească, ca un nou Oedip rezolvă toate sarcinile viclene ale lui Smyan, îi taie capul în prezența oamenilor, stă pe tron, predică Credința a lui Hristos, captivează cetăţenii, rămâne ţarul lor şi se căsătoreşte cu fiicele Smijanovry (4 "<\ Iată, conţinutul. Sunt puţine frumuseţi jalnice, şi inteligenţa; povestea este mai degrabă pliată., - A doua poveste este mai curioasă. Dracula, prădătorul statului Mutyansk sau Volosh (care este menționat în istoria bizantină a lui Duka aproximativ 1400 ani) este reprezentat ca un persecutor al oricărei nedreptăți, înșelăciune, furt și un sânge feroce. Nimeni în țara Voloshskaya nu îndrăznește sa ia un strain sau sa jigneasca pe cei slabi.Testind poporul, a pus un farmec de aur la o fantana indepartata de> case: cei care treceau pe acolo beau apa si nu s-au atins. Nu numai soția perfidă, voluptuoasă, ci și cea leneșă, a cărei casă nu era curată sau soțul ei nu avea lenjerie bună, și-au pierdut viața. În piață, în loc de decorațiuni, atârnau cadavre. Odată au venit la el doi călugări din Ungaria: Dracula a vrut să le cunoască gândurile despre sine. „Vrei” să fie doar ^ — a răspuns bătrânul

eu sunt

unul dintre ei — „dar devii pirayoma”, pedepsindu-i pe cei ce ar trebui pedepsiți „numai Dumnezeu și conștiință, și nu legea” civil / * Un altul l-a lăudat pe tiran ca executor al judecăților divine. Poruncindu-ți să-l ucizi pe primul călugăr, Dracula și-a eliberat tovarășul cu daruri și, în cele din urmă, și-a încununat isprăvile arzând pe toți săracii, decrepiți, schilozi din țara Voloshskaya, raționând: „De ce ar trebui să trăiască oamenii, trăind ca o povară pentru ei înșiși și alții?” Autorul b ar putea încheia acest basm ca pe o moralizare excelentă, dar nu a făcut asta, lăsând cititorii să judece filosofia lui Dracula, care și-a tratat supușii de ticăloșie, vicii, slăbiciuni, sărăcie și boli cu o singură Medicină: moartea! — Rețineți că vechii cărturari ruși aveau mai multă mândrie decât Scriitorii.

primul își semna aproape întotdeauna numele la sfârșitul cărții pe care au copiat-o, iar al doilea aproape niciodată, ascunzându-se astfel de laude și critici: cunoaștem creațiile, necunoscând creatorii. Cel puțin vedem că strămoșii noștri erau angajați nu numai în scrieri istorice sau teologice, ci și în romane; iubea munca spiritului și a imaginației.

La finalul articolului, vom oferi câteva știri estice din cartea Herbertine despre ținuturile adiacente Rusiei, aceasta.

estica si nordica. Tătarii Nogai, cutreierând lângă Marea Caspică, au fost împărțiți pe vremea lui Vasile în trei Uluse aparținând a trei frați Prinți: Shidak, Koshum și Shig-Mamai; primul locuia în orașul Saraichik pe Yaik; al doilea comanda toată țara dintre Kuma, Lik și Volga; al treilea stăpânea peste o parte a Siberiei.La douăzeci de zile depărtare de posesiunile lui Shidakov, spre Est, trăiau tătarii Jurgen sau Khiva, ascultând de Barak-Soltan, fratele hanului vecin. Ka-tayskago sau Kirgiz-Kaisakskago, Bebeyda. Dincolo de Vyatka și Permia, Tyumen și Shiban Mugols trăiau în păduri; se credea că primii nu depăşesc zece mii. Dincolo de Volga au existat și Uluses din Kalmykov: acesta este numele

dat lor ca să nu-și tundă părul pe cap, ca alți moghi. Astrakhan, cel mai faimos bazar tătar, era renumit pentru bogăția sa, iar Shamakha, deja supus Persiei la acea vreme, pentru țesăturile sale frumoase de mătase. Pe Don, la douăsprezece mile de Azov, se afla orașul Lhas (unde este acum Vechiul Cerkask), abundent în fructe, pește, vânat, locație vesela, înconjurat de grădini naturale, bogat în tot ceea ce are nevoie o persoană pentru cea mai luxoasă viață. . Ei au spus: „Aveți doar” foc și sare: veți găsi orice altceva în Akhas! „- Pe malul estic al Mării Negre locuia

Avkhases; mai departe în munți, cercasieni liberi, nesupusi nici turcilor, nici tătarilor, tâlhari îngrozitori; curgând din munți, navigând cu bărci în mare, au jefuit corăbii comerciale; iar de la recunoașterea credinței creștine grecești, au folosit limba slavă în slujbele divine, totuși, s-au gândit puțin la Lege (4I4λ - Lângă gura râului Phasis, sau Rhion, au arătat o insulă unde corabia lui Jazonov). se presupune că a stat.

Descriind aspectul tătarilor; Gerber-shgpein spune că erau de înălțime medie, cu părul negru, cu fața lată, cu ochi de vultur, ochi înfundați și că cei mai nobili purtau împletituri sau împletituri lungi: în această imagine îi recunoaștem încă pe adevărații Mughals, actualii Kalmyks și kirghiz. Acestui scriitor îi datorăm o explicație a meritelor și a rangurilor tătarilor. Fiii Hanilor au fost numiți Soltani, demnitarii principali ai Hanului au fost numiți Ulani, Prinții Bei, copiii lor Murzas; Mari preoți (familia Mahomet) Sentami (4ı3λ

Nordul Rusiei era încă subiect de fabulă pentru cei mai mulți moscoviți. Au spus că acolo, pe malul Oceanului, în munți, arde focul nestins al Purgatoriului; că în Lukomorye sunt oameni care anual a; Noiembrie, de Sf. Gheorghe, mor,

&

a ai April revine la viață; că înainte de moarte își duc bunurile într-un singur loc, unde vecinii, pe timpul iernii, le pot lua, lăsând plata cuvenită pentru fiecare lucru și neîndrăznind să înșele: pentru cei morți, înviind primăvara, țin socotelile cu ei și pedepsesc mereu. cei nerușinați; că sunt și alți oameni minunați acolo, acoperiți cu păr de animal, cu capete de câine, cu fața la piept, cu brațele lungi, dar fără picioare; sunt pești umanoizi, dar numai muți și așa mai departe. Aceste fabule au hrănit curiozitatea minților grosolane. Cu toate acestea, moscoviții cunoșteau deja numele tuturor râurilor principale din Siberia de Vest. Au spus că Ob curge din lac (Teley-skago); că dincolo de acest râu și dincolo de Irtysh există două orașe, Serlokob și Sadstila, din care locuitorii primesc perle și pietre prețioase de la oamenii pietroși care locuiesc lângă Lacul China . Datoream această informație stăpânirii marilor duci asupra pământului Perm și Yugra. Laponia ne-a adus și ea un omagiu. Locuitorii săi sălbatici veneau uneori în regiunile rusești învecinate, au început să împrumute unele obiceiuri civile și au tratat cu afecțiune negustorii străini care le-au adus lucruri necesare economiei C4 "4).

În general, descrierea Rusiei de către Herberstein este o creație importantă pentru istoria noastră a secolului al XVI-lea, deși conține unele erori.

Sfârșitul volumului VP.

NOTE

a ru la asta

ISTORIA STATULUI RUS.

(ï) Gerbershgpein spune în mod expres că Vasile, nici în timpul vieții tatălui său, nici după moartea sa, nu a vrut să fie încoronat, pentru că Dimitrie a fost încoronat (í·. M. Comentariu, p. 8). Îți spune că

Ioan, pregătindu-se să moară, l-a chemat pe Dimitrie și i-a spus: „Dragă nepot! Am păcătuit înaintea lui Dumnezeu și apoi "" luptă, încheindu-te și privându-te de moștenirea ta de drept",., deya: iartă-mi această cruzime. Ești liber: „du-te și folosește-ți dreptul!”* Dimitrie, atins până în adâncul inimii, l-a iertat sincer pe bunicul său} dar de îndată ce muribundul a ieșit, Vasili a poruncit să fie dus la închisoare. —· Această narațiune curioasă pare de necrezut. Ioan, fără îndoială, ar fi luat măsuri pentru împlinirea indispensabilă a voinței sale, dacă ar fi vrut să lase tronul nepotului său: ei i-ar fi adunat pe nobili, i-ar fi obligat cu jurământ să-l slujească pe Dimitrie, iar nu pe Vasile, care într-un asemenea caz nu putea să încheie atât de uşor un nepot. Nu vorbesc de fermitatea caracterului lui Ioan, nici măcar de testament, în care Vasile a fost declarat moștenitorul Monarhiei: căci s-a păstrat doar în listă; nu avem originalul.

(2) Vy Lrhang. Ani. p. 178: „K. V. Vasilei „Ivanov. a plantat „5 fiare ale nepotului său”, V. K. Dimitriy Ivanov., iar în rochia celui de-al șaselea πσ - „stați jos.” Primul pare incredibil și nu este de acord cu personajul lui Vasily, căruia nu-i plăceau cruzimile inutile. Dimitri, stând în închisoare, avea moșii, propriile sale trezorerie, funcționari, după cum se vede din testamentul său. Astfel de drepturi nu sunt lăsate în lanțurile condamnaților.

(5) Cronicile spun: „Feb. Pe 14, a apărut V.K., Dmishrey Ivanov, în ng / fzh, în shur * * „m”. Gerbersht. scrie: „cred că el”, a murit de frig, sau de foame, sau s-a sufocat - i} sl de fum.

(4) Vezi Colectarea gratuităților de stat7>i Vol. I, în special. 4o5. Când descrie multe lucruri Prețioase, Dimipgrius spune: „ce mi-a dat K. V. „Vasiley / * Între ele au fost prezentate de DiMi-

"

al treilea bunic, regele Cazimir, prințul Ivan. Iuriev. Palirikeev, mitropolit. Gerontium, Arhiepiscop. Novogorodsky, Boyarin Morozov și alții. Mai departe se spune: „și toate gunoaiele mele sunt în soare-,,duk, în spatele sigiliului meu, în vistieria lui Dyakov meu,,.. și rochia lui Posshelnichevo... și bani

„Vistieria mea a luat-o razna la gura mea Dyakov“ Rublev .... Și pe lista sevo a fost tatăl meu spiritual, Învierea Archimandre Ephraim, și Bbyarin al meu K. Andrey Fedorov. Khovanskaya; și a scris „Dyak, bietul meu Isakov, fiul lui Dubro, „vin”. În partea de jos, următorul lucru este atribuit de mâna lui: „Și K. Dmitri Ivanovici a pus mâna la această listă. Și vă trimit o listă în această listă, de la cine am cumpărat satul, iar K. ar fi „Marele le-ar da acele sate și le-ar da bonurile de vânzare și le-ar ordona să le emită gratuit”.

(5) De exemplu, în cazurile din Crimeea nr. 5, p. 24, 25, iar atunci se regăsește de obicei expresia: „condamnat de K. V. de la Boieri / '

(6) Gerberschgp. p. 9: multas provincias non tam bello, in quo erar int'eiicior, quam industria imperio suo adiecit.

(7) Vel. K. 7 dec. 505 de ani a trimis în Crimeea satul vecin, Vasily Naumov, care a sosit înapoi în august. i5o6 cu ambasadorii Hanilor, Prinții Kazimir - Kiadom și Magul. Au plecat din Moscova pentru decembrie. cu Konstantin Grigoriev. Zabolotsky.

(8) Vezi Nikon. Ani. şi Vrelienniko, p. 204. Ţareviciul a reacţionat mai întâi la mitropolitul Simon. A fost botezat pe 21 dec. i5o5 la cacheul Spassky Arhimandritul Atanasie; s-a căsătorit și cu nunta din 25 Geyav. i5ob. - Țareviciul Petru a depus un jurământ) în loialitate față de Suveran pentru garanția Mishropolului și a părintelui său spiritual, Episcopul de Suzdal Nifont (vezi Colecția de daruri de stat. Gralsot, I, 4θτ)

(9) Vezi Vreiennik, P, ao5. Dimitry, fratele lui V.N., a fost supranumit Zhilka (vezi Ordine. Cartea despre șapte campanii). Cu el a fost vărul său, K. Fiodor Borisov. Volotsky; iar Voevod set: K. Ivan Vasiliev. Kuraka, Dmitri Ivan. Daren, K. David Danilov. Penkov-Khromoy. K. Ivan Mihailov. Ripnya Obolensky, K. Mikh. unitate

Telyashevsky, Prinții de Mikuliysky, K. Ivan Ivanov. Shceshina Siprmgin-Oboleisky, Fedor Yuryev. Apel la ureche U ka-K, K. θsd. Sntsky-Krivoy, K. Semyon fed Kurbsky, K. Alexander. Olenka și alții. Armata unei nave a fost trimisă pentru transport, Zoverst sub Kazan.

(j) Vezi Kazan. Lit. cap. XIV și Herberiptus. R. Λí. Comentariu., p. 68. Acesta din urmă spune că kazanienii i-au înșelat pe ruși cu prefăcută groază și fuga din corturile lor către oraș, apoi, cu săgețile Cheremis, i-au lovit prin surprindere. - În Kazan. Ahm. se spune că pe lângă K. Mihail Fedorov. Kurbsky și K. Fedor Ivanov. Paletsky, cerneala a murit și al treilea Voievod, K. Roman, fratele primului; că Dmitry Shein a fost torturat de Magmesh-Aminem; că Rusia din ιoo,ooo· a fost salvată numai wooo. Vezi și Arhivă. Lt., Continuarea lui Nestor și Rtsssk. Times. - Cu vestea primei bătălii nereușite a lui Dimitrieva, Vasily Golenin a ajuns la Moscova pe 9 iunie.

(i) Vezi imnurile. Carte. - În Kazan. Act. Fyodor Kiselev este numit pe nedrept printre cei uciși lângă Kazan.

(12) Vezi Herbersht. V. M. Comentariu. 68. Printre acești străini s-a numărat și Igpalianul Bartolomeu, care a acceptat Credința noastră și s-a bucurat de mila deosebită a lui Vasile când Gerbershein se afla la Moscova.

(i5) Vezi Razryadn. Carte, unde se spune: „În aceeași vară, după știrile de la Kazan, K. V i-a trimis la Mur pe K. Danila Vasiliev, iar Yuria Constant. ,, Saburova și pe Pleso K. Mihail Golits Ivanovici Bulgakov ... Rozryad: într-un regiment mare „Boieri și Boev. K. Danilo

Vasiliev. Shchenya ... și țarevici Enai (sau Zedenai) să fie la „regimentul avansat din dreapta” și așa mai departe.

(ID.) În martie 1507, Magmet-Amen a trimis oficialul său, Abdul, cu o scrisoare de scuze din 25 martie Vel. K. l-a trimis înapoi cu mesagerul său, Alexei Lukin. „Și țarul, împreună cu Alex, i-a trimis lui Bakshey, Bozek, cu” o scrisoare de bătut cu fruntea, pentru ca K.V. să acorde „să se împace cu el pe vremuri, așa cum era cazul” tatălui său, cu Vel. K. Ivan Vasiliev .; dar l-a trimis, Mica. Gag, dă-i drumul cu el „ceva într-o...

„Dă-i drumul, și chiar și acei oameni care au căzut în mâinile noastre în luptă. II To β., după ce a condamnat cu fratele „și cu boierii, pentru sufletele Chrysgpyan, care au căzut în” mâinile busurmenilor, greșeala sa față de el}, a dat și trimis țarului Dyak Ekuda Suko-,, va .. II ¡ vară bună ţarul Mikh . Glyapik a dat drumul, și oamenii pe care i-a prins, și „ambasadorul său, Barash-Seigpa, a trimis o bătaie cu frunte despre” pace .... Trimis. 8 K.V. Barash-Sei.pa a dat drumul, „ți-a trimis pe Boyarin, Okolnichago Ivan Grigoriev,“ Poplevin și Dyak Alexei Lukin la Kazan.... „Toyazh al iernii Genv. (i5o8) a venit la Moscova Po-"plevin și au fost purtate scrisori de lână de la țarul πριν", dar țarul în fața lui și a dat lână despre prietenie * "bѢ și despre frățietate, lsisb a fost cu V, K. Ivam „ ?, bisi, iev .$ da, și să plece acei oameni, care „căzuseră în mâinile luptei / *

(15) Vezi Cauzele Poloniei nr. 2, sipr, 78, Bogdan Dolgirdovich a fost ambasador.

(16) Ibid., Sip. 79. Yuri Glebov a fost viceregele de Vitebsk, iar Ivan Sapega a fost Namest. Bryaslavsky, cu ei a fost Konyushy Smolensky, Ivan Fyodorov,

(17) Fiodor Stepanovici Yaropkin, Ivan Oksenov și Podiachago Ivashko Mikulin.

(18) Vezi ibid., p. 8i. Vasily a cerut un permis pentru ambasadorul danez, care se afla la Moscova. Regele a vrut să răspundă la asta mai târziu.

(19) Vezi ibid., p. 83: „Cu grefierul lui Korolevski, Grigori cu Goremyka, a venit la Suveran de la Kiev. Mitrop, omul lui John, „Levka cu o scrisoare, shshob mila suverană“ a arătat, i-a ordonat fiului său Senka Crooked să-și dea drumul Pentru schimb pe un singur Fiu Boyarsky și K. „V. a ordonat Levka cu Voldyr Payasov, „că despre fiul Mitropolitului despre Senk au bătut cu fruntea“ I^iiiipiropoliip Simon și Boier, iar Suveranul „a dat Senka aceea lui Simon Mitr, iar Boierul“ lui / *

(20) A se vedea, Afacerile poloneze nr. 2, ssh, 85.

(21) Ibid., p. 85. Sigismund l-a trimis la Moscova pe Pan Yan Nikolaevici Radzivil, Na-sip. Slonimsky, Kukhmistr Olehnov și Pisar Bogdan Sapegu, Okolnichago Smolensky.

(22) Guvernatori trimiși în Lituania la 14 septembrie, Vezi mai jos

la fel, notă. 46. Vcont. Nestor, p. 547, se spune că guvernatorii lituanieni au ars apoi Cernigov și s-au întors; că lângă Krichev au tras din. scârţâi Mihail Vasiliev. Obraztsov, și că rușii au ars așezările din Mstisla-vl. În Rozryadn. Cărțile sunt numiți principalii comandanți ai prinților din Starodubsky și, împreună cu ei, într-un mare regiment al lui Kholmsky, Yakov Zakhariev și K. Vladimir Andreev. Mikulinsky și alții. Strikovsky (cartea XXII, cap. 2) scrie că regele a ieșit apoi cu o armată, i-a forțat pe ruși să se retragă la propriile granițe și l-a luat pe Gzykov.

(d5) Sigismund a trimis din nou ambasadori la Moscova, Piotr Kukhmistr și Bogdan Sapega, care au spus că hanul Mengli-Girey i-a oferit în repetate rânduri regelui să încheie o pace fermă cu Rusia și că regele însuși dorea rezultatul dacă V. K- a eliberat. captivii lor și cetățile înapoiate luate din Lituania. Câteva zile mai târziu, a sosit un mesager de la Sigismund cu vestea că noii Mari Ambasadori ai Lituaniei au fost trimiși în Rusia. Karol, plângându-se de fluxul de ruși în Lituania, i-a cerut lui Vasily să elibereze negustorii polonezi reținuți la Moscova (vezi Cazurile din Polsk. nr. 2, pp. 86 - 90).

(24) Vezi (versorii cărții Chron. XXIII, cap. 2, și înregistrarea textuală a lui Osiprozhsky în Colecția Darului de Stat. Diploma, I, 4θ5, în care se spune: „pentru vinovăția lui față de Suveranul V. K. Vasiliy IV. pentru" vinovăția sa de către stăpânul său Simon Mishro - "pentru distribuție și copiii și tovarășii săi de serviciu, TriFO-" Domnul episcop de Sarsky, Spassky Archim. "Athonasiem, Chudov. Theognostom, Simonov. Var - " Lam, Andronikov. Mitrofan, Bobotează. „Hegumen Nil, și suveranul meu, K.V. K. Vasily Ivan, și slujește cu datoria lui „și la stomacul tău, și să nu te îndepărtezi de mine (de la el) și de la copiii lui la fratele său , nu nimănui altcuiva.... ci prin aceea că a fost în tot domnul meu, Mitropolit, și tovarășii săi de arme...

„pe mine harul lui Dumnezeu.·. în acest secol, nici în „viitor.... Și o scrisoare a fost dată la Moscova l. 7015 „(I5o6) oct. în i8.“ Kurbsky scrie că K. Ospgrozhsky, exilat la Vologda de John IP, s-a împrietenit acolo cu Gb. Dimitri Prilutsky. Mai departe: „Că Sfântul K.) deja acest Domn „l-a slăvit pe Sfântul și a avut mare dragoste de el până la odihnă”.

(h5) În Genealogie. Carte: „Către V.K. Vitovt priѣ-“hal să-l slujească pe tătarul K. Leksad, a fost botezat“ și la botez se numea Alexandru)

iar tatăl său a fost „Glinesk da Glinnitsa, da Poltava.” Unii produc familia Glinsky din Mamai.

(26) Vezi Strickov. Cronica, sala XXIII, cap. 5, Kromer p. 4+7> și Herbersht. 79.

(27) Vezi Arhiva. Ækm. l. i86 și Rtsssk. Times. p. 2i5. Regele l-a trimis pe Pan Jan Kostevici la Glinskii din Turov, cu un jurământ care i-a convins să se întoarcă la el; dar nu l-au crezut pe Jan și i-au cerut lui Sigismund să-i spună să-i jure credință lui Pan Adbrecht Marshynov-Gashshovtov. Vel „K. le-a trimis înaintea fiului boierului Kolomnyashin Mitya Guba, iar apoi lui Mozyr Dyak Nikita Guba-Moklokov, care a încheiat un acord cu ei; iar Glinskii i-au trimis la Moscova pe Fiul Boierilor, Ivan, și pe Nobilul Regal, Pan Warrior Yaokovich.

(28) Strikov: „Glinsky iubitor de Zabrezinsky pe drum; și după ce a prins-o, a condus-o

chin, lasă povestea să spună toate secretele lui Zabrezensky, „kaya din frică toată mărturisirea. Tako Glinsky, „care l-a sărit în curte, l-a condus în cabană, „sparge ușile... și a ordonat să-i fie decapitat” lui „Turchenin”, și lipindu-i capul pe o sabie, l-au adus înaintea lui Glinsky. : i-a poruncit aceluia de pe copac - „să lipesc , și m-au purtat în fața lui 20 un câmp, „la singurul lac până la Vilnius, mergând, și Shamo mi-a spus să mă înec, unde și până astăzi un stâlp de piatră“ la acel lac stă în pădure.

(29) Mengli-Girey l-a trimis pe nobil al lui

la Mozyr, de unde Glinsky a plecat la Glushsk, unde l-au întâlnit ambasadorii noștri: Ivan Yuryev. Shchigon 'Iodzhogin, și Gospodar Voloshsky, Ste-Fan Ale mtyan lemn de foc, cu trei săptămâni înainte de Paște.

(Zo) Strickov. carte. XXJI1, cap. 5. Anastasia locuia atunci în Slitz,

(51) Vezi Vnemen .. 2ib și Razryad. Carte. Iz

Dorogobuzh a mers la guvernatorii Lituaniei K.. Telyagpev-sky, Mikulinskaya și alții; pe regiunea Smolensk Ivan Shchedra Okolnichiy, K. Paletsky, Saltykov; de la Silarodubskih Princes și Shemyakin K. Sitsky, Skryabin, Murza Konbar, Prozorovsky; iar cu Shemyakin au mai fost Andrei Saburov, K. Alexander Olenka și alți guvernatori care au venit la Bobruisk înainte de Ziua Treimii.

(52) Strikov. carte. XXIII, cap. 2.

(53) A se vedea Rtssk. Times. 219 și Rozryadn. Cărți. În primul: „K. Vasily Shemyachich și toți guvernanții „au plecat de la Orșa dincolo de Nipru și după aceea, trei“ zile mai târziu, a venit Regele; și V.K. Dubrovna este de 7 zile; iar Regele nici „el însuși nu a mers, nici nu a trimis oameni; iar Guvernatorii” V.K. Mare”. < Trikovski scrie că

lituanienii au trecut Niprul, au învins convoiul nostru și au bătut mulți ruși; că Glinsky i-a sfătuit pe guvernanți să lupte din toată puterea lor, dar că nu voiau asta și așa mai departe.

(54) Vъ Razryadn. Cărți: ,,7017 (i5o8) Trimis, în „4, a scris lui V.K. din Toropets K. Danilo Vasiliev. Că l-au întâlnit toropienii, iar el „i-a dus la sărutat; și pe care nu le „avea și le-a trimis; și pe care Ligpov-„oamenii cerului” l-a adus pe Toropchan să-l sărute, iar „gpѢ a fugit”

(35) Vezi Rusek. Times. 220 și Descarcare. Carte.

(56) Vezi Liv. Ani. l. 189 despre aproximativ. și Strikov. carte. XXIII, cap. 5. În Rozryadn. Cartea: „II, conform acelor vremuri, l-am trimis pe K.V. guvernatorilor din K. Semyon Semen-

„o coastă, dar el a poruncit să meargă la Dorogobuzh, iar voievozii au poruncit la V. K cu prințul O. Serebreny,“ de ce sunt puțini oameni cu ei, și ar fi adăugat oameni la ei, l-am trimis pe K. V. de unul singur în numele voievozilor Shigon Podzhogina cu discursuri și a ordonat, „care Voievozi în ce regiment să fie .... „Și i-au trimis pe voievozii din Vyazma în fața lor la“ Dorogobuzh K. Mikh. Gorbatago, da, Alexei Zabolotsky, vei îngreuna poporul lituanian și vei extrage limbi, iar oamenii de afaceri lituanieni au venit să facă orașul Dorogobuzh, „i-au bătut și au trimis un om din Ioo la“ V. K. Și Stanislav Kitka, auzind asta, din „Dorogobuzh a fugit înapoi .... și K. V. a ordonat” orașului Dorogobuzh să facă lemn. Shuysky, Ivan Mikh. Vorotynsky, Konsip Ushatoy, Vas. Vas. Golenin, Petr Semyon. Odoevski, Iv. Vas. Shuisky, Petr Fedor. Chelyadnin, K, Alexander, Olenka, Iv. Vas. Khabar, K. Sitsky, K. Vas. Sponge-Rostovsky, K. Iv. Mikh. Repnya, Andrey Kurbsky, Sgarigin- Obolensky, Loban Ryapolovsky, Pyotr Tsarevich și alții.

(3γ) ,,În aceeași vară (1607) „tătarii din Crimeea, Lnchigit Murza, fiul lui Iankuvashov”, au venit în locurile Belevski și Odoevski și au luptat; și „Voevody V.K., K. Ivan Kholmskoy, da K, Konsip. ,, Ushatoy, și de la părinții săi K. You. Sem. Odonevskaya și K. Iv. Vorotynskaya și Kozelskaya „Vicar K. Alexander Sshrigin, i-au bătut și toată op-inolonisha este plină; și i-a condus la „râul la Rybnitsa /”

(5δ) Vezi în Arhiva Jn. Col; Cazurile lui Nogai, Xó. eu, l. 42 despre aproximativ. Prințul Temir Yakshenin a fost trimis pe 3 aprilie. i5o8 cu scrisori către Asan și Alach Murza, în care se spune: „Ginerele tău Shig-“ Ahmet Țarul, bazându-se pe prietenia lituaniană, a venit în „țara lui și l-a prins pe țarul lituanian, ... și a făcut noi lituanienii un inamic; altfel „cum ești acum dușmanul meu /” Temir trebuia să-l informeze pe Suveran unde avea să găsească Nogai Uluses, pe cutare sau pe alta parte a Volgăi. În palma dată lui se spune: „Și cum va da Dumnezeu, Temir va veni cu ei (Picioarele) la Do-

,,pai, iar lui Temir ar trebui sa i se permita sa mearga la V.K. .... si la Suveranul l / oii. tact va-9ishelshch și propria ta bogăție minerală lituaniană va fi albastră .... Da, ei spun că Murzas „a ordonat totul oamenilor lor cu fermitate, astfel încât să meargă” V. Ei nu au reparat oamenii prințului. / * „De mai multe ori ambasadorii Nogai au fost la Moscova cu o declarație de prietenie și cu o cerere de comerț liber în Rusia. Întotdeauna au însoțit caii la noi. În 1607, V.K. le-a scris lui Asan și altor murzami, ca să nu-l ajute pe țarul din Kazan Magmet-Amin și, în numerar și-nal, binecuvântarea lor, care a constat în ipom că Vasily a eliberat un tânăr prinț dintre ei, care era cu noi un prizonier. În august 1508, fiul țarevicului Nogai Akhkurgaa, Akdevlept, a venit la V.K. și i-a cerut suveranului să-i dea tatălui său fie Kazan, fie orașul Meshchersky (Kasimov), fie orașul de piatră al Sfântului Andrei. Magmesh-Amen, a devenit deja un prieten cu Vasily, iar orașul Meshchersky și Andreev i-au fost acordate lui Yanai Tsarevich. Akdevlet a fost eliberat cu cadouri, dar fără scrisori. Vezi ibid., l. 56~65.

(od) Documentul original al contractului se păstrează în Arhiva nr. 5.

(4o) Vezi Cazurile Poloniei nr, a, pp. 90-g5. Boierii au călătorit de la noi ca ambasadori în Lituania la guvernatorul Novogorodsk, Grigori Fedorov. Davydov, Boyarin și Konyushy Ivan Andreev. Che-lyadnia, șoimerul Mihailo Klyapik-Yarolkin și Dyak Nikita Moklokov. — Kn, Ivan Ozeretsky, Dmitri și Ivan Glinsky, K. Dmitri și Vasily Zhi-zhemsky, Pan Andrey Aleksandrov au plecat în Rusia cu Glinsky. Drojdie cu fratele său Peter, Yakub Ivashiptov, Semyon Aleksandrov cu fiii săi Mihail și Boris, K. Vasily Muncha, Mikh. Gagin, diaconul Nikolskaiei regale, K. Andrey Drutsky, Pyotr Furs cu fratele său Fedor, Ivan Matov, Svyatosha De-me, Izmail Turov, Warrior Yatskovich, trei Kri-jini, K, Ivan Kozlovsky. Relien. ad5: ,,K. „V, a acordat K. Ivan și K. Vasily Glinsky” patriei lui Medyn și K. Mikhail Yaroslav

„vep, da Borovsk în hrănire, și toți prinții” și Panov a acordat moșiile <s

(41) Vezi Cazurile Krymsk, nr. 3, l. 24.

(42) Acolo l. i și nr. 4, l. 96. Ambasadorii regelui au fost K. Magmedta, mătușa (adică a doua persoană din ambasadă) Abdyl Zoda și Baksha Kai-sym. Au ajuns la Moscova pe 27 Oksh. ιóo8. „Oksh. ¿,24 l-a trimis pe K.V. împotriva ambasadorilor Crimeii, Theodore Ivanov, fiul lui Karpov, și a vamesului, „al lui Mikita Romanov și Dhyak Alex Luka, și le-a ordonat să imprime gunoi de la oaspeți”, care merg cu ambasadorii. oct. 27 K.V. ... și K.V. le-au trimis despre „sănătatea țarului să întrebe și despre sănătatea lor” Tsigor Shchepin / *

(43) Nu. 5, l. 7*. „Îți cer, frate, un șoim alb, pe care îl prind lebedele, și un șoim sălbatic, un șoim înalt și un șoim alb; Da, cinci „krechashovi” și trei patruzeci de sable buni și „șase dinți mari de pește și gâtleturi de „vulpi” negre au venit la mine la veghe; dar nu

vei avea atâtea gât, au venit 4.0 vulpi negre; si mai cer 5 one-“tsov bun sable. Da, fratele meu K.V. Ivan „a trimis un castron de argint cu o linguriță de argint: altfel Baazish Sad — „fiul tatălui, Shah-Zada mi l-a luat: și acum m-ai trimite la mine... și aș bea din ea pentru tot, dar mi-aș aminti de fratele meu.... da, pansyr, Kosho- „roiul ar fi ușor, iar săgeata” nu i-ar fi rănit, „da, ca să-l arăți pe Magmedsh și el ar fi încercat să împușcă-l / * etc.. Mengli-Giray a cerut încă o sută și jumătate de bani otomani, dați de el domnului moldovean SsheFan pentru ambasadorii noștri ai italienilor, Larev și Karacharov, Kholmsky, în timpul raidului lor asupra Ucrainei, și-a dorit negustorii să facă comerț în Rusia fără taxe etc. Regina Nursalgpan, fratele lui Khan Yamgurchey-Saltan, fiii lui Yengli-Gireyeva, Magmesh-Girey, Akhmat,.

Fepti, Burnash, Mubarek, Magmupib, Saip, Saadesh și Alli-i irei, precum și mulți Prinți și Prințese au scris în special lui V.K-, s-au lăudat cu serviciile care i-au fost făcute și au cerut cadouri.

(44) „Și acum, fratele meu, pe vremuri,“ ceea ce ne vine de la Odoev, după ce l-a strâns fără stricăciuni, l-a trimis în întregime / *

(45) Afaceri Crimeea. Nu. 3, l. 24. Ambasadorii Crimeei au vrut ca V. K. să-i dea Letifu Koshira, și nu Iuriev, prin toate mijloacele: în cele din urmă au cedat voinței Suveranului.

(46) Ibid., l 44: „Și lituanianul, Doamne, „a trimis slujitorii noștri la Suveran, la cei doi Prinți” Vasiliev (Shemyakin și Spgarodubsky) Voevod „$ lui și solia către Suveranul nostru a fost ascultată”, că sunteți copiii voștri și armata și-a trimis propriul pământ la Suveranul „țara noastră” împreună cu „poporul” lituanian.... Suveranul nostru Voievod al slujitorilor Prinților săi a apărat și a alungat poporul Lituaniei / *

(47) Ibid., l. 45 pe revers: „Domnul nostru, Go-, pe baza căruia a stat un an, cusându-și dușmanii fără foloase? iar oamenii sya după aceea. „Dar Nemtsy și acum cu Suveranul nostru nu sunt în lume, ci Nagai pe terenul de pe această parte a Volgăi. Și „la Azliarakhani nu i-ai trimis rati rău, de genul” nu au făcut nave acolo în acele locuri și în caz de eroare, iar acum nu o fac, și împreună cu oficialul acum, poți nu o face acolo.** - Morozov a plecat din Moscova pe 4 martie 15 unu .

(48) Ibid., l. 6i - 65. Chiar înainte de sosirea lui Morozov în Tauris, fiul lui Mengli-Gireev, Magmepi-Girei, i-a învins pe Nogai Murz, Agish, Ahmepi-Ali și Shidyak, care, unindu-se cu țarul Astrahan Abdyl-Kirim, au trecut Volga și a vrut să atace posesiunea Crimeea . Mengli-Girey a adunat apoi până la cinci mii de soldați, așa cum el însuși i-a scris lui Vasily împreună cu mesagerul său, care a sosit la Moscova pe 12 septembrie. Buturuga. "Dumnezeu să ajute ! (Spune Khan) armatele noastre „s-au mutat sus peste dușmanul nostru: Murz“ au fost jefuite, ulus și kuns, cai și cămile, oi, „qi și animale, fără a lăsa

nimic, luând adus” (l. 5i). - Din rapoartele lui Morozov reiese clar că hanul Murzas l-a jefuit pe Zabolotsky când era ambasador la Tauris.

(4) Vezi Cauzele Curții Cezarului nr. eu, l. v5v. Harpinger a sosit 4 Oksh. lóotì cu o scrisoare de securitate tiezamu> scrisă la 5 mai a aceluiași an. Scribul, din greșeală, în locul lui Vasiliev, a pus numele Sfântului Ioan: ceea ce Harpiinger și-a cerut scuze, spunând: „altfel“ diaconul s-a făcut pipi } și Suveranului nostru} atunci se știe pe deplin că Suveranul tatălui tău a plecat. în viața lui, dar el i-a spus că ambasadorul lui Volosh-„sky} și Suveranul meu m-a întrebat despre „numele Suveranului tău, V.K. Vasily... și sigiliul pildei a fost rupt” și așa mai departe. Cu eroul Garshin, grefierul Marelui Duce Voldir Payusov a purtat negocieri prin shrlmach german. Scrisoarea de răspuns a lui Vasiliy a fost scrisă în latină *

Pentru pace cu Ordinul, vezi Arnt Litfiand. Chron, 177, și Arkhip, Let. l* 192* Ambasadorii livonieni au sosit la Moscova La lóog martie. Gramoshul german contractual original se află în Arhive sub nr. 2. În ea sunt numiți, pe lângă Maestru, Arhiepiscopul de Riga, Episcopii de Yuryevsk, Ostrovsky sau Ezelsk, Curland și Revel. V. Prințului i se dă titlul de Împărat. - Ambasadorii au fost John Gildorf, Maestrul I. Oldenzon, Cancelarul I. Kammer și Karssheya-Sege. În locul Crucii lui Nastnikov, nobilul Zamytsky și bătrânii negustor Saharov și Kirilov s-au sărutat.

Scrisoarea lui Maximilian despre Hansa a fost adusă (17 iunie 15od) de la Narva viceregelui Ivanogorod, prințului Ivan Temk, Germans Grid și ьre-meikO) zamorlne. Este scris din Brissel pe 19 Feer. 1609. Vasile a răspuns împăratului 9 aug. (vezi Cazurile Cezarilor No. g, l. ib7 - „-171).

(5oVCм- T. VI, lit. 629, sub anul 1485. (5i) Ibid., sub anul 1484 și i486.

(5d) A se vedea Rtssk. Remen, 227 și Arhiva, LT, 194 la vol.

(55) Vel. K. a ieșit zZ. septembrie și a sosit în Novgorod oct. 26. Arhimandritul Simonovski Varlaam era cu el.

(54) Vezi Cronica din Pskov, donată Bibliotecii Arhivei Afacerilor Externe. Colegiul E. P. Alexei Fedorovich Malinovsky. Vom semnifica acest manuscris curios, de o scrisoare veche, prin numele lui.

(55) Ibid: „K. V. a acceptat sincer darul lor, „și nimeni nu știe gândurile inimii pe care K. V.” s-a gândit la patria sa și la orașul Pskov / *

(56) ÜM. Rusek. Times. 228.

(57) Revendicare Vb. Lt. Malinovsky: „Am trecut de la” Pskov K. Ivan Repnya de la Prinții Suzdal să „mă plâng suveranului despre Pskovici că a fost” dezonorat. Și Shosh Repnya nu a venit la Pskov cu o datorie (nu „legal”), ci s-a așezat pe Prinț, nu prin sărutul crucii, pe care l-a învățat în Pskov „să trăiască și nu a învățat dorințe bune pe Dătătorul de viață. "Treime .... a făcut mult rău copiilor boierilor" și Posadnichim, iar acei copii ai boierilor și Posad-"nichis" s-au dus la V. Prințul de frunte bipiya .... și Posadi-ki de la Pskovychi gândindu-se nu pentru ei înșiși, și pe - "o ceașcă de scrisori pentru a scrie în suburbii și în oraș" , ruchi atunci: dacă o persoană s-a plâns de Prinț, și ai merge la Suveranul din Novgorod să bată cu dvs. frunte. Și în aceeași săptămână, „Leontey Posadnik a mers să-l bată pe Yury cu fruntea la Posadnik Yury, iar Yury a mers să răspundă.** La Rtssk. Vremuri.·. "A. altele pe Novogorodskiy pomѣshchikov / *

(58) În același loc: „și Iuri Posadnik a trimis o scrisoare lui Pskov, dar el scrie: chiar dacă șelarii nu merg împotriva Prințului, spun poliția rutieră, altfel va fi“ tot pământul este de vină. Și în acel moment Pskovich "inima este tristă / *

(5θ) Vezi mai jos, notă. 570.

(6o) În Cronicile de la Moscova {Temp. 228) se spune astfel: „iar Marele Domn a poruncit lui Pskov. Stați în fața lui și „i-a ascultat și a căutat pe acel locotenent” din Pskov. Neascultarea lui Posadnikov a fost mare; mai presus de toate acestea, îi dispreţuiesc numele suveran: şi pentru aceasta Posadnikov şi-a pus ocară asupra şeicului / * Şi în Pskov. Act. Malinov: „K. V. administrarea lor (Pskovs) nu dă niciunul”, dar râul este așa: mântuiți vise, oameni plângări, la Botezul Domnului, și vă voi da totul / * și așa mai departe. În acea zi nu a fost proces, ci au fost doar luați în arest. La Pskov. cca. numit Episcop, apa sfintita, Smolenskilp.

(6ι) Vezi Pskov. Lt. Malinov.

(62) Vezi Temporar. 22g și Arhivă. Lit. l. 198.

(65) Vezi.' Arhiva. Lt. l. 200 per vol.

(64) În Pskov. Malin.: „Și l-a trimis pe K. V.

)} Dyak Tretyak Dolmatov cu un cuvânt măgulitor, iar pskovițiii au fost încântați. Mai departe: „da”, după ce l-a descurajat (Tretiak), dar s-a așezat într-un grad, „și pskovenii au un dar și fruntea aia până la pământ și nu au putut să dea un răspuns împotriva lacrimilor și nămolului lui” inimii .... Tokmo ty nu a lăsat lacrimi, „chiar și bebelușii sunt un lapte de pis... Și apoi în“ Pskov plâng și geme în toate casele, prieten drl - „îmbrățișare” și așa mai departe. Asta a fost de sâmbătă până duminică.

(65) A se vedea T. VI, nota. 5o.

(66) La Pskov. Ani. Malin, și Tolst .: „Mâine dimineață, am să-mi limpezesc zilele, sunând la Veche, și adunând.... Și ai început să-i spui (ambasadorului): - „noi și cu bunicii noștri și cu tatăl său, Suveran, sărutând crucea cu V- Prinți se presupune că „noi Pskov de la Suveranul nostru, V.K., „vom fi în Statul Moscova și nu vom pleca, nici în Lituania, nici la germani, ci „Trăim pe vremuri în mod voluntar; iar noi Psko - „vom pleca din V.K. în Lituania sau în germani“, sau vom trăi mai ales fără Suveran, altfel mânia lui Dumnezeu, netezimea și focul și potopul și nate-“sorbția celor murdari. ” sunt asupra noastră; iar Suveranul nostru nu va învăța să păstreze acel „sărut crucii asupra lui însuși, sau altfel asupra lui același jurământ, dacă nu ne învață să ținem în vremurile de demult. Și acum, Dumnezeu este liber și Suveranul este în patria și bunicul său în orașul Pskov, și în noi și în clopotul nostru; dar nu vrem să ne schimbăm fostul „sărut” și nu vrem să ridicăm mâna asupra Suveranului și să-l închidem în oraș; dar Suveranul nostru îl vrea pe Jivonach. „Rugați-vă Treimii și în patria voastră, după ce am vizitat Pskov, și noi, Suveranul nostru, de dragul” din toată inima noastră, ca să nu ne nimicească până la capăt. „Și Genv. la i5, coborând clopotul Veșnicului la (Sunet „Treime, iar Pskovych a început, privind la clopot, plângând după bătrâna ta și după voia ta,

„și l-a dus în curtea Sneshogorsk, la Ivan“ Teologul, unde este curtea Nameshnpch astăzi, ”și așa mai departe.

(67) Arhiva. Lkt. l. soi : „Genv. în i5 Dyak T * „Dolmatov la V.K. de la Pskov a sosit .... și „cu Tretyak au venit la Suveran cu o frunte” din tot Pskov Posadnik Kuzma Sysoev, da „Boapej și în aceeași zi a trimis K.V. în avans cu - „ de Boierii ai lor, * * si asa mai departe. - Cei mai celebri pskoviți îi așteptau pe V.K. și Dubrovna.

(68) În Pskov, Let. Tolst, și Malin:,.Genv. în „24 a venit Suveranul, iar în acea zi a venit devreme” Episcopul de Kolomenskaya, Vasian Krivoy „(și conform Mo-ok. cronica Mitrofan) „.... se spune - „în cameră; Suveranul nu a ordonat întâlnindu-se departe... "și Vladyka l-a întâlnit la licitație, mergând acum, în așteptare, și K.V. Domnul său, zicând: Dumnezeu să te binecuvânteze, Suveran, Pskov vzem * "shi fără mustrare; și care Pskoviți erau în biserică. , și" a auzit SHO și a plâns amar, "și așa mai departe -

(69) Vezi Pskov, L't. Malin., Lrhiv. Lsh. și Vov-jutìH. La Rostov. Dbt.·, „Via Pskovienilor, că „a fost un Arhiepiscop. Genady în Pskov și nu au ordonat „preoților lor să slujească din genunchi, ci marshmallows -” la sobele sobei.

(70) Adică fiului boierului Fiodor Davidovici; iar la Pskov. Lt. acest vicerege se numește Morozov.

(71) „Ambasadorul K. B. la Moscova Pyotr Yakovlev. „Zakharyev, bună ziua Moscovei, că h. V. „Pskov a luat-o și trimițând acolo oaspeți de la Moscova, gu uspiavlivapii, nu era tamga în Pskov, s-au făcut comerț

la nesfârșit; și „data locului unde se înființează noul târg în afara orașului de mijloc, după ce porțile Luga au fost fulgerate în spatele șanțului de șanț și grădinii lui Iuskov din Nosukhin și pe Krotov lui Grigoriev Posadnikov; Da, și biserica tso-„shavzh K. I” reverend Xenia, în care „Pskov a luat ziua, pe Strada goală, în Ermolai- „nu în grădina lui Hlebmikov; și, prin urmare, strada Sha „Empty avea reputația de a avea grădini Shezh și câțiva metri mai departe. "ea nu a fost; iar K.V. a locuit în Pskov timp de 4 săptămâni, iar „ea a mâncat pe cealaltă. Până luni”.

este

(72) Arhiva. Pskov. Lt., se spune că și numărul pskoviților deținuți la Novgorod a crescut la trei sute.

(y5) Ceva. ATM. Malinov: „Și atunci gloria lui Pskov va fi luată și nu vei fi capturat de alți oameni, ci de tovarășii tăi. Și cine nu „plânge și plânge” pentru asta? Despre cel mai glorios oraș „Pskov, grozav în oraș! De ce ești seshueipi și „plângi? Și răspunzând frumosului oraș Pskov: „ceea ce nu ne plângem, sau ce nu plângem și“ nu vă întristați pustiirea? a zburat la mine. un vultur cu mai multe aripi, plin de aripi de leu, gheare, și luând de la mine trei cedri ai lui Livanov și „încântați-mi frumusețea și bogăția și copiii mei”, L-am trimis pe Dumnezeu pentru păcatele noastre; și țara Pussha „creează-l și distruge orașul nostru și poporul meu” captivitatea, și sapă piețele mele și altele - „negoț cu fecale de cai amestecate, și tată și frate-, - „copiii și străbunicii noștri , și mamele și surorile noastre în" profanarea datei. . Și apoi înmulțiți soții și soțiile „după ce au plecat. într-o imagine monahală / 4 și așa mai departe. V Arhiva. Pskov. ATM.·. „Așa a poruncit Dumnezeu să fie, pentru-*, decât este scris în Apocalipsă, cap. 54'· cinci bo „Au trecut regii, dar al şaselea este, dar încă nu a sosit: al şaselea bo se numeşte Împărăţia în Rus'” din Kiev; mai târziu îl numește și pe al șaptelea, dar „osm Antihrist. Iată, Hristos a spus: Da, „nu vei fugi iarna, nici. sâmbăta. Iată, iarna a venit peste noi. Pentru ca acest Regat să se extindă, iar răutatea să se înmulțească 11

(74) A se vedea acest Istoric T. IV, r. 1Z48.

(75) Ibid., T. III,. 1629 și următoarele.

(76) La Pskov. cca. Malin și în Rtssk. Times. 235: „A poruncit lui K.V. să fie Posadnikul” din Pskov și Copiii Posadnicului și Boierul / * Așa este în multe alte locuri. În Novgorod, cetățenii deliberați erau numiți oameni Zhytymsh, iar în Pskov - Zhiteysky.

(77) Въ H skov. cca. Malinov și Tolst: „Plant” ia Gorodnichih și Starost Moscova 12 și „Pskov i2; și le-a poruncit să stea la tribunal cu „Guvernatorii și din Tiuna păzesc adevărul, iar din Na-“ localnicii și din Tiuns lor și de la Dyakov V.K. „adevărul și sărutul crucii au zburat la cer,

*9)}a. minciuna a început să intre în ei .... iar pskovenii „săracii nu cunosc adevărul Moscovei și i-au dat lui K. „V. carta sa statutară către pskoviți. . Și

„Început de suburban Viceroys” să comercializeze și să vândă cu intenții mari și rele, măturare și calomnie. . iar Executorii judecătorești „ei (Namestnikov Pskov.) au început din cauțiune” imati zece ruble și șapte și cinci; „Dar cine va spune pskoviților: V. Prinț cu o scrisoare,“ de ce li se porunc cauțiunile imati? și ei îl vor „ucide” pe acela .... Și s-au împrăștiat (cetățeni) în „orașul” altor oameni, marcându-și soțiile și copiii, și care străinii locuiau în Pskov și s-au împrăștiat în propriile lor țări. Doar pskovenii sunt uluiți: dar pământul nu este „dezintegrat, dar nu vei zbura sus”. ;. La-

erau orașe în Pskov, pământuri și 2 Așezări: „Mare și Vyshegorodishche; și toate erau vene și „s-au golit din Namestnikov; și în al doilea an, K.V. a auzit astfel de violențe de la tine și i-a reunit și i-a trimis în locul lor pe K. Petru cel Mare-„go-Shuisky și K. Simeon Kurbsky și K. „Petru era în Pskov. , și binele „fii înaintea lui Pskovich” și așa mai departe, a început.

(78) Vy Jenov. ..hfti. Malin .: „K.V. a mers pe sub“ Smolenesk , iar din Pskov a luat yuoo scârțâit nici kov „și Pskov Zemtsov: atunci nu ar fi fost doborâti din moșiile lor / *

(79) Strykov. kn. XXIII, cap. 5.

(80) Afaceri Polsk. Curtea, 2, p. 97—nr. În 1609, nobilul Dolgirdov, Yan Radzivilovich, Namestn a venit la noi de la rege. Slonimsky, Voitekh Yanovich, Namest. Belsky și Pisar Bogush; iar Boris Golokhvastov și tiparul Nikolai Ivanov au călătorit de la noi în Polonia. Angelov, pentru a se interesa despre nemulțumirile reginei văduve Helena. Sigismund a cerut să-i eliberăm pe restul captivilor: Nikol. Glebovici, K. Bogdan Glinsky, K. Andrey Prozorovsky, Yakub Ivashentsov, militarii de la Kiev și Nemțev; iar Vasily a cerut soția lui K. Ivan Ozeretsky, mama prinților de Drutsk și așa mai departe. În al 5-lea an, ambasadorii Lituaniei, Voitekh Narbugpovich, Namesshn. Perelomsky și Grigory Goremyk; Funcționar regal, au venit la Suveranul din Pskov, spunând că Prinții

Soții Drutsky cu mama lor au fost eliberați în Rusia și se află în Polotsk. În același an, Putiatin Mic a fost trimis la Sigismund, care s-a plâns că rușii i-au luat volosturile din Vitebsk, Usvyatsk și altele. - În 15 și 1955, Dvoretsky V. Knyaz, Mikhailo Yuryev, s-a dus la rege cu diverse plângeri. Trebuia să învețe de la Elena cum Vasily putea coresponda cu ea în secret. Regele i-a trimis la Moscova pe guvernatorul Polotskului, Stanislav, și pe nobilul Bogdan Dolgirdov. Sigismund și-a exprimat nemulțumirea față de Voievodul Mozhaisk, cu care a capturat mai multe sate lituaniene și consideră că râul Nipru

este granița. V.K. și-a dat cuvântul să lase soțiile lui K. Boryapinsky și Sapya să plece în Lituania. - În i5i2, Konstantin Zamytskoy. întors din Lituania, l-a informat pe Suveran despre acțiunile leiste ale nobililor regali cu Elena.

(81) În acest scop, Hryhoriy Zhornov și Menshoi Putyatyn au mers la rege în 1512.

(82) În Genv. i5ii: vezi Nikon, Ми. 189.

(83) Ambasadorul Morozov s-a întors cu Țarisa pe 2 iulie. Ea a plecat la Kazan pe 20 august. cu nobilul Ivan Kobyak, s-a întors la 22 iunie 1522 și a plecat în Crimeea pe 5 decembrie. K. Mykhailo Shchenyatev a escortat-o la Putivl.

(84) Magme ip-Amen trimis lui Gay. i5i2 nobilului suveran Shausein-Seish pentru că a scris o scrisoare de lână, care a fost dusă la Kazan de Okolnichiy Morozov și Dyak Kharlamov, iar la Febvre, prin slujitorul său, Buzyuk Bakshey, țarul Moil Vasiliy i-a trimis lui Chelyadnin: vezi Nicoi. 191, iar Kazan, jiim.

(85) Strickov. carte. XXIII, cap. 6.

(86) Vestea atacului lui Krymtsev a venit la Moscova pe 8 mai, 5/2. Ei încă mai abuzau lângă A-leksin, Vorotynsk, Kolomna, Volkon (vezi Continuat de Nestor 355).

(87) Vezi Razryadn. Cărți.

(88) Sau lui Sernava, precum se spune în alte cronici: vezi Nrodolzh. Cuib. 355.

(89) Apoi, Ostanya Andreev a fost trimis în Crimeea la Okolnichiy, Mihail Vasilyevich Tuchkov: vezi Arhiva. Cartea de recensământ, l. 20Z despre aproximativ.

(du-te) Rang. Cărți, g. i5iz: „I-a scris lui V.” Prințul K. Shemyakin, că țarul Opi Mengli-Girey, „copiii săi s-au retras, Akhmat” (și în anale: Magled ~) „cu fratele său, cinci țarevici, dar“ vor să fie pe V. Prințul Ucrainei, „și așa mai departe,

(91) Cazurile Polsk. Nu a, сгЦр. SH.

(92) Cu această scrisoare au trimis Regelui Podyachago Vaska al Tuturor Sfinților; vezi Dela Polsk. Nu 2, SIP. III-II2.

(dZ) Vezi între Koenigsb meu. documentează scrisoarea lui Plettenberg către maestrul Prusiei ιόι5, nr. 719: Ynn seynem Aussziige sich pereonnlich horen lassen, das her dyweíle seyne Pferth gehen unnd seyne Sabeíf schneiden will, nicht abzihenn etc.

(94.) În ordine. Cărți: ,, Și cu el frații săi, „K. Iuri, da K. Dmitri Ivanovichi, da K. Fedor „Borisov, da Pyotr Tsarevich, da Tsarevich Shig-“Avleyar (Astrakhan); și guvernatorii K. Iv. Mich. „Vorotynsky și Peter Ivan. Jişov. Și în avans s-a trimis la Smolensk: într-un mare. raftul „K. IV. Mich. Repnya și Konyusha Iv. Andr. Chelyad- „nin; în față. K. Andr. Tu. Belevsky, da Fed. „Nikitich Buturlin; în mâna dreaptă K. Iv. Andr. „Lugvitsa Mikulinskaya, da Fed. Klementiev. Prr- „shasiev; în stânga K. Nikita Vas. Obolenskaya, da „Ivan Nikitich Buturlin; la paznic Mich. „Domn. Zakharyin, da Iv. Tu. Sobakin. Și lui Vrya, „slava a fost trimisă de K. Marele Fed. Jur. Pike Kutuzov, da Mikh. Semyon. Vorontsova, da Andes. Nikit. „Buturlin. Și cu Luk a ordonat să meargă la Bryaslavl „dar: într-un mare. regimentul K. Vas-Semyon. Odoevskaya, „în față. K. Semen Fed. Kurbskaya, în mâna dreaptă - „kѣ K, Danilo Bakhteyar, da Iv. Misinov, în stânga-"urlă K. Petr Yeletsky și Andr. Kutuzov, în „gardist. IV. Andr. Kolychev. Și din Novgorod „a ordonat să stea în orașul Kholmsky Voevoda” în mare. regimentul K. Vasily Vasil. Shuisky, în „înainte. K. Boris Tebet-Ulanov, în mâna dreaptă - „ke Iv. Grigor. Morozov, în stânga Vasily Grig. „Morozov, paznic. K. IV. Alexandru. Buynosg „Rostov. - K.V. a mers de la Mozhaisk la „Smolensk, iar guvernatorii la mare. Regimentul Petr Tsa- „revmch, da Boier K. Danilo tu. Shchenya, da K. „Mikh. Leu Glinskoy și Mosalsky K. Dmitriy, / a K. Semyon Ivanovichi; în față. li. Tu. Semeya.

,, Starodubova, da Boieri. K. Vas. Shuisky, da K. ,, Iv. Mich. Vorotynskaya și Petr Yakovlev. Za- „Kharin; în mâna dreaptă, fratele V. Prințul K. Yur. „Ivanov. Dmitrovskaya și K. Aleksan. Volodymyr. „Rostovskaya, da K. Petr Loban Semenovich Rya-”Polovskaya; în mâna stângă, fratele V.K.K. Dmitry „Ivanov, da Grigor, Fed. Davydov, da K. Iv. unitate „Ushaty” în lateral. K. Fed. Borisov. Volotskaya, da "K. Mich. IV. Golița și Petr Iv. Gito, da K. „Constant. unitate Ushatoy. Și guvernatorii Dvorovye, Dvoretskoy Vasily Andr. Chelyadnin, da Armeria, „al cărui Andr. Mich. Saltykov/'

(g5) B Arhiva. Neko,. Act. Malin.: „Prizhal K. „V. lângă Smolensk în postul Nașterii Domnului, și,, ïooo pishchalnikov din Pskov, și Pskov că „granita nu este un obicei. și le-a ordonat să hrănească da - „al tău”, și au stat 6 săptămâni, iar K.V. jumătate de „noapte”. iar din tururile cu tunuri bisha și mult „bătut, beat înainte de a se îmbăta. și poѣha K, „V. nefăcând nimic.” Suveranul s-a întors la Moscova în a treia săptămână din Postul Mare.

(96) În Nikon. ATM. 195 : ,, iar Regina Elena în „acea nevoie și în stomacul ei nu mai era, Dumnezeu știe, ce „lucruri scurte!” Ea a murit pe 24 Genv. i5r5.

(97) Cazurile Polsk. nr 2, p. 112, ii5.

(98) Vъ Rozryadn. Cărți: „V. K. a mers la Borovsk, și cu el frații săi, K. Dmitri și K. "Andrei, și i-a lăsat să meargă la Koshira și i-a ordonat fratelui său" K. Yury să părăsească Dmitrov "togbzhe zile și să stea în Ruz, dar nu merge la Vyazma. Boieri cu V.K.Grigor. unitate

Chelyadnin, Konyushey și Boyarin Iv. Andr. Chelyadnin, Dvoretskoy „Tu. Andr., armurierul Nikita Ivan. Karpov; Da, „Yushka și Vasily, copiii prințului Ivanov din Shchetinin, gătesc cu el la armură .... A trimis „K. V. in fata ta Voevod la Smolensk din Dorogobuzh: in bolshchp. regimentul K. Iv. Mich. Repnya, în j, înainte. Okolnichey Anzi. Busuioc. Saburov și Yuriy „Zamiatnin și cu slujitorii tătarilor Gridya Afanasiev Drovnin; în mâna dreaptă K. Iv. Andr. „Mikulinskaya, da K. Andr. Semyon. Mezetskaya, da K. „Yurya Ivanov. guvernator, K. Davyd Danila Khromoy;

eu

„în mâna stângă a lui Mic. Andr. Pleshcheev, da K. Vas. "Tu. Ciorapi-Ushaipoy; în paznicul K. Petr Semen. Romanovici Yaroslavskaya și Fedor Nika II. „Buturlin. Și cu Luk a ordonat să te lase să mergi la Polotsk Prince. Tu. Shuisky: în șurub, jumătatea lui K. Mikhailo Vas. Cocoșat, în față. Dmishr. "Tu. Kitaev, în mâna dreaptă K. Semyon Fed. „Kurbskoy, în stânga K. Petr Iv. Eletskaya, da „Dmišr. Danil. Ivanov; la paznic IV. Semyon. „Kolychev, da tu. Ivan. Volodimerov. Dar durerea? „Shin Voevoda” a ordonat K.V. în şi zi: în „mare. regimentul K. Danilo Vas. Apreciez, da K. Iv. Mihai. ridiche; în față. K. Mikh. Leu Glinsky, da „Andr. Tu. Saburov, da Yur. Zamyashnin; în mâna dreaptă K. Mikh. Danil. Shcheyayatev și lui Fedor „Nikit. Buturlin (și cum va veni K. Loban-Rya-„Polovskaya”, iar Loban să fie cu K. Mikhail în „mâna dreaptă” în locul lui Buturlin, iar Fedor „să fie cu K. Danil în marele regiment); în „mâna” stângă K. Andrey Ivanovich Kuraka-Bulgakov, da „Mikh. Andr. Pleșceev; la paznic K. Boris. IV. „Cocoșat, da Grieg. Tomin Ivanov. Da, cu Luk „a ordonat K.V. igpipi la Polotsk: în mare. Regimentul „Boyarin K. Vasily Vasily. Shuisky, în față. K. „Bor., Tebesh-Ulanov, în mâna dreaptă a lui Okolnichi” Iv .. Grigor. Morozov, în stânga Iv. Andr, Koly-“chov, ca paznic. K. IV. Alexandru. Buynos-Ros-„tovskoy; și cum vin la Polotsk și apoi „fie în mai mult. regimentul K. Vasily Vas. Shuisky „da lui Morozov, în față. K. Mikh. Tu. Gorbatov „da Dmipt. Tu. Kitaev, în mâna dreaptă a lui K. Seme- „bine hrănit. Kurbsky, în stânga Iv. Andr. Kolychev, „la paznic. Buynos-Rostovsky, da Iv. Semyon. „Pupku-Kolychov. Și la Moscova, K.V. l-a părăsit pe „Peter Tsar.evich, iar cu el să fie boierul K. Vasily Mikh. Kholmsky, K. Vas. Romodanovsky, „Peter Jitov, Ed. Musaveshkov-Saburov. A-„Aceeași vară din martie au fost Voevodas pe Tula: în“ mai mult. regimentul K. Alexandru. Volod. Rostovskaya, da „Mikh. Jur. Zakharyin; în față. K. IV. Mich. Voro- „tynskoy, da N. Iv. Semyonka Semyonov. Yaroslavskaya, da Yur. Zamyashnin; în mâna dreaptă a lui K. Iv. „Dmitri. Pronskoy, da Mikh. Sem. Vorontsov, v'lѣ-"howl K. fed. Dmishr. Pronskoy, da K. Iv. Mich.

afa

„Șamin; la paznic K. Andr. Dmipgr, Kurbskoy, „da, Andr, Nikit. Buturlin, da tu. Andr. Korobov.··*- Aceleaşi veri au fost în Ugra: în durere. Polul K.I. Mich. Bulgakov-Golitsa, în față. K. IV. „Yv. Teleniev, și K. Semen Dmitr Silver; „în mâna dreaptă K, Bospiyansh. unitate Ushatoy; în „speor. K. Sem. Mezvtsko ”, în stânga K. Iv,

Ushata, z teh Voevod K V. l-a trimis pe K. Spiarodub la. „Iv. Ushatova, da K. Semena Serebryano® cu oameni la K, Vasily Semenov. Starodubsky, da K. „Vasmlye Shemyatyachu; iar pe Ugra a ordonat să fie în „mare. regimentul prințului M, I. Golits și K. II în tine. „Mut * Obolensky; în față. K. Iv, Dmitri, „De aur, în mâna dreaptă a lui Okolnichiy K. Kast. "unitate. Ushatom, în stânga K. Andr. Mikh, Leninsk * „mu, ca paznic, K. Semyon Meeetsky; Da, K.V. Prințul Iv a fost luat de la Tula Voevod. Bwpo- „shynskago, da K. Yv·. Sem, Yaroslavsky, da K.,> Andr. Kurbsky, da Andr. Nikit. Buturlin"; iar „în * locul lor a trimis K. Iv. Belevsky, da Schu * "ku-Kutuzova, da Peter Yakov. Zaharia, da K. „Iv. Shamin - Domnul In aceeasi vara la Vyazma erau voievozi in regimentul bolyn al Boierilor. K, Dan. Tu. Shchenya, în „înainte. boieri. K. Repnya, în mâna dreaptă K. Mikh. Da - „Neil. Shcenyatev, în stânga K. Andrey Ivanovich „Ku raka-Bulgakov, în paznic. Okolya. Andrei, Vas. ,, Saburov. În Dorogobuzh în spital. la lupul K. Bo- „ris cocoșat, da Grigor. Tomin Ivanov, în „înainte. K. IV. Lugvitsa-Mikulinskaya, în stânga ru-,, kѢ. Mich. Andr. Pleshcheev, ca paznic. unitate Nick. „Buturlin. În iulie, în ziua a 8-a, K.V. s-a furișat în Be-“rvvSk” pentru lucrarea sa Smolensky și în acea zi „a stat împotriva Sfântului Sava pe Mitropolitul Lu-,> gu; iar din Borovsk s-a dus la Smolensk SenNg. g, în 5 (în cronicile ig), iar lângă Smolensk a venit S en ig. în „b”

(99) Arhivă. Pskov. Ani. Malin .: „Du-te la K, V.” sub Smolenes cu tunuri, și având turnee stabilite, și pe care le vor sparge în timpul zilei, dar noaptea au lovit totul - „yupg; iar K. V. le-a trimis scrisori multe bune și despre rău, ca să ceară de el.” Atunci se spune despre sosirea boierilor Novogorodtsy și Pskov Degtsey cu B. Mikh. Oxalis (Hump-lgym) ah oct. „Și toată ținuta a trimis (V. K.) către

2 5 „Moscova, și după ce a plecat, vremea nu este suficientă, ci „a făcut un ou”.

(Yo) A se vedea cauzele Guineei de la Curtea nr. i, l. 163.

(yui) Въ Nikoch.. yìtm. 19.5.: „feb. 2 prichde la „Ambasadorul Moscovei Opt Tsar Maksimyan, numit” Snitsenpomer, Tseoar. Majestate Consilier, despre „iubire și fraternitate. Prințul V. cu Maximian - „nom fraternitate și dragoste și sfârșit veșnic” a luat, iar scrisorile finale dintre el „a scris, și pecetea lui de aur gravată pe ea —” a trăit, și cinstindu-l pe ambasador, a lăsat-o pe Marta mai departe 7 / * Sipr . 2o5: „Dec. în ziua vizitei la Moscova, ambasadorul „Dmitri Daskarev și E. Sukov, la scrisoarea lui Tse-sarev, au adus livrarea finală .... Și odată cu ei „a venit ambasadorul la Maksimyan, pe nume Yakov® Dok- „shor da Mavrets.” Sipr. 204ï „În aceeași primăvară, aprilie, (i5i5) Suveranul l-a eliberat pe trimisul lui Maksimiyaov și i-a trimis cu el pe Alexei Grigorievich 5a-“ Bolotsky și Dyak Alexis Malago 4 * Carta uniunii ruse a fost pierdută. Suveranul Peter Vgfly-kiy a ordonat publicarea limbii germane cu traduceri în franceză și rusă, tipărită pe 18 mai în tipografia imperială din Sankt Petersburg. În traducerea rusă se pune: „dat” în orașul nostru Gundem} „și în germană din greșeală: Brundenaw. Această greșeală a făcut pe unii oameni învăţaţi să se îndoiască de adevărul tratatului: căci nu există oraş Brzendenac, dar în original este clar * Gmundon, după cum am văzut

cu ochii mei; silaba finală este la, nu »» v, referindu-se la următoarele: am vierchen Tag. Gmund este un oraș faimos din Austria superioară, unde „au venit împărații. Expresii: voir habe" genorneii Lie-Bescbaft und. ewige Verpuiidtnüse - bis zi" uiwser Lebeirt -- și ist Sach das y etzt Veindt die Sach nit nach cruiser ^laynuniige gì schicht și alții au apărut ongran-HbjMW; dar trebuie să știți că aici vechiul Mini-Vshersogvo a cerut întotdeauna o traducere verbală a expresiilor ruse în contractele încheiate cu un Yaga străin, fără să-i pese de puritatea limbii, mărturisind cumva multe scrisori vechi germane din Arhivele Moscova și Koenigsberg, umplut cu Rct & n. ismay, numai clar pentru noi. - Împăratul Iosif al II-lea, aflându-se la Moscova, a citit cu curiozitate acest caracter-

nouă scrisoare Maximilian, și a spus zâmbind oficialilor Arhivelor: „Doamne! arată aceasta regelui francez: „căci Curtea de la Versailles de mult nu a vrut să-i cheme pe Suveranii noștri Împărați.

(102) Dela Cezar. Nu. eu, l. 189 (în ordinul Suveranului către Okoln. Ivan Grigoriev. Morozov, Namest. Novogorod.): „și după masă le va plăcea“ bea, și i-ai liniști și te-ai așeza, scrie cu ei; „și cum va fi paharul tributului, și ați da paharul împreună, și al meu și Maximyanov, dar amintiți-vă, dacă numai sănătatea mea ar fi întâi și după ea; dar grăbește-te, „își vor da un potir cu tributul Suveranului lor, iar tu” nu i-ai fi tăcut și nu ai fi slujit paharul Meu după el.

(wZ) Acest document de carte se află în Arhiva între Livland nr. 3. A fost scrisă în mai gbi4 Începutul este următorul: „Prin porunca lui Dumnezeu în-,,lѢ și lì prin porunca suveranului” (urmează titlul lui V. K.M. „noi suntem cuvântul a șaptezeci de orașe, de la Yuryev Ivan Bulik Bergomester, da;, Arengp von Lone Ratman, da Pop Mapiyas, „Lemke grefier al Yuryevskaya și de la Kolyvan Ivan” Viyansh Bergomester și Ivan Rotgers Rush- „om, ambii din Lubeck, deci din Riga .... și” din toate cele șaptezeci orașe de pe această parte „de pe malul mării și din acea parte a litoralului, venind „la Vel. Novgorod la V. Vicerege al Suveranului...”, bi (cu fruntea în jurul lui shom, astfel încât Marele Suveran, Bo „” cu mila țarului" (și în germană. originalul este, ca de obicei, Kaueeg) "toată Rusia Ber-"gamesiprov și Ratmanov și toți comercianții, și ku-,, copiii petsky din șaptezeci de orașe" și așa mai departe. „Și se termină în orașele germane, și curăță-le în vremurile de demult, dar nu-i jignit .... Oaspeților“ Nougorodsky călătorește în țara germană cu „mărfuri, munți și apă, calea este clară ... În oraș este ceară, dar va fi „ceara nu este curată, și ceara aceea va fi măturată de pe Nougorodeți... Și se va vinde în ultimul, că altfel nu e nimic de la el; dar el te va învăța să cumperi și să vinzi - „ty în greutate, altfel imash de la el. .. Și dai „Nmchvd argint, dar va fi necurat, și Nmchip

„mo schimb argint; dar va învăța să vândă NѢm - „sare de bărbie și hering și miere în urmă; altfel nu exista. . și, în cele din urmă, vinde-le și cumpără în vechiul mod nu cumpătat. Și ce năvălire „peste

negustorul Nougorodsk pe mare” va veni de la „oamenii din șaptezeci de orașe, altfel căutați acele șaptezeci de orașe.   și pedepsiți cu moartea

„și într-un om atrăgător, într-un tâlhar, Kuptsov nu este” chop .... Dar novgorodianul vrea bunuri

„pune cu Nѣmchin într-o barcă sau într-o mărgea într-un loc, și adaugă o pildă la mare, în caz contrar, ^ mută pe mărfuri, că os_paneshta prin cruce-“nomu sărut; și pe mare Novogorodts-, ce mărgele în vânt, și a bătut la Nemetsky, coasta a șaptezeci de orașe, precum și germanul - „kuyu până la ținutul Novogorodtskaya”, iar acele margele căutate „dând înapoi de ambele părți fără viclenie. . .

„Imanii din acele autobuze se transferă din io ruble” pentru rublă. Și Nougorodeții vor veni la execuție „în șaptezeci de orașe, și nu-l executa, ci“ scapă cu viceregii din Vel. Novgorod, iar „Vectorii” vor trimite la Riga și Yuryev și la „Kolyvan doi sau trei oameni buni, și la noi” în fața acelor oameni, novgorodienii de aici și consiliul „inițiază. . Dar novgorodianul îl va căuta pe Nemchi - „nu, dar vei judeca până la sărutare, altfel sărută opg-“vѣtchik .... Și în germană. orașe pe care să judeci Cunoaște-

„Gorodets ca Nѣmchiya lui, iar în Novgorod” Nѣmchin ca Novgorodets.
. dar nu o tăietură

„a fi pe ambele părți.... nici într-o cușcă, nici într-o“ pivniță, fără încercare, să nu sădiți sau să forjați / ' Mai departe se spune că ambasadorii noștri și ai celorlalți Suverani călătoresc la noi în voie prin germanul orașe și ambasadorii hanseatici prin Rusia. Boierii din Novogorodsk, Grigori Petrovici Valuev, Ivan Ivanovici Pușkin, bătrânul negustor Vasily Nikitich Torokanov au sărutat crucea pentru Namestnikov, iar în locul celuilalt bătrân al negustorilor din Novgorod, negustorul Fedor Vladimirov Volkov. S-au adăugat 5 sigilii* la scrisoare, nu mai sunt acolo; au mai rămas doar șiruri.

(j4) Vezi Arata Li.fl. Chr. spir. v58.

(j5) Fiul lui Mihailo Ivanov, Aleksev, a fost trimis de la Moscova pe 5 dec. dar a revenit la mai 154 (vezi Cazurile Turets. No i, l. i - 17, ■

Nikoi. Jim. igS, unde ambasadorul turc se numeste Ke-. malby). Kamal a scris de pe drumul spre Trakhaniot: „Doamne, bunule George! de la mine, Kamala, numită odată Theodorit: te-am trimis la „dominia ta, nepotul tău Manuel” și așa mai departe. Aleksiev, în rapoartele sale către suveran, s-a plâns de K. Vasily Shemyakin, că în orașele sale l-a hrănit prost pe ambasadorii Crimeii, Devlet-Keldey ts Kudoyar, care călătoreau cu el de la Moscova.

(106)   , DI Maia 28 i-a ordonat lui K. V. Kamal să fie în „Curte și acasă... iar în fața Camerei Mici stăteau Prinții și Copiii Boierilor în sherliks în g, brațe și alții în piele. paltoane și blană. . . . „și

K. Vel. i-a ordonat să stea aproape de sine pe bancă.*1 Ambasadorul nu a stat mult la masă și a ieșit din cauza bolii.

(107) „Și Kamal a spus: este un lucru grozav: noi, atunci cum să putem spune: cine este prietenul Suveranului nostru și cine este dușman?

- (io8) Vezi Herbert. Comentariu R. M., p. g.

(109) Spgrikov. carte. XXIII, cap. 7.

(prin) Vezi Descarcare. Cărți. Pe 4 mai, V.K. l-a trimis pe Voevod K. Aleksand la Tula. Rostovsky, Mikh. Iurievici Zakharyin, K. Iv. Mich. Vorotinski, Grieg. Tomina Ivanova, K. Andr. Dminr. Kurbsky, Andr. Buturlina, K. Semenka Yaroslavsky, Yury Zamyanshiyaa, K. Iv. Andr. Mikulinskag și K. Iv. Shamin. Lângă Smolensk, principalii guvernatori au fost K. Daniil Shchenya, Konyushiy Chelyadnin; iar în față, raftul K Mikh. Glinsky cu K. Mikh. Gorbatym; în mâna inamicului K. Mikh. Danil. Shcenyashev, K. Nikita Bae. Obolensky și K. Iv. unitate Ushatoy; în stânga K. Andrei Ivanovici Kuraki-Bulgakov, K. Iv. IV. Shcheipyn-Obolenokii; la paznic K, Bor. IV. Gorbatoy și Dmish. Tu. Chişaev. Guvernatorii Novogorodsk, R. Bae. Shuisky și Morozov, cu Konyushim Zamyatneya și cu Konspg. Bezzubtsev stătea în Lukakh; chiar acolo și K. Iv. IV. Mătușa-Rostovsky, Bass. IV. Oaia * Vlady mirov, Iv. Sem. Navel-Cola * nou. 7 iunie Tu. Serg. Levashev a fost trimis la ei cu porunca de a scrie lui Orsha. Regimentele Tula s-au mutat și ele la Smolensk. Curtea Copiii boierilor au fost conduse de K. Vas. Andr. Nogshev și K. Alex. Fed, Sitsky. Printre

a9 alti Voevozi se mai numesc K. Iv. Dm. Golden-Schepin, K. Iv. Tu. Mute-Telepnev, K. Sem. Dm. Silver-Schepin. Boierul Sem a rămas pe Ugra. IV. Vorontsov, Okolnichie Iv. Tu. Khabar și Petr Yakov .. Zakharyin.

(sh) Vezi Arhane. Ani. ι8ι-ι85 - Nikon., ¿¡rkhiya. și așa mai departe. Se spune că Smolensk s-a predat Suveranului pe 3 iulie.

(ig) A se vedea carta rezidenților din Smolensk în Adunarea de Stat. Diploma I, 4-I Busuiocul se numește deja Smolensky în ea, este scris fie Zo, fie 5 iulie: numărul a fost șters: este vizibil doar un rând al literei L. - „shie Smol, părinții Vladyka Varsonoyey și grefierii , Okolnichie și Prinți, și Boieri, și orășenii, și „oamenii de culoare, că ar trebui să-i întâmpinăm, „le păstrează în vremurile de demult, așa cum i-a păstrat K. V. „Vitovsh și alți foști Suverani ai lor, conform căreia” a aprobat hrisov, pe care le-a dat Alek-,, Sandr Korol, si Casei Preacuratei si bunurilor, „si tuturor manastirilor si bisericilor. terenuri și ape „fără a interveni; și cei care greșesc în spatele lor, și „nu ne deranjam cu tine și nu rezolvăm singuri divorțul... Nu ne interesează vechimea lor”, nici cu soția, nici cu copii ... dăruind; și oricine nu va fi în stomac, „altfel ne va da stomacul său după sine, iar noi“ nu vom interveni în stomacul lor... toată lumea pentru asta. Și pe cine vei aduce „în flagrant viceregelui nostru” și îi vei da în flagrant reclamantului... Vicar „și Okolnichim, și prinț, și Bodrom și detectiv”, și oameni de culoare și oamenii lor. , și nu toți țin pământul în taverne, ci „Ca guvernator

săptămânal, ia ce ai cumpărat din rubla de la Rizsky pentru doi bănuți. De asemenea, dacă te-ai plâns lui Smolnyan, de la care bunurile au primit totul înainte de aceasta, cu ceară și miere și cu sare și alte bunuri, atunci dacă erau tsozhal-„val, mѣschanom și oameni de culoare, atunci toți ima-“ shina eu însumi. Și ce i s-a dat fostului Suveran „din tot orașul din an în an în grădina lui Rublev”, și iazul lor s-a plâns la ei: că ei în

„Nu davapgi trezoreria. Iar boierul burgheziei și negru „oamenii în ipoteci nu acceptă pi; şi mѣ schanom şi „cher. oamenii sub mesagerii noștri nu oferă provizii, ,, dar păstrează proviziile cu șoferul nostru și angajează. De asemenea, dacă boierul din Smolensky s-a plâns: care volosts din Smolensk, noi volosts „ținem pe boierul din Smolensky, așa cum” îmi doresc. . Vicarii noștri și Okolnichye, „oriunde ei radiază haipi sau mesaje și se numără printre „filisteni și negri. oamenii sunt aduși nu de imaipi, ci dându-le câte un ban pe milă fiecare, ci de adevăr de două ori. Și prin cauțiunea Numelor, „oamenii nu-i forțează pe oameni în fier și nu-i aruncă în obloane”. Și Sokolyaich-ii noștri și viceregii „O să-i ucid pe măcelarii, pe care îi voi omorî la plantare, de la jumătate de bănuț fiecare. Și osh Yabednikov Pentru boierii „messnik și Okolnichim și orășenii să aibă grijă; și pe care îl vei ucide și ei îl vor executa din vina lui. Și grajdurile noastre din Smolensk "din turma de cai și de la animal în timpul verii mănâncă -" 12 bănuți fiecare. De asemenea, Esmi i-a acordat me-“chan și diavolul. oamenii, le-a spus pădurea, se luptă „în pădurile lor și în Boierii de lângă oraș” fără să apară. Iar jderul lumii și nunta immania „pentru 6 bănuți; iar de la văduva imaniei, prin asta, care va merge după soțul ei. Iar oamenii din Okolnichi și „Principii și Boierii lui Smolensky” care locuiesc „în suburbii și în oraș, dar comerț și din piѣkh” îi iau de la porți cu tot ce le stă în putință, conform „vechilor”. ori. Și cine ține o persoană în bani, și „el judecă el însuși acea persoană, a. Okolni- „chee”, atunci nu are inteligență.” Marele Duce a fost spânzurat. pecete cu un vultur cu două capete; pe spatele scrisorii era semnat: „Vel. Suveran Vasily,“ Prin harul lui Dumnezeu, Suveran al întregii Rusii și Vel. "K.ayal."

(i5) Vezi Lr.khan*. Lt. i83:, și care norozní-,,λζζ locuiesc la Moscova, iar oamenii aceia au bani pentru,, creșterea și-a dat vistieria "

(id) Sshrikov. carte. XX1C, cap. 7 și Gerbershsh. R. M. Soshtep 79

Íli5) Arhiva. Alun. ,ı85.

(iib) Gerbershsh. Comentariu R.M., 79..

(ii7) „Aug. 7 a trimis K. V. Boyarin Voevoda, K. „Mikh. Danil. Shchenyasheva, da K. Iv. Mich. Vorogpyn - „skago, da, prinții și

boierii lui Smolensky la Msshi-j, îl slăvesc .... În aceeași lună, în aceeași zi, orășenii și oamenii de culoare au sosit din Krichev și din Dubrovna,“ pentru ca Suveranul să fie acordă-le, ordonă-le să servească.”

(u8) /O/Ahang. DV/n. i84 În Alte cronici se spune că Suveranul a plecat la Moscova.

(119). Deci în Ar.an. Liegp. p. i85. „Prinț”, Mihailo Golița, în curând mesajul ambasadorului Voevoda Iv. „Andre * Chelyadnin, și el însuși este întotdeauna un ogar pe cal cu toată Curtea lui... și conducând în acea noapte. . . „Și fii în cea de-a patra pază a nopții, Ozhe M. „Glynsky merge singur în fața nobililor săi pentru o verstă și îl prinde H. M. Golița și copiii boierilor, au preluat nobilii lui Glinsky j și la răsăritul soarelui Ivan Andreevici / * Gerbershp spune că Glinsky, necrezând Regele, a cerut garanția celor doi favoriți ai săi, Nemtsev Georgy Pisbek și Hans Rechenberg, care i-a jurat credință în sinceritatea Sigismundiva j că slujitorul lui Glinsky cu răspunsul Regal a căzut în mâinile Guvernatorilor noștri; că Sigismund l-a trimis în același timp pe nobilul Trepko la Glinsky, care a fost și el capturat și torturat de ruși, dar nu le-a dezvăluit secretul său, iar Strykovsky adaugă că Trepko s-a numit ambasador al Romei și că Vasily a ordonat în cele din urmă să lasă-l onorabil să plece. V Arhiva. Pskov., Let. Malin .: „și omul său (lui Glinsky) a fost retras cu re-scrisori către rege / 1 - Gerbershshein scrie în continuare că Glinsky i-a răspuns lui Vasily reproșurilor sale: „Dacă ți-ai îndeplinit promisiunea făcută (în raționamentul lui Smolensk), atunci Eu până la mormânt te-aș sluji cu credință. „Nu mi-e frică de execuție și sunt gata să mor ca să nu-l vezi pe tiran / * În Vyazma l-au adus la voievodul Moscovei, care, aruncând lanțuri grele în fața lui, a spus: „ Suveranul nostru i-a iubit pe aceia, eu, iar tu l-ai trădat : și deci acceptă aceste cătușe / * Michael, văzând o mulțime de oameni în preajma lui, păru să rostească un lung discurs, dovedind trădarea și nevinovăția lui VK. „Înșelat de el” (a spus el), am vrut doar să părăsesc Osh

In spate

„nego, pașnic și fără nicio trădare /” și așa mai departe.

(120) Herbership. Ri M. Comentariu, p. g. Însuși regele Sigismund spune același lucru într-o scrisoare către maestrul Livoniei (vezi între lucrările mele Koenigsber Nu. 753).

(121) Vezi /irhang. Det. 186, unde, însă, râul Berezina este numit pe nedrept, bătălia a fost pe Nipru după toate celelalte cronici, Rozrad. Cărți și după Herberstein. Odin Sipri-kovsky scrie că Konstantin 27 aug. a avut asupra Berezina, Castorul și Drov ciocniri fericite cu rușii, care apoi s-au retras dincolo de Nipru.

(122) Gerbership. K. vi. Comentariu, g.

(123) <1 prune. Ani. i86: „Începând cu Lituania prima luptă K. Mikh. Golița cu regimentul său, iar „Iv. Andreev, plutind să-l ajute pe

K. Mikhail, „și nu un bion cu Lituania la acea vreme; și bătând „deyago, și pufând. Iar în altele, Lituania a venit la Iv. Andr-, și începe Iv. Andr. lupta și „K. Mick. nu va ajuta; și a luptat mult și a crescut, „nivsheshsya, iar puterea căderii pe ambele trepte este mult, mult. Și în al treilea rând, Lituania nasshupisha către K. Mikh. „Golits, și fasolea lui K. Mihailo sunt multe, iar Ivan Andr. „În acest moment, K. Mikhail a trădat și a fugit...

pentru Iv. Andr. pogyascha, și chiar că, "și tsroch. În Nikon. Vară. ,, V, K. noide de la Smol, la" Moscova, și la Voevoda, la K. Mikh. Bulgakov, ^ și trimis la alții, le-a ordonat ipii urmat ei la "Moscova. Voevodasle s-au mutat, așteptând shѣkh" dudef, care au fost trimiși de la ei la Dryuts-"ftie zero și la Borisov și la Shenek; iar în shѣ "pori" acelui trădător K.M. "dѣ, Regina Voevoda cu multi oameni fara vu-"s/lno este necesar ca pe Voevod V.K./' si asa mai departe In A/ssk. oameni din paduri, si a fost ucis din "tunul Voevodei in fata regimentului,". K. Iv. Iv. Tem-“ kut Rospiovsky. " În arhivă. Orșatski pe arbuștii Moscovei și auzind marele ciocănit și tunete dintre moscoviți și Lituania și lovindu-i pe boieri și prinți din Ruskiya, cu minunați ruși îndrăzneți , pe armata puternică a lituanienilor, și sulițele trosneau, iar săbiile zdrăngănește

}, damasc despre căștile lituaniene pe terenul Orshin- „kom / 4 Acest lucru amintește de Cuvântul despre raft Jdaopv.ein

(ia4) Vezi Gerbershsh. il. M. Comentariu, p. 9. Potrivit raportului său, nu foarte satisfăcător, „Lituanienii și-au extins rândurile pe o suprafață mare. Forța noastră principală era la mijloc și două aripi se înclinau înainte pentru a înconjura inamicul. La 4.000 de pași, orașele Orșa au intrat în luptă: rușii au atacat, cu un strigăt îngrozitor: lituanienii i-au respins; dar primul cu regimente noi a atacat a doua oară și i-a zdrobit pe lituanieni. De câteva ori amândoi au fugit și au fugit; în cele din urmă s-au întâlnit armatele principale. Apoi, lituanienii, cu o retragere vicleană, i-au adus pe ruși la tunuri, au intrat în spatele lor, și-au învins regimentul de gardă și au câștigat o victorie printr-un atac general prietenesc / 4 Siprikovsky a cântat-o în versuri, spunând că Konstantin, a poruncit să se pregătească corăbii și face un pod pe Nipru pentru ѣhoty, a trimis 16.000 de cavalerie la vad; de ce i s-a alăturat voievodul polonez Svirchovsky și așa mai departe. — Am un Kiev scurt. un cronicar modern care îl laudă într-un mod uimitor pe Osshrozh pentru această victorie, comparându-l cu Alexandru cel Mare, indianul Porom, cu toți Eroii istoriei seculare și sacre; se bucură că păsările ciugulesc și fiarele chinuie trupurile moscoviților și vorbește despre Marele Voievod, care este sperjur, având un pântece nesățios de resentimente și așa mai departe.

(izb) Въ pisymѣ de la Rege la Magister Livonia; Triginta milia suntceoa, octo stimmi et precipui eorum Voyewode et consi'iarii, triginta septem Duces, Barones et Officiales cnm aliis super mille quingentis Nobilibus capti. Șrikovski ridică numărul rușilor uciși la 400.000, cu excepția celor care au fost capturați, și anume prizonierii nobili: Chelyadnina, K. Mich. Golitsu, K. Dmish. Bulgakova (fratele lui

Mihailova), K. Casa Dm. Proc-skago, Dm· Vas. Kitaeva, Dan. Andr. Pleshcheeva, Iv. și Vladim. Sem. Kolychevy, K. Boris și fiul său K. Petra Romodanovskikh, K. Casa Sem. Cnrapo-dubskago, Co. Petra și nepotul său K. Sem. Casa Putyatinykh, Boris Iv. Pleshcheeva, Iv. Vas. Kaletova, Phil. Casa Kiseleva, Yur, Dmish. Lyskova, Phil. Nashkokina, Iv. Andr. Yaropina, Maipv.

IV. Nepot, Timof. Dm" Gubareva, K. Yur. IV. Diva, Fed. IV. Novosiltseva, Gr. Boris. Nebun și alții.

(126) Constantin a promis că va construi 2 biserici și a ordonat să cânte mai întâi o slujbă de rugăciune în latină, iar apoi în rusă sau slavonă (vezi Engel Gesch. der Ukraine, p. 5d).

(127) Gerbersht. scrie că el, aflându-se la Vilna, cu permisiunea regală, s-a dus la Che-lyadnin și la doi Voievozi foarte bătrâni de-ai tăi, legați în lanțuri: i-a mângâiat și le-a împrumutat mai mulți guldeni de aur (A. M. Comentariu. 10).

(128) Strickov. (Cartea XXIV, cap. 2) scrie că Sigismund a trimis la Papa i4 Nobili ai Moscovei, dar Împăratul. Maximilian a ordonat să fie luate de la ambasador, iar prin Lubeck i-a trimis în Rusia.

(129) Король пишетъ к Магистру Ливонскому: Iat agset Dambrowno din ghearele inamicului de aici, și sperăm că va fi curând acel Smolensk și restul cetăților noastre, pe care le vom distruge în urmă. Далее горовить о бѣгствѣ В. К. в Москву, и проч

(130) Vasku Kodykina.

(151) Arhanghel. Lt. 187

(i5г) Въ Arhivă. Pskov. Jim. Malin. se spune că episcopul Varson+ii a fost la început bănuit de ură față de V.K., care din acest motiv, aflându-se la Smolensk, nu mergea să ia masa cu el, locuia în afara orașului și mergea numai în fiecare zi la Biserica Catedrală; că Suveranul, după ce a primit vestea nefericitei bătălii, s-a îndepărtat în grabă de la Smolensk, iar Barsanuphius a exilat în lacul Ktsbeno, la mănăstirea Ka-meno. - În locul lui Varson * Am fost numit arhimandritul Chudovsky la Moscova. Iosif, d5 feb. i5i5. S-a dus la Smolensk în a patra săptămână a Postului Mare, în martie.

(133) A se vedea T. VI, în descrierea pentru 504 ani. Nu se știe când a plecat Dashkovich în Lituania.

(134) Vezi Engel Gesch. der Ukraine, shr. 49 - oo.

(i33) Vezi Afacerile Turciei. Nu. eu, l. 26 - 27.

(i36) Vasiliy Andreev Korobov a fost trimis la 5 martie 5/5 (vezi Cazurile turcești. Nr. i, l.

a8-65). De asemenea, i s-au dat scrisori exemplare pentru încheierea unei alianțe cu Selim. În acelaşi timp, Ba» îi forţează pe Kopyl şi pe Iv. Varavin a mers la mănăstirile grecești cu pomană. - Korobov s-a întors la Moscova pe 19 februarie. i5i6 (vezi ibid., l „87). Sultanul i-a scris lui V.K. despre afacerile negustorilor: „Și oamenii noștri și ai tăi comercianți cu“ târguire și fără târguire umblă liber și merg fără indicii, în economii și în „apărare, și lasă-i să facă schimb cum vor... Căruia iradiezi moartea unei persoane, ia rămășița lui, că totul a căzut, așa cum a fost după legea veche, sub gloriosul nostru părinte... toate ne-„rescrierea și sigilarea în întregime; toți se confruntă cu „negocierea trimiterilor”. Scris în august. Zo, i5i6. - În aceste negocieri sunt menționați cazacii de Azov: V.K. a cerut sultanului să le interzică să tulbure Ucraina noastră și să pună mâna pe oameni care sunt trimiși de acolo în stepe pentru a face cunoștințe despre Crimeea și Nogay.

(137) Mengli Giray a murit în Vel. Sâmbătă i5i5 (vezi Cazuri turcești. foaia 70 pe rev.) și a fost înmormântat în Sfânta Duminica.

(138) Vezi Cazurile Crimeei, nr. 4" l. 20 și următoarele. Ambasadorul, Lnchyura Duvan, a adus la Moscova (5 aug., 5/5) și Mengli - scrisoarea lui Girey, scrisă de Sim Khan înainte de moartea sa către V.K., de același conținut ca și Magmetov. - Răutatea răposatului Khan față de Rusia (cum a scris unul dintre binevoitorii noștri, K. Appak) s-a întâmplat pentru că V.K. a trimis mai multe cadouri fiului său cel mare decât lui Mengli-Giray însuși.

(169) V.K., chemându-l pe Leipif, i-a spus: „Mh, tu și tu în prietenie și fraternitate „te-ai angajat... și știi ce sunt pentru afaceri, ei nu au învățat să fie în prietenie cu tine și în „frăţie; și după aceea Mengli-Girey țarul „nu ne-a învățat să fim în prietenie, și atunci știi că Magmet-Girey a venit în „l” Ucraina noastră, și știi totul, ceea ce ești „pentru cauza pe care am avut-o așa” (vezi Cazurile Crimeei, nr. 4, l. 59).

(i4o) IV. Grigoriev. Mamonov a mers la Taurida pe 5 noiembrie 55 și a luat Hanul roșu -kr -

cuplu, sable piuba, chara, oala si scooped argint.

(141) Ambasadorul nostru Korobov a mers apoi la biroul sultanului cu demnitarul său prin Tauris. Mag-mesh Giray i-a spus binevoitorului nostru, K. Ku doyar: „Iată, așa este K. V. al tău! s-a referit la Tur-„sky: ino Kamal (ambasadorul lui Selimov) aici a fost“ da, el delira, și VK era de asemenea delir, de parcă Tur-“sky a spus: ALagmet-kirey și

toată Hoarda este a mea. "volb. Și K.V., din noblețe, l-a ascultat pe acela, dar „În afară de mine Kamala și de ambasadorul său, pe pământul lui la Don, drumul a fost copt.” Și ar fi fost V. el i-a trimis un mesaj către mine” teren."

(142) Mamonov i-a scris suveranului că în Palatul Hanului, Yasaulys au cerut un tribut de pământ pentru intrare și au luat cu forța daruri pentru țareviciul Alp Giray, care se afla în Lituania și, pentru a-i face pe plac lui Sigismund, și-au trimis tătarii în locurile Smolensk.

(»45) Kudoyar i-a spus lui Mamonov: „Regele s-a așezat cu țarul pentru doi ani de comemorare, 5oo posia-„în pânză, da Zo, ooo aur, iar țarul a păstrat toate lucrurile bune pentru sine” * (Dela Krym. No. 4> l. 352, despre aproximativ).

(144) Acest Vasily Ivanov Shadrin a fost capturat de Crimeea într-unul dintre raidurile lor asupra Rusiei și ulterior a fost eliberat. V.K. l-a trimis pe Ilya Chelishchev la el ca asistent al Nobilului.

(145) „Vedeți singuri cum este fratele meu Regele! „Dacă țarul nostru a plecat, altfel era singurul „Țar, iar noi copiii l-am ascultat, iar Prinții și tot poporul l-au ascultat; iar acum fratele nostru este țarul, „și fiul său este țarul, iar prinții săi sunt țarii” (Dela Krym. nr. 4, foaia Zzo pe verso).

(146) „K. V., fratele meu! după ce ai ascultat mult, gândește-te. Anul acesta, părăsește-ți armata din toate părțile: trimite-ți armata să ia Kievul. „Veniți din partea asta, voi veni, îi voi deranja; dar „din alte părţi vin armata ta; și acesta ar fi „Iarna Kiev ai luat, dar mie, fratele tău, mi-ai dat:“ altfel limba s-ar așeza în ea, iar după aceea Vilna „și Troki, Slol Regal, luând limba, vă dă“ doamnelor „(vezi ibid., l. 572 despre despre.).

(ï47) Kalga Akhmat-Giray i-a scris suveranului în noiembrie. i5i6: „Peria fiului meu (Alp-Girey),“ da, și fiul meu Gemmesh-Girey împotriva dușmanului tău, „pe Yurta Lituaniană, și cu ei 4θ,οθο îmbrăcați elegant“ papuri au mers la luptă și, slavă Domnului! în sănătate „și au venit oameni bogați * 4 (vezi ibid., foaia 370 pe verso).

(i48) Vezi Kazan. Lt. cap. XV.

(i4g) Vezi Nikon, 205 și Arhivă. Lit. l. 220. Ambasadori din Kazan (în iunie ï > 5) au fost Usein-Seiip (demnitar spiritual), Zemsky Prince IPaisup și Bakshey-Buzaka. S Mikh. Tu. Luchkov a mers la Kazan Armor Nikita Iv. Karpov și Dyak Iv. Teleșev, cu care Hlaj sein-Seish a venit pentru a doua oară la Moscova: apoi Vasily i-a dat Deshi * lângă orașul Ko Shira.

(adică) În 1516, când V. Prințul se afla în Mozhaisk, a sosit un ambasador de la Han, Abdyl Avelshih Zod, care nu a fost chemat nici la curte, nici la masa Suveranului, pentru faptul că un ulcer a făcut

ravagii în Avrid. Magmet-Girey, lăudându-se cu atacul asupra Lituaniei, a scris că Nii-rinsk sau prinții săi supremi nu voiau să-și jure prietenie Rusiei, văzându-l pe Shig-Aley drept conducătorul orașului Meshchersky; a cerut de asemenea ca Vasile să-l depășească pe Sigismund în generozitatea darurilor. - Mesagerul Marelui Duce, Baiku-la Ol *erov, în iunie 1617 a fost trimis la Han cu vestea că rușii sunt gata să plece la Astrahan.

(gbi) Въ Arhivă. Jlbm. 222 (g.   „Regele

„Polonii l-au trimis pe Pan Olbrekhsh în Crimeea,” Martynov cu o mare vistierie, la Mengli-Girey, „la copiii tăi și au ordonat să fie îndreptați către Vel. Suveranul Vasily al Ucrainei Și în aceeași vară, aug. „Vino Crimeea. Tatarov Tu kazan Murza, Veh- „iperev fiul Shirinov, da Udeim Murza May- „git, da, cumnatul lui Alpov Tsarevichev .... și a început“ să lupte lângă Tula și Bezputa. .. Iar guvernatorii „au trimis pe Ivashka Tutykhin și prinții Bolkonsky cu mulți oameni .... În aceeași lună (noiembrie-

,;brya) trimis de K. Vasily Ivanov. Shemyachich a bărbatului său Mikh Yanov cu faptul că Tatarov / 4 a venit la restul.

(ibg) În Nikon. Lit. jg5: ,,aprilie la 9 K.V.

l-a eliberat pe ambasadorul danez Davyd, iar împreună cu el „a trimis pe Ivan Mikulin și pe Dyak Vasily Belago; aceeași ѣpia Aug. în 14 şi a venit la Moscova, şi cu ei ambasadorul regelui Krissh'ern, dar „Davyd / 1 Acest David (originar din Pioilandia după Herbershshein) se numeşte Geroltom în tratat”, iar în mai multe cronici Ge ■ a-dol_0 Vezi Mallesh. Hisi. adică cartea Dannemarc. VI, d. x5i5. Maximilian și Ludovic al XII-lea s-au oferit. Regele Ioan ^ să trimită cei mai de seamă demnitari spirituali la Pisa pentru Sinod: Ioan voia ca acest Sinod să fie în Germania; într-un astfel de caz, el spera că și noi vom fi de acord să participăm la el și, poate, să ne alăturăm Bisericii Romane.

(x53) Acest acord este păstrat în Arhivele de la Copenhaga și tipărit în limba germană în Istoricul facturării. Magazin, C, III, p. 178. Asistența reciprocă se spune astfel: Sind wir überein-kommen, nach Inhalt dieses Briefs, wo das nõthig ist, unsern Brader, Kõnig Christian, unsre Hiilfe und Beystand zu leisten, wo wir know, das Ihr uns auch wiederum, da es nõthig, eare Hiilfe und Beystand leisten sollet, so viei ale mõglich. Und in eiirer Widerwãrtigkeit gegen der Schweden Statthalter, Hcrr Scbwantsohn, Stein Sture, und den Statthalter zu Wyburg und gantzen Schweden-Land wollen wir zusammen kommen mit unsern Brader für einen Mann, und wollen das Schweden und und eroning... lm Fali, dass der Kõnig von Pohlen Sigismund dir, nnserm Brader, widerstehen würde, in will ich (Regele Danemarcei) dagegen meine Hauptleu-te aut Sigismund oboe Arglist schicken. Maximilian este menționat ca un aliat al lui Vasilyev împotriva lui Sigismund. Scris la Moscova din august. 1617.

În Arhivele noastre s-a păstrat doar un extras din acest tratat și privilegiile acordate supușilor creștini din Rusia: le informăm aici:

i- ,, Și pe care pământurile noastre le-au unit granița „cu pământurile voastre, ele vor fi de ambele părți” ca mai înainte, astfel încât în ținuturile și în ape, unde „pescuitul și tot felul de pământ sunt în pământurile noastre” , de asemenea in tinuturi si in ape si unde “se gaseste pescuit si tot felul de vreme buna, tu” pe meleagurile tale oh noi si oh poporul nostru

5g

3, nu a existat nicio infracțiune; de asemenea, în acele „pământuri și ape, unde pescuitul și tot felul de” terenuri impozabile, în pământurile voastre, nouă și oamenilor „osh-ul nostru și din poporul vostru, după ce am cusut” că nu va fi lovire -

„Așa că străinii și oamenii de comerț și” toată lumea și toți artizanii vor călătoresc liber pe pământurile și apele noastre și „veți face comerț și reparați orice fel de comerț conform „voinței lor din ambele părți, fără pierderi”. fiecare pe cont propriu, ca și în alte state, era obișnuit, pășind în amuletele lor - „ipedyeshvѣ viața și guvernul din ambele părți,” va fi fără nicio viclenie / 4 Scris și Aug. i5i7-

A. „Noi, Marele Voievod Vasily, prin harul lui Dumnezeu, Țarul și Posesorul întregii Rusii și al Marelui” Prinț, la cererea fratelui nostru Țăran, „Regele lui Datsky, i-am acordat pământurile oamenilor de comerț danezi” și le-a dat un loc în „patria noastră din Veliky Novgorod, lângă râul Volkhva”, „care a cusut Lyubeniți cu o lungime de șaizeci de sazhen și treizeci de samyaek pe lățime, iar în Ivangogo- „bună” le-a indicat și un loc pentru a oferi în satul „Cabana Uvag sub munte împotriva străzii Strilskaya -” după ce a cusut orașul la porți, lungimea iprigului - „tsash sazhen”, diametrul este de douăzeci de sazhens, iar „Kirk i s-a ordonat să construiască în acea curte și păstrați-i preot sau bătrân în acel Kirk, iar în Ivangorod să construiți o curte și Kirk pentru ei, un gard shakozh lângă unul de lemn și le dăm” veți avea voie să faceți comerț în statul nostru, tot felul de bunuri; Și în ce oraș din statul nostru oamenii de comerț din Danemarca „vor avea certuri și afaceri cu poporul nostru, iar ei” în aceleași orașe guvernul a fost numit să fie în tot felul de afaceri, după ce a cusut această scrisoare și „la sărutul crucii. - Și dacă danezii din statul nostru vor învăța să bată cu fruntea la poporul nostru, că va veni la sărutarea crucii, și să sărute crucea inculpatului. Și vor fi „ai noștri despre danezii din statul nostru cu privire la gestionarea frunții și va ajunge la sărutarea crucii, iar inculpatul danez va depune jurământ și îi va da în judecată în statul nostru”.

„Marele Novgorod și Ivangorod danez, ca Novogorodtsy al nostru; iar în toate lucrurile veți da dreptate reclamantului și pârâtului conform codului nostru, iar în cazul nostru nu vor suferi nicio pierdere, iar impozitul nu va fi livrat ambelor părți; deci „pe ambele părți ale unor

lupte ns-g) dacă-p” și dacă vremea este navele daneze pe mare „ce pacoste va provoca și le va bate din starea noastră” până la țărm, iar nava și alte „bunuri care se află pe ea, le vei da înapoi fără „nicio șmecherie împotriva acestei scrisori și prin” sărutând crucea să iei din acea navă „din două ruble la o rublă; și câte din acele bunuri se găsesc, atât de multe dintre ele sunt împotriva acelui „și avem de la acea navă; iar oaspetele Danemarcei „să vină și să plece liber în statul nostru, dar va fi cu tot felul de mărfuri după bunul lor plac, fără „handicap, și să le facă schimb cu tot felul de mărfuri” fără discernământ / 'Scris în iulie 1617.

(i54) Iată un tratat de pace de confirmare cu Suedia, aflat în Arhiva Moscovei:

„Suntem ambasadorii familiei Hepsten-Sturov. Conducătorii ținuturilor Svei-„cerului, Nikolai Yoshkilev și Indrik Sshe-“nev, și Arvidus Canonicul de Abskoy, Bartolomeu „Kaplan”, au fost bătuți de Esma chelom Vel. Suveranul Vasily, „Prin mila lui Dumnezeu a țarului și Suveran al tuturor Ru ci și, și” V. Prințul Boyarin și adjunctul V. Novgorod, „K. Nasil Vasilyevich (Shuisky) și Okolpi-„ce și Dvoretsky Ivan Andreevichi) de la Gay-„sshen-Sshura, Drepturi. SvЂysk. ţinuturi, iar din Artsi-"Biskup of Psalinsky (Uppsalsky) şi din Bisko-"pov' şi din tot pământul Sveisky, acel V. Gos. Vasilen (și așa mai departe) din Shvanipa (Svanta-Stura) și toată „țara Sveiskaya, conform petiției lor, a acordat, „a ordonat viceregelui său de V. Novgorod să ia *” cu ei un armistițiu pentru 6 ani Zilele Bunei Vestiri ale Anul 7018 „(i5th) .... Da, și scrisori de armistițiu au fost scrise ...“ Și acum Shvanip a plecat, iar Getsten-Stur a fost trimis la Shvantovo; şi V. Gosud. Țari Boieri „și viceregi V. Novagor. Acea lume a fost ținută „puternic.... II terminat de frunte, suntem ambasadori... K. Vasilya Vasiliev, și Okoln. și Yard. Ivan Andreev., „și au condamnat acea mare de ținere cu ei, puternică deocamdată... Și ce a fost un student

„termenul congresului să fie pe Sobolin, pe râul Oxus”, după ce a luat lumea în al patrulea an în „ziua lui Ilyin, vara 7021, iar noi, ambasadorii, am condamnat despre” să amânăm acel termen, congresul „să fie pentru încă o vară .... pe Sobolin, după „acest verdict în al șaselea an, l 7026, să facă hotar pământul și apele.” ... Mai jos. „Lz“ Bartolomei Kaplan a scris această înregistrare cu propria sa mână, cu ființa sa .... Scriind în V. Novgorod în vara „7021 (i5i3) m. Maya în ziua 9 / *

(155) Christian în anul 5 a trimis 2500 de războinici să-l ajute pe V. Magister German împotriva lui Sigismund.

(156) Vezi Istoria noastră T. IV, p. s3.

(167) Vezi Afaceri prusac. Curtea nr. i. La început se spune: „Vara 7024 (i5ib) a venit la V.K. de la „Maximilian Alexei Zabolotskaya și Dyak” Oleksey Malaya, și s-au dus la maestrul Prusiei „pământul .... Și Maispir le-a spus că V.” Pe mine suveran s-a plâns și l-a prețuit, și într-un singur lucru - „m-a făcut cu el însuși; iar despre asta vreau să „trimit la V. Suveran al omului meu; Shimbor-ka. I. K. V. i-a trimis

„Vasily Teterin” lui Maximian Diak; iar Vasil s-a dus. spre pământul lui Maistrov, iar K.V.

(i58) Afaceri prusac. Nu. eu, l. 57. Condițiile erau ca V.K. să-l ajute pe Stăpân, iar maestrul V. Prinț la Sigismund. Schonberg a sugerat ca Suveranul să dea Ordinului 30 sau 4 mii de soldați cai; dar aceasta a rămas fără acţiune. Intrarea ambasadei spune, printre altele: „Și dacă se ia ceva de la dușmani, cea mai apropiată parte va fi de Suveranul Țar, -“ iar cealaltă parte din mijloc, cea mai apropiată de ținuturile lui G. „Maistra, va fi Domnia sa. / *

(ιδθ) Vezi ibid l. Zo

(160) Dmitri Davydov, trimis în martie ιδιγ.

(161) Al doilea ambasador al Ordinului, Melchior, 26 aug. a adus scrisoarea magistrului lui Vasily pe 2 iulie, în care se spune: „Este necesar ca“ Maiestatea Voastră pentru fiecare lună 4 °.000 de aur Rensky prețuri și greutăți bune pentru a păstra „zece mii de oameni de picioare, patru de aur.

„gaye pentru un simplu Zhelner, numărând și pentru fiecare lună o,ooo Rensky de aur, dar puy, prețul pentru păstrarea a două mii de călăreți, pentru io“ aur pentru un cal și o persoană, punând la îndoială că, cu khishrets și tunuri este atașat - „ish, da, este gata. ”

„Cel mai umil, pentru ca V.V. la începutul forjarii” bani 5o, oh, grivne de argint pur la Pskov, / a trimis asta dacă vrem să începem să luptăm cu „ai noștri”, și pentru ca argintul să fie adus la „Korolevets (Kenigsberg).), iar Consiliul Tamr pri-,, stavnikov V.V., se va face o dengă, ca „din ei să fie vrednici de aurul lui Rensky. On-“semnează această denga de mai sus-spunând cu un pistol-,,zhiy și o inscripție la discreția lui V.V. complet „să vedem cum va fi exprimată de mână sentința lui Theodrik Schhembork într-un scris clar, care după” V. V. s-a lăsat singur. la birou.

(i6s) Vezi între Koenigsb-ul meu. hârtiile din scrisoarea lui Pleshenbergov către maestrul prusac din 5 iunie. El chiar l-a sfătuit să-l ajute pe rege (Vo. 7i).

(d65) Vezi p. 5o mai sus.

ζι64) Cazul prusac, nr. eu,.l. 66.

(165) Dela Cezar. Curtea nr. oh l. 5 și următoarele. Gerbershpi· a sosit pe 8 și a fost prezentat pe 21 aprilie. Pentru el i-au fost îmbrăcați 5 copii de boier moscoviți și 5 miri, Suveranul a poruncit imediat să-și ducă paterul la ambasador din grajd în șa. Cu Gerbershshein era nepotul său, John Fon-Thurn.

(166) Vezi ibid., l. 56.

(167) Gerberitein 29 apr. și-a trimis nepotul la Lish-MU cu vestea consimțământului lui V.K. de a intra în negocieri} iar ambasadorii regali au sosit pe 8 oct. (Vezi cauzele Curții poloneze nr. 2, Sshr n4 —- II?)'

(168) Vezi Arkhan. Lit. 189. Aceasta a fost în ibi5. — În arhivă. Pskov. Lt. Zmeura: „Vara 7025”, Genv. la 28 de ani, K. V. Voevod și-a trimis K. „Ivan Shamin, da Yury Zamyatin, da Nume

„Sitnik din Pskov, Andr. Tu. Saburov, Boieri - „ei bine, al lui și Okolnichiy, și Dyak Misyur Mu-, Nekhin, le-a ordonat cu puterea lui Pskov și Novo-Gorodsk ipipia sub l> rlslovb .... Și a plantat ozh -" Doamne, și sub Kazhny „ 6 sădiți arsul și ardeți-l în Drui; iar acum orașul de pe Druya e nou - „urlă .... Și a venit Dumnezeu să salveze la Opochki. <s Aici, cred, ei vorbesc despre campanii diferite, deși în același an.

(i6g) Vezi Ninon, im. su si Dela Prussian. Nu ï, d. 1.2, unde se spune: „Și Suveranul nostru, Copiii Boierului, te-a hrănit K.. Obolensky, oamenii lui Lishov au ajuns: era un avanpost 5ooo, iar el a bătut „toți și a preluat; iar în alt loc, fiul lui Boyarsky, Iv. Kolychev, 5ooo, și i-a bătut; și Iv. "Tu. Lyatskov a venit la avanpostul celui mai mare număr de oameni, la 5 mile depărtare, buuuu, iar Ivan i-a bătut pe toată lumea și,, schimbarea a fost mică. .. Și i s-a spus că există un alt avanpost, mulți oameni, de la Suveranul nostru din „suburbia ucraineană din Krasnago, iar Ivan” i-a bătut pe acești oameni și guvernatorul a preluat-o, Cherkas „Khreptov, fratele său Misyur, Iv. Zelepugu /* —· Citind știrile cronicarilor și lucrările noastre ministeriale de atunci, mă minunez de acordul lor. Trebuie să ne gândim că Suveranul Vasily a poruncit să se raporteze poporului rapoartele Voevodului: poate că au fost citite în biserici, iar Cronicarii le-au inclus în relatarea lor. - La Pskov. Lăsa. Tolst .: „Lituania, murdară de o mare putere, a trecut sub Voronach și sub Velye și sub Krasnaya“, vă gândiți chiar și la Pskov; iar puterea lui V. Prinț a fost cenușă cu Arcul Mare și a stat în spatele Sorotei în spatele „râului în Izborshin și Volodimerets”. IV. Tu. „Lyatskaya din Bolshiye Voevod cu mulți oameni a fost transportat peste Râul Mare și prin Râul Albastru, dar a vrut să meargă sub marea putere a Lituaniei; și o altă forță lituaniană print la "de la Bryaslovl Krasnogorodtsk volosts: Voevo-" da, au Pan Cherkas - și s-au dus la "Cumpara", și au auzit pajiștile noastre Lyatskaya și "au ocolit puterea lui V.K. și și-au lăsat prizonierii să iasă din „biserica, iar Cherkas Voevoda a inceput sa se bata din curtea lui Popov, si trecand pe toate, si Cherkas”

„Trimis cu el de la distanță la Moscova și ai mâncat” Lyatsky oip K- În onoarea marelui / '

(170) Vezi cauzele Caesar. Nu. a, l. jub - ib5.

(171) Ibid.: „Și din acel shebe nu menypi” cinstea va fi, ca Pyrrhus, regele Indiei „care – oo prins de romani pentru osho gratuit –” a trimis. „Herberstein știa fără îndoială că Epirus nu era India - V. K. a fost de acord să lase regelui doar Vitebsk și Gol.itsk, iar la cererea lui Gerbershsheinovo, întoarce Smolensk, el a răspuns: „Zhigimonshe! - Ambasadorii lituanieni au plecat în noiembrie. r8 și Gerber shsh. 02.

(172) Ibid., l. ibb - sig. Vladimir Semyonov Plemyannikov a părăsit Moscova cu Tolmach Istoma Maly pe 24 nov. 1617, a venit la Împărat la Inspruk pe 25 martie și s-a întors pe 5/8 iulie.

(173) Afaceri prusac. Nu. eu, l. 88 la rev.: „Nu e bine”, că Regele va fi alungat, iar țarul întregii Rusii, cel Mare, „va fi săvârșit /”

(174) Dela Cezar. nr 2, l. 219 și următoarele. Cu el a venit și nepotul lui Gerbershshein, John Fon-Thorn.

O descriere a acestei Ambasade a fost publicată în același an în limba italiană sub titlul: Trattamento di race tra il serenis. Sigismondo Rè di Polonia et Gran Basilio, Prencipe di Moscovita, hauuto dalli Jllustri Signori, Francés, da - Còllo, Cauallier, Gentil' huomo di Cone-gliano, et Antonio de - Conti Cauallier, Gentil' buomo Parlottano Oratori della Maestà di Massimilian , Primo Imperatore, l'anno i5i8 Scritta per lo medisitno Sig. Caual. Francesco. Stampato la Padoa. Conlicenza della S. Inqui-eitione. Negocieri cu Moscova. Boierii au descris cuvânt cu cuvânt, ca în hârtiile noastre de arhivă. În alt loc vom traduce cele mai curioase din această carte, ceea ce este foarte rar (vezi mai jos).

(175) Ibid., l. 252.

(176) Ibid., l. 546. Un oficial imperial, John Krishton, a venit de la Viena la acești ambasadori Maximilianov: boierii noștri li s-au plâns de acțiunile sale frenetice cu următoarele cuvinte (l. Zoo):

„de-al nostru, Makoimian, o mulțime de ceva și lipsă de nume” s-a pierdut .... La care podyahia Suveranului „te gătește, îți dă mâncare și el” l-a bătut însuși, iar copilul lui Podklyuchnikov „cord sѣk... Da, și-a strâns degetul de pe mâini și a luat o vacă de la „altă persoană... Și unde este Suveranul j, dușmanul nostru al Reginei, oamenii stau în shur-”m, care a venit de la domnii lituanieni” trădătorul lui Glinsky cu scrisori și cu • cuvîntări diferite, iar el la ei cu mâncare „se trimite la ei să bea / * și așa mai departe. – Despre trimis împăratului. Grefier Semyon Borisov, vezi l. 357 pe -ob.

(177) 9 noiembrie.

(178) V.K., după moartea lui Letifa, și-a trimis bărbatul la regina Nursalshan, în brațele căreia a murit, și s-a plâns hanului de

jafurile Crimeei. Însarcinatul nostru cu afaceri, Shadrin, s-a întors la Moscova împreună cu oficialul hanului, Magmed Agoy; iar în curând tovarășul lui Shadrin, Ilya Chelishchev, a sosit împreună cu ambasadorul Kudoyar. Pe râul Samara, jefuit de astrahani, au mers pe jos până la Putivl. Kalga Akhmat i-a scris lui -V. K., că nu poate suporta insultele țarului, fratele său, și vrea să se mute la noi. Khan l-a înștiințat pe Vasily că fiii săi, Bogatyr și Alp-Girey, cu 100.000 de soldați, mergeau în Lituania și așa mai departe. Magmed-Girey, după binevoitorii noștri, a refuzat cele cincisprezece mii de aur și nouă comemorări oferite lui de Rege, dorind să câștige prietenia lui Vasilyev. Kalga Akhmat a fost ucis de nepotul său, Alp Giray, și i-a luat locul. Fiul lui Ahmatov, Gemmet, se afla atunci la Constantinopol. Vezi cazul Crimeei. Nu. 5, l 4f)5 - 648.

(179) Adică nu otomană și nici spirituală. Vezi Afaceri Crimeea. Nu. 5, l. 653 - 732.

(180) L. 7Z5 despre: „Akhmet Pașa (tovarășul „Appakov”) îngenuncheat și și-a scos șapca; și K. Ivan (Fedorovich Paletskoy) „i-a rostit un discurs de la V.K., de asemenea, îngenuncheat -;, neh, dar și-a scos șapca. ((Appak a sosit în martie și a părăsit Moscova pe 8 septembrie.

(181) 29 dec. i5i8 a sosit din Kazan Kulder-bysh din Seish, Ulanov, Princes, Karachi, Ichek,

Murz, Moln, Shig-Zod și toți oamenii cu vestea morții țarului. 6 Genv. Vasily l-a trimis acolo pe Mihail Yuryev Zakharyevich cu Dyak Iv. Teleshov: s-au întors cu ambasadorii Kazanului Dbibazey, Karachem, Bulat, Knyaz Shirinsky, K. Shaisup și Buzuk Bakshey. I Maya a fost declarat rege al lui Shig-Aley, fiul lui Shig-Avlears, nepotul lui Salshan Bakhipeyar, pensula lui Ahmatov, iar la 8 martie a plecat la Kazan cu Belsky, cu Mihail Yuryev și cu Dyak Teleshov. Shig-Aley ia dat o scrisoare specială lui V. Prince în respectarea fidelității față de el.

(18) Cazuri Crimeea. nr 5, l. 782.

(183) În analele: „Kostyanshin Osshrozh-“cerul cu oamenii Lyashtsky și cu Podolienii și cu „Volynienii merg împotriva, iar țareviciul Bogatyr“ Voevod și Panov i-au ucis pe mulți și i-au ucis pe alții, iar Ostrozhsky abia a scăpat; și a ucis în acea „bătălie țarevicii K. Vasily Chetvertensky și K. Alexander Boriamsky, K. Vasily și K. Alexander, și „K. Doi Korețki și hatmanul Stanislav din Cracovia, Starost Kamensky și fratele său Jan „Skuryatsky.” Sshrikovsky (cartea XXIV, cap. 4) scriu că tătarii au capturat 60.000 de oameni. În turcă Delakh. Nu. eu, l. 192 (într-o scrisoare a lui Golokhvastov de la Ka * y către V. K.): „Dar Bagashyr Tsarevi, spun ei, a avut loc o bătălie cu Ostrozhsky; și „era Dishva și Lyakhov 2o, ooo; iar Ostrogskaya a plecat cu „oameni mici... Lituania a fost bătută, IC și așa mai departe-

(184)	Vezi Arhiva Recensământului. carte, l. ao5, unde acest ambasador se numește Klemeshpyevich Protasiev.

(x85) Afaceri turcesti. Nu. eu, l. u5 și următoarele. Boris Golokhvastov a părăsit Moscova în martie 1619.

(186)	Oficialul din Crimeea devotat lui Gemmesh, Burnash, a scris din Yadrip (Adrianopol) lui V.K., foaia i35).

(187)	La sfârșitul celui de-al 15-lea an, trimișii noștri în Koenigsberg, Nekrasov și Vasily Beloi, i-au scris Suveranului: „Și i-am spus Stăpânului, la porunca Suveranului, țarul Crimeei și-a trimis“ copiii în țara Lituaniei, și trimis

„mulți oameni în țara Lyashtsky, conform Suveranului” prin porunca noastră „(vezi Dela Prussian. No. i, l. 4.07).

(188)	turcă. Nu eu, l. i35. Golokhvastov s-a întors pe 8 Gen. IÓ2I, prin ţinutul sârbesc, Kiliya, Belgorod sau Akerman şi Perekop.

(189)	Schonberg (care a fost cu noi pentru a doua oară în 15>9 martie) în dosarul său de ambasadă spune: „Papa dorește ca el (V.K.) și toți oamenii din țările rusești să fie acceptați în unitate și consimțământ”. Biserica Romană, nu slăbește și nu își schimbă bunele obiceiuri și legile, ci vrea să susțină, să confirme și să binecuvânteze tot ceea ce a fost prezis prin scrisoarea Apostolului: la urma urmei, Biserica Greacă nu are Cap: Patriarhul Konsshan - „Tinopoli și întregul Regat în mâinile lui Tours; „și știe că cel mai duhovnicesc Mitropolit” este la Moscova: pe el îl dorește, și care, după el, va înălța și face Patriarh, așa cum „a fost înainte de Kostyantinopol, și cel mai clar și mai neînvins Țar al Rusiei”. -" ronovat în Țarul Țăran, și pe care Papa o dorește din inimă. . . . și de la asta Papa „nu cere niciun profit, ci vrea doar” lauda lui Dumnezeu și unirea lui Hristos. . . „Și se știe că Lituania nu are nevoie de o armă de război -“ Vineri: timpul este în război cu ea. acum Regele nu are un „moștenitor .... altfel se știe că Lituania nu vrea” „vreau să aibă Suveranul Lyakh” asupra lor, nici Lyakhov Litvin, și din asta vor ruina ambele State... Dar ei vor ceva K. „V. sta pentru patria sa Kosshyantinopol, iar acum are un mod adecvat și ajutor, că nu o sută de ani de aceste locuri de moștenire. „nu aveau porecle Konsshyanshinopolsky” și așa mai departe.

(ido) Paul Ioviy de legatione Basili:, în Ber. Moscova. Auck p. rao.

(191)	Afaceri prusac. l. 2Í2. (într-un ordin către Mesagerul Zamytsky): „Suveranul nostru și Papa vor să fie în prietenie și în acord cu privire la chestiuni despre care; „și la fel cum înainte de aceasta, Suveranul nostru, împreună cu Dumnezeu, prin voia strămoșilor săi, a ținut ferm Legea greacă, tot așa acum, cu voia lui Dumnezeu,” El vrea să-și țină Legea cu fermitate.

(192)	Cuvinte ale Stăpânului (fol. 162 pe revers): „Tot

„Ambasador, G. Nicolai Schchemborch Mnich, iar în Papi-” Curtea din Roma la altarul său de vecinătate — „porecla proprietarului. s” Vezi ibid., l. 190 pe rev.

(19Z) Acolo l. 213-216. Acest prim hrisov al Marelui Duce către regii Franței, după titlul obișnuit, conține următoarele: „Celui mai clar și mai nobil Carol, rege de Fryantsovsky, felicitări. Știm că „știm că colicile voastre sunt tărie, bunătate și dragoste” pentru bine, așa cum și noi în finala „ambasadei lui Albershov, Chinul german al Înaltului Maisshr, Markrabius de Brandeborg, distrugerea lui de către Theodorik Shymbork, mult mai mare. „Cusătura a ta și a persoanei tale, se exprimă laudă; dar „și strămoșii tăi, prăvălia Chin, în marea vreme până acum, ridicau mereu și aveau salarii. Cerem aceasta și ne amintim că Majestatea voastră, cel mai ilustru părinte al vostru, pe Urme, pe care Chin îl protejează cu bunăvoință și „nu-l lăsa împotriva dușmanului nostru, Regele Poloniei; și acel Chin și Maisshra Alberta „Ți-o încredințez, pe care noi, cu toată puterea, nu o vom lăsa atât de mult cât“ Dumnezeu ne ajută; iar ce putem face noi pentru Domnia Voastră, promitem cu sârguința noastră, ca să puteți face, Cuvioase Maiestate. Scrisă în „Statul nostru, în orașul nostru Moscova”, rândul 7027 „Martie” (1619).

Stăpânul s-a angajat - veți preda această scrisoare regelui, precum și o alta alegătorilor, arhiepiscopului de Maetsnkolsch sau Mainz și așa mai departe.

(ig4) l. iZb: „Și am întrebat (Maestre), shtob” ambasadorul de la asemenea onoruri a încetat: după aceea, „G. Stăpânul cunoaște măreția și exaltarea „Țarului Suveran al Întregii Rusii, sau mai degrabă fidelitatea” și mărinimitatea, că o astfel de smerenie nu este o indicație „nepotrivită pentru Stăpân și a întrebat despre asta”, cum din nou țarul întregii Rusii cu ajutorul lui Dumnezeu în ochi ar vedea și ar fi la pământ de la G. Stăpânul nu numai cu capul, ci cu tot trupul „să se smerească și să se închine și să se închine”. 267. - Ambasadorul Maeştrilor spune în nota sa (l. 190): „Pentru ca Majestatea Sa se demnează să-l elibereze pe Vulkan pentru un an sau doi la Novgorod sau la Pskov.

49 „Pogu, slujitorul Suveranului meu, după ce a învățat limba și alfabetizarea de la Prezvisher / *

(195) L. i 45, 382, 285.

(196) Vb Genv. IÓ2O Ambasador Magistrov, Melkhi-or, spuneți boierilor noștri (l. Z97): „Țarul tuturor“ scria Rusia cu Stepan, tot cu Deacom „Iv. Kharlamov a ordonat ca V.V. să trimită ajutor pentru „Yoo Zholnery timp de un an: în caz contrar, lui Go-, domnule, a trimis ceva din argintul ăla cu Dia-“comul său: grația sa, așa cum este pentru Majestatea Voastră, este mai convenabil, LED. acceptat cu recunoștință;

dar Suveranul meu, când a văzut acea coastă, și a înțeles sărăcia, că acel socoteală pentru „o mie de oameni nu este plin și nu este durere, dar „aduce doar paisprezece mii de monede de aur; şi V. Ţarsk. Majestate, într-o singură listă, se notează într-un mod special că este necesar să se ajute pe aceea - „cinci mii cinci mii cinci mii de aur / *

(197) Într-o scrisoare a lui Nekras Kharlamov către Suveranul de la Riga, în noiembrie 15/9 (l. 388}: „Maestrul lui -Ii-“Vonskoy a răspuns oamenilor Magistrului din Pru-“sky: Locuiesc cu Marele Suveran al întregii Rusii, dar mai aproape de Stăpân. Știu prusacă, dar știu rusă, „într-un cuvânt, promit, dar de fapt este imposibil”.

(198) În martie 152O, Suveranul a poruncit să-i spună ambasadorului Melchior (l. 4-Zt): „iar noi, pentru omul Magistrovului, „lobim pentru un om pe jos, și la aceea“ ne trimitem argintul, că i-am trimis cu diaconul Său, cu Ivan / * S-a trimis cu Atanasie Moklokov.

(199) La Pskov. Lt. Tolst .: „Ambasadorul K.V. al viceregelui său din Novogorodsk, K. Vas. Shuysko-„asta, cu New. forță și cu o ținută mare, iar „din Pskov fratele său K. Iv. Shuisky, cu puterea Pskov și cu o scoică și cu scârțâituri, am „cu toiag, și de la Preoți cai și căruțe“ și am condus de-a lungul râului Mare până la țărm și de la debarcader la cai și grămadă din Pskov-“g . și i-a pus și i-a pus un toiag la „Pol-'Tska, și s-au început shura-uri sub orașul shavi-”shi și tunuri pentru a bate orașul, iar Polochale a avut o mulțime de „cu bishas-ul nostru; şi K. Mikh. Kislitsa cu puterea Moscovei a venit din carcasa Smolensk „la fel; iar netezimea a fost grozavă: un capac de biscuiți în al-“shyts și mai mult, pentru a hrana cailor este scump. Și oshna*

„sha spirugi în apropierea orașului, iar în acei Copii Boierilor, temerarii buni și fericiți, transportați peste“ Dvina la pradă J și de la Rege a plecat voievodul „Volynets Polotsk să ajute, și a fugit la Dvi-, nu moscoviți. , și nu le-a transportat pe toți și „a inundat mulți dintre ei în Dvina și s-au îndepărtat de Polotsk .... Și pentru vară (lóig) ambasadorul K. V. K. Mikh. „Kislitsu din Novogorod. și de la Pskov, cu forța până la ținutul Lișov de lângă Molodechno și, după ce a mers bine, „ești la Smolenesk.” Afaceri prusac. Nu eu, l. Z07 și 346 s „Și acum am fost trimis la dușmanul meu în „Țara lituaniană Voevods” cu mulți „oameni, din Smolensk K. Vas. Tu. Shuisky, dar „din Novogorodsk și din Pskov Ucraina cu” Bow din Marile Nume. Pskov., K. Mikh. Tu. „Gorbatago și de la Ssharodub și de la Severa K. Semyon Fed. Kurbsky. . . direct la Vilna... Și,, hai să mergem Aug. în ï (ιó 19) ... Și în orașul Kreshva „au fost lituanianul Panov, Vilna Voda Nikolai Nikolaev, Trotsky Olbrekht Martinov, Gorodenskoy Yury Nikolaev, Radivilov Starosta Zhomotsky fiul, K. Mikh. Zheslavsky, Yan Nikolaev, fiul lui Radivilov și Lyashtskaya, voievodul Yan Svirshchevskaya ... Și voievozii noștri, „lăsându-și kosh-ul în Krasnoe, s-au dus la ei și și-au bătut oamenii din față, K. Vas. Polubenskogo, Vorotynsky Regina

Nobilului Chizh, da, „Regina Nobilului, un om mare, Paradisul” a fost confiscat, iar Voievodul Grodeya a fost luat. .

,, Și guvernanții noștri au luptat în Vidno, Logoisk, Menesk, Ain, Krasnoye Selo, Molodechpu, Markovo, Lebedev, Krev, Oshmon, Medniki, Myadel, Kurenskoy Kamen, Berezvichi, Zhesno, Kurets, Volochek, Radoshkovici, Borisova, jtbm. 225.

(200) Afaceri prusac. l. 453. V.K. l-a informat pe Maestrul despre această campanie în perioada 1-20 martie.

(201) Vezi ibid., l. 487 Gerbersht. ne spune că acest țarevici era fiul fratelui lui Alegam, Menikshar, sau, potrivit lui Rozryad. Cărți, Mulekhdara. Cu el era guvernatorul și boierul K. Mikh. Danil. Şceniatev. Fratele Theodorov, Țarevici Vasily, este de asemenea numit printre Voievozii de atunci și Avdovlet sau Akidevlesh, fiul Țareviciului Shiban, Akhshursh sau Akhpursh. Osh ιόιό

5v

până la ιόϊθ, armata noastră a stat la granițe, în Lukakh, pe Boșan, amenințănd Polotsk, Msshislavl, Mogilev (vezi Cartea Rosrldn). Pentru ultima dată, se menționează celebrul To Daniel ¡Ziu din ιόιό: el a condus armata, care mergea la Dorogobuzh. - Tot în Meshchera, pe Tolshik, erau Voevodas. Între noile nume, remarcăm Prinții lui Krivoborsky, Ryanip, Khovansky, Galetsky, Ovchin - Obolensky, Meshchersky, Goleniya, Khriiyun, Kashin, Pestrago, Khokholkov, Alabyshev, Zbaretsky.

(202) Afaceri prusac. l. 521.

(203) Șrikov. cap. £ XIV, carte. 4.

(204) Cazuri prusac. l. 84. Stăpânul Prusiei a poruncit să-i spună Suveranului: „Chahov și nemții, pe care Regele i-a avut la locul său, s-au rostit astfel de discursuri împotriva regelui în Chakhukh și Nѣmtsakh, încât i-au pus o mare povară / *

(205) Pentru prima dată, când Mic îl trădase. Glinsky.

(206) Cazurile Polsk. nr 2, p. 18-120: „Post-

ilal Grigori Fedorovich lui Pan Nikolai, Voy-,, apa din Vilensky, un om cu o scrisoare în care spunea că „dacă Regele vrea lumea, și ar trimite” ambasadori. . . Și au venit într-o scrisoare periculoasă

„Voievodul Podlaskaya și Marinalok, Jan Stanislavovich Lelyushevich și Podskarbiy Zemsky, Mar-,, pialok și grefierul regal și Derzhavets din Kamenetsky Bogush Bogovyashiovich ... Și K. V a trimis (la ei) cu răspunsul majordomului din Tver, Mich. Yuryev, da lui Shigon Podjogin. . .

Și au cerut orașe de ambele părți. . . Și pe-

„După aceste discursuri, ambasadorii au spus, shshob Suveran” a făcut un armistițiu timp de patru sau cinci ani și „Suveranul nu a vrut asta, dar a făcut un armistițiu din” vara anului 7029 sept. 2 conform Conspirației Uleiate, până când „Marii ambasadori vin de la Rege și în acel moment nu au început război de ambele părți și le-au dat o scrisoare periculoasă pentru ambasadori; iar Suveranul avea cinci, iar la sosire.

(207) Cazuri prusac. l. 412, 47°> 4í)5 · Sigismund avea 16.000 de trupe împotriva Stăpânului, care i-a spus trimisului nostru, Nekras Kharlamov: „Vor ca armata poloneză să aibă o influență asupra regelui, dar „orășenii nu vor să stea în picioare. cu mine și mi se ordonă

"

„ka nevoie; dar nu e frumos să fii aici: mai târziu „ce afacere ai de gând să faci, altfel mi se va ridica capul”, dar te-am luat de la Suveran în brațe. . . „și este mai convenabil pentru tine să fii în orașul meu în Meme-“lѣ, și cu tine l-am lăsat pe prințul Bruzvinsky / *

(208) Vezi Garschknoch, Alt und Nenes Preussen, op. 525-325.

(209) Afaceri turce. nr 1, l. 147. Tretiak a părăsit Moscova la 20 iunie 102.

(210) Burgan Aga Dezdyar din Azov, dobrokhot-ul nostru sau stala de vaci, i-a scris lui V. K .: „Marele Suveran (Sultan) i-a poruncit țarului Magma sh-” Kirei: Am auzit că vrei să mergi în țara Moscovei: și tu ai grijă de tine pe burtă, ,, și nu te duce la Moscova, în afara mea există un prieten „super; dar tu vei merge la Moscova, iar eu mă voi duce în țara ta. Și țarul s-a mâniat, iar oastea lui a fost „adunată, dar răul este bine **” (vezi Cazurile turcești, fol. i46).

(211) Afaceri turce. l. 170 și 187 din rev.

(212) Acolo l. 191: „Nu-mi ordonați să merg la“ Moskovsky și Voloshsky, altfel ce aș purta și aș purta? **

(2i5) După Boyarin Protasyev în 1620, Mihailo Nikitin Izmailov a călătorit în Crimeea, iar în 1620 Vasily Naumov; ambasadorul Hanului Akhmet Paşa se afla atunci la Moscova (vezi Arhiva. Recensământ. Cartea I. 205-2ob).

(214) Gerberpign. R. M. Comentariu, shr. 68.

(215) Kazan. Ani. cap. ib.

(216) Gerbershsh. V. M. Sot. 68 și Kazan. Lt. cap. ib, unde se spune: „Toți Rusii (Kazanienii) sunt aici”, sub țarul Shig-Aley, ruși care îl slujeau pe el și barbarii la bit 5ooo, iar vistieria țarului său a fost „luată... și guvernatorii Moscovei. a jefuit casa și „a ucis oameni iooo. ** În toate celelalte cronici se spune: „V. După ce l-au

jefuit pe prințul oaspeților, i-au ținut acasă.** Uciderea rușilor a avut loc deja în 1523. Vezi și Gerbersht. R. tVI.Com. 68. El scrie că însuși hanul Crimeei se afla la Kazan și și-a ridicat fratele pe tron acolo.

(2/7) Kazan. Lgp. cap. 17: „Luați cu voi mai mulți” pescari din Moscova, prinzând pești pe „Volga sub munții Fecioarelor și la Zmiev Kamen” și la Uvkaz, credeți din Kazan; oprit pe lângă

„Tpamo, trăiesc toată vara, iar în toamnă mă voi întoarce“ la Rus cu pește.”

(218) Vezi ibid.

(219) Gerbersht. R. M. Sot. 68. Nijni Novgorod și Vladimir au fost, după el, devastați de tătarii din Kazan. În vechiul Sinod. Lăsa. Nr 365, fol. 545: „Transmiteți Marele Râu Oka, (Khan) înainte, și V. Prințul Voevod a fost bătut, iar K. Volod a fost ucis în acea bătălie. Kurbsky și Iv. „Andr. Sheremetev și Yakov și Zakharia Zamyaptnp-“nyh și mulți copii ai boierilor; Da, în aceeași „bătălie l-au luat pe K. Fed. Tu. Obol.-Lopa că, și Kolomna-"ska locuri și Koshirsky și Borovskie și Volodimer-"skye și lângă Moscova au luptat, iar mănăstirea "Nikolas pe Ugresh și Vel. K. satul preferat Os-; „foc ars; şi alţi tătari şi în Vorobyov „în satele V.K. erau şi miere în pivniţa lui V.K. se băură şi multe sate de prinţi şi boieri din apropierea (Moscova”) au ars. Regele, stând într-un singur loc ıó „zile între râuri şi Lopasna”. sunt la 60 de mile de Moscova ** (și Gerbersht. scrie, la 3 mile distanță) .... "Și întoarce-te și vino la Pereslavl" la Ryazan .... Și apoi sub orașul Ivan "Tu. Khabar l-ai plătit pe K. Fed. Vas. Obol.-Lopash, "și i-a dat 700 de ruble. A. K. V. era în acele" găuri și cu fratele său, cu K. cu Yury și cu "Andrey, în Mikulin. **

(220) Vezi ibid. și Razryad. Carte, unde se spune că Boierii și Prinții Dmit. unitate Belsky și tu. Tu. Shuisky au fost, în Serpukhov, K. Penkov și Lopata-Obolensky în Koshir, K. Mikh. Dan. Shchenya-tev și K. Iv. Mikh Vorotynskaya în Torus și așa mai departe. Gerbersht. scrie că V.K., conform poveștilor unor oameni, s-a ascuns câteva zile lângă Moscova în fân. — Nikon. Lit. vorbește despre șapte invazii, pe care Hanul le-a luptat în locul Kolomensky - o sută, a captivat mulți oameni, a pângărit bisericile; că V.K. s-a dus la Volok să adune regimente, eu că Magmet-Girey, temându-se de el, m-am întors.

(221) Gerbersht. K. M. Sot. 68. Nu l-aș crede singur; dar deversare. și Pedigree. Cărțile îi confirmă povestea (vezi mai jos, tsrimach. 22.4), El scrie că ambasadorii livonieni se aflau atunci la Moscova, care, temându-se de tătari, au galopat de acolo la Tver într-o zi.

(222) În 1504.

(223) Dela Guretsk. Nu eu, l. 192 (într-o scrisoare de la Bur-gan către Pati Azovsky, către VK.): „Trei sate au venit în Crimeea Azshorokantsov, în satul „Omul de la Grădina Zoologică și în alți 200 de oameni, iar în al treilea” 8o și din Crimeea Uluse au prins eiyrv și cămile și un număr diferit de stomac; iar regele „de Astorokan Chenibek a dispărut, iar un alt rege” din Azshorokani încă nu știe locul.

(224.) În Genealogie. Carte. (scris de mână): „Și Vasily are doi fii, Iv. Khobar, care, în Ryazan, omapom a luat de la țarul Crimeei o scrisoare „dată lui V.K. în vara anului 7029”. Către Razryad. Carte: „Regele Crimeei Magmet-Girey a venit cu fiul său și Salshan Bogatyr sub Æp-9ilolints și a făcut o mulțime de trucuri murdare creștinismului; „și apoi țarul a luat o scrisoare către V.K., că „să-i dea tribut, iar acea scrisoare de mila lui Dumnezeu a luat-o de la țarul din Ryazan prin înșelăciune Iv. Tu. „Khabar Simsky.” A fost acordat în Boier i5a4. Genul său este descendent din K. Rededi, învins de Mstislav, fiul Sf. R> Vladimir.

(225) Parcă 800.000 de oameni; dar Gerbershein însuși nu credea. Printre ei îl numește pe K, Fed, Shovel, care a fost răscumpărat în Ryazdni. V Arhiva. Rostov, Lepi.i „Mulți oameni (tătari) din“ s-au înghesuit și au condus pe deplin multe Bolyaryns și Bolyarsky fiice i5o; copiii au fost luați de la perși; da, după ce tătarii au acumulat copii și i-au dus la Moscova la V.K. °

(226) Vezi Steppele, Cartea. II, 200 și Rtsssk. Times. 280. Se spune că tătarii voiau să ardă așezările de la Moscova, dar au văzut o nenumărate armate rusești în jurul orașului și, îngroziți, au galopat spre Han, care, necrezându-i, a trimis pe alții: „și văzând că cel mai rău. armata rusă. . .Și spune-i. . Iar al treilea ambasador „cineva din vecini să învețe adevărul.... Și” tremurând, vine alergând și plângând: O, țar’, imo osificat / și í „fug. el”. . Grpdst asupra noastră este o imensă multitudine de trupe de la Moscova. II evada.<£ Era o priveliște.

(227) Aceste mișcări au loc pe 21 mai, 23 iunie și 28 august.

(228) Niklas era din Spira și din Iordania

din vecinătatea Innspruck. Gerbersht. scrie că V.K., întâlnit de o mulțime de oameni la intrarea în Moscova, l-a văzut pe Niklas și i-a spus cu voce tare: „Cunosc serviciul tău important și nu te voi strica -“ Nu-ți voi da nicio recompensă / „Eu a mai promis un alt tunar, Jordan J, dar i-a uitat: în cele din urmă, când a auzit că vor să plece supărați din Rusia, le-a adăugat fiecare dintre salariile lui Florin.

(229) Vezi Gerbersht. V. M. Comentariu. 5o și 70, iar în Coll. Gosdar. Diploma? ,, p. 4a5, intrare de K. Iv. Mihailov. Vorotynsky, dat de el în IÓ2Ó Suveranului cu un jurământ că-şi merită vinovăţia.

(a5o) Cazuri turcesti. Nu eu, l. 194 (într-o scrisoare de la Bur-gan către V.K.): „Și țarul Crimeei a venit din” țara voastră la a lui în Perekop și a ordonat trei licitații în Perekop-ul său și în Crimeea și în „Ka*Ѣ click to Prince and Murza și Tataro - „eram cu toții pregătiți, iar caii erau grași, dar el vrea“ să meargă în această toamnă în țara ta /'

(231) Gerbersht. V. M. Sot. 56. - La Rozryadn, K.N .: „K.V. a condamnat toată Rusia cu fratele său“ al lui și cu boierii să fie împotriva țarului Crimeei la Kolomna; si inaintea ta rtpu? „trimis lui Kolomna Voevod, K. Dm. unitate Belsko-va, da K. Mikh. Danil. Shchenyapieva și K. Mikh. Tu. „Gorbatov și Okolnichiy Iv. Tu. Khobarova, Andr. Tu. Saburov și Dvoretsky Tverskoy „Mikh. Jur. Zakharyin. De la Vyazma a ordonat să meargă la Kolomna K. Andr. Bor. Cocoșat, da tu. „Andr. Sheremetev, da Mikh. Sem. Vorontsov, An, „Nik. Buturlin, Iv. Tu. Lyashtsky, K. Iv. Mikh, „Shaminu, K. Petru Fed. Okhlyabin. Și sudoarea în sine a mers către K.V. în luna de 19 mai, iar împreună cu el frații săi, „K. Yury și K. Andrey Ivanovichi, iar guvernatorii cu „el” K. Iv. da K. Sem. Fedorovichi Belsky, da „Okolnichey Pet. da tu. Iacov. Zakharyin, K. Iv. „Prost, da K. Fed. Tu. Telepnev, K. Sem. Dm. Argint, K. Iv. unitate Ushatoy, Mich. Andr. Ple- „șceev, K. Yur. Andr. Khokholkov-Rostovskaya, K. „Mikh. IV. Kubensky, Yves, Vas. Lyatskaya, Arme ·? Al cui Nick. IV. Karpov; iar la armură au gătit K, „Yur. da K. Vas. Ivanov. Şceniatevs; a Ryndy, (purtători de arme) au fost K. Yur. Mich. Bulgakov, Iv. Jur. Saburov, Podryndy Mikh. Boris. Izvolsky, Petr "da Basyuk Pași de anvelopă .... Yaselnichey Fed. Sam,

,, Khlopov, da, Basyuk gătește cu el la cai „Bezzubtsev, la calul V.K. Ivashko Kasirov, iar pentru ei sunt ї6 oameni; iar în spatele patului Kozarin Buru - „nov, da, tatăl lui Kuchenskaya. Și la Moscova a lăsat „pe ginerele său, Petru Țarevici, și de la Kolomna s-a poruncit să fie întâmpinat de boieri și voievozi, și cu ei o sută de oameni dintre cei mai buni Nobili; şi venind „la Kolomna, a trimis pe fratele său, K. Yur. Iv., în „Serpukhov, iar Voevoda a ordonat să stea pe irѣs-”acolo: în Bolsh. regiment sub Devichy K. Dm. "unitate. Belskaya, da K. M. D. Schenyaipev, da M. (λ Vorontsov; în mâna dreaptă sub Golovin K A. "V. Gorbataya, da V A. Sheremetev, da Ignashey" Mikh. Saltykov; în prima linie la gura Osetra "La M. V. Gorbatoy, da K. P. S. Loban - Ryapolovsky, da K. P. Fed. Okhlyabyanin; în mâna stângă „împotriva lui Roslavl Okolnichi I. V. Khabar, da I. „V. Lyatzkoy, da Iv. V. Loshakov-Kolychov; în” paznic, pe Koshira A. V. Saburov, da A. N. Bu-“ipurlin, da K. Yu. va fi K.V. de la Kolomna la Moscova, iar pe Kolomna și-a părăsit fratele, K. „Andrey Ivanovich /

(25a) Ibid p. 70.

(253) Afaceri turce. Nu g, l. 207 și următoarele. Gubin a venit la Suveran la Kolomna pe 8 mai 1622, iar Skinder a rămas la Moscova.

(234.) Ibid., l. 2i3 pe rev.·. „Skinder a intrat și l-a sărutat pe V.K. pe mână, iar când a plecat, i-a dat o scrisoare lui Saltanov, iar K.V.

i-a ordonat să stea aproape, el însuși pe bancă, mai aproape decât ceilalți Suverani – „ambasadorii se așează / *

(255) Skinder a spus, l. 216 pe verso: „Suveranul meu a poruncit să cumpere niște bunuri” pentru nevoile sale, iar Suveranul i-a scris lui V.K. despre medicul Mark: - „a venit la noi omul nostru pe nume Andronik și ne-a plâns că până acum. ginerele său, „Marko este medic, Tsareshva Midanshchik, face comerț” de dragul de a veni în țara nobilimii tale și „Acum este acolo, iar cumnatul său spune că „soția și copiii sunt în Tsar-Gorod: și pentru asta, de dragul glumei...

„Andronic l-a trimis cu ambasadorul nostru... „Și l-aș fi trimis pe acel om Mark la noi.” La aceasta, V.K. a ordonat un răspuns sultanului. ,, Marko a venit la Suveranul nostru cu mult timp în urmă și a bătut „cu fruntea în slujbă și că Suveranul” i-a poruncit tatălui tău despre soția lui, astfel încât „tatăl tău să-și lase soția Markova să meargă la el.. .. „și tatăl tău a vrut să te lase să pleci. Și acum în V. „Novgorod este bolnav Boyarin K. Alex. Volodymyr. „(Rostov), și Suveranul l-a trimis să trateze acel Bolyarin” (l. 249).

(z56) Ivan Semyonov Morozov a fost trimis deja în aprilie 1930. Apropo, a trebuit să-i spună sultanului: „Cazacii tăi de Azov au oamenii noștri pe câmp, dar îi duc la Azov”, da, îi vând, și ei le plătesc - „kie: și ai fi ordonat să nu-l repare...“ În țara noastră, oaspetele tău Efabardje trăia - „ai fost plecat și am poruncit să-i fie rescrise bunurile -“ sh și dă ambasadorului tău ”(l. 235) . În instrucțiunea dată lui Morozov, se spune: „Nu trebuie să-l torturez pe Ivan în legătură cu toate știrile șame-„știri șmeche”. „oameni ordonați: cine îi va spune ce de la terți”, apoi scrieți-i j și nu încercați să-i spuneți ordonatorului; iar cine zice ceva, scrie altceva.... ,, Ivan lui Pasham în curte nu se găsește, dar „spune: Suveranul a trimis o amendă lui Suleman-Sal-}}tan. și lshi kъ vam acest dell itti? . . . . Și la acel moment, Saltan va avea ambasadori de la Krymsk - „go sau opg Ugoosky sau din lituaniană sau „de la alți suverani, iar Ivan cu un ambasador la“ Saltan nu ar trebui să meargă cu nimeni, dar nici India, oriunde cu ei, nu bea, nu există convergență, pe lângă faptul că ambasadorul vrea să-l vadă despre V.K. cu o listă, „care este scrisoarea dintre Saltan și Suveranul tău „frumoasă să fie? iar Ivan spune: nu. . . Și „vor spune ceva: Suveranul nostru cu V.K. pe“ Krymsky va fi pentru unul, iar Suveranul nostru, dușmanul Lituaniei și K.V. pe lituaniană va fi - „va fi el cu el pentru unul? și spune-i lui Ivan: despre „acel osh Saltan către Suveran cu ambasadorul său” nu a fost nici un ordin, iar Suveranul despre asta, cu mine

„n-a pedepsit nimic.... Și după aceea, vorbește cu Ivan în -,, ferm, pentru ca Saltan să-i trimită lui V.K., ambasadorul” său, un om bun... Și chiar și atunci spune într-o „conversație: Marele suveran este frumos. între" trimițându-se astfel de oameni care să trăiască "aproape

de Suverani și să cunoască afacerea, și să nu se uite la lăcomie... Și îi vor spune ceva lui Ivan:" venind la Skinder, oameni în curte și oameni "omorâți". el și s-a lătrat, și în asta nu l-au apărat; și spune lui Ivan: în Suveranul „Statului nostru sunt mulți oameni străini și din” multe pământuri, iar executorii Suveranului au zis „Lui Skinder, ca să nu plece poporul lui din curte fără executor judecătoresc, și ei. nu au ascultat și au condus beat -" nici oamenii Azshorokansky nu l-au trimis pe ambasador, iar Skinderii i-au certat și i-au învățat cum să-i bată, iar Skinderii i-au bătut și i-au bandajat, iar funcționarii Suveranului nostru Shesh au ordonat să-i lase. du-te: altfel ar fi oamenii Skinderer ca boroniți (l. a54-247),

Morozov l-a găsit pe Soliman în Anatolia, în lagăr. El scrie: „Executorii judecătorești Cheushi au rămas la“ cortul lui Saltanov, iar în afara peticcelor lui Saltanov un bărbat stă cu zece în barkhaipe ... „și Ivan a intrat la Saltan și el stă în locul lui, iar Ibreim-Pașa, da. Trezorierul „Dean Abbisalom, da, la ușa Bapichey-Bash, și“ Pașa i-a ordonat lui Ivan să meargă la Saltan la rut; iar „după ce Ivan de la Suveranul Saltan s-a închinat regulilor și comemorarea prin numire și ambasada a dat regulile și scrisorile; iar Ibreim-Pașa a luat scrisorile.... Ibreim-Pașa a adoptat discursurile lui Ivan și a spus: veți vorbi alte discursuri cu noi, iar noi le vom spune Suveranului. Și Saltan n-a „spus niciun cuvânt, iar Ivan a ieșit din“ Salshan .... iar comemorarea lui V.K. a ordonat executorilor judecătorești 3) să-l ia pe Yanychan de la cazaci.   . și Saltan

Minky privea din spatele oamenilor. și i-au dat furaj lui Ivan din Saltan, kolachi și pește uscat chevrizhina și caviar pe două feluri de mâncare și fructe de pădure sărate, și stafide și pepeni și pepeni / * Ibra-gim-Pașa l-a chemat la cortul său; dar Morozov, îndeplinind întocmai porunca suveranului, nu voia să meargă la el. Pașa s-a supărat și i-a spus să spună: dacă nu vii la mine, eu sunt după tine

9 dolari nu au contat, iar tu depinzi de mine. Trezorierul Solimanov a cerut cadouri pentru sine: Morozov a răspuns că ambasadorii călătoresc pentru afaceri de stat, și nu pentru promisiuni. A fost prezentat a doua oară Sul-tanului și imediat eliberat (fol. 277-286). S-a întors în vara acestui an; iar cu el a venit la Moscova Skinder, dar numai pentru cumpărarea de sable.

(257) Cazurile Polsk. nr. 2, p. 123-125.

(238) Această scrisoare de tratat este păstrată în Arhive sub 'o, 7. Se spune că Rusia ar trebui să stăpânească de la Nipru de sub Smolensk, de râul Mereyu în sus, între Cel Mai Pur, Vzruba și Zverovich în râul Ivak.

(239) Strikov. carte. XXIV, cap. 4,

(240) Garschknoch Alt und Neues Preus. shr. 5v5 - 526.

(241) Arnta lieti. Chr. igi.

(242) Aceasta este o carte contractuală, de la ï

Sept. IÓ2I, rusă şi germană, se află în Arhiva dintre tratatele Difland sub x<>. 4 „A fost scrisă la Novgorod în numele Maestrului, al Arhiepiscopului de Riga și al Episcopilor din Derpt, Ezelok, Curland, Revel și Novogorod. Namestnikov, K. Alexander Rostovsky și Mikh, Morozov. Ambasadorii au fost Fon-der-Timan, von-Borg, John Lode, I. Dyuker și George Kovier, Maestrul a promis că nu va avea o alianță cu Regele Poloniei. Se spune că granița posesiunilor noastre merge de la Lacul Peipus sternnele-o (sau, după cum se spune acum, conform thalweg) râurilor Narova, peste insulele de sub Ivanyagorod și Rugodiv sau Narva în Marea Sărată. Vezi Arnta Lieu. Chr. 183-184. În Pskov-Lat. Tolst : ,, Ambasadorul V. K. Namestn. Pskov. "LA. Peter Ryapolovsky în Voronoch cu copiii boierskylor și din totari, și viața acolo și până la Protecție, iar ambasadorii ѣhash german la Pskov la V, „K. cere pace j și K.V. le-a spus pace ima-“tpi în Novgorod, și mergi acolo de la Pskov „Misyur Dyak și oameni buni / 1 Acolo merg” casa i5gZ: ,, Întrebați Artsypiskup Rovno de la V. „ K . forțe asupra lui Mester și trimiterea lui Misyur Dya ""ku, iar K.V. nu i-a dat putere / * *

(243) În tratatul încheiat cu împăratul Maximilian în 1-14. — Despre orașe

bo

Ryazanskikh K. Theodora em. în testamentul lui V. K. Ioan despre Vasilievici.

(244) A se vedea T. VI, nota. 565.

(245) Căci ei descindeau din Svyatoslav Iaroslavici, * care era mai în vârstă decât Vsevolod, tatăl lui Monfma-Hov.

(246) Vezi Herbersht. Comentariu V. M., p. 48.

(247) Vezi /¡resamg* Let. sub acest an. În altele, nici un cuvânt despre asta.

(248) Vezi Herbersht. p. 48, și Genealogie. Carte. Primul spune că K. Ioan de Ryazansky mai avea doi frați mai mari, Vasily și Theodore; că erau în război unul cu altul; că unul dintre ei și-a pierdut viața într-o luptă intestină pe câmpurile din Ryazan, iar celălalt frate a murit curând în același loc unde stă o cruce de lemn în amintirea acestui incident. Cred * că Herberstein s-a înșelat: conform cronicilor, nu vedem că K. John a avut frați. - În Arhiva Străină. Cant. Următoarea lucrare a fost găsită din dosarul de căutare despre evadarea din Moscova Ryazan. Prințul Ioan: „Vara 7029 (ιó2ΐ́), august. Zi a spus că „Mitka Sunbulov este fiul unui torționar”, că prințul „Ivan de Ryazansky de la Moscova a fugit de la săptămână până luni; dar era pentru el să fie în Pu-„spiyn”, sau în Shumash, sau în Dubrovitsy. Și „după mine, mi-a ordonat să mă întorc la Ryazan la Mișurin și Klementy Kobyakov, „și la Fiodor Sunbulov și la Nazarius Semenov, fiul lui Glebov cu fratele său, și la Oduvan; dar mi-a ordonat să le spun că le avea „în pustie, sau în Shumash, sau în Dubrovitsy; „Aș fi părăsit orașul pentru el încet; și „către Mișura și Klemenipio Kobyakov și

scrisori” au fost cu mine către ei, iar acele scrisori au fost scrise de „fiul lui Klementyev Kobyakov Gridya; dar el a scris în „ele lui Mishur și lui Klemenshya Kobyako-“tu, astfel încât i-au trimis torii cu cai; iar lui Clement i s-a ordonat să aibă „cai și cai; iar scrisorile noastre, spune Mitya, i-au luat Tanyapoee; iar din deșert era „ori de la Shumashi, fie de la Dubrovits, până la prințul Ivan”, ei bine, el s-a referit la scrisoarea cu țarul (Crimeea); dar ceva „exilul lui cu țarul nu va fi și cât de proaspeți cai de la Ryazan îl vor aduce la el, dar copii

„Vei adăuga boieri cu tine $ și vei mirosi Lipt-“va pe Marele Duce, iar apoi a trebuit să fugă „la lituaniană. Și acum va fi doar „Tatarov nu l-a irosit, și cu siguranță este în Pus-ipyn, sau în Shumashi, sau în Dubrovitsy) și“ Suveranul mă va trimite acum cu cineva și „Voi încerca să tachina-l $ și pe acel Suveran” Sărut crucea că-i voi sluji direct, și-i voi păzi ferm Prințul, numai că nu va fi ucis / *

(249) Vezi această Istorie, T. I, p. 172.

(r5o) Vezi Istoria lui T. Y., pp. Zo și Gerbersh. pagina 4-8

(261) Vezi Dela Tzretsk. Nu eu, l. 3, 4-5 tot Gerbershsh. și Kurbsky Istoria țarului Ioan la început.

(262) Vezi în Arhiva Străinilor. Panouri, între hârtiile lui Miller, în Culegerea celor mai vechi știri diplomatice și matriarhale, Nr. 8 despre scrisorile lui Shemyakina către Suveran și Suveranul către el. Acest Prinț se numește atât Shemyaisem, cât și Shemyakin. Gerbershsh. El scrie că a dominat anterior de K. Dimitrei, înconjurat de suveranul Shemyakin și închis la Moscova, că fiul său, tot în numele lui Dimitrai, a fost locuit de Tataram, a luat bufnița Magometanului, a răpit o fiică nobilă. și a fost împușcat de rudele ei din Dimiteriy.aflând despre moartea fiului său, a murit de durere în 1619? că Shemyakin l-a ucis și pe K. Koshirsky cu denunțurile sale (R. M. Coin. ¿i). Nu-l cunoaştem nici pe K. Dimitry Putivlsky, nici pe K. Koshirsky.

(233) Potrivit lui Razryadn. Carte. în 1619 nu mai exista K. Vasily Ssharodubsky. Gerbershsh. spune că Shemyakin l-a dat afară și a luat stăpânire pe Staroda-bom: acest lucru este nedrept. Descărcările dovedesc că acest oraș a fost condus de viceregii suveranului. V Arhiva. Să;, l. i8i pe ob., g. i5o6: „Că“ aceeași vară, aprilie, i-au spus osh V.K. Prințului Vasily Semenovich Ssharodubsky, de ce K. V. îl favorizează, „îi dă cumnata lui, fiica lui Iuriev Saburov / *

(¿54) Gerbersht» R. M. Sot. 5i. Acolo se spune că Shemyakin i-a scris lui Sigismund prin guvernatorul Kievului, care i-a trimis scrisoarea lui Vasily.

(d55) Vezi în Arhivele Străine. Boards Cazul de anchetă al lui Maxim Grek. Ofițerul mare-ducal Bersen spune: „Și însuși Mitropolitul a uitat că i-a scris lui Semiachic și și-a pus mâna pe scrisoarea și pecetea aceea și l-a luat pe chipul Preacuratului da pentru sufletul tău.”

(g56) Herbersht. R M. C u>. 20. Varlaam a părăsit Mitropolia 17 dec. i52i, și a murit în mănăstirea Simonov. Daniel a livrat 0,7 februarie. 1622.

(267) În Cazul lui Maxim Grecul (vezi vɫipe, nota 255): „Și Mitropolitul V. Îl lăudați pe Domn... și iată că Dumnezeu l-a izbăvit de un dușman spasmodic. Iar ide (Bersen) a întrebat: ce este zapa-„dușmanul zushny”? fi Mitropolitul a spus: Shemya-“chich”.

(d58) Vezi Istoria Kurbsky a țarului Ioan. El povestește că Vasile, înșelat de calomnie, a poruncit să-l aducă pe acest sfânt din Bedaozero la Moscova, l-a legat și l-a încredințat unui burghier pe nume Pavel; că nevasta lui Pavlov, din filantropie, l-a ascuns pe Porfiry și s-a gândit că-i vei da libertate: că hotarul, înspăimântat de fuga prizonierului țarului, a vrut să se înjunghie cu un cuțit; că Porfiry a apărut și i-a spus: ‘Iată, fă ‘ cu mine voia Suveranului /’ că Vasile, atins de această dărnicie, l-a eliberat îndată într-un pustiu liniștit și așa mai departe.

(269) Vezi Rostov. Ani. l. 58o. Shemyakin era încă în viață în 1626.

(260) Vezi Arhiva. Cartea de recensământ. Nu. g, l. 207, iar Dela Turkish. Ño 1, l. 24.1

(261) Podjogina: era primăvara.

(262) Vezi Herbersht. V. M. din. 75-7G.

(263) A se vedea cazurile Krymsk. Ko 6, l. 2-34· Prințul știa că Saip-Giray a acționat în acest caz la sfatul trădătorului nostru, Sent din Kazan, adică șeful demnitarilor spirituali.

(264) Vezi D*la Turkish. „Ĥ. i, l. 5θ2. V. K. a sosit cu frații săi la Nijni pe 25 aug.

(265) „În marele regiment al K. I. t. Belskaya, da "K. Mich. Tu. Cocoșat, da Mikh. Yuryev.) iar în ne-,, regimentul editorial K. Sem. θ. Kurbskoy și I. Vas. „Lyashtskaya; iar în mâna dreaptă K. Sem. Dmishr. Argint, da K. Petr Okhlyabinin; iar în mâna stângă a lui K. Yur. da K. Vas. Vasiliev. Ushatye} și în „câinele de pază” K. Mikh. IV. Kubenskaya, da K. Iv. „Shamin) și în armata ecvestră Boyarin Khabar, da” Mikh. Sem. Vorontsov, Vas. Andr. Sheremetev, „Fed. Sem. Kolychov, K. Petr Iv. Repnin, Dm uni. „Buturlin, K. Iv. unitate Piele de oaie, da K. Andes. Kropotkin/* și așa mai departe. - Vezi Kazan. Ani. cap. i8 și Gerbersht. R. M. Sot. 71. Acesta din urmă spune că erau 180.000 de ruși.

(266) Fiul lui Feşa-Gireev.

(267) Gerbersht. atribuie acest caz unor oameni mituiți de ruși.

(268) Vezi Nikon. Ani. și Herbersht. În Kazan. Ani. se spune că Kazantsev în această bătălie, pe câmpul lui Oșyanov, s-au aflat 42> OOO5 șefii lor erau Părintele Strong și Prințul Ashalyk.

(269) Kazan. Ani. vorbește despre exterminarea regimentului Yar-shoul și a altora, până la 50, ooo războinici. Gerbersht. scrie că Cheremis au exterminat detașamentul nostru de cavalerie de cinci sute, au trimis la recunoaștere și l-au bătut de două ori pe K. Paletsky.

(270) Vezi Rychkova Kazan. Istoric pagina 102.

(27g) Vezi Nikon. Ani. 25o, Herbersht. și Kazan. Ani. V Arhiva. Reuniunile Comitetului de Stat. Gramot, p. 425, Iv. Belsky din 20 sept. i5r5, unde se spune că V.K.-l absolvă de vinovăție la cererea Mitropolitului și a Clerului. Gerbersht. scrie că un tunar, originar din Savoia, a vrut să ne părăsească la Kazan, a fost prins și nu pedepsit: această împrejurare i-a convins pe mulți de schimbarea în principalul Voievod rus.

(272) Ambasadorii au fost Anna Ulan și Prințul Bakhkildei; iar K. Vas de la noi a călătorit la Kazan. Danil. Penkov cu diaconul Athanasius Fedorov Kuritsyn.

(275) Gerbersht. R. M. Sot. 75.

(274) Vezi Viața lui Macarie în Prolog.

(273) În Delo lui Maxim Grecul (mai sus, nota 255) Bersen spune: „Mitropolitul V. Laudă mare prințului pe care l-a pus orașul: întuneric.

„Orașul va acoperi întregul ținut al Kazanului / * În alt loc:“ A călătorit K.V. la Novgorod (Nizh-,,niy)? pune o fundă pe partea lor: „Altfel, cum te poți împăca? Ino urma să fie pus pe „partea lui; altfel ar fi fost lumea.”

În martie IÓ26, Kazy Knyaz, Chyura Knyaz și Tevkel Bakshey au sosit la Moscova din Kazan; iar în 1-27 Andrey Fyodorov Pilemov a călătorit la Kazan.

(276) La Pskov. Ani. G. Tolst, sub orasul ibaZ *. „Du-te K.V. la ocol. S-a grăbit să mărșăluiască „la el pe un car aurit; organizatorul secerătorului cu el „cum se cuvine Regelui. Și urlând până la cer, și „văzând un cuib de grâu pe un copac, și creând plâns și” plâns mare, spunând în sine: iubește-mă! „Cu cine să fiu? Nu mi-au plăcut păsările cerului, ca păsările cerului, pământul roditor: „nici fiarele pământului, ca animalele pământului, uscatul roditor - nici apele, ca

esență roditoare *, valurile“ pentru ei mângâietor, iar peștii lor batjocoritor. - Și „privind la pământ și zicând: Doamne! nu-mi place „Am bătut pământul fânului, ca și când pământul își aduce roadele în orice vreme și ei te vor binecuvânta, Doamne! Și K.V. a sosit în toamnă de la ocolul către „Moscova” și a început să se gândească împreună cu boierii săi la „V. Prințese care erau sterpe; şi începând cu un strigăt, „vorbeşte Boierului *. cui, după mine, domniți pe pământul rusesc și în toate orașele mele și înăuntru? Doamnele sunt frați? altfel Brashya a Destinelor lor nu stie sa aranjeze. Iar „boierii au început să vorbească*. Suveran! porți „smochinul” sterp și îl scoateți din struguri — „da /” și așa mai departe.

(277) A se vedea mai sus, în descrierea acestui an. În Biblioteca Sinodală, în cartea sub Nr. 34?> Λ 654-363, există un extras din scrisorile lui Paisia, bătrânul monstrului ѳ-groat, despre a doua căsătorie a Vasiliei, curios, în abia pre-dosper de acolo se spunea că marele prinț. a vrut să-l cunoască pe bătrânul Simonovskago, vasian, despre divorțul Solomoniei, numindu-l pe acest soț un sprijin al Puterii, o binecuvântare pentru sufletul meu, o conversație veselă, un pânditor al iubirii; că Bassian a declarat că a doua căsătorie pe care o gândea este adulter; că Suveranul iritat i-a ordonat lui Dyak Trifon Ilyin să poarte un îndrăzneț

kago cel Bătrân în Mănăstirea Chudov, unde grefierii Andrei Gostev și Semyon Plshivy erau paznicii lui; că Marele Voievod, la sfatul Mitropolitului, a scris Patriarhilor greci, cerând binecuvântarea lor pentru divorț} că Patriarhii nu au dat-o; că ierusalimul, în numele lui Marko, în duhul profetului, a răspuns lui Vasile: „dacă vei trăi a doua oară, vei avea un copil rău; „Împărăția ta va fi plină de groază și tristețe, sângele va curge ca un râu, capetele nobililor vor cădea, orașele vor „arde,...” și așa mai departe; că mitropolitul Daniel a spus atunci: „ne vom descurca fără binecuvântările lor / * că Suveranul a plecat în satul Alexandrovskoye și acolo s-a sfătuit îndelung cu Dosieey, Episcopul de Sarsky, și cu Chudovsky - arhimandritul Iona; că în acest moment ambasadorul Ivan Kolychev s-a întors din Crimeea și cu el a venit și călugărul Sfântului Munte, Gavril, cu o scrisoare de la toate mănăstirile de acolo, care nici nu a aprobat divorțul - și așa mai departe, și așa mai departe. În acest extras există multe expresii ciudate și cuvinte spălate din stuc, care nu s-au întâmplat în limba noastră: clanurile boierilor sunt numite Sarapadasiestii, Khristiane L / p; yukelamp, pălăria lui Monomakh yaldarilomp și așa mai departe. Monahul Vassian a alcătuit un mesaj, în care, reproșându-le călugărilor din neglijență, le dovedește nevoia de a le lua moșiile lor. La acest mesaj i-a răspuns discipolul lui Maxim Grecul, călugărul Zinovy. „Vassian (spune el) nu demniți brașnii” yasgpi al lui Simonov. . . otravă adusă lui din „masa lui Vel. Prinț, pâine de grâu, krupishcha - „tu, brashna dulce și multicoloră pentru-,, shroyaya. . . piyashe Romania, Bastre (vezi mai jos, „nota 599), Muskatel, vin alb Rin. . .-“Bashno (în mănăstiri) pâine cu fulgi de ovăz” „yang, sau clasele de secară sunt zdrobite, iar o astfel de pâine ar fi uscată fără sare; apă potabilă și prepararea berii numită după frunze de varză; cei care predomină în „ele, cu atât mai multă poţiune, au sfeclă

şi napi; legumele sunt „numite frasin de munte și viburnum; despre haine, ce zici? scânteie”, și așa mai departe. Acest manuscris este în Novo Gorod. Biblioteca Sofia. Vezi istoria lui boc. Ierarhii, vol. II, shr. XXX.

(378) Vezi Istoria Kurbsky a țarului Ioan. și Gerbershsh. K. M. Stai. 58. Simeon Kurbsky în ema-

vol. VII. i

a crescut nu ѣl carne, ci pește doar duminica, marți și sâmbătă.

(279) Arhiva. Pskov. Lăsa. Malinov: „K. V., a tuns prințesa Solomonia> și Elena a fost luată pentru co-

și toate acestea sunt pentru nelegiuirea noastră. Chiar dacă „oricine și-a lăsat soția să plece și se căsătorește cu altul, dragostea spune”.

(280) Gerbersht. W. M. Com. v8, ig. Ea a smuls din mâna Mitropolitului cocoșul, l-a aruncat la pământ și l-a călcat cu picioarele, spune acest Istoric, adăugând că IIIagon a lovit-o și a zis: Domnesc", a răspuns Shigona. - Sinodului. Leip. nr 565: ,,K. V. a ordonat să rostească „V. A trimis-o pe printesa la Suzdal la mijlocirea in „manastirea fetelor; și a fost tunsurată la Moscova la Nașterea Preacuratei În spatele colibelor de tun din mănăstirea Nikolskaya Stareța Bătrânului „David.” Arhiva de Stat din Moscova păstrează următoarea scrisoare autentică: Mi-am dorit ca Bătrâna Sofia din Suzdal să fie reunită de către satul Vysheslavsky cu sate și cu, „chinki”, cu totul cu faptul că la acel sat și la „sate și la repararea arsului, la „stomacul ei; și după stomacul ei, altfel, apoi satul”. Vyshe-„Slavskoe în Casa Preacuratei Mijlociri a Sfintei Născătoare de Dumnezeu-“nativ al Stareței Ulyana și al tuturor surorilor, sau „după ea, o altă stareță va fi în acea mănăstire-“rѣ, de dragul dintre ei. Pisan în Moscova l. ψo35, sept.” 19 zile” (i52b ani). Este foarte probabil ca această călugăriță Sophia să fie Vel care sapă. Prințesa Solomo-Viya. Cronica lui Suzdal scrisă de mână spune: „Vel. Prințesa Solomonia, în tonsura Sophia, „a murit în 7061 (i54z) Dec. i8; monahală 17 ani și 5 zile; înmormântat în mănăstirea Fecioara Pokrovsky - „em”.

(281) Gerbersht. R. M. Sot. rg.

(282) Vezi ibid.

(285) În februarie. 1027 Vezi în Colecția Cartei Statului, p. 428, evidența Prinților Penkov și a altor Nobili, dată de aceștia Boierilor, Prinților Belski, Shuisky și Cocoșat ca garanție pentru loialitatea lui Mihail Glinsky. În cazul în care

6 / èro zbor erau obligați să plătească 5oor ruble * lei.

(284) Vezi Antic. Ros. Vivlio. XIII, p. 5.

(205) Gerbershsh. K. M. Sot. 96: Cum enim alteram uxorem duxibset, totam barbam abraeerat: quod nunquam ab alio Principe factum perhibébant.

(286) Vezi Hukoh. jtbm. r. 1621, şi Paul Iovij de Legatioiie tíasilii, Magni Principia Mosco viae.

(287) Vezi P. Ioviya de Legatone etc. Cam în această perioadă, Alberto Caltense a scris Lettera intorno le owl di Moscovia al beat. Părintele Clemente al VII-lea, îndemnându-l pe Papa să încerce să se alăture rușilor la Biserica Latină. Albert a auzit despre Rusia de la tatăl său și de la frații săi care au trăit în ea multă vreme; dar aproape toate notificările lui geografice sunt extrase din Mamó. Mehovsky.

(288) Vezi Arhiva. Cartea de recensământ. Nu eu, l. 262.

(289) Vezi ibid., l. 262. „În extrasele lui Abbas Albertrandi din Biblioteca Vaticanului există un ordin dat de Sigismund acestui ambasador al Romei. Regele a vrut să încheie o pace veșnică numai cu condiția ca Vasily să-i returneze Smolenskul.

(290) Vezi Arhiva. Cartea de recensământ, nr. eu, l. 256, unde se spune: „Vacanță la Cezar Velikovo, prințul Podyachevo Yakush Polushkin și Tseoarsko - „du-te Nemchin Bartolomey cu scrisori” (în 152i). Acest Bartolomey nu a fost nici trimis, nici mesager Karlov, dar a fost cu noi, în 1524, Yakush s-a întors la Moscova cu ambasadorul Anthony, iar K. Yaroslavsky Zaskin cu diaconul Semyon Borisov s-a dus la împărat.

(291) La acest nume V. K. John.

(292) Gerbershsh. V. M. Sot. 99, yuo, ıí2 și Dela Polsk. Nu. 2. p. 33-134 În extrasele Vaticanului Ab. Albertrandi, pe lângă răspunsul dat de Sigismund ambasadorilor Karlov și Ferdinandov, se spune că, conform unui ordin secret, aceștia trebuiau să confirme pe Vasile în ură față de rege și să facă război între ei, astfel încât Ferdinand al Austriei. ar putea mai convenabil să preia Ungaria „și Boemia”. Se putea crede, dar a fost nedrept.

(293) Vezi .tficon. ATM. 2Z2 și Arhivă. Recensământ.

Cartea-Nr. g, l. 262. Actele acestor ambasade s-au pierdut.

(294) Mstislavsky a venit la noi în iulie 15î6, iar în .1529, 5 august, era deja soțul Anastasiei, fiica lui Petru Țarevici. În biletul care i-a fost dat atunci, el jură că va fi credincios Suveranului și că nu va comunica cu tatăl său, K. Mihail Ivanovici, în Anglia. Vezi in Culegerea lui Gissch» Grai^tb p. 455. - In Sinod. Leip. Ño 556 se spune că V.K.

(29,5) Afaceri Polsk. Ho. 2, p. 54-55. Nu scriem detalii mărunte aici; observăm doar că în 1629 Sigismund l-a informat pe Vasily despre ridicarea celui de-al nouăsprezecelea fiu al său, Augustus, pe tronul Regalului} iar în 155, V.K. a ordonat oprirea ambasadorilor lituanieni la graniță și să-i întrebe sub jurământ dacă există ulcere în Lituania? Un nou armistițiu pentru un an a fost încheiat la Moscova în 155 de către Sapaga și Klochkom.

(296) Vezi Dalin. Gescb. des R. Schw III, 74, și acest acord original, aprobat la Novgorod la 5 aprilie 15/4 și aflat în Arhivele lui Ioan. colegii, în latină. Mai jos următoarele semnături: I. ad hanc cedulam electi Regie Svecie Go "afui ego orator Cbanatus Erici mandavi Capellano rneo lobanni Erasmo pro me apponete raannm, quia ego ecribere ne scio; adică: „Eu, ambasadorul Kanut, mi-am ordonat mâna pentru mine, „veți pune mâna pe capelanul meu, pentru că eu însumi nu pot scrie „nu pot!” 2 . . . Orator Wego Xicolai. 5... . Orator Pres-biter lohannes Canonicue Aboensis.

În Arkhivsk. TTerepis. Cartea spune: „în 7082” (1524), sosirea la Moscova și plecarea de la Moscova, ambasadorii Sveisky Irik Flyamits cu bunuri, „groves”.

(297) Vezi Herbersht. R. M. Sot. p. 55, și Dahlin. Vol. III, pp; IG. În acest scop, Vasa l-a trimis a doua oară la Moscova pe Eric Flemming, care a plecat după moartea lui Vasily. În Arhivă sunt menționate șapte ambasade. Recensământ. Carte. sub i554 an, l. 276.

(298) Afaceri turce. xo. eu, l. 290-554 Skinder a murit la Moscova c. i55 despre anul.

(299) Vezi Cazurile Krymsk. nr 6, l. 159-160 și Nikon. Uin. 254 Islamul a venit la Ok 5 sept. .v Arhivă. Rostov. Ll <.: „Nu este loc în satul V.K., iar în el“ Biserica Sf. Nicolae, și K. Alai Islamov a aprins-o, „și acela a fost reținut de mânia lui Dumnezeu și prins de către Voievozi /” și așa mai departe. Acest Cronicar spune că Islamul avea 60.000 de războinici și că el însuși stătea la 20 de verste de Oka.

(300) Cazul Krymsk, l. pe ob.: Ambasadorii „Și Crimeea”, Chabyk și tovarăși, K.V. la acea vreme, „s-au ordonat să se înece”.

(301) Să oferim un extras din dosarele Crimeei. Saydet-Girey a trimis în 1624 o scrisoare de unire lui V.K., dar a inclus expresii obscene în ea: nu a fost acceptată. Acest Khav l-a întemnițat pe fratele său, fostul țar al Kazanului, Saip-Girey, în Balaklava și a crezut că îl vei ucide pe nepotul său, fiul lui Magmesh-Gireev, Islam, care, aflând despre asta, a adunat o armată, și-a prins mama Saydet-Gi. -reyeva pe drumul spre Kyrkor, a alungat turmele din Khanskiya și s-a numit țar cu acordul ulanilor din Crimeea. Saydet-Girey s-a închis în Perekop, l-a eliberat pe Saip-Girey, i-a dat rangul de Kalga și, prin eforturile sale, l-a atras din nou pe Ulanov, astfel încât Islamul, părăsit de ei, a fost nevoit să părăsească Crimeea, jefuind o caravana

de negustori din Moloshnye Vody, în care erau mulți armeni și ruși: atunci ambasadorii Saydet-Gireevs, Chabuk-Murza și K. Yanysh, au încheiat o alianță cu Rusia la Moscova (în 1626).Între timp, V.K. își chema în sine islamul rătăcitor; dar știa că acest fugar domnea din nou în Taurida, după ce l-a alungat pe Saydet Giray și a bătut 1700 de turci care veniseră din Ka*a să-l ajute pe Han. Boierul nostru Kolychev s-a întors din Crimeea cu această veste. Islamul nu a domnit mult timp și aproape ucis de Murzas, a fugit la Tyumen; iar apoi, Sp Saydet-Girey s-a împăcat și a atacat Rusia. Un an mai târziu, a rătăcit din nou în stepe ca un exilat. Relațiile cu Khan au continuat. Trimisul mare-ducal Chelișciov a murit în Tauris. În același an, Saydet-Girey a cerut mii de altyns din orașele Odoev și Ryazan, spunând că acest tribut de pe vremea bunicului său, Azy-Girey, aparținea unei celebre Crimee.

„°

unui funcționar; l-a jefuit pe ambasadorul nostru Zlobin și a deranjat raidurile din locurile Belevski și Tula. Suveran (în I55I G.), trimis la Putivl țarul Shig Alei și Shibanskoy Tsarevich Ahnate cu caprele orașului și cu slujitorii tătari, K. Boris Gorbatago, Vorontsov, Obolenskago (numit Dennik Novagorod Sveverskago) cu Boyarsky, Kozaki și Lvryuki, dar Kolomna iar Ko-Shira B. Vasily Shuiskago cu o armată puternică, scriind lui Khan o scrisoare formidabilă.Mortizând prințul Shi-Rinskoye, Bakhtiera, dominat de vechea Crimee, eu, Khan l-am alungat pe Kalga Saip-Girey, rușinat.b unire cu Vasile , a făcut rău Lituaniei, iar în cele din urmă (în 155a), depus de pe tron, a mers la sultan.Islam s-a declarat rege: fiind exilat, a cerut ca V. K. să-l adopte, iar Vasily i-a dat numele fiului său.Sultana a cedat tron lui Saip-Girey, Islamul a rămas Balgoi, iar noul țar, fiind până acum în corespondență amicală cu Vasily, a început să ceară foarte grosolan daruri bogate.V. K. i-a trimis lui Vasily Levashev cu o scrisoare de felicitare. Vezi Afaceri Crimeea. nr 6, osh l. Ó2 până la sfârșitul acestei cărți.

(Zrg) Vezi Nikon. ,aceasta. 2 34 și următoarele; De asemenea, Kazan. Lasă, cap. 19. - Sa + a-Girey i-a trimis pe Prinții Tabai, Danae și Bakshey Ibrahim la Novaya Sloboda la Suveran; iar după prinții Mamysh și Kurat, în marele regiment cu Belsky se afla viceregele Novogorodsk K. Mikh. Tu. Gorbatoy și K. Mikh. IV. Kubenskaya, în față. K. Fed. Tu. Shovel Telepnev-Obolenskaya și K. Sem. unitate Sishtskaya; în mâna dreaptă Fed. Jur. Şciuka-Kutuzov şi K. Fed. Mich. Kurbskoy-Karamyshev; în stânga Iv. iar Andr. Nick. Buturlini; în turnul de veghe K. Iv. IV. Barbashin si Mikh, Ilyin Bokeev; iar în cavalerie K. M. Glinsky, Vas. Andr. Sheremeipev; în față. regimentul K. Iv. unitate Piele de oaie - Telepnev-Obo-Lvnskoy și Chulok-Zasekin; in mana dreapta K. Petr si tu. IV. Repnin; în stânga K. Fed. Ovchina- Telelnev-Obolensky și fed. Onichkov Ryaza-veterinari; în câinele de pază Dm. Vorontsov si K. Iv. Mɵ-zetskaya. Cavaleria a avut mai multe lupte înainte de a se alătura armatei principale. În Kazan ar...

Li și Astrakhan. Despre Aptalyk se spune: „Voi dormi“ în cortul lui cu soția lui în curtea mea, iar eu am sărit într-un nemernic pe un cal și fără centură și „fără pantofi în cizme și sper să fug la oraș,“ și calul lui ca înaripat zborul fluviului *. „a căzut de pe cal și s-a clătinat în această țară, iar asta l-a ucis: un războinic a dat peste el, luptători îndrăzneți; „pe care îl lovești cu o sabie în cap și îl zdrobești pentru“ doi până la șa; trage mai departe verste în prmm - „pgu; fii un corp uriaș; ochii sunt însângerați și mari „ca bivolii .... K. Fed. O lopată într-un șoarece pentru - „împușcă, iar mâna tatălui său este ca blana și va muri în „a treia zi.” Potrivit unui alt raport, Ashalyka a fost ucis cu soția sa în închisoare. La Kazan .. Se spune că Saea -Girey cu trei mii de Crimei a făcut drum noaptea prin armata noastră și rănit, a fugit în Crimeea, unde a locuit 8 luni.Această veste este nedreaptă: la sfârșitul anului 1550, se afla la Kazan și a trimis ambasadori la Moscova. La Sinod. Anii nr. 365: oraș; și între voievozii Bolșoi, „a venit o certare și trenul orașului Gulyai nu a fost închis”, și a venit Cheremisa, și au luat orașul Gulyai, și scârțâitorii. de zatinny (drower) 70... și pe acea „stravka” i-au ucis pe K. Shovel și K, Yves, Osipovich Dorogobuzhsky, Porash și Ignashya Iv. „Zhulebina, da Grig. Andr. Saburov, da F. Timof,” Zamyatnina și Iv. Klapikov a fost luat pe Sviyaz și executat în „Kazan”. Potrivit altor cronici, țarul nu a părăsit cetatea Kazanului, K. Lopata a fost împușcat din turnul orașului, dar Dragă? Buzhsky străpuns cu o suliță.

(505)	În campania Kazan i5g4 ani.

(304)	Fiind nepotul lui V. Prințesa de Ryazan, sora lui Ioannova.

(305)	Vezi Kazan. Let., unde se spune că Kazanul a stat trei zile gol și fără apărare; că rușii au luat ieșiri și au renunțat pentru încă 5 ani; că niciunul dintre Guvernatori nu voia să rămână acolo; că Belsky era îmbogățit cu aur; că, pe lângă MitropoLish, Trinity Hegumen Partheets a mijlocit pentru el; că Belsky era în închisoare de 5 ani. Vezi Nikon. Ani. 267.

(506)	Fiul boier Ivan Pole s-a dus la Safa-Girey, care a fost trimis de boieri. Fiul lui Suryu IIeh"

Ajun cu vestea trădării țarului. Fyodor Ivanov Karpov și Diak Lesser Puipyatin au discutat cu ambasadorii Kazanului la Moscova. 24 noiembrie trimis cu? Kazan Posnik Golovin cu scrisori către Ulani și Prinți și Dec. io Shig-Aley cu ambasadorii Kazanului la Nijni, unde 20 dec. Diaconul Afanasia Kuritsyn a plecat cu noi scrisori, care urmau să fie trimise la Kazan viceregelui de la Nijni Novgorod, dumneavoastră. Tu. Shuisky. La 17 mai, Golovin a sosit de la Kazan la Moscova cu vestea expulzării lui Safa-Girey, iar două zile mai târziu, ambasadori de la Prințesa, Kichigiley Murza, K. Bulat și toți Ulanov, să le dea țarul de Enalei. V.K. trimis la hrana Meshchersky Gorodok. Sem. Vorontsov, a ordonat lui Enalei să fie la Vasil până pe 22 iunie, iar prințul V.V. Shuisky să depună jurământul de la el. Morozov și Dyak Kuritsyn l-au

ridicat pe tron pe 29 iunie pe Enalei din Kazan. Nikon. Lăsa. greșit în cifre.

22 feb. i555 Enalei, Tsarevna și Marii Kazanului l-au trimis pe K. Agysh la Moscova cu o cerere ca Suveranul să nu ia tunuri de la ei. 6 iunie Ulan Appai și alți ambasadori ai Kazanului i-au cerut permisiunea de a se căsători cu țarul și i-au oferit să rezolve cazul zemstvo.

(307) În Genvara i533.

Carte. Latukhina: „Vel. Prințesa ^DKlena l-a întrebat pe un oarecare soț al nebunului, pe nume Domenshian, verbul: ce este imamul să nască? El este „ca un prost pentru verbul: Tish, se va naște o minte largă.” - Sinod, biblio. Marea Ducesă a fost pe Vologda și în mănăstirea de la Făcătorii de minuni din Kirillov, pe Kamenny, pe Glushitsa, pe Priluts ". la Mântuitorul, în Korniliev în Schitul lui Pavlov, şi" a dat milostenie mare şi îngăduinţă cu preţul banilor. fură şi în cetatea Popom şi a poruncit să se roage "pentru naştere, ca să dea Dumnezeu, a avut un copil. }" și a venit la Vologda cu o săptămână înainte de nașterea lui Hristos} "și am mers la mănăstirea 4 Dvi D ° Kirillov; am dus-o la Vologda, conducând înapoi de la Kirillov.

(Z09) În Rostov, LAet. 587 : „La ora actuală, m-am născut (Joann) deodată

„Tunetul este un rău groaznic, iar strălucirea fulgerului a fost -” shu / <o tìctiù os-las / nici Derlsava il'o, * - ca temelia „pământului să se cutremure, un tunet atât de groaznic.” Potrivit altora cronici, această furtună neobișnuită a fost doar în Norgorod.

(Ego) Sinod. Vară. Dimit. Rostov. Nu. 87, l. 2o4*. „Și despre acea bucurie, K.V., s-a plâns de mulți” oameni dizgrați, It. .θ. M. Mstislavsky și K. „Mikh, Danil. Narimanpyuva Shchenyasheva și K. Borisa Iv. Suzdal * Gorbatova, da Mikh. Andr. „Plescheeva, da Yak. David. Morozova, da Iv. Tu. „Lyatskaya, da Iv. Iqp. Shigonu, da Iv. IV. Tele- „shova a lui Dyak și mulți alți Depgey Boyarskys -“ și ați ordonat să dizolvați închisorile. ”- Vezi în Reuniunea Gos-ului. Încadrez notele lui Mstislavsky și Pleshcheev (shr. 439 și 446), scrise în 1531 și 1531: primul se face vinovat că plănuiește să fugă în Lituania, iar al doilea promite să nu-i deranjeze pe ticăloșii lui 'V. Prinț și lene. Vezi și Istoria țarului Ioan* din Kurb. despre persecuția celor care au condamnat a doua căsătorie a lui Ioan.

(3iг) (Iтнп. Cartea a II-a, 210. În Sinod. Anii 55i: „Pentru Petru Făcătorul de Minuni, să bată aur cu o piatră și să împodobească chipul de aur cu o piatră, iar țările cancerului sunt de argint, iar Sfântul Alexie este de argint - „ei bine, toate, dar pe cancer, imaginea aurii lui și stâlpii de la altar.” Au fost făcute în 1555, - și în februarie, în joia primei săptămâni a lui. Postul Mare , Mitropolitul Daniel a depus moaștele Sfântului Alexis într-un nou cancer.

(W12) 5o oct. ibZg, la ceasul al șaptelea al zilei; botezat în săptămâna a treia la Bobotează la Curtea Treimii de Hegumen al Treimii JoasaTh și Daniel de Pereslavsky. La sărbătoare au fost frații Suveranului și toți nobilii.

(515) Andreevna, Az feb. i533. - Frați suverani, K. Simeon a murit pe 26 iunie, 5/8, iar K. Andrey pe 4 februarie. i5зi.

(514) 15z8 și g55o au fost cu noi Voloshsky

sau ambasadorii Moldovei, Alexander Kerzha și camarazi; iar Konstantin Zamytsky, ambasadorul, și Chudiv Karacharov, Mesagerul, s-au dus la Gospodar (vezi Cazurile din Polsk. Nu?, shr. i5g-i45). La 5 mai 53a p> V.K. a trimis în Moldova prin Crimeea Podiachago Ivashk Elizarov, care s-a întors în

acolo la 7 noiembrie cu oficialul moldovean Yunino m, trimis înapoi în Moldova la 19 iunie i533 cu nobilul Theodor Leontiev (vezi Lrkhiv. și Nikon. Lit.).

(5i5) „Iulie ai (i532) a venit la Moscova din Astorokhan din Kasym, țarul oamenilor, răul său” cu tovarăși, cu o scrisoare, iar după aceea au venit de la Volga, cazacii Gorodețki, dar au spus că „Cerkasy Astorokhan a luat , țarul și prinții au fost bătuți .... Și Akkubek țarevici a devenit țar. —

„Aceeași vară (i333) aug. venind la Moscova de la Astorohani de la țarul Abdyl-Rohman Kudoyar / * și așa mai departe. Consultați Arhivă și Nikon. jltm.

(316) Nikon. Vtm. 249.

(317) Vezi Arhiva și Nikon. cca. s5o. Asta a fost în septembrie. i53z. Babur este numit Fallen, adică Pașa.

(318) Vezi Arhiva. Rostov, (foaia 5dZ) și Nikon. Lt. z5b. Suveranul l-a trimis pe K. Dim la Oka cu regimente. Belsky, V. V. Shuysky, Mikh. Tu. Gorbatago, Mikh. Sem. Vorontsova, Iv. Liatsky.

(319) A se vedea cazurile Crimeea. Nu. 7, l. 69-76.

(520) Rostov. Ani. l. „Oamenii au gândit și au spus în ei înșiși, parcă ar fi în Regatul unei schimbări / *

(Zii) Scriem aici detaliile de la Rostov. Atm.¡ l. 5p4^

„Dacă a apărut o răni în el în apropierea locului potrivit, „pe faldă, puroi, nu există vârf, nici puroi... de acolo, du-te în satul tău Pokrovskoye și stai zilele, iar când vei veni la Volok nevoie în Săptămâna de după mijlocire, și să fie o sărbătoare la Majordomul lui Tverskoy și Volotsky, I. Yu. Shigony. . . Acum, cu mare nevoie, am ajuns la casa de săpun și la masă, în conacele de pat, aveam mare

nevoie; dimineața, vremea era grozavă și am trimis la Suveran și am trimis la Lovcih, la Fedora Mihailov Nagov și la Boris Vasiliev Dyatlov și la Bobrysh Pușkin și mergem în satul Kolp-ului tău, obsedat de boală. ... Și când era puțină distracție.... Și stând la masă la nevoie. Am trimis un ambasador după fratele meu, K. Andrew Ioan., de distracție „la mine, și vino. Apoi, cu mare nevoie, du-te cu K. Andrey la câmp cu câini, și du-te

„di ina little” 7 „.. Și stau la masă cu fratele meu obositor; iar din fundul mesei nu avea „gust rapid, dar puţin pe pat. . . Și a poruncit să aplice făină de grâu pe răni cu miere proaspătă și ceapă de ficat... Și a început să „se înroșească... Și coșul a început să fie mic și a apărut cu puțin puroi. Dar nu ai locuit în Kolp și l-ai purtat pe purtătorii copiilor boierilor și prinților (în Volok) ... Și ai comandat K.V. și peste pelvis. .. În pieptul lui a fost o povară, ,, și pentru asta, de dragul ghivecelor și semințelor ozyazhya de trei zile * * nick, și din asta îl vei duce în jos. . . Și nu începe să mănânci / * (Tush trimite scrisori la Moscova). . . „În noaptea împotriva lui Dimitriev Subo”, multe stele au căzut din cer ca un mare „nori de grindină sau de ploaie vărsați pe pământ... Sâmbătă, împotriva zilei lui Dimitriev”, la ora 6 noaptea, s-a poruncit să aducă la în secret „scrisori spirituale... Și începe să te gândești pe cine să trimit în gândul meu și (Tush vine la el fratele George și se întoarce). . . „Atunci, „înainte de amintirea lui Varlaam Khushynsky, în timpul nopții, „a avut mult puroi din rană și s-a bărbierit de mai bine de jumătate, dar nu tot. Marele Prinț s-a bucurat, ceai de alinare și a trimis un ambasador la Moscova pentru hatmanul său Jan. Yang, pe de altă parte, a început să „aplice costumul obișnuit pe rană .... Și“ există puțin șoc în domeniu .... Și a trimis după bătrânul său, potrivit Misil Sukin. . Boala lui este grea .... iar ambasadorul boierului pentru Mihail „Yuryevich ... Și viața cu el, funcționarii săi, gr. Putyashin și Elizar Tsyplyashev, Athanasius Kuri-„tsyn, Tretyak Rakov. . Și nu veniți din „pat (al lui V. Prinț) nici mai puțin; Îl voi converti din țară în țară. Iar când mergi de la Voloka la „Mănăstirea lui Iosif, și fii cu un negru într-un căpitan” (sanie) K. Dm. IV. Shkurlyashev, da K. Dm. unitate „Paletskaya; L-am convertit Ƀduchi ... Și a fost luată sub „arme și a mers la templu. . . Dar starețul (după „slujbă”) se roagă Suveranului în chilie să guste din „brașna.... Și să guste din nevoie.... Și a trimis bra-”sha de la boieri să se așeze la masă. , și petrece noaptea în mănăstire. . . Du-te la Moscova, iar fratele tău oshpu, stilul este în soarta lui. Stans B „Prințul Cha-

„Noi ... Și repede în Vorobyov timp de două zile - .... Podul a fost „pavat, iar funcționarul orașului a fost Dimitri -“ triy Volynskaya, Alexei Khoennikov și alții.

Dimineața, în Săptămâna, V.K. va merge la Moscova .... „La captana, 4 sănii cu corbi sunt înhămate la arbori; . . Mergeți la cabinetul medicului Borovitsky. . . Și pe-

slujește pe ascuns, la Buna Vestire în capelă, „în Vasile cel Mare, Buna Vestire Papa Grigorie, iar Vladyka Kolomen a fost la cină. „Vasian, da Misailo Sukin, da protopopul Aleks-” asta, iar Vladyka ducea daruri. Miercuri, joi, V.K. a fost sfințit în secret cu ulei și „înainte de ziua lui Nikolai în noapte, clar sfințit... Și aduceți lui V.K. darurile protopopului Alexei. . Darul și Pâinea Preacurată sunt puține, iar „înclinate etc. Vasily s-a împărtășit de 3 ori.

(Z22) Vezi colectate. CD de stat. Gram., p. 4 <θ· În 195, gândindu-se să plece cu armata la Kazan, V.K. a confirmat acest prim testament spiritual, necunoscut nouă. - La Pskov. Ani. G. Tolstago: „Dialectul (Vasily) fiului său cu pântecele lui V.” Prinț, și îngrijește-i de rânduiala până la vârsta de 5 ani cu „Boierul câțiva”.

(325) „Prințul cel Mare, gustă același terci de migdale, adu puțin pentru trecut”.

(Z24) În stepe. Carte. se spune că Vasile și-a binecuvântat fiul cu crucea Monomakh, înmânându-i o coroană, o diademă, un toiag și toate ustensilele regale ale acestui străvechi Mare Duce.

(ZgZ) Soția, Vasiliya Andreev. Chelyadnin, fostul Dvoretsky în secolul al XIX-lea.

(326) Soția lui Ivan Andreev., pe nume Elena.

(327) „L-am binecuvântat și i-am dat o cruce Pan-,> giyskaya și un ordin să poarte acea cruce la prezentare boierului său Mihail Iurievici”.

(328) „Și l-a trimis pe majordomul său Tverskoy (Shi-“gon) la protopopul Alexie și i-a poruncit să aducă daruri și a ordonat să fie torturat, ca de obicei, „este treaba lui, când sufletul este despărțit.

? Protopopul, în schimb, când nu era de ajuns, „ax. . . Și cum a început Canonul, și uitând „putin, și trezindu-se și începând să vorbească, ca o viziune, „Văd: Împărăteasa uriașa Catherine *, este timpul să, ar-*, strânge!” și luați imaginea Marelui Mucenic Eka-, pierdut și venerați-o cu bunăvoință și atingeți

„cu mâna dreaptă a chipului ei: pentru mai bine - la vremea ei“ mâna lui este bolnavă de creatură. . Și i-a adus moaștele „la el. . Protopopul, deși i-a dat daruri, „l-a liniștit și i-a zis: vezi singur că zac bolnav, dar în mintea mea; iar când devine o du-“pia opib trupuri despărțite, atunci dă-ne daruri /” Vasile nu se mai putea boteza: „Și ridică-o (mâna dreaptă) Boierul lui. Mihailo Iurievici. Patrachel bѢ și tonsura la Mitropolit. Chiar și atunci, i-a mărturisit lui K.V. Mitropolit, „când am luat cadourile în Săptămâna dinaintea zilei lui Nikolin“: dacă nu-mi dau un shrichi, atunci pune rochia Chernesky pe „morți”. depune prin „V. K. Stareţ Ioaça * y .... Şi mă grăbesc să stri-

'chi el/'

(529) „Și când l-ai văzut pe Shigon, spiritul lui a plecat ca un fum, „metz este mic.” - Toate aceste detalii sunt luate de la Rostov, yltím.

(550) Busuiocul în anul 55, aug. 2 |, l-a obligat pe fratele său, K. Yuriy Ioannovich, cu un jurământ să-i fie credincios lui și fiului său. Este scris din cuvânt în cuvânt în același mod în care au fost scrise tratatele vechilor Mari Duci ai Moscovei cu tinerii Prinți Appanage. Se menționează chiar despre ieșirile Ordinskylor: „Hoarda trebuie să-mi spună Marele Duce și „fiul meu, dar nu cunosc Hoarda; iar la ieșiri „la Hoardă și la Crimeea și la Azstoro-“kan și la Kazan și la orașul Țareviciului și la „alți Țari și Țarevici, care vor fi cu mine pe pământ, și în tot ceea ce lacunele tătărești îmi dau „din patria mea, așa cum a scris tatăl nostru” „sal.” Vezi Sobr. Gostsd. Diploma p. 445.

(551) „Și V.K. a rămas cu Hegumenul Treimii Joa-“sa * și cu bătrânul său Misaylo Sukin, și a început să-și îmbrace și să-și zgârie fratele, așa cum ar trebui să fie”, conform gradului Cernechsky și să-și supună el de la „Mikhailov Miracle odr ... și bătrânii lui Iosif „au început să-l îmbrace, iar Stryapchikh V. Prințul osh -” slaipa; iar Utrenia a început cu el... Și, vorbind cu Mitropolitul și fratele V.K. Bedding Ru-sin, luați-i măsura, aduceți-i un sicriu.

„schimbând. Apoi a venit Mitropolitul și cu el „Vladyka Vasian Kolomensky și Dosithea de Krutitskaya, și alți episcopi au fost în regiunile lor” și fără grabă. Arhimandriți, Miracle Kiy Iona, „Simonovskiy Philoi, Androniki Zosima,“ Igumen Troitsky, Iosifovskiy și Moskovskiye toți .... „Și i-a poruncit iubitei sale, era un sat dureros în ușa ușii ... dar purtand prințesa. din corul ei la sa-“nlkh pe sine Copii boierilor la Lestvitsa. .. . Bolyarynya apoi să fie cu ea K. Fed. Răzbunare - ,, Prințesa slavă Anastasia, și K. Ivanova Dan- „nilov. Prințesa Penkovo Marya și Chelyadnika Iva - „pe Andreev. Elena, da Vasily Andreev. Agripina, „da, Mihail Yuryev. Theodosia, da Vasily Ivanov. "Agripin, da K. Vasiliev Lvovich Glinsky" Anna / '

(332) Sinod. Ani. Dimish. Rostov, l. 2o5 pe revers: „Suveran bun și afectuos /”

(333) Pavel Iovij, p. 129: Specie corporis exímia. Avem portrete ale Vasilieva, care sunt considerate copii ale contemporanului.

(334.) Există cinci dintre aceste scrisori stocate în Arhivă (vezi Drev. Ros, Vivliov. III, 99). Scriem de exemplu:

„Soției căprioarei mele. Că nu mă poți ține fără „știri despre sănătatea ta, altfel faci mult; și nu m-ai fi ținut înainte fără greutate și cum Dumnezeu are milă de tine. Da, și despre fiul lui Ivan „ko. scrie-mi cum Dumnezeu are milă de el. Iar limbajul „aici prin harul lui Dumnezeu și rugăciunea părintească l-a dat pe Dumnezeu viu în

voia lui Dumnezeu și într-un mod sănătos” să fie complet. Da, mi-ai scris înainte de asta, că împotriva vineri Ivan, fiul s-a întors puțin, „și acum ai scris, fiul lui Ivan a apărut pe gât sub ceafa, un loc înalt și puternic, dar „în înainte de asta nu mi-ai scris) și acum, „nu scrii că în dimineața Săptămânii la prima oră, acel loc de pe gâtul lui a devenit mai sus pe el și „este stacojiu și nu există puroi, și locul ăla are” durere: și tu ai venit la mine înainte de asta de ce nu a scris despre asta?... Și acum am fi scris, „cum a milă Dumnezeu de fiul lui Ivan și ce s-a întâmplat lui în jurul gâtului, și care este obiceiul, și „cu cât timp în urmă și ce este acum) și cu prințesele

„Ai vorbit cu boierii. . . Trăiești „așa este cazul celor mici; și va trăi, altfel „din ce, din familie sau din altceva? „Dacă ai vorbi despre toate, dar să-mi scrii cu adevărat”, ca să știe limba... Și cum acum te va sufla Dumnezeu pe tine și pe fiul Ivan, scrie-mi. Și mi-am scris această scrisoare Diak my Menshyk Pushyapin; "și l-am sigilat cu inelul meu. Într-o altă scrisoare:" Da, te doare jumătate de cap și "ureche și lateral; și mi-ai fi scris și despre asta: „Cum s-a milă Dumnezeu de tine, nu ai avut dureri în cap, ureche și lateral?” — În a treia ·. „Da”, mi-ai scris că fiul lui Yuri s-a umflat și „în porii lui s-au înălțat în jgheab cu bezele”, iar coborârea este puternică, neagră. .. Da, pentru numele lui Dumnezeu, nu-ți face griji, dar pune-ți încrederea în Dumnezeu despre toate.scrie-mi că Ivan, fiul meu, „dacă mănâncă, ca să știu eu”. - În a cincea: „Acum am trimis mitropolitului“ și ție Yushka Shein, și cu el imaginea ținutei Pre-,,; da, în această scrisoare, scrie-ți mâna: și „ai fi citit acea înregistrare, dar ai ținut-o la tine. Și „yaz, dacă voiește Dumnezeu, voi merge singur la Moscova la Bobotează”.

Aceste scrisori au fost scrise în ultimii ani ai vieții lui Vasily; dar de unde nu este clar.

(333) Sinod. Ani. Nu. 363: „Aceeași iarnă (în t5z5) i-a ordonat lui K. V. să-l execute pe boierul lui Ber-“senya-Beklemishov, capul i-a fost tăiat la Moscova pe râu; și tăiați limba lui Fyodor Roasted." Calomnia lui Bersen și Rzhareny este descrisă în cazul lui Maxim Grecul (vezi mai jos, notele 344-346). Ivan Bersen, într-un interogatoriu din februarie „Ly, dar Maxim a fost deja confiscat și m-a învățat să spun: îmi spun să-l nituiesc pe Maxim... dar el spune că K.V. l-a trimis pe starețul Troetsky la Fedka: spune-mi doar despre Maxim și îmi pare rău."

(336) Nikon. Ani. 184 și Gerbersht. R. M. Sot. pp. ir.

(337) Colectat. CD de stat. Gramot, p. 4T4> 4sb și 43o. Record de vinovăție K. Iv. Mich. Vorotinsk

scrisă în 1555, de K. Vasily Shuisky în 1622, cu garanția Clerului; și prinții Ivan și Andrei Mihailovici Shuisky în perioada 15-8 iunie, cu garanția prinților de Rostov și a multor nobili, care, în cazul trădărilor lor (Shuisky), erau obligați să contribuie la vistierie cu 2000 de ruble.

(554) Gerbershsh. R. VI Din t. p. 3i.

(539) Vezi manuscrise. povestea sau Povestea lui Maksym Călugărul din Mănăstirea Svi'yogortsk Va.'popi'dsky, găsită în noroiul din biblioteca Lavrei Treimii.

(540) Scrisoarea lui Maximus către V. K. Vasiliy despre traducerea Psaltirii explicative. „Cei care au lucrat cu mine și au fost părtași la munca celor dintâi, interpreții Vlas și Mitya, și Mikhal Medovartsov și Sylvan „călugăr, și fratele nostru, nici arsuri și cei mai mici“ slujitori ai Regatului vostru, cunosc și din „ lpipi şi lucrări de pomenire; mie și celor care sunt cu mine, fraților, întoarceți-vă în Sfântul Munte pentru toți cei care vor să dăruiască, așa că vă rog să vă eliberați de atâtea dureri. Dă-ne pachete bune și primejdioase „cinstite mănăstiri Vaipopedi, care de mult ne așteaptă, în asemănarea grâului care le hrănește, așteptând, să nu fim lipsiți de mulți ani de osteneli și transpirații acolo, le punem. jos” Shamo despre speranța morții noastre în Domnul. . . . Să înțeleagă și de la noi cel rămașitor * „Creștini, parcă mai au un țar, nu despre limbile „numărului nenumărat” și despre alte mari surprize și audieri demne de abundență regală, „șcha, dar ca adevărul și Ortodoxia mai mult decât toți” slăvit este, ca și cum cu Constantin și Teodosie „Marele va fi asemănat cu puterea, iar Derzhava al tău îi va urma, trezește-ne odată împărătesc — „vapti, din lucrarea rea eliberată de Tine: totul este cu putință pentru toți cei”. Masterat; și ca și cum „în vechime osh Galii de Jos, după ce l-au ridicat pe marele, în țarul Constantin al Romei Antice, răul sipu-“zhim, izbăvește de la răul Maxenpgius: sitsa”, iar acum omonimul acelei Noi Rome, este „emotionat” de către agarienii fără Dumnezeu, Puterea Împărăției voastre, da demnește să fii liber.” Vezi această istorie, T. VIP, Irimich. 7

(5|i) Vezi colecția scrisorilor lui Maksimov scrise de mână din biblioteca Lavrei Treimii, numărul i54*

Daniel Mitropolit; 2) Legenda despre acoperișul care se află sub cruce. și> pe biserică o lună este tânără; 5) Cuvânt despre Nikolai Nѣlschin, 4) Despre Ivan Audoyik, 5) Despre Luther, tì) Despre evreica Samuil, 7) Despre focul 'Gver-sieo.iѣ, 8) Mulţumirea lui Dumnezeu pentru victoria asupra Câinelui Înaripat, 9) Oli« d / shgoe lui Nicolae Latinul ^ io) Sloetz care vrea să-și părăsească soțiile, ale lor fără vină legal, i) Epistola către B.K. Vasily Ivanovich, iz) 2íб Sed. Ivanov. Karpov,; i5) Lauda lui Akakiy, episcopul de Tverskolshch iD.) Sfaturi despre ticălosul Isaac lKidovin; i5) Prefață la Viața Creatorului de Minuni al Solovetskys?:; ib) Un cuvânt către cei care neagă ordinele Patriarhului Grec, ca în tărâmul necredinciosului „Gurkov”; 17) Cuvântul k<> salumts Tsa-ryu, V.K. IV. Vasiliev, eooyominately; 18) Un mesaj către un anumit

prieten într-o temniță, 19) Pentru cei care sunt înecați. 20) O, Seillah, au fost atât de mulți; si) K'6 lui Sylvester Peter, 22) Lui Grigore Diaconul.

(EDz) Vezi Istoria Kurbsky a țarului Ioan.

(Z4Z) Vezi; Kurbsky - și mai sus, rețineți. HWP; dar Maxim, în raționamentul său, vorbește mai mult despre acei soți care, lăsându-și soțiile, se călugăresc. În Chroiograph Gr. Tolst, legenda lui Kurbsky este confirmată de următoarele cuvinte: „Pi-” ciiiio, ca de dragul bătrânului Maxim și njio- „sneeze furia fi V. Prinț, astfel încât să nu existe o expunere a tí, denunțarea lui. ei, când doriți primul V. „Respingeți prințesa de dragul infertilității și „de dragul celei de-a doua căsătorii, împărtășirea de 5 și pentru asta, de dragul“ Simonovsky Starets Vasyan este trimis la „Mănăstirea Iosif ”, iar Maxim la orașul Tver, „Sava la Mănăstirea Zosimin, Selivaya la Co-,, dexteritate, bunul purtător Mihail Medovartsov la Ko-, , blast, și ke a dat bysin lui Maxim al scrierii carte / * B altul, Sinod, manuscrise (vezi mai sus, nota 277) se mai spune, cu adaosul: „Compilat“ (Mitropolit) pe Maxim martorul Arkhin. „Minuni. Ion .. și Vaslya Toporkov, Episcop. Kolom. și i-a poruncit lui Iona să vorbească la Sinod / *

(544) În cazul lui Maxim Grecul, păstrat în Arhive: ,,Maxim a spus: Iv. Eer-„baldachin: cum vrei ca Suveranul să te lase să mergi la „Sfântul Munte”? iar yazul i-a spus: trec prin multe

„Du-te, da, Suveranul nu mă va lăsa să plec (nu împinge -“ spui); iar Bersen a spus: și nu va mai fi de la noi; iar limba l-a întrebat, de ce să nu „fiu? iar Bersen a spus: are o părere despre tine că ai venit aici, și ești o persoană rezonabilă, și ne-ai cunoscut amabilitatea și avântul și te-ai dus să spui acolo. Da, „Bersen” m-a întrebat: știți de-a cu care a venit la noi ambasadorul turc Skiyader? Și Maxim a spus: Nu știu, domnule, dar am auzit că „Banii lui Saltanov sunt cu el, a ordonat să cumpere ce. „Și Bersen a spus: care este prietenia lui cu noi? „Lutchi nu era prieten cu el, din același motiv”, deoarece defunctul K. B. Ivan Vasilievici a trimis „un ambasador la Turețki la Saltan, iar Saltan l-a chemat pe ambasadorul nostru și i-a spus: spune-ți „Suveranul: el locuiește departe de mine; nu are nimic de-a face cu mine; dar va fi ceva pentru el, altfel fiul meu locuiește în Kaf: trimite la el. - Și Ma-“koim a spus: Bersen a venit la mine, dacă” era în dizgrație, dar nu fusese de un an, nu-mi amintesc, „la ce oră și am încercat, ai fost la“ Mitropolit? iar Bersen a spus: Nu știu dacă există un Mitropolit la Moscova. Iar limbajul „a spus: de ce nu există mitropolit? Danil. Iar „Bersen a zis: nu cunosc de Mitropolit: cerneții bătrâni; a învățat cuvinte de la el „nimeni și nu te întristezi pentru nimeni; iar foştii Ierarhi stăteau la locurile lor în „manatias”, şi s-au întristat pe Suveran pentru tot poporul”.

(545) În Povestea lui Maximus Grecul'. „Drăjmașul rău (Diavolul) a ridicat la invidie niște îndrăgostiți nefrăți, de parcă un străin s-ar

fi ridicat la un pic de înălțime; Uitat este „Cuvântul apostolic: nu există Itsdey, nici Hellin, nici ^barbar, nici Skin'6 . pentru ea, în Hristos, unește-o. Și „acest Maxim oklevegpașa a fost denunțat ca eretic și fermecător, și un dușman al țării ruse, un martor mincinos, „decorând calomnia. Și așa nevinovații — „îl condamnă la închisoare; și să fie în ultimii 22 de ani în orașul Tver .. și să îmbunătățească slab Tv-ul Episcopului. Akakia, cu binecuvântarea Mitropolitului Ioasaph: mersul la biserică și Sfânta Împărtășanie / Maxim însuși în mesaj

la Mitropolit. Daniel scrie: „Judecă-mă” unii de dragul micilor descrieri, dobândite în „prima osh my translation, about them things” către Sfatul tău, parcă mai jos prin erezie, mai jos prin viclenie, prin orice întâmplare sau prin uitare, „treceți prin tristețe încurcându-mi gândul, sau altfel „bautul excesiv de vin m-a scufundat, hartă, apoi taco. Și a căzut prosternat de trei ori în fața Catedralei - „rom, am cerut iertare și, în loc de iertare, „mi-au fost date cătușe.” - Într-o cronică se spune că Maxim a fost exilat pentru prima dată la mănăstirea Iosif Volokolamsk.

(546) În cazul lui Maxim Grecul: „Bersen a spus, „că Suveranul este încăpăţânat şi nu iubeşte întâlnirile (contradicţiile) împotriva sa; și oricine va spune despre Suveran, și el va cânta pe el. Iar tatăl său, K.V., s-a arătat, a iubit întâlnirea și s-a plâns celor care au vorbit împotriva lui... de ce nu K-V.o persoană atât de rezonabilă „te rog”? Și Bersen a spus: din cauza păcatului meu, mi-au venit discuțiile ... a vorbit cu V. Prince despre Smolensk și K.V., nu este nevoie - "ben0 mi eco, ... Și eu sunt dumneavoastră, domnule Maxim." au luat din Sfântul Munte, dar ce „folosire” ți-au luat? Și iazul i-a zis: iaz, domnule, „orfan: la ce îmi este bun să fiu? Și Bersen a spus: ești o persoană rezonabilă și ne poți folosi și ne-a fost mai convenabil să te întrebăm cum să-ți aranjezi pământul pentru Suveran și cum să plătești oamenii și cum să trăiești Mitropolitul. Și limbajul spunea: ai cărți și reguli. ... Da, Bersen a spus: „K..V. Ivan a fost bun cu oamenii și va trimite oameni la care afacere, altfel, și Dumnezeu să fie cu ei; iar actualul suveran nu este pentru asta: nu îmi pare rău pentru oameni, mănânci. Și cum a venit aici V. Principele Sofia, flutură „cu grecii tăi, că altfel țara noastră se amestecă; iar „până atunci pământul nostru rusesc a trăit în tăcere și în pace; Au venit mari tulburări, la fel ca și tu în Tsar-Gorod. Și limba a spus: V. Prințesa Sophia „de către tatăl familiei țarului și de către mama lui V. Duxus” Ferariysky. Și Bersen a spus: orice ar fi fost, „dar a venit la dezordinea noastră. Știi, și

„Am auzit de la oameni inteligenți că pământul „își schimbă obiceiurile și că pământul nu rezistă mult timp; iar aici avem vechile obiceiuri „K. V. schimbat-. Acum, Suveranul nat - „pershis sine - al treilea la patul fiecărei fapte -“ la face

^ oraș, și pus pe el Shemyachicheva Princess; iar din Novgorod, din Nijni, a „desființat” toți oamenii și l-a lăsat pe fiul meu în pace... Și „acum ne luptăm peste tot; nu este pace cu nimeni pentru noi: nici cu lituanianul, nici cu crimeea, nici, cu Kazanul, pentru această discordie. Și au întrebat „(judecătorii) Maxim că a spus: .¡a naked ke-}} structure^ și Maxim a spus: te gândești la mine după“ gândul meu, parcă inconsecvență și high-truie, uò.,r

Aceste interogații curioase au supraviețuit în original; amendamentele sunt vizibile în discursuri.

(547)   P. lovii de Leg. 129.

(548)   Herbesht. R. Kl. Sot. 96.

(54e) Ninon. Ani. 219: „K.V. s-a dus la II-“kol” la Ugresha (în mai ¡519), iar de acolo la Os-“shrov”, iar Shamo a trăit până la vraja lui Petrov; și „ajuns la Moscova, a trăit toată vara în Vorontsovo” și până în toamnă?*

(35o) De exemplu, în Mozhaisk, unde a fost încheiat un armistițiu cu Lituania în g52b

(33 g) Herbersht. R. M. Sot. 99.

(33d) Vezi falsă.

(333) A se vedea mai sus, nota. 25g,.și Lista de servicii a boierilor. Primul vânător a fost în 1609 Gol, blindat în i5ii Saltykov, Kraichim în i5i4 bragp V. Prințesa Ivan Saburov.

(354) Gerbersht. R. M. Sot. δ[·

(335)   Adică din gâtul de vulpe7> sau sufletele negre. pr. dd-Kollo spune că la întâlnirea sa, au fost 40 de războinici îmbrăcați bogat, în picioare, în picioare, de la Kremlin la Curtea Ambasadorului.

(336)   Vezi Herbersht. P. M. Sot. 89 sud și Trattamento l. 33 IA despre. Francis da Collo scrie despre iluminarea străzilor din nts: erano disposti tì accesi lumi di tiglio, di altezza d' un passo, dall' una et dall' altra parto della strada, discosti 1' un da 1' altro intorno à due passi. Ce este lumi di tiglia? probabil că nu arde

tăieturi ale unui copac de litiu și ciorchini de torțe aprinse. Erau înalți de aproximativ un arshin și așezați de ambele părți ale străzii, la doi pași unul de celălalt. - Marele Duce i-a chemat pe ambasadori la cină și l-a interogat pe Gerbershshein, printre altele, dacă își rade barba? Breu, răspunse baronul. Acesta este drumul nostru, spuse Vasiliy.

(557)   Vezi afaceri prusace, fol. 214

(558) Ibid., l. 45. pr. da Collo îl menționează pe Medic Nicholas, care se afla atunci la Moscova: Maestro Nicolo Lubacetise, profesor „li Medicina e: di Astrologia, et di tutte le scienze fondatissimo: acesta este Nikolai Lyuev, la fel de probabil. I-a spus lui Francis o mulțime de lucruri interesante despre munții Yugra sau Ural.

(35d) Afaceri turce. 222, a4d și pr. da-K.ollo l.' Ii pe rev.

(5bo) Vezi indexul Ros. Legile, partea I. pp. 8i și 86, Sudebnik al țarului Ivan Vasile.

(56t) A se vedea mai sus, nota. ns.

(562) Arhiva. Rostov. „Iѣt. l. 579: „Vara 7027 Sept, la 6 (5/8) Suveranul V. K. s-a plâns „în patria sa, în V. Lovograd, auzind că“ Guvernatorii cu tărie și melodiile lor îi judecă după răsplata lor, „și i-a ordonat majordomul său Iv. . Konstantinevich - „vich, da diaconul palatului, Semyon Borisov, „da Zvyaga Sofonov, alegeți 48 de oameni de pe strada celor mai buni oameni și aduceți-i la sărut; și „apoi, conform cuvântului suveranului, V.K., rezultă că John i-a promis Novogorodtsy acești jurați.

(56) Arhiva. Rostov. Lt. 588 la rev.: „Trimis de V.K.(în iulie 153) arhiepiscopului. Macarius în „V. Scrisorile din Novgrad și Dyakov proprii, Yakov „Tishkina, Aean. Funnka și Dvortsovago Dyak Mi-„piyu cel Mare”, și le-au ordonat să se uite la strada Sofeiskaya Sipor-“nѣ și au început să măsoare Strada Mare de la Poarta Volodimer drept, „până la capăt și toate străzile de pe câmp. spre țărm drept,“ și așează în tot focul, și grătare după

„Pune-te peste tot orașul și dă foc pompierilor. „Aceeași toamnă a început la grătarele altarului Oksh. în „i; dar înainte de asta, în oraș au fost mulți „oameni răi, jafuri și tatba și crime, iar apoi mila vieții lui Dumnezeu și tăcerea a început pe tot parcursul gradului și mulți oameni răi de dragul orașului orașului au scăpat și alții. pentru pocăință întorcându-se și la lucrarea cu ac al pavykoshului.

(64) Sk. Nikon. Mt. 182, 187, 227, c5i, c 4^· Go in Kremlin a fost căptușită cu cărămizi în i5o8, cetatea din Nizhny a fost construită în același timp, Tulskaya în IÓ20, Kolomenskaya în 1626 și finalizată în i55t. b Arhivă. Mi m. l. 249 · „A fost ridicat un oraș, „o piatră pe Sturgeon lângă Nikola, lângă Zarazkovo”” (în 1551).

(365) B Arhiva. Rostov. Jim. l. 575: „Trimis de” K. V. Boyarin din Borba sa (în 1508), a ordonat „să organizeze licitații în Novgorod, rânduri și străzi de mărime la Moscova /” Vezi, mai sus, nota. 36,

(566) A se vedea în Colecția Comitetului de Stat. Gralmt, p. 4ib, nota lui V. Prințului, scrisă în iunie 15s3, înainte de campania lui la Kazan. Vezi și lirchiv. Mt, l. 212'despre, și 258, unde se spune: „Același izvor” (i525) a pus o nouă mănăstire a Fecioarelor lângă „orașul Moscovei lângă mănăstirea Sf. Sava în spatele așezământului /”

Ibid, l. 182: „Aceeași vară (g5o6)” a fost așternută biserica Sf. Nicolae în orașul Moscova, unde se afla vechea biserică Sf. Nicolae. „deci de la început a fost numită/” Această biserică a fost sfințită în octombrie. i5o6, iar V.K. a așezat în ea chipul Sfântului Nicolae, împodobindu-l cu râvnă și pietre prețioase *.

(5θ7) Vezi Arhiva, Mt. l-184.

(568) Vezi, Arhiva. Mt, l. ido si 219 Rostov. Lin. l. 578 și Ninon. 182,

(369) Nikon. Mt. 220.

(570) În Continuarea lui Nestor, str. 552: „Catch-”mal K, V. (în mai 1509) Nou. Arc. Serapion „și a poruncit să fie dus la Moscova și a făcut ca la un Consiliu ca Serapion să-i trimită o scrisoare nebinecuvântată lui Iosif, pe care Iosif a refuzat-o” din biroul său de arheologie de la K. Fedor (Borisovici, vărul suveranului) și mona-

„Sgpyrem către V. Prinț fără știrea lui .... Ogtshu -” a trimis K. V. (5 mai 1512) al fostului Arh. Nou „Serapion în Mănăstirea Sergiev.” - În Arhive. /ovo ^orod. Aton. Malin .: „Vara 7034 4 martie (1626) a fost plasat de Arhiepiscop. Orașul Nou și}, Pskov Macarius Arhim. din Lușkov la Moscova Sub el V. K. 24 decembrie (același an) în seara Crăciunului a venit la Tikhvin și a fost „acolo 5 zile și a stat la Moscova pentru Botez. Și „fii cu acest Maestru în toată Arhiepiscopia lui cu rugăciunile lui timpul lui este liniştit şi răcoros, „şi o abundenţă de măreţie: o cutie de vieţi nenorocite a fost cumpărată pentru şapte Novogorodok”. – În arhivă. Rostov. Aton, l. 578 pe revers: ,,K.V. s-a resemnat cu Serapion (în „i5i6”); și oricine a stat. Tu. Andr. Chelyadnin "și Vladyka Rostov. - Vasian și fratele său Iosif", și Vladyka din Suzdal, și a murit în acea vară; „și Iv. Tu. Chelyadnin a pus capul în Lituania; „și Ryazan Tarasius și Dominion l-au părăsit“ de dragul; Da, aceeași lumină și Permianul Protasius „a murit. În aceeași vară, Serapion Ar-“khiep s-a odihnit. la Trinitatea de pe Serghie în sâmbăta lui Lazăr, „acea și a pus în schemă.” Ibid., l. 5841 Orkazha, și alții, chiar mesajul „comunităților, și începând să le învețe, să aranjeze pentru ei” o viață comună fiecare în felul lui, și mese cu „biserici așezate de piatră, altele de lemn;” și înainte de aceasta, numai mănăstiri mari despre – „zidurile orașului, iar în altele, chiar în jurul orașului,” (călugări) fiecare. persoană în chiliile otrăvii și tot felul de suferințe lumești obsedate de Ah; și în "cele mai bune mănăstiri 6 sau 7 Cernev, și în "alte 2 sau 5. Apoi începe harul se înmulțește, iar frații au început să vină la mănăstiri: "unde erau 2 sau 5, că 12 și 15; și unde 6 sau 7", shu ao și 30; iar în altele 4 ° și înmulțind. nume; "Antoniev, pe Derevyanitsa, Buna Vestire, Arcage" pe Kolmov, pe Bolotov, Nasishetsky, Miracolul Arhanghelului pe Skovorotka, la Nereditsy, la Chilo-· „în Kolomtsakh, pe Linn, pe Perin, la capătul liniei Niko-“ al străzilor Legrsha, în Panteleev. Tol "" "la eminente două mănăstiri nu a aranjat aproximativ *

„shiiy: Mănăstirea Nikolin din Perovsky Kon-„tsѣ, și Hegumen Elijah Tsvetnoy, da Crăciun Chr. „pe câmp, și starețul Ioan Iepurele; Nu vreau să: în,, shom, pentru lipsa de muncă din viața obișnuită. - În același timp, „Mănăstirile Arhiepiscopul și Cernița vdasgl” pe Tithe, Petrovsky, Inoka, Ilskaya la „Drumul Volotskaya, pe Sokolpitsa Bogoslovskaya, pe” Vyatka, pe Shneshyn; și înainte de asta au trăit Shamo Igumeny și Cernitsy și Arhiepiscop. Am poruncit să-l duc pe GIgu- „meps” la mănăstirile bărbaților, iar Cernița „la stareță / 4 Pentru decorarea templului So + iysk, vezi gluma. Despre amvon; „scrieți (în „i”> 53) ambonul este minunat, iar Sfinții de pe el sunt „pe vârf în trei rânduri treizeci, și tăiate și,, diverse valoane și decorațiuni cu foi de aur, iar din pământul ambonului au sunt aranjate ca un om - „ki lemn 12, iar tot felul de vape sunt decorate atât în“ haine, cât și parcă cu. ei țin „acest altar / 4 ¿ cu frică pe cap, dar se spune că Macarie s-a gândit să surprindă poporul cu o minune: vei pune o moară pe Volhov, pe Sofiyskaya sriorop, unde era o baie pe râu: pe el locuiau nobilii deliberați din Vlada - „curtea curții / 4” A fost găsit un bărbat viclean, un locuitor din Pskov, care l-a asigurat pe Macarius de posibilitatea acestui caz: a început să lucreze, a inundat multe cabane din lemn. , omologate pietre de moară pe ele, voiau să măcine; iar primăvara venea gheața din lacul Ilmen și distrugea totul. Artistul a alergat; iar Macarius ți-a ordonat să pui un grajd în acest loc.

Între hârtiile Mănăstirii Sfântul Iosif Volokolamsk se află o scrisoare a Sfântului Iosif către nobilii Boris Vasilievici și testamentul său spiritual, scris în 1930. Prima înfățișează toate jignirile nebunești suferite de el și de mănăstirea osh K. Fed. Borisovici, care i-a luat depozitele, banii, lucrurile; a vrut să-i bată pe călugări cu biciul și așa mai departe. (vezi Antic Ros. Vivlio. XIV, 177). Ink, cearta lui Iosif este descrisă în detaliu. s Arhiepiscop. Novogorodsky,

(571) Arhiva. Rostov. Lt. l. 58ï și 58g pe ob.: „Priѣhasha la Moscova (în 15aS) Pomortsy și Lo-“ dansatori din marea Okiyana din Golful Kandolazhskaya, ,, gura râului Niva, din sălbatica Lopn, și bate cu frunțile lor „Suveranului și i-a întrebat pe Dnshimtssa și Priestnikov

s9 „sfinţiţi biserica şi luminează-i cu sfântul botez, iar Suveranul a poruncit Arhiepiscopului. Macarie „trimite din Novagrad de la Biserica Catedrală, Preotul și Diaconul, iar mai târziu au sfințit” Biserica Nașterea Domnului Ioan Botezătorul și multe „botez Loplyan.... Aceeași iarnă (ieZa) priѣ-”hasha în V Novgrad Loplyane din Murmansk „mare, din râul Kola, din Tusholomi, și a întrebat „Macarius Antimisov și preotul - și ambasadorul” de la Biserica Catedrală a Preotului și Diaconului, iar „ei, după biserică, au sfințit Buna Vestire și Sfântul Sf. Nosom Loplyan.” - În 155o, V.K. a dat o scrisoare plină de har laponienilor, conform căreia aceștia urmau să fie judecați nu de vicegerenți și nu de Tiunii din Novogorodsky, ci de Suveranii Diaconi. Se spune: „Am venit la Voshtskaya Pyatina lângă Marea Studenovo, de la germanii Cain de la graniță, Ileika Nikishina, botezată și nu, botezată râul Shuya, da Pa-“ vlika, da, bătrânul Senka lângă râul Kemi , cu două „sute și. cu o jumătate de treimi de arcuri... prisha-” de Namshnichi călăresc pe ei, iar cu ei, oamenii Nougorod din Nougorodsk, după ordin, iar datele sunt conturate la un moment de afaceri. .. iar datele pentru ei mechyuip

„stau în Novgorod în ziua Bunei Vestiri ....“ și acei funcționari de miere și vin nu poartă cu ei, și nu repară apeluri și nu acceptă prea mult. CD de stat. Gramot p. 47)b, Arhiva. Gostov.

l. fasole sub anul 1534, iar în L / 'sv. Ros. Noi-vl_oo. XIV, i4g, scrisoarea lui Makariev către locuitorii din Votskaya Pyatina, către curtea bisericii Chudi din Toldozhsky, Izherskago, Dudrovsky, Zamoshsky, Yegorsky, Oioletsky, Kipensky, Pskov, Zaretsky și așa mai departe. În aceasta din urmă se spune: „Arbuev Chutskys poartă jertfa în piață și locurile de rugăciune, și ei pun mâl-“ afară pe movilă și pe kolomișma cu același Arbui .... și puerperelor de apelul? „Ei le mănâncă, iar noi, Arbui, când eram bebeluș, am numit numele numelui-,, rosh în felul nostru... Arbuev și studenții lor ar fi primit ordin ca Preotul nostru să“ aducă învățătură... Și tu ar fi vorba despre piѣkhi "neascultător"

„Nipѣh au spus acelor Copii Boierilor, care” și „uneori creștini în spatele cărora trăiesc Copiii Boierilor, ca să-i aibă și să ni le trimită.” Scris la 25 martie ii3c.: în consecință, deja după moartea lui Vasily. Novogorod a scris și o scrisoare cu același conținut. Arhiepiscop Teodosie către demnitarii pământului Peipsi, spirituali și laici, în i54-& r>î vezi Vivlio. XIV, 167.

(372) Vezi în Pskov Alpi. G. Tolst, mesajul lui PamPhil către guvernatorul Pskovului, K. Dimitry Bladimirov. Rostov și alții. Iată propriile sale cuvinte: „Când vine ziua Crăciunului”, Foredotecheva și înainte de asta, femeile ies afară, „bărbați și soții ale vrăjitoarei, în luncă și în mlaștină,“ pum, și în deșert și în pădurile de stejari caută ierburi mortale și npiurtunocpeea din poțiuni de iarbă „pentru distrugerea omului și a vitelor; aceeași diviya „koreyiya koplyush na. îngăduință din partea soțului ei. „Toate acestea se fac prin acțiunea diavolului în ziua“ Predotechev cu sentințele lui Satana. Când „pentru sărbătoarea vine în Noaptea Sfântă, nu e de ajuns j, HO tot cetatea se va ridica și în sate se va mânia” în tamburine și în muci și zumzet al coardelor, „stropi și dansul, ci pentru soții și fecioare și „capete de încuviințare, și orală” sunt ostile „ strigă, toate cântecele rele, și coloana vertebrală, clătinând, și picioarele sărind și călcând; „Unde este un bărbat și un tânăr o mare cădere, aceeași stepă de femeie și de fetiță”, o vedere risipitoare despre ei și o profanare a soțiilor unui soț și corupție / e și așa mai departe.

(573) „4 martie, Vasiliy a venit din Tsaryagrad” Kopyl și Ivan Varavin, și cu ei de la Pa-“liriarh Mitropolit din orașul Jikhna, și cu ei Bătrânii din Sfântul Munte de la Mănăstirea Vatopedi a lui Maxim Grecul , și Neofit grecul, și La - „vrenshiy bulgar, dar de la Sfântul Panteleimon de la“ mănăstirea rusească Sava Igumen; si in avans, “shѣkh timp de un an a venit de la Sf. ¿o Mucenic al manastirii Isaia Sfantul Monah Serbin .... si

„Spune-le lui V.K. să rămână în mănăstire cu Mihail „peștele miracolului”. S-au întors pe 15 septembrie.

(374) Vezi în Sinod, bibliotecă, manuscrisul din foaia de sub Nr. 87, l. 4 ° 7: Catedrala din orașul mântuit de Dumnezeu Vilnius, prima (Genv. i8, g. 1509) Cu excepția Mi-

Episcopii Vassian Vladimirsky și Beresshensky, Varsonofy Smolensky, Kirill Lutsky și Osshrozhsky, Euthy-my Polotsk și Vitebsk, Arseniy Turovsky și Pinsk, Antony Peremyshlsky și Phila Ret Hholmsky. După ce am stabilit că numai oamenii fără vină și căsătoriți pot fi preoți; că Prinții și Pans, prădători ai numelui bisericii, sunt excomunicați din biserică; că Monahii nu părăsesc mănăstirile fără voia Stareților, Ierarhii spun mai departe: „Nu se cuvine ca oamenii să țină Regulile Divinului pentru oamenii lumești în ei înșiși (acasă),“ afară ținându-i, lumești. oamenii în unele „fapte dispreţuiesc legea și nu se supun Păstorilor lor; altfel astfel, după Sfântul Apostol, ei înșiși au o lege. „Ei condamnă pe Episcopii care se ocupă de treburile lumești și, din lipsă de timp, se sustrage de la Sinoadele Bisericii. la (c) aceste fapte prevestite, pe care le co-“borpăm” puse, deși într-una dintre ele „înaintea Mitropolitului sau înaintea Episcopului, trimițând bu-¡, desh, această poruncă, după regulile sfinților de către noi“ a aprobat, deși distruge, și voia lor - „nișe: noi nu îndrăzni să faci asta pentru unul singur -“ piele; coborâm cu toții la Mitropolit, „fiecare sub propria lui deasupra capului și shkoda, și despre“ fruntea acelui Suveran și neclintit „stă” / * Mai jos este semnat: „Această Catedrală este la par-“gamine într-o scrisoare de modă veche, de parcă ar fi în cuvântul imashi, există scris, dar el nu are un vas plin cu opt. ** - În limba pe care o vedem deja un amestec impur de poloneză.

(Z75) La Pskov. Ani. Tolst .: „Din zilele lui Ilyin” (ibzi) bărbați și soții, bătrâni și tineri, plâng în Pskov, iar de la oaspeți și de la cei mai buni oameni „fără puțin, totul nu este epuizat; iar moscoviţii atunci „nu era obişnuit; și cine primește oaspeții, pe cineva de burtă, și va stinge pe toți; și primul „pochat meresh pe strada Petrovsky lângă Yury la” Tabulov și K. Mikh. Kislitsa a ordonat să se închidă strada și el însuși a alergat la Rukh pe pășune. Și a sfințit biserica din Kam. la Marea Adormire 15 aug. „și toată cetatea tremura, iar alții s-au dus în iad și s-au făcut pentru eliberarea orașului / * Mare

Domnitorul și Mitropolitul au trimis Apa Sfintă cu un mesager, iar pskoviții au dărâmat Biserica Mijlocirii de pe strada Petrovskaia, unde era Motylka* Gridnitsa. Marea s-a oprit în februarie. Rostov, vtbrn. l. 574 și 5 la: „Fiind în Pskov (în 155a) „marea este mare din iulie până la Crăciun, ca și când Voe- „ape și un demnitar al fricii de dragul muritorului“ iese; în sate și locuri secrete „Plâng. .. și Arh. Macarie spălând moaștele Sfinților și trimițând apă sfințită... Aceeași toamnă „în Okgp. start. să apară asupra vătămării umane ca „priii ... π Arkh. Macarie (8 noiembrie) a intrat în Sfânta Sofia și a început o slujbă de rugăciune de la ora 2 „zile, și tot poporul s-a poruncit să se

slujească în Slavă” și să taie biserica..... Și Preoții celor șase.
      Asa de-

mistrețul a așezat pe tron Evanghelia, împodobindu-l cu pânză și argint... iar oamenii împodobind biserica Deisusa și icoane; și Arhiepiscop. săvârșind o slujbă de rugăciune chiar până seara, iar când „terminați vârful bisericii, apoi intrați în” biserică și sfințiți în numele Sfântului Evanghelist Marcu „prin sorți; mai întâi, în toate gradele, nu au existat biserici ale Sf. Evanghelist Matei şi Marcu.... şi „încet, treptat, cele dintâi / * Vezi continuarea lui Nestor h55. În 15ob, în Pskov era o mare fără nume.

(5γ6) Vezi Arhiva. Act. l. igo, 2Z8, z56 și Rostov. Jim. 5θ2. Seceta din 1533 a venit după o furtună cumplită pe 23 iunie; fulgerul a ucis 9 oameni la Moscova.

(Z77) Vezi Nikon. Lăsa. 213. Au început ploile la Postul Petrov.

(578) Vezi continuarea, Nest. 555.

(379} Vezi Rostov. Let. l. 578 despre v. V. K. apoi a călătorit cu soția sa la Yaroslavl și în alte orașe. Vezi și Gerbersht. Lì. M. Corn, 45.

(38o) Vezi Arhiva. Rostov. JHm. l. 575, 588, 592 și Nikon, pp. 245. „Aug. 20 (i5o8) „Partea comercială (în Novgorod)” a luat foc la ora 2 noaptea „pe strada Korzhev ... a rămas o mică parte din zid; de multe ori camerele de piatră s-au prăbușit .... „și biserica lui Dimitrie din Piață a ars... și a fost” un vârtej de tunete mari și groaznice și un vârtej de curți mari de la Volhov cu oameni și stomacuri în „ aducerea focului; altii in apa isshopash....

Și a ars zi și noapte până la prânz. - Să fie prăjit pe strada Yanev (în orașul I33i) lângă închisori; au scos Lituania din „două închisori, dar n-au” reușit să iasă din a treia, iar bărbatul i.jJ a ars; și Arh. Macarius in-“veld șanțul iskoaashi la St. Archang. Gavrila, la sfârșitul „străzilor Frevkovy, și a cântat el însuși piatra de mormânt“ și i-a îngropat. - A fost un incendiu la Pskov (în august 1555), și tot orașul de mijloc al dealului, unde locuiesc oaspeții Moscovei. - 5 iulie (i53i) s-a luminat în Nizhny Novgorod, așezarea, deasupra „Kozma și Damian, și acoperișul orașului și verdeața pu-,, obrazul în Ivanovskaya strelnitsa și căderea shrѢl-, , nitsa, iar în interiorul curții arzătoare a lui V. Prinț Și potiunea tunului s-a aprins la Moscova pe dușmanul Usplensky, în curtea Olevizonsky : făcând-o în „acea curte a oamenilor orașului, dar i-a ars într-o oră. mai mult decât un om de la grădina zoologică și nu voi atinge curtea" foc / '

(38i) Arhivă. Mt. g. 53i: „În acea vară o stea mare a apărut peste răsăritul de vară peste multe dimineți; razele de la ea sunt atât de mari și urcând, nu după direcția obișnuită, spre țara de la miezul nopții, și după ce au apărut, în zorii serii, într-un mod stacojiu peste desh - „este vest.... Okip. (i552) o stea a apărut cu două ore

înainte de lumina peste răsăritul de iarnă; raza „strălucirea de la ea este grozavă pentru o jumătate de zi; fiind la „locul unic din zilele i ale lui Oct. până pe 9 noiembrie .... „Iulie (i333) a fost o stea la ora 4 noaptea peste” vest, iar fasciculul de la ea a fost lung și lat în zpm - „niy east” pentru multe nopți / * În schelet. Lt. se spune că a apărut pentru Zo și mai multe zile. - La Pskov. Ani. Tolst, este menționată apariția cometei în 1520.

(3Ô2) De exemplu, anabaptiștii și alții. (583) A se vedea mai sus, nota. 54l.

Extras din cronici.

G. i5o6. „Genv. 15 numit Arhiepiscop la Moscova. Novgorod SerapionUn egumen al Treimii Mănăstirii Serghiev; iar în ziua a 18-a Arhiepiscop. Vassian „La Rostov și Iaroslavl, Archim. Simonovsky." Bătrânii au venit din Sfântul Munte, după 6 luni, pe 9 mai, am plecat înapoi din Moscova. V. K. l-a trimis pe K. Peter Semem.

H

White, pentru a întemeia o nouă cetate acolo în apărarea Lituaniei. „Au adus templul lui Petru Mipgrop la Mănăstirea Troitskoi. din Petrovsk, „du-te, dar au bătut cu fruntea lumii starețul Serghie”.

G. ı5o7 · Pe Febvre, a fost instalat Andronic. Archim. Episcopul Mitrofan la Kolomna. VK l-a chemat pe K. Dim din Pskov. Rostov, iar în locul lui a fost trimis de K. Petr Vasiliev. Grozav.

G. i5o8. zZ Genv. numit episcop de Krutitsy Dositeus. La 8 martie, episcopul Nifonp de Suzdal a murit la Moscova și a fost dus la Suzdal. Pe 5 mai, Tversk a murit. Episcop Vassian. Biserica Buna Vestire de la Curtea Marelui Duce din Moscova a fost pictată și decorată cu aur. Pe 14 mai, la Moscova, de la curtea Pansky ardeau așezări și negocieri. Biserica lui Ioan al Scării a fost terminată acolo sub clopote; Pe 5 noiembrie, Biserica lui Ioan Botezătorul este sfântă la Poarta Borovitsky, iar pe 8 Arhanghelul Mihail pe piață. Pskoviții au pus un zid lângă Muntele Gremyachaya.

G. loog. V.K. l-a înlocuit pe Pskov. Viceregele K. Petru cel Mare, iar în locul său a fost trimis K. Ivan Mihailov. Rѣpnyu-Obolensky, poreclit în Pskov Naydenolisp „Și din cauza asta a fost numit //apde-,,κoχίδ, că nu este o datorie (nu după obicei) piѣ-“hal; pskoviții l-au găsit în curtea Zagorskului, „și Preoții nu s-au dus să-l cusoare din cruci“, ci au cântat o slujbă de rugăciune la târg, ci au mers la Sfânta Treime „și l-au pus pe Principate; iar acel Prinț era „aprig cu oamenii (vezi Leka”. Lt. G. Tolst.). - „În Săptămâna Shrovetide au prins (la Pskov) numele lui Troitsky Ivan, și el avea bani de la cufă, avea 400 de ruble, iar la Vѣchi l-au executat cu un bici”, mâncăm, și a spus el și a pus el pe cetate, „și în zilele Treimii pe râul Mare, l-au ars cu foc - „glp it.” Plasat ca Episcopi Aug. zi.Simeon Archim. Andronikovsky la Suzdal și z4 Starețul Bobotezei la Tver. Au săvârșit și Sfântul, au sfințit Biserica Nașterea Maicii Domnului pe Simonov. Un pod a fost făcut în Novgorod peste Volhov până la sosirea lui V.K. A Deesis a fost

scris în Novgorod. Sofia Andrei Lavrentiev și Ivan. Dermayartsov. "ÎN. K., venind din Pskov, a poruncit „să aranjeze o zi și noapte de nestins la Sfânta Treime, iar la Novgorod înaintea Sofia.... Post-

 „Oaspetele Ivan Syrkov are Biserica purtătoare de mir în curte și sunt trei slujbe în ea; Da, cu bani de gunoi din tot orașul, c. Nikola „capătul străzii Legoshcha / 4

G. a 5-a. 8 sept. V.K. a mers la Pereslavl, Iuriev, Suzdal, Vladimir, Rostov; și s-a întors la Moscova cu soția sa pe 5 dec.

G. I5II apr. 26 Mitropolitul s-a îmbolnăvit. Simon, trimis după fostul Novogorod. Arhiepiscop Serapion la Mănăstirea Treime, împăcat cu el, a murit pe 3 aprilie și a fost înmormântat la Uspensk. templu; 27 iulie a fost ales mitropolit Simon. Archim. Varlaam și 5 aug. asezat de Sfinti. ,,După Mari Zile, sicriul Arhiepiscopilor a dispărut But-,,Vogorodsky Martiriev și Semyonov .... iar la „prinderea Pskovului, a dispărut, iar pentru informarea Arhiepiscopului. "Simeon s-a ascuns/"

G. ieiz. În februarie, a murit V. Prințesa Evdokia, sora Suveranului, soția lui Petru Țarevici. În mai, K. Fiodor Borisov a murit. Volotsk. Izborsk a ars în ziua de Sfântul Gheorghe.

G. ibI4- Imaginea glorioasă a Maicii Domnului a lui Vladimir a fost renovată la Moscova, iar V.' K· a ordonat să facă un kivot pentru Onago, împodobit cu argint și aur. Construită la Moscova în așezarea mare din spatele comerțului, Biserica Introducerii, în grădini Biserica Sfântul Vladimir, pe Buna Vestire Vorontșov, în Curtea Țarului Nașterea Maicii Domnului cu paraclisul Sfântului Lazăr. , în spatele Sfântului Neglinnaia Leonti de Rostov și Petru Făcătorul de Minuni, pe Buna Vestire Vagankov, în Devici. lun. Alexis al omului lui Dumnezeu, dincolo de râul sub pădure, Adormirea Capului lui Ioan Botezătorul, pe Spgretenka Introducere și Biserica Sf. Barbara, creată de Vasily Bobrom și frații săi (arhitectul a fost Aleviz). Yuri Grigoriev Bobynin a construit biserica lui Atanasie din Alexandria în orașul de la Poarta Frolovsky.

G. i5i5. 15 feb. Archim. Al Mănăstirii Chudov, Iosif a fost numit la episcopii de Smolensk, unde a mers în martie. Suveranul a mers pentru prima dată la vânătoare în Volok Lamsky. aug. .12 a sfințit Biserica Adormirea Maicii Domnului din Tikhvin; rândurile * 7> era Dmitri Syrkov, iar maestrul Fryazin era din Moscova. aug. 28 Gostov se odihnea. Arhiepiscop Vassian pe

Dorogomilov și dus la Rostov. Pe 12 noiembrie a murit episcopul Simeon de Suzdal. Starețul Serghie a ridicat Biserica Schimbarea la Față pe Khushi-n din Novgorod.

G. »5/7-th feb. Vladimir Rozhdestvensky Archim. Gennadiy a fost numit episcop de Suzdal, iar februarie. i2 Arhim. Andronikovski Serghie din

Riazan. „Zidul a căzut 40 de sazhens (în Pskov) pe Krom la focul“ Snetovago de deasupra pieței de pește, iar Fryazip Ivan cei patruzeci; iar piatra a urcat „Preoți, și a devenit 4 ° sazhen la V. Prinț în 700 „Rublev, spre deosebire de căruța lui Popovsky; iar pskovenii „au dus nisipul cu o decizie”. În aceeași toamnă, „delasha zidul în nisipurile de pe iaz la muntele Gremyachaya” și stropit cu nisip; iar Lituania a așteptat cu nerăbdare Pskov / 4

G. i5i8. V.K. a trimis un clopot mare la Biserica Trinității din Pskov în locul lui Vetchevago. În iunie, Sfântul Kolomna MigproFan a părăsit Episcopia. În iulie, icoanele Mântuitorului străvechi și ale Fecioarei Maria au fost aduse de la Vladimir la Moscova, întâmpinate de Mitropolit la Candlema din sat și aduse la Catedrala Adormirea Maicii Domnului, unde V.K. la casa Mitropolit, care el însuși a participat la lucrare. a pictorilor. Un bătrân a venit de pe Muntele Sinai. Au demontat vechea Biserică a Înălțării din Kremlin. Pe 12 septembrie, au sfințit biserica Sf. Leonty în spatele lui Neglinnaya, V.K. a plecat la vânătoare în Volok și s-a întors în ziua lui Dmitriev. Ei au sfințit Biserica Introducerii pe Sshretenka din Moscova.

G. 1.519. Deputații din Pskov, K. Iv. Shuisky și Andrey Vas. Saburov; locul lor a fost luat de K. Mikhailo Kislitsa și K. Petr Lo-ban-Ryapolovsky. ,, Misyur Munekhin Dyak a fost început, „da, sub-sergentul său Ortyusha Pskovishin Nazirashi, un loc mizerabil, necunoscut de nimeni, sub german. „La 4° mile de Pskov, în statul Tailov, în apropierea milelor Orașului Nou Nemetsky, Mănăstirea Peșterilor, Peștera Viflyapska și „început la sărbătorile Preacuratei Maicii Domnului ƀz-,, copii cu mulţi oameni şi hrănesc mănăstirea; manastirea era pe credinta muntelui .... si a inceput "Prea curata bolnava vindeca, si a auzit toate

„Țara rusească, ca și cum nu numai țărani, ci vindecă și latini, și a început Misyur cu volosturile sale de ambele părți ale vistieriei, săpat munți de ambele maluri ale pârâului și „săpat biserica marii creații și săpat muntele” departe și blocat, și a început să zidească o mănăstire în „fundul dintre munți, și pârâul prin mănăstire și „ridicând apa în sus, iar Sf. Teodosie și Aptonie” coborând-o de pe munte în peșteră în noul biserică, iar pe „Stranul cu proskury și cu apă sfințită Domnului -“ Vă dau o plimbare, iar mănăstirea a început să fie glorioasă până la „Marea Varyazhsk”. i5 icoanele reînnoite ale lui Vladimirski au fost eliberate de la Moscova: Suveranul însuși le-a scos la Mănăstirea Andronikov, din care Arhimand. Ignatie a mers cu ei la Vladimir; iar V.K. a dat un ospăţ Clerului şi Boierilor, i-a săturat pe săraci cu pomană şi a poruncit să sărbătorească sen day în cinstea Maicii Domnului. - „A fost o curte“ Andr. Nick. Buturlin cu Andr. Nici unul Yarov pe Voloka pe Lamsky: K.V. l-a corectat pe Buturlin și i-a dat o scrisoare corectă ((

G. i5zo. februarie 9 Set de Simonovsky Archim. Ioan Arhiepiscopul de Gostov, feb. i4 Stareț de Ugres Tikhon ca episcop în Kolomna, februarie și stareț de Solovetsky Pymen în Vologda și Perm. Sfânt în Novƀg. Biserica lui Klyment de pe strada Ivorov.

G. Ibzi. Starețul Ilya Tsvetnoi a ridicat biserica Ilya din Novogorod. Mănăstirea Nikoline. Pe 14 mai, moaștele Sfântului Macarie de Kolnzyn au fost găsite în pământ în timpul întemeierii unei noi biserici.

G. IÓ2 2. 23 Marta a fost instalată de Episcopul Ryazan Iona, iar Zo de Tver Akakiy.

G. i5r3. oct. și au sfințit Biserica Mijlocirii și mormântul Sfintei Savva din Vishersky din Schitul Savinskaya. În Iskan. Lt. Gros; „Biserica „kaM. Sfântul Dimitrie în zidul Domantov și preotul în oct. 26; iar cel dintâi vechi din Pskov a fost ucis cu cărămizi și a fost ridicat de K. Ayaed, numit Dmitry în Sfântul Botez; iar moaștele sale „se află la Sfântul Mântuitor pe Mprozhy pe țara stângă” sub zid, iar prima biserică a stat 4 ° θ ani „fără 20.” - Tătarii au ars așezările din Galich. Lângă Innovator a căzut zăpadă după Ziua Trinității, am stat întins 4 zile.

G. 1524

,, nov.) Oaspetele Moscovei Dmitri Syrkov, il-,,de, ilk, care stau într-un rând mare, și golb-tsy au început să distrugă și platforma să arunce în aer, și acel tezaur de argint al lui. rublele antice ale lui Novogorodsky au aruncat 170 și jumătate de 44, iar Nam - „sgaviki a poruncit să le pună într-un vas și să coace-young.m

G- 1025. La 2 aprilie, episcopul Vassian Toporko a fost numit la Kolomna, iar la Vologda, la 9 aprilie, Alexie. Egumenul Mănăstirii Kirillov. - Amplasat de Filat Bobrin la Sfânta Treime de pe Kolomtsy din Novgorod. „Pentru ore din săptămâna după Pascida, apa din Volhov nu este nici vânt, nici furtună, ci din porunca“ Creatorului Său, Dumnezeu, și până la 9 zile, și pe io întoarcerea pachetelor și du-te după asemănarea ta / 'Dyak Mi-syur din Pskov a făcut un arcaș de piatră pe Gremyachaya Gora, îndeplinind comanda suveranului.

G. 1626. 9 sept, binecuvântat la Novgorod. Biserica Sf. Filip de pe strada Putnaya. V Dec. Arhiepiscop Macarius a călătorit la Tikhvin, unde se afla atunci V.K., rugându-se pentru naștere și unde s-au împărțit mulți bani săracilor.

G. IÓ27-V. A locuit în Vorobyov înainte de Adormire. A ridicat în curtea sa Biserica Schimbarea la Față, o alta la Poarta Frolov a Sfântului Gheorghe și o treime din Boris și Gleb pe Arbat. Suveranul l-a căsătorit pe K. Ivan Penkov cu cumnatul său, Prințesa Maria. - Arhiepiscop. Macarius în Novgorod. a restaurat icoana făcătoare de minuni a Semnului Maicii Domnului și 20 oct. a pus-o pe strada Ilyina din Biserica Semnului, care a fost apoi convertită.

G. 1628: „Priѣha Episcopul Macarius la Pskov ¿, Genv. la 26 de ani, dar voia să locuiască acolo o lună, iar Misyur Dyak i-a arătat o scrisoare

de la V.K. Tu. Lyatzkoy și întregul Marș Pskov și prezența Diaconului, Misyu'r a fost pus în Pecher, iar K.V. Plemyannikov, și a găsit în vistieria sa cărțile sunt scrise pe scurt, căruia i-a dat ceea ce la Moscova boierului sau diacului, iar K.V. și funcționarul Ortyu - „Șa Pskovishin, dragul lui, la Moscova și mai departe”, a fost tortură} și a existat o revoltă în oameni în legătură cu el

"stomac. Și potrivit lui Misyuri, grefierii sunt dese și „înțelepți, iar pământul este gol5 și vistieria a început. V.K. are multă viață în Pskov} și niciunul dintre ei nu a lăsat Pskov la Moscova sănătos, „luptând” împotriva unul pe altul.K. a petrecut toamna în Novaia Sloboda, iar după vrajă a călătorit la Pereslavl, Rostov, Iaroslavl, la Vologda și la Mănăstirea Belozersky Kirillov.- În prima Mănăstire de pe Kolmov a fost sfințită Biserica Adormirea Maicii Domnului; 9 septembrie, două biserici de lângă Sfântul Nicolae pe Polaty în curte, Înălțarea și Răspunderea Sfintei Ana, și de la Sfântul Evanghelist Duka pe Lubianitsa în câmp.și mulți oameni au fost zdrobiți, 80 de femei și 4 bărbați, și cei care a ascultat de Preoți și a rămas în templu a ieșit în siguranță și nevătămat.

G. i53o. La ziua de naștere a țarului Ioan, un clopot mare a fost turnat în Novgorod, ceea ce nu s-a mai întâmplat înainte.

G. i53i. Din voia Suveranului, au fost aduse la Moscova 2 vechi icoane făcătoare de minuni de la Rjev, Cuviosul Paraskeva și Mucenița, reînnoite și trimise înapoi: iar cele noi, șterse din ele, au rămas la Moscova, în biserica Paraskeva, apoi creat lângă Mijlocire. Această biserică a fost sfințită pe 27 noiembrie și a înființat o plimbare anuală cu cruci. Kostroma a ars. - Într-o cronică se spune că ıó Aug. Novogorodtsy a jurat credință lui V. Prince, soției sale și fiului său John. Episcopul de Suzdal a murit la Moscova și a fost înmormântat la Suzdal. marți aug. V.K. a construit într-o zi biserica votivă de pe Vagankovo, Tăierea Capului lui Ioan Botezătorul, punând-o cu propriile mâini; toată Curtea și orașul erau la sfințirea ei. - Ulcerul a făcut furori în Revel. Pafnutiy Borovsky se odihnea.

G. i552. La 22 iunie, Iosif, episcopul de Smolensk, s-a odihnit și a fost înmormântat la Smolensk. - Nikolai Fryazin a turnat un clopot în 5oo de lire sterline la Moscova. - Biserica Înălțarea Domnului a fost finalizată în Kolomenskoye, iar Cronicarul spune că una atât de magnifică nu s-a întâmplat niciodată în Rusia. Suveranul a decorat-o cu icoane și vase bogate. 3 sept. Mishropo'l a sfințit-o, iar V.K. a dat în această zi o sărbătoare în Kolo-

Menskom, și a locuit acolo timp de 5 zile. - Suveranul din Seish, a călătorit la Treime, a fost în Sloboda și 5 octombrie s-a întors la Moscova. — La Novgorod. pe strada Pavlova: au fost construite 2 biserici de piatră, Apostolul Iacov și Concepția, Moskov. negustorul

Kornilov, iar a treia Adormire de lemn lângă zidul de piatră al orașului, din ordinul lui V. Prinț. Acolo au făcut și un pod peste Volhov, luând soo ruble din vistieria lui V. Prinț; iar antreprenorul a fost Filat Bobrovnik. Acolo oct. ib au sfințit biserica lui Cosma și Damian din Kuznetsakh pe Gzeni.

G. i555. În martie, Suveranul a mers la Nikolai Zarazsky și s-a întors pe 19 mai. La 24 mai a fost o furtună groaznică la Moscova. A drenat la Moscova clopotul blaeo-stniko (Nikolai Nemchin) cântărind 100 de lire și așezat pe o clopotniță de lemn. — 5 aug. Egumenul Alexandru, întemeietorul mănăstirii de pe râul Svir, a odihnit.

(584) V. M. Sot. pp. și și 92. Gerbersht. spune că Nikolai Kuzan a mai descris Rusia: lucrările lui Anthony Cuzan sunt cunoscute, în tipărire. la Paris, 5/5; dar ei nu pomenesc Rusia.- Francis da Collo (vezi mai sus, nota 174) spune (l. 5i, 62) că voinţa Suveranului slujeşte în Rusia în loc de edcons scrise, şi acel căruia Vel. Prinţul va porunci să se spânzureze, va împlini îndată acest decret asupra lui; că nimeni nu îndrăznește să-și numească a lui și totul se numește Suveran; ca mosia trece cu adevarat din mana in mana la voia lui Vel. Un prinț care ridică sau umilește oamenii într-un minut; că îi mulțumesc mereu, atât pentru milă, cât și pentru pedeapsă.

(585) Ibid., p. 56, 37, și în completari la vechea germană. traducere din Gerbersht., tipărită la Basel 1667, p. 2θ4 Fr. da Collo scrie despre 400.000 de războinici călare ruși, adăugând că aceștia slujesc nu din salariu, ci din dragoste * frică și supunere (per amore, timore et (jbedïentia).

(586) Vezi Pavel Ioviy p. 128 și Gerbersht. V. M „Sot. 2i, 56, 58, 4o.

(887) Ibid. pp. 4®> 4$, 49> $$—5p, și Pav. Iov. 126 - 128. Tâlcuitorul Dimitrie, vorbind cu Iov despre mierea noastră sălbatică, i-a spus că

țăranul, vecinul său, a coborât în lateral și aproape s-a înecat în miere, s-a hrănit cu ea două zile, a țipat și nu a putut să iasă ^ din fericire, a venit un urs și s-a târât în aceeași parte cu picioarele din spate: țăranul a apucat. el de coadă și țipă îngrozitor. Ursul s-a speriat, s-a repezit înapoi și l-a tras pe țăran afară. — pr. da Collot apreciază cel mai bun sable chiar și în yuo chervonets (fol. Ó2 pe revers). Se pare că numește piei de lup piei de câine: pelli di cani, che eccedono di bellezza et di preño le pelli de Lupi cernieri (râși). Apoi spune că câinii mari sunt înhămați la sanie, unde se prind sabii.

(588) Gerbersht. 4a. Pe monedele din Pskov, capul uman este reprezentat atât de gros, încât lui Gerbershshein i s-a părut acela al unui taur. Pe cea mai veche Moscova, potrivit lui, a fost înfățișat un trandafir.

(38e) Ibid., p. 56-5g, (390) Ibid., p. ii.

(591) Ibid., p. 41

(392)   Ibid., p. 4-5, 46 și Concharini în Bergeron, p. 53. Fr. da Collo scrie pe nedrept că în 15/8 nu exista decât o singură biserică de piatră din „δ Rusia: Templul Adormirii Maicii Domnului de la Kremlin. El vorbește despre patru sau cinci case de piatră construite de Ishal. Arhitecți la Kremlin; și numește pereții ei de lemn.

(393)   Gerbersht. pp. 41-56,

(394)   Vezi această Istorie T. ÌI, în notă. in Rus. Adevărul.

(3g5) Gerbersht. shr. 56.

(5θ6) Ibid., shr. 35, 36—4G

(597) Ibid., shr. 4o · Dovada că fermierii liberi s-au vândut ca sclavi este articolul 77 din Sudebnik, care spune: „și care un țăran din pământ arabil va fi vândut cuiva în întregime în iobagi/i și așa mai departe.

(Z98) Ibid., p. 35, 4θ

(3gg) Ibid., p. 36, 4°, <56 și op., not. 177. Toată lumea știe vinul de Bourgogne, numit Romanea, Ia Noshapee. Probabil că a fost adus în Rusia de negustorii germani. În zilele noastre, în casele noastre de băut, acesta este ceea ce se numește lichior roșu, alcătuit din vin, afine, merișoare și miere. —

Bastre (y Polyakov Bastard, Baster, Nemtsev Bastard-xv< i » vezi in Lexicons of Lind and Trots) are vin canar. Numele Malvasia nu mi-a trecut prin minte în știrile antice rusești: nu ea se numea Mushkatel? În vechea aritmetică rusă, scrisă la sfârșitul secolului al XVI-lea, este indicat următorul preț pentru vinuri *. „Vinul Rensky cu gpo-,, pa și bani, Romanes io, Basshru doi altyns și „doi bani1* (i4 bani) „Alkan* (Alikansh?)” pentru „șapte bani, roșu pentru altyn.** Gerbershsh. spune că pskovițiii și-au tuns părul ca polonezii și asta era diferența dintre ceilalți ruși. - Scriu, aici, ce spune despre vechea rochie a rusului Olearius, care a fost la Moscova sub țarul Mihail Teodorovici:

„Peste o cămașă scurtă (pentru cei bogați brodată cu diferite mătăsuri și chiar cu aur, pe braț -“ wah și pe guler, care este expus de sub haine), se pun un „semi-kafpiane” îngust și scurt, abia ajungând până la genunchi și „pyuye este întotdeauna făcută din materie fină (din shaFpia sau „satin) cu guler de catifea sau brocart, înalt și în picioare, și în plus, kaf-“tan, la vițel, tot din materie fină, dar „întotdeauna matlasate și numite ferezchio sau </> e- „cut / oț și când pleacă din curte, apoi toți îmbrăcați într-un kaFipan lung, pânză, shemno-,, albastru sau cafea, uneori în brocart sau „satin, cu guler larg, cu aur- Cu butonierele mele și cu brațele lungi și strânse, tu. Sunt multe asemenea caftane bogate în cămara țarului; în ziua audienței, „le dau să se îmbrace pe funcționari și iarăși îi închid în

cufere. - Boierii, în toate cazurile, sunt în pălării înalte de „vulpi de sable și negre; iar alți oameni nobili sau bogați poartă de obicei barkhagp-“nya cu o margine de sable. Cizmele lor sunt scurte, mai ales din Maroc persan, cu vârf ascuțit și cu tocuri înalte. Femeile poartă Ferezi, sau rochii de soare, și peste o haină de blană, sau o rochie lungă și largă, aproape la fel ca și bărbații, cu agrafe sau nasturi argintii. Oamenii căsătoriți umblă în pălării cu un castor

SW

„cu marginea urlăitoare, împânzită cu perle și ștearsă cu aur; iar fetele în vulpi mari.” Gaagnini, contemporan cu țarul Ioan Vasilievici, scrie că, prin decret al Suveranului, era interzis să se îmbrace pe săraci și că moscoviții, care arăta ca un om simplu într-o haină bogată, au spus el: „De unde a luat trădătorul asemenea haine, nu stai? Îndrăznești să te îmbraci? „Pan, domnul Verno a decis să fugă în Lituania!” Mai spune că gulerele cămășilor erau de obicei brodate în mănăstiri, iar cizmele, mereu încălțate cu fier, nu ajungeau până la genunchi. - Fletcher, descriind obiceiurile noastre din timpul țarului Teodor Ioannovici, spune că bogații ruși poartă pe cap un skuFya, aft-.a, brodat cu aur sau mătase cu perle; în jurul gâtului este un atu în 3 sau 4 degete, de asemenea decorat cu perle;peste camasa, un semicaftan usor de matase, tii rol, ziptsn sau pana la genunchi;

deasupra zhupan kaFshan brocart îngust, nasturi, cu o centură persană, iar în spatele centurii un cuțit cu furculițe; peste kaFshana ferez, sau haine largi de mătase căptușite cu blană; dincolo de Feret? zi okhaben, lkaiie:i, sau o rochie lungă cu mâneci și guler; peste okhabnya, pentru ieșire, od-order, Dar orjiUev, pânză sau camlot, haine lungi, asemănătoare cu okhabnya, dar fără guler; cizme maroc cu perle; rochia de jos este din brocart. – pr. da Collo scrie că Vel. Prințul a favorizat războinicii curajoși, îndrăgiți, cu mătase, haine de lână, haine de blană, dintre care erau mereu nenumărate mulțimi în magazii care ocupau o stradă întreagă din Moscova.

(400) Pav. Iova Cipru. 127.

(401) Vezi Istoriile T. VI, nota. 629, sub anul 1475.

(402) Pav. Iov. de Legat. p. 129. Fr, da Collot; "ÎN. K. Vasily, hotărându-se să se căsătorească / '(aceasta era încă sub tatăl său) „publicat în tot Statul”, astfel încât pentru el cele mai frumoase „fecioare, nobile şi ignobile, fără nicio deosebire. Peste cinci sute dintre ei au fost aduși la Moscova: „dintre ei au ales Grădina Zoologică, din trei sute, 200, după „ioo, în sfârșit, doar zece, inspectate de -“ pântece; dintre aceste zece Vasiliy din-

eu

„Mi-am luat o cântăreață și m-am căsătorit cu ea (cu Solo-“monia): totuși, nu am avut plăcerea tatălui meu și, prin urmare, nu mi-am respectat foarte mult soția, așa că, „că eu, fiind la Moscova, a

trebuit să meargă-“ taisshvovat despre libertatea fratelui său a mâncat, stând într-o „temniță pentru o vinovăție ușoară”.

(405) Adică care a ars în ajunul Teofaniei lui Hristos la sfințirea apei. - Acest onis ^ v_e nunta lui Vasilyeva a fost publicat în Ancient. Roa. Viviov, XIII, 5.

(4o4) Gerbersht. R. M, Sot. dz.

(4o5ì Ibid p. 55.

(406) Pavel. Iovia de Le¿at. rahat. io8,

Î4oy) Vezi ibid.

4o8) T. VI, sshr. și55.

¿od) Vezi Steppei. /Sn. II, aoZ, 20b.

4) Stepan. Carte II, 205, zob, 2iZ.

4ii) Aceste două povești: Un Cuvânt despre un anume negustor și o Povestea despre Dracula, am găsit printre manuscrisele cumpărate de contele Fiodor Andreevici Tolstoi de la Prințesa Golitsyna din biblioteca Arhangelsk a lui K. Dmitri Mihailovici Golițin, despre care menționează Tatișciov. Lista trebuie să fie din secolul al XVII-lea; dar scrierea este veche. Iată începutul primei povestiri: „A fost un anumit negustor bogat în Ru-” ținutului din orașul Kiev, al cărui nume era Dmi-“shrei Basarga”, îl numim așa. Acest negustor ne-a povestit multe despre nenorocirea ce i s-a întâmplat, j, zicând, de parcă n-aș avea timp să navighez într-o corabie din gloriosul Constantinopol; Înot cu mine pe „mare — căci sunt singurul negustor; dar slujitorii mei și angajații în corăbii i5o: fii cu mine cu mine, fiul meu, singurul meu copil, are șapte ani; dar există o mulțime de mărfuri - „Navig pe mare, furtuna s-a ridicat și vântul este mare” și entuziasmul poartă nava pe valuri; înaintea furtunii Zile întregi, prin voia lui Dumnezeu, prin voia vederii cetăţii mari departe / * şi aşa mai departe. Enigmele Țarului nu sunt foarte spirituale și foarte stupide. De exemplu: i) este suficient, nu este suficient de la Est la Vest? Răspunsul fiului lui Dimitriev: „De la Răsărit la Apus, nici mai mult, nici mai puțin: zi și noapte. a) Ce este. dupa-amiaza soseste a zecea zi a lumii? Răspuns: „al zecelea ceai din lume în timpul zilei” scade de la mare din tot, din râuri și din

,, lacuri, în fiecare zi soarele se usucă și zece - „un ceai vine noaptea din fundul mării”. Fiul lui Dmitriev îi cere lui Smiyach o coroană, un sceptru, un purpuriu, o sabie de damasc, i-ai tăiat capul țarului și i-ai spus: „Iată, ți-am alungat ghicitoarea”, ca să nu râdă cel murdar!

Eroul celui de-al doilea basm, Dracula sau Dragul (cum îl numește istoricul bizantin Duka, în cap. XXVIII) a fost fiul natural al

voievodului de Voloșski, Miltsy; a servit împăratului Greciei; a învins moștenitorul și nepotul lui Miltsyn, Dama; i-a tăiat capul și a devenit Domnul lui Voloshsky. Era cu adevărat un tiran. - Ca exemplu de silabă, scriem mai multe rânduri:

„Un negustor oarecare a venit din ținuturile ugrice: și-a lăsat căruța pe străzile din oraș înainte de podea”, și marfa pe căruță, dormind el însuși în podea, și „a venit cineva, furându-i aurul. Negustorul, „du-te la Dracula și spune-i să distrugă aurul. "Merge-. în această noapte, convertirea aurului - și a poruncit să „căuți mătușa în jurul orașului, zicând: dacă nu găsesc aur, îl voi distruge pe tot” - și mi-a poruncit „aurului meu să-l pun în noapte. a nopții și a pus o singură bucată de aur. Negustorul, însă, s-a ridicat și a găsit un aurar în plus și s-a dus la Dracula, „Discurs: Suveranul \ și-a luat tot aurul”, singurul, nu al meu. Apoi, după ce a adus-o pe mătușă din rău, „volum, și verbul lui Dracula către negustor: du-te în pace”, „dacă nu ai fi spus aur, atunci ți s-ar fi ordonat să pui sim pe balon”.

(412) Herbert. R. M. Sot. pagina γ4·

(4i5) Ibid., p. 76. Gerbershsh. adaugă că Khan avea de obicei patru consilieri care să decidă asupra celor mai importante chestiuni: primul se numea Shirni, al doilea Barney, al treilea Gargni, al patrulea Kipsan. În Afacerile Crimeei nr. 8, l. 97, se face mențiune despre acești patru consilieri principali ai Hanilor, sau Karachas: Shirin, Baryn, Areyn, Kypani.

(4<4) Ibid., pp. bo și 89. - Lerberg, în discuția sa despre țara Yugra, ghicește ^ că sub numele de popor erna.xb al comerțului siberian trebuie să se înțeleagă indienii sau Bukhara. K ^ugtsev, iar Grustinii ar trebui să fie - Gaușunzi oh od"

ii mentionezi IIIpralenberg in descrierea Siberiei si care locuia langa Tomsk *. Tătarii sunt idolatri, numărând până la două sute de familii. Miller în istoria sa siberiană le numește Yevshshi (vezi Lerberg, Untism h. 38 și urm.). — Gerbershipei cunoștea Geografia Rusiei mai bine decât pr. da Collo: acesta din urmă vorbește absurdități despre cursul Don, Volga, Dvina (vezi Trattamento lui etc. l. 36).

Sfârșitul acceptării lui ЃII Tom,

vii TOMA.

Țară

G L L V Δ I.

Întemnițare strânsă și moartea nepotului lui Ioan, Demetrius. Caracterul general al domniei lui Vasiliy. Ambasada în Tauris. Țareviciul Kazanului acceptă Credința noastră și se căsătorește cu sora

Marelui Duce. Du-te la Kazan. Afacerile Lituaniei. Război cu Sigismund, moștenitorul lui Alexandru. Mir. Unirea cu Mengli-Giray. Eliberarea Leti * a. Nemulțumirea ambasadorului nostru în Tauris. Tratat de pace cu Livonia. Afacerile lui Pskov: sfârșitul libertății sale civile. 5.

G. i5o5 — i5od.

CAPITOLUL II.

Enervarea reciprocă Vasilyev! şi Sigismundov. Intenția fratelui Vasilyev, Simeon, de a fugi în Lituania. Sosirea reginei Nursal-pgan la Moscova. Pocăința lui Magmesh-Amin. Gap cu Mengli Giray. Raidurile lui Krymtsev. Război cu Lituania. Unirea cu împăratul Maximilian. Tratat de pace cu Hansa. Ambasada Turciei. Captura de Smolensk. trădarea lui Glinsky. Bătălia de la Or-ipinskaya. Trădarea episcopului de Smolensk. Apropierea lui Ostrozhsky de Smolensk. Nabeg Krymtsev. Ambasada secundară la Sultan. Moartea lui Mengli Giray. Ambasada noului Han, Magmet-Girfya și boala noastră la el și la ambasada țarului Kazanului. Confluența Crimeei. Alianță cu Regele Danemarcei și cu Ordinul German. Ambasada împăratului Maximilian. Ambasadori ai Lituaniei. Atacul lui Ostrozhsky O-

Stiran, rinichi. Discuții de pace. Ambasada la Mai ^ Similian. Noi ambasadori de la Împărat. Moartea Letyei. Reînnoirea unirii cu V rymom. Moartea lui Magmet-Amen. Țaremul Shig-Aley din Kazan. Crimeea devastează Lituania. Ambasada la Sultan. Relațiile cu Maestrul și cu Papa. Maestru în războiul cu Polonia. Campania Voevod în Lituania. Slăbiciune Nm. Ordin. Ambasada la Sultan. Revoltă în Kazan. Atacul lui Magmet Giray asupra Rusiei. Khabar Simsky. judecătorul Voevod. Stați lângă Kolomna. ambasador Solimanov. Ambasada și armistițiul Lituaniei. Sfârșitul ordinului german. Nou armistițiu cu Ordinul Livonian. --------------

G. i5io—IÓ2I.

CAPITOLUL III.

Anexarea lui Ryazan la Moscova. Concluzie K. Shemyakin. Hanul Crimeei a luat Astrahanul. Atrocități în Kazan. Calamitatea lui Kry? Ma. Hanul Saydet-Gyarey. Plimbare" la Kazan. Tonsura Marii Ducese. Noua căsătorie a Marelui Duce. Relaţiile cu Roma, cu împăratul Carol al V-lea. Armistiţiu cu Lituania. Prietenie cu Gustav Vasa. Ambasade Srlimanovy. Nabeg Krymtsev. Şobolan la Kazan. Noul Țar în Kazan. Întemnițarea lui Shig-Aley. Nașterea țarului Ioan Vasilevici. Ambasadele Astrahanului, Moldovei, Nogaii, Indienilor. Nabeg Krymtsev. Boala și moartea Marelui Duce. Personajul lui Vasilyev. Severitate și milă. Cazul lui Maxim Gren. Plângeri împotriva Marelui Duce. Modul de viață al lui Vasiliy, vânătoare, curte, cine, titlu. Străini la Moscova. Legile. Clădiri. Activitati bisericesti. Dezastre diverse. marii contemporani ai lui Vasiliev. Schisma Luther. --------- cd.

D. i5u — i534·.

Biblioteca „Runivers1”

109

Țară

CAPITOLUL 1D.

Bord. Armată. Justiţie. Comerț. Bani. Economie de suverani. Drumuri și poștă. Moscova. proprietăți și obiceiuri. Nunta Marelui Duce. Intrarea ambasadorilor. Străinii. Literatură. Informații despre estul și nordul Rusiei. - -- -- -- -- -- -- - igg.

Biblioteca „Runivers1”

ERORI OBSERVATE ÎN VOLUMUL VII.

fianezam. Citiți.Linii.Strand.
Yavov Yakov 2017
ХВяЛЯСЯ халався12825
омой домойі856
наемшикамъ владѣлцамъ2i59

Oleātkp v Primѣchaniyakh.

Cam pentru ceafa. Ţara Străină Stro
Metropol Metropol.436
ведору Өedorъ25iб
Іиематичу Шемячичу24II
el eiat yetzt2535
6 _
Inoka,‾ Inoka8oi5
Fii proslăvit prin slăvire

Biblioteca „Runivers1”

despre cărți noi;

Editorii istoriei Rusiei b. Sleninykh, este acceptat un abonament la Istoria militară a campaniilor ruse din secolul al XVIII-lea pentru partea I, care conține o descriere completă a campaniilor împăratului Petru cel Mare împotriva suedezilor și turcilor, precedată de o introducere reprezentând o imagine a treptat. creșterea puterii Rusiei, publicată la Statul Major al Marii Britanii sale imperiale hrană compusă D Buturlin, Adjutant Wing E. I. B., și tradusă în limba franceză de către generalul de cartier maior A. Khatov. Această primă parte va consta din volume, dintre care în ultimul Atlas, din 4 planuri și hărți. Prețul de abonament pentru toate cele 4 volume de pe cea mai bună hârtie cu planuri colorate este de 65 de ruble. La abonare, se eliberează primul volum și o parte din al patrulea (5 planuri), iar biletele pentru restul. La a doua se vor emite restul planurilor, iar la a treia, harta generală a teatrului de război.

Se acceptă, de asemenea, un abonament la cartea IIebnaya a literaturii ruse sau Locuri alese din scrierile rusești și traducerile în versuri

și proză, cu adăugarea unor reguli scurte de retorică și poezie și Istoria literaturii ruse, publicată de Nikolai Greem, care va consta din 4 volume, care conțin până la o sută de coli tipărite. Prețul pentru volume sim 4 * m într-o bucată de hârtie este de 20 de ruble, iar cu transportul de 25 de ruble. La abonament, se emite al-lea volum. 2 și 5 sunt tipărite. GG. nerezidenții vor primi toate cele 4 volume împreună.

GG. nerezidenții care s-au abonat la a doua ediție a Istoriei Statului Statului Statului Federației Ruse, cu un atașament de 5 ruble pentru poștă, favoarea de a plăti suplimentar (conform noii rezoluții a Oficiului Poștal din 1 ianuarie a acestui an 1819, v-cheshvero) alte 5 ruble, iar de acum înainte Persoanele, atât cele care au semnat, cât și cele care doresc să se aboneze, au plăcerea să trimită peste prețul abonamentului de 24 de lire sterline prin greutate.

Prin ordinul Comisiei de tipărire de la Colegiul de Stat de Afaceri Externe, publicat pe cheltuiala Excelenței Sale G. Cancelarul de stat, contele Nikolai Petrovici Rumyantsev, se vând următoarele cărți:

1.) Culegere de scrisori și tratate de stat păstrate în Colegiul de Stat de Afaceri Externe. Două volume mari în listă. Pret pe hartie alba pentru 2 volume 5o rub. iar pe velleneva 70 de ruble. Cei care sunt la fel de dispuși să aibă, și mai ales fiecare volum, pot primi, adică pe hârtie albă pentru 2 ruble și pe velină 35 de ruble per trm.

2.) Legile Marelui Duce Ioan Vasilevici și Codul de legi al Țarului și Marelui Duce Ioan Vasilevici, cu decrete suplimentare emise de K. Kalaidovich și P. Stroev, tipărite în partea a 4-a a foii. Preț pentru 5 ruble. pentru o copie

3.) Poezii rusești antice, culese de Kiripei Danilov și republicate cu adăugarea a 35 de cântece și basme, necunoscute până acum, și note pentru melodie, în partea a IV-a a foii. Preț 12 ruble. instanță.

GG. nerezidenții care doresc să aibă aceste cărți, se demnează să-și adreseze pretențiile pe numele fraților Slyonin, cu aplicarea banilor de greutate, la i-a pentru 20 „unți., pe a 2 pentru 2 „unți. iar pe 3 pentru 3 Lire.

ORIGINE

PRIȚI OBSERVAȚI

RUSĂ.

Nu toate sunt prezentate aici, ci doar cele mai importante nume, pentru o privire de ansamblu convenabilă asupra generațiilor domnești. Rămâne * Îl instruiesc pe altul să compună tablouri complete, din care materialele sunt în această Istorie, sau în însemnările ei. Mă refer

fie la anul morții Prinților (+), fie la anul în care îi menționați * yaepisya. - Primul tablou vine de la

XI până la sfârșitul secolului al XII-lea, tot al doilea; a treia de la XI la jumătatea XIII; al patrulea de la XII la XIП; a cincea din

XII la XV; al șaselea de la XII la XGV; al șaptelea de la XI la XIII; a opta de la XI la XV; a IX-a din jumătatea secolului al XII-lea până în secolul al XVII-lea.

Biblioteca „Runivers1”

PICTURA I.

YAROSLAV BE L şi K l tì.

Ilya. II.i.dnM'r. Yalyas.iavya. Sviatoslav. fJO2O. t ıo5α. Vezi N. II. Vezi nr. III.

/......... 1 la

Rostislav.

tio65.

Rurik. Polo, shh. Vasilko.

t <>í)4

Vsevolod (căsătorit cu prințesa greacă). Vezi nr. IV.

Vyacheslav (căsătorit cu Od Granina Shshadskaya).

Și lor (căsătorit cu regina gu n-d, contesa de Orla-mmndskaya).

Elisabeth Anna (pentru Gagal- (pentru casa lui Henry, Koro-kom'i, Kolem Norwegian-rolemFransky). tsuzsky;.

.Anastasia, (pentru Andrei, Regele Ungariei).

Rostislav. Vladimirko.

Fiica pentru

Boris,

t 1O79-

NN David,

izb.

Ioan

Begladiik.

1144.

Rostislav.

+ 1155. <-ΓΊ“Γ - N Yaroslav.

+ 1188.

fiul lui Pmne - rapure grecesc, Alexia.

Ivan. Grigore.

Mstislav, Vsevolod 1099. (ginerele lui Monomov).

1137.

Boris. Mstislav, Gleb.

uõi- 1167. 1167.

Vlavir (căsătorit cu B o-LKSLAV, DOCHS-RI Svyatoslav Vsvolodo-

Fiica lui Oleg pentru Koro-Syn Nalem Wenger" Aozhshitsy. Seim Stepan IP.

1167.

vich de Cernigov).

ιτρβ.

Fiu, căsătorit cu Oeodora, fiica lui Roman din Galiția.

VOPSEA IL

I 3 I SLA V, FIUL / 7 POCA .1 V A V E L I K A G O.

Mstislav.

Svyatopolk - Millim.

Eupraxie

(pentru fiul lui Boleslav al II-lea).

Yaroyoma.

Rostislav. Mstislav Bryagislav. Yaroslav, Yves yas lav. Sbyslava Pereyaslav Yaroslav. Viaceslav. logS. (din impunerea f tu.or + ιι "7· (pentru Bolksll- (pentru fiu | pos. + noi.)

fire).   Yaroslavets. ϊθ99 t 1115.won Krivo-Kolo MANA, ustym, Korolya Vep-rolem Polgersky), skim).1104. 1 utilizator

Yaropolk. Ivan.

119° 1166.

Iuri Vyageslav. (casatorita 1107. fiica lui B cebo BOAT, nepotul lui Mo NOMA hoy).

П44'

(-Vyatnopolk * Glib. Yaroslav.

>I68.   1185,1185.

Llalfra ^a (pentru Vsevolod, fiul lui Yaroe l aba Izya-

- Ania, soția lui Riurikov.

glorie și cha, nepotul lui Mstislav cel Mare).

PICTURA III.

SVYATOSLAV, FIUL LUI YAROSLAV CEL MARE.

Gleb.

+ 1078.

David.

Yaroslav.

Vezi Co. vili.

Oleg Mihail.

Boris.

Român.

Izyaslav.

ibi.

Sfânt. IODD - Í iob.

Fiica (pentru Glebom Georgievich, nepotul lui Monomakh).

1154

Fiica (pentru Vsevolod Me.shiilavi-chem, nepotul lui Monomakh).

Vladimir Rostislav. (f. pe fiica lui Vse- + 1120. Volodka, nepotul lui Mo-nomakhtsya),

t 1151.

Vsevolod.

+ bwb.

Sviatoslav Rostislav. Yaroslav. Regimentul Sfânt.

(f. pe fiica 1147. f 1200. + 1162.

Gleb. II85-1205.

Euthypia (în spatele țareviciului Alexis al Greciei, fiul lui Isaac-kiy).

1194.

Sviatoslav

(ginerele lui Bogolyubsky).

+ p66.

(f. pe fiica lui Vasilko de Polotsk).

t 1194.

Rostislav I [n interpretare. (zh. pe Vseslav, 1197. fiicele lui Vsevolo- 1214. da cel Mare.

1187.

Câine

(pentru Vladislav Ducele Poloniei).

Gleb.   Igor. Sviatoslav.

+ ,|38   i i'47 í 1166'

Vvenslava Izyaslav. Rosshi Oleg Vsevolod. Igor-1 eorgiii.V.yudilir.

glorie. (zyat1> g "-

i42. 'tislava

4 'Mstislavich Smolensky (feminin pe Agapia).

+ h"4

(pentru Bolesla - f p54 a câștigat, fratele lui Vladislav, Duce al Poloniei.)

1142.

eu 1196

f 1202. j 1201.

Vladimir (zyash Mihai-, la Suzdal-Mstislav, skago). _   (

123 g.

Oleg.

P76-I2IO.

David. Boris.

1176-1182. 1190. Ibb.

Vsevolod Chermny (femeie pe Mary, fiica lui Casimir, K, Polsky).)
1215.

Suplimentar

(după Roman Glebovici Ryazansky).

Sviatoslav-Boris. 1185.

/~lJ--

Bela.

Suplimentar

(în spatele lui Kir-Mikhail Ryazansky).

Suplimentar (pentru Gheorghe, fiul lui Vsevolod cel Mare).

1211.

Sfântul Mihail

Cernihiv. + i=46.

Vladi Roman. Sfântul Oleg-mir

(ginerele Ha-

pe Conchi-

ka).

t 1212.

1212.

Slav Pavel (ginerele lui Ryu - 1176. Rikov).

1205.

Oleg

Izyaslav. Tot Kursk. MD. I218·

Rostislav Roman

{ginerele lui Bela, Koro-   Bryansky,

pentru maghiara;.

Mihail. Yagrnshtna (pentru Leshk Cherny, Ducele Poloniei).

Mstislav Karachevsky.

Simeon

Gluhovsky.

Yuri

Torusk.

Maria (în spatele Vasilkom de Rostov).

Vsevolod. Constantin.

În redy.

1261.

PICTURA IV,

VSEVOLOD, FIUL LUI YAROSLAB CEL MARE.

Yanka. + piZ.

Eupraxie

(pentru împăratul Henric al IV-lea?). t ”“9

Catherine.

f nou

Vladimir

Monomakh.

(Prima sa soție, Ghidul, fiica regelui englez Gagald.) f pz5.

Rostislav.

Mstislav Teodor cel Mare.

(Prima sa soție Christina, fiica regelui suedez Ing Stenkplson.) în 1152.

I-zyaslav.

+ 1096

Roman (femeie pentru fiica Polodam).

+ ί́”9

Yaropolk.

+ 1139

Viaceslav f 11 i4·

Mykhalyao

+ 459·

Sviatoslav Andrei.

și IO- + ”4>.

Vladimir Yaropolk și (ib. 1157.

George

Dolgoruky

f 1157· Vezi - Nr. IX.

Euphmia (După maghiarul K. Koloman.)

luptă

(w. pe o rudă a lui Manu bolnav, Imle-rapg. Grechesk).

K o loman'. (Domnitorul Ciliciei.) 1159.

Fiica (pentru Veev, unul și singurul Davydovych, nepoata lui Igor, strănepot am crescut în Veliky).

Maria (cu Leon Grechesk. Țarevici).

Vasilko 1136.

Vsevolod-Gavrily (soția și fiica lui Sviatosh).

+ p58.

I-zyaslav'. Rostyslav Svyatopolk f 1154. t 1168· (soția pe Knyazhnѣ

Vezi Λo Y. Moravskaya).

”44·

Vladimir

+ ”75·

/ ....

Yaroslav (rudă cu Vsevolod cel Mare). ιι8ι.

Fiica (pentru norvegieni. Regele Sigurd, iar după danez, Eric.

Mstislav (ginerele lui Svyatoslav Vsevolodovici din Cernigov.) 1175.

Fiica (în spatele lui Borisovich, nepotul lui Vseslav din Polotsk).

Fiica (pentru K. o nucă St., regele Obosh-rishsky).

Fiica (pentru Lgo-Slav, fiul lui Svyapgopol și Mihail).

Ev(/'Rosiniya (în spatele regelui Geiza al Ungariei). ”49

Fiica (în spatele țareviciului grec Alexi-KM, fiul împăratului).

Fiica (pentru Vsevolod Olgovi-CHEM.)

p4o.

I-zyaslav-Michael. Rostislav. rigo. fng8.

Ioan. Vladimir. Verkhuslav Mstislav. Yaroslav.

t 1128. p56. (pentru Prinț Vezi Ko VI. . ■ .-și . . . -,. ■,

Polsky). Mstislav Vsevolod Izpslav. Ingvar.

Hѣ“84 ' (w pe Mal· |,19b~___________________

riIyu'riyaO'ya' Yaroslav. Vladimir. I-zyaslav.

Ivan. Roslavici”29 I 1254

1227. Turovsky).

Eu pOUOMio (femeie pentru fiica lui Svyatoslav Olgovich a).

.BaczMWiO.

Fiica (pentru Rogvplod Borisovich Polotsky).

i44>

PICTURA V.

FEL DE PRIȚI DE SMOLENSKY.

ROSTISLAV ъ-M ȘI KH A I L

Sviatoslav. Român.

Mstislav-Boris:

Sviatoslav. Vsevolod. ieSv.

Rurik-Vasiliy (femeie Anna, fiica lui Yuri Lrosl., nepotul lui Svyapopolkov - Mihailov.

ligă.

David. ΐ ι 97.

Mstislav

Curajos

(f. pe fiica șefului lui Ryazan).

P7Z.

Predslava.

Euphrosyne-Ismaragd.

Rostislav (femeie pe Top-glory-Aias taci și, fiica lui Vsevolod cel Mare).

1189.

1187.

Andrei

Mână lungă (strămoș * al prinților lui Vyazemsky *).

Constantin.

497

Mstislav-Theodore.

t uio.

Rostislav-Boris.

Mstislav

curajos tza4-

Vladimir Davyd

Pskov. Toropetskyi 1:14.

Adânc.

Teodor

Yaroslavski;

Vsevolod-Alexandr.

David

Ivan

Vasily

Vasily Fiica (de 7. Yaroslav-θeodorъ, tatăl lui Nevsky.)

Yaroslav' (soția Sf. Eupraxia).

fiul vitreg

Vvpelkvi""*·

Sviatoslav:

Vasily

Yuri.

Teodor.

Teodor.

Alexandru,

PICTURA VI.

FEL DE PRIȚI LUI GALITSKIKH.

MSTISLAV IZ YAS LAVICH, STRANEPOTUL LUI MONOMAKHOV, GINEREA LUI BOLESLAV KRYVOUSTAGO, K. POLSKAGO.'

+ 1170.

Necunoscut.

Vsevolod.

1245.

Român. Punct

(pentru Andrei Yaroslavici din Suzdal).

român

(f. pe fiica lui Rurik.) f I2OÓ.

Daniel.

1224.

Teodora.

Sviatoslav.

Vsevolod

Belzsky.

Alexandru

Leu

(soția Constantiei, fiica regelui Bela al Ungariei).

Mstislav

Vasilka

(sotia fiicei lui George, K. Vla-ii.virno, DimirsIiago);

Grelnslava (după Leshko Bѣlym).

Yuri

(soția fiicei lui Yaroslav Tversky.)

489.

Daniel

1280.

marele danez

(după K. Andrey Vsevolod. Cernihiv.).

I26U

Vladimir - Ioan.

și 489.

Olga

1289.

Anastasia (după Boleslaw Mazovsky, iar apoi după Boyarin Wenger. Di* mitriem).

Elena (după Kazimir Spraiedlyvym). 1196.

Bct k.lod.

I2II.

Mihail Andrei. Leu

si 1284. si 1524. 1152*.

George Maria

+ 1355. (după Troyde Mazovsky.) iZZb.

Boleslav

iZZb-

corn evreu

român

Vasilko. Ioan

Vseslav Volodsha.

(f. pe sora.

Mstislav

Mstchslavncha

Curajos). ζ

ioZ.

Bryagislav.

Nikolay. Andrei. Vasilko ti8t. (ginerele lui David 'Tr rt' Smolensky).

I-zyaslav. Vseslav. 1195.

din. Ii8i. -J

Câine

(sa Vsevolod cel Mare).

1109.

PICTURA VII.

FEL DE PRIȚI POLOTSKIKH.

IZYASLAV, FIUL ST. VLADIMIR DIN ROGNEDY.

B parue lav.

IO2I.

In sec lav.

1067.

Boris.

G. igb.

David.

Briakhislav

(ginerele lui Mstislav cel Mare). 1129

Rogvolod

(ginerele Pzl-gloria II).

1144

Vsevolod.

1158.

B om dar.

1165.

Cu forţa.

Câine (în spatele fiului său Rostislav. Vshe Slav. David. Euphrosinia. Gorislav p ^ XeX Alexia).

g 104.

Rostislav.

Gleb.

II58.

Sviatoslav-Grigori.

Câine „(pentru fiul lui Vsevolod II Olgovnch).

i44.

Gleb.

i i8i.

PICTURA VIII.

FEL DE PRIȚI DE RYAZAN, MUROM ȘI FER.

YAROSLAV SVYATOSLAVICH, NEPOTUL LUI YAROSLAV VELIKAGO.

Rostislav

Ryazan.

Sviatoslav

Ryazan.

Yuri.

Muromsky

Adânc

Yuri.

Po pap' (ginere Siny > <: l a a a Vsevolod. Cernihiv.).

Igor, t 494·

Vladimir

Ingvar Kozma. și Oriy.

G. t,b' (Zia p lui David Smolensk.).

Reagan.   Yuryi.

și 13Z7'. j 13Z7.

Teodor. ì 4Z7.

John Postnyk, + 437.

Oleg.

Inlor.

român

K optpaptish.

Vsevolod

Propsky

Constantin. Nu-mi vine să cred. Pvnslav ———— Kyr My.gail. ■) 1218

Alexandru

Mihail

Alexandru

+ i.Uo·

Sviatoslav Pronsky.

fiule

1176.

fiica

11-7.

Nu dna. Wow Rostyslav

Vladimir

+ ιιβι.

Yuri.

Muromsky

_______t I1Ț5·__________

Vladimir David, f U04.   t w8.

Yuri.

Yaroslav.

Yaroslav.

Ioan

Yaroslav.

Dimitriy

Yuri.

i55i.

Vasily

Ioan Korotopol. i5ao.

Oleg.

138 o.

Vladimir

Ioan Oeeorrr.

Teodor. Rodislav

Ioan

Teodor

~IOriiH

Vasily

Ioan

..lMv...

Ioan

Teodor.

PICTURA IX.

FAMILIA MARILOR PRINȚI LUI VLADIMIR și MOSCOVA. GEORGIY DOLHORUKY, FIUL LUI MONOMAHOV.

Rostyslav

Andrei Ioann. Boris Adânc. Mstislav Bogolyubsky

Vasilka

Yaropolk Mstislav Sviatoslav

român Vladimir

I-zyaslav'. + I166.

Mstislav

Vasily

George (soția Tamarei, Țaritsa Gruzynskaya).

Yaro-lav'. t 1166.

Mihail

'""mulsul.

Sviatoslav + „'74·

Vsevolod

Mare, poreclit Bolshoe Gnѣzdo.

Koistantan. (Oip nego Rostov Princes).

Boris

it>¡ iy.

Eu sunt Rosaav-θeodorє.

Adânc.

+ 118 g.

Vladimir

θeОДОрЪ.

A. >' pean ir

Nevski

Ah, domnule.

(Acesta este Prințul Suzdal).

Constantin

Halytskyi

Aoanasie.

Sviatoslav

Dimitriy

Daniel Mihail

Ioan

(Comerț cu ridicata Starodubskye Knyazya).

Yaroslav.

(Osh' nego Tverskye Knyazya).

Vasily

Kosshroiskyi.

Vasia liti. Dimitrii.Andrei.Daniil Moskovskii.

Yuri. Aleksandr. Boris. Ioann I Atanasie" Nalita.
c·' neon Mândru. Ioan al II-lea. Andrei
Sfântul Ioan Botezătorul. Donsky Vladimir Viteazul.
Danemarca si Vasily. Iurii. Andrei. Petr. Ioan
Ioan Vasy lili Temny. Anna (pentru Grechesk. Ţar-
Yuri. Ioann Sh Yuriy. Andrei. Boris cel Mare. Andrei.
fiul lui Manuel).
Ioan Vasily.. Yuriy. Di Pitrei Simeon. Andrei.
Dimitriy John JV Grozny. - – X. Yuriy.

Dimitriy Ioan Sfântul Dimitrie. G Tar.

Constantin.